

รายงานประจำปี ๒๕๕๗
สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ANNUAL REPORT 2014
NATIONAL ECONOMIC AND SOCIAL ADVISORY COUNCIL

NESAC

ตราสัญลักษณ์ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ความหมายของตราสัญลักษณ์

- พลังของประชาชนที่เป็นแกนกลางในการพัฒนาประเทศ โดยมีภาพคนอยู่ในรูปหัวใจชูมือแสดงพลังบนพื้นสีทองซึ่งแสดงถึงความเจริญรุ่งเรือง
- กระบวนการพัฒนาประเทศที่เป็นพลวัตนำความเจริญมาสู่ประเทศแทนด้วยภาพธงไตรรงค์ที่พริ้วหมุนจากฐานรากไปสู่ยอดแหลมในรูปทรงของสถาปัตยกรรมแบบไทย
- ภาพรวมของสัญลักษณ์จะอยู่ในเส้นกรอบทรงดอกบัวที่สื่อถึงความเป็นธรรมที่ค้ำจุนสังคมไทย

ความหมายแห่งสีตราสัญลักษณ์

สีทอง	แสดงถึงความเจริญ ความรุ่งเรือง ความขลังและความศักดิ์สิทธิ์
สีน้ำเงิน สีขาว และสีแดง	เป็นสีของธงชาติไทย อันหมายถึง ประเทศไทย
สีเทา	แสดงถึงความมีเสถียรภาพ

สารจาก

ประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นองค์กรที่เกิดขึ้นตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๘๙ และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕๘ ได้บัญญัติให้มีสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีหน้าที่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี ในปัญหาต่างๆ เกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ ต้องให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติให้ความเห็นก่อนพิจารณาประกาศใช้ฯลฯ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ทำหน้าที่ในการสะท้อนความคิดเห็นจากภาคประชาชน สู่ภาครัฐ ด้วยกระบวนการการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยการเปิดเวทีเพื่อให้ประชาชนมีพื้นที่ในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ โดยสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีหน้าที่ในการจัดทำความเห็นและข้อเสนอแนะ เสนอต่อคณะรัฐมนตรี อันส่งผลทำให้ความเห็นและข้อเสนอที่เสนอต่อคณะรัฐมนตรีสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลในการพิจารณากำหนดนโยบายบริหารราชการแผ่นดินของคณะรัฐมนตรีให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยที่ผ่านมาแม้ว่าในการดำเนินงานจะเกิดปัญหาและอุปสรรค สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้พยายามเปลี่ยนอุปสรรคต่างๆ ที่เกิดขึ้นให้เป็นความท้าทายในการดำเนินงาน โดยมุ่งหวังให้ความเห็นและข้อเสนอแนะที่จัดทำมีประสิทธิภาพสูงสุด

ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ นับเป็นปีที่ประเทศไทยต้องเผชิญกับกระแสความขัดแย้งทางการเมือง ทำให้หน่วยงานภาครัฐ ตลอดจนองค์กรต่างๆ ไม่สามารถขับเคลื่อนการทำงานได้อย่างปกติต้องประสบปัญหาในการดำเนินงาน แต่อย่างไรก็ดี สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ยังได้มีการจัดทำความเห็นและข้อเสนอแนะ เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีในภาวะการณ์ขณะนั้น จำนวน ๑๐ เรื่อง

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ตระหนักในการทำหน้าที่สะท้อนปัญหาด้านเศรษฐกิจและสังคมจากภาคประชาชนเป็นสำคัญ ซึ่งในช่วงเวลาที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้เข้ามาบริหารราชการแผ่นดิน สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ก็ยังมีการกึ่งในการทำหน้าที่องค์กรที่ให้คำปรึกษา โดยการจัดทำความเห็นและข้อเสนอแนะ ที่เกิดจากการรวบรวมข้อมูลจากภาคประชาชนผู้ได้รับผลกระทบและความเดือดร้อนเกี่ยวกับปัญหาด้านเศรษฐกิจและสังคม มาศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์ โดยได้จัดทำความเห็นและข้อเสนอแนะ จำนวน ๑๐ เรื่อง เสนอต่อคณะรักษาความสงบแห่งชาติ และต่อมาเมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ได้มีประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐๗/๒๕๕๗ อันมีผลทำให้การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติสิ้นสุดลง

ในนามของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ขอขอบคุณสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พร้อมทั้ง ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทุกท่าน สำหรับความมุ่งมั่น ททุ่มเท และความเสียสละต่อการทำงานในปีที่ผ่านมา และเชื่อมั่นว่าความเห็นและข้อเสนอแนะที่สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ที่ได้จัดทำขึ้น จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติและสังคมและนำความผาสุกให้เกิดกับประชาชนอย่างสูงสุด

(นายโอกาส เดพละกุล)

ประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สารจาก

เลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ปี ๒๕๕๗ เป็นอีกปีหนึ่งที่มีความเปลี่ยนแปลงทางสังคมโลกในด้านเศรษฐกิจและสังคมค่อนข้างสูง นอกจากนี้ ยังมีการพัฒนาเทคโนโลยีการสื่อสารที่มีความทันสมัยรวดเร็ว และเข้าถึงประชาชนอย่างทั่วถึง ทำให้ต้องมีการปรับตัวในการทำงานการเรียนรู้ให้สอดคล้องและเท่าทันโลกปัจจุบันอยู่ตลอดเวลา

สถานการณ์ทางการเมือง ในปี ๒๕๕๗ ประเทศไทยเกิดวิกฤตทางการเมืองที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและความมั่นคงภายในประเทศ และจากสถานการณ์ความไม่สงบดังกล่าว ส่งผลให้การปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการการและหน่วยงานต่างๆ ไม่สามารถดำเนินการต่อไปต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ชั่วคราว

แม้ว่าจะเกิดเหตุความไม่สงบทางการเมือง แต่ระหว่างนั้นสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ยังคงปฏิบัติหน้าที่ในส่วนที่มีความเร่งด่วนได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ จนทำให้ภารกิจสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี สะท้อนให้เห็นถึงศักยภาพในการทำงานของเจ้าหน้าที่สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ที่สามารถปรับตัวในการทำงานได้ทุกสถานการณ์

นอกจากความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ที่มีประสิทธิภาพแล้ว การสนับสนุนด้านการศึกษ การฝึกอบรมความรู้ที่มีความหลากหลายให้กับบุคลากรสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ นับเป็นเรื่องสำคัญ และต้องส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อสนับสนุนสภาที่ปรึกษา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในปี ๒๕๕๘

ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ทำหน้าที่ ในการเป็นหน่วยสนับสนุนในด้านวิชาการและด้านธุรการให้กับสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ อย่างเต็มกำลังความสามารถ และได้พัฒนาความรู้ในด้านเศรษฐกิจ สังคม และด้านอื่นๆ ให้เกิดความ เชี่ยวชาญในหลายมิติเพื่อรองรับความเปลี่ยนแปลงของรูปแบบการทำงานให้สอดคล้องกับสถานการณ์ ต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

ท้ายนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าการทำงานที่ผ่านมาที่เกิดจากความวิริยะ อุตสาหะ ของเจ้าหน้าที่ และบุคลากร คือ พลังสำคัญที่ทำให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสำนักงานสภา ที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สามารถก้าวข้ามอุปสรรคและความท้าทายต่างๆ ที่ผ่านเข้ามา นอกจากนี้ ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ ที่ได้จัดทำขึ้นจะสามารถสร้างประโยชน์ เพื่อความเจริญก้าวหน้าของประเทศชาติสืบไป

(นายกิตติรัตน์ มังคะศิริ)

เลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ความเป็นมา เจตนารมณ์ และอำนาจหน้าที่ ของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและ บทบัญญัติของกฎหมาย

๑. ความเป็นมาขององค์กรสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

การศึกษาถึงแนวคิดที่มาของการกำเนิดองค์กรสภาที่ปรึกษา จะช่วยให้เข้าใจถึงรากฐานปรัชญาหรือเป้าหมายขององค์กรได้ชัดเจนยิ่งขึ้นโดยที่แนวคิดที่มีส่วนสำคัญในการจัดตั้งสภาที่ปรึกษามีอย่างน้อย ๓ แนวคิดหลักประกอบกัน ซึ่งอาจจำแนกแต่ละแนวคิดได้ ดังนี้

๑.๑ แนวคิดจากบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ แนวคิดหลักดังกล่าวนี้เป็นข้อเท็จจริงที่ปรากฏเห็นได้อย่างชัดเจนว่า สภาที่ปรึกษา เกิดขึ้นจากบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๘๙ ที่บัญญัติให้รัฐจัดให้มีสภาที่ปรึกษา โดยปรากฏอยู่ในหมวด ๕ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐที่กำหนดไว้ว่า “เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามหมวดนี้ ให้รัฐจัดให้มีสภาที่ปรึกษา มีหน้าที่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคม ...” และนำมาบัญญัติไว้ในมาตรา ๘๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้กำหนดหรือบัญญัติขอบเขตอำนาจหน้าที่ให้เหมาะสมกับประเทศ โดยเรียกชื่อว่า “สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ”

๑.๒ แนวคิดการมีส่วนร่วมของประชาชน รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งถูกเรียกขานหรือกล่าวกันว่า “เป็นรัฐธรรมนูญฉบับปฏิรูปหรือฉบับประชาชน” ในชั้นการยกร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้วางรากฐานบนกรอบแนวคิดการยกร่างไว้ ๓ กรอบหลัก โดยในกรอบที่ ๑ ก็คือ สิทธิ หน้าที่และการมีส่วนร่วมของพลเมือง เป็นการปรับเปลี่ยน “การเมืองของนักการเมือง” ให้เป็น “การเมืองของพลเมือง” เป็นการเพิ่มสิทธิเสรีภาพให้พลเมือง โดยที่รัฐธรรมนูญฉบับนี้ ถือว่า “พลเมืองคือหัวใจของการเมือง” จึงให้ความสำคัญกับ “ระบบประชาธิปไตยแบบมีผู้แทน” เป็น “ประชาธิปไตยโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน/พลเมือง” อันเป็นการเพิ่มหน้าที่ของรัฐและขยายสิทธิเสรีภาพของประชาชนในทางการเมืองการปกครองทุกระดับ แต่เนื่องจาก “การมีส่วนร่วมของประชาชน” ในระบอบประชาธิปไตยนั้น เป็นคำที่มีความหมายกว้าง ซึ่งตาม “หลักการทางวิชาการ” และตาม “บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ” สามารถกระทำได้ “ในหลายลักษณะและหลากหลายรูปแบบวิธีการ” อาทิ การมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครอง การมีส่วนร่วมทางด้านสิ่งแวดล้อม เป็นต้น นอกจากนี้ ในส่วนของ รูปแบบ และแนวทางของการมีส่วนร่วมของประชาชนก็แตกต่างกันออกไป เช่น การให้ข้อมูล การรับฟังความคิดเห็น การปรึกษาหารือ การวางแผนร่วมกัน การร่วมปฏิบัติ และการควบคุมโดยประชาชน เป็นต้น

องค์กรสภาที่ปรึกษา ก็เป็นอีกองค์กรหนึ่งที่เกิดขึ้นจากบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๙ ดังกล่าวแล้ว โดยมีหลักการสำคัญตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ก็คือ การมีส่วนร่วมของ

ประชาชน และภาคเอกชนในการวางแผนเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และการให้ความเห็นต่อคณะรัฐมนตรี อันเป็น “สภากระจก” ที่เป็น “ระบบการปรึกษาหารือกับภาคประชาชน” ว่าจะมีความเห็นและข้อเสนอแนะใดต่อกรณีปัญหาด้านเศรษฐกิจและสังคม จึงเป็น “องค์กรให้คำปรึกษา” ไม่ได้มีหน้าที่ในทางปฏิบัติหรือเป็นองค์กรดำเนินการจึงไม่มีอำนาจในการบริหารราชการแผ่นดิน “เป็นสภาที่ให้ความเห็น ข้อเสนอแนะ” ที่ไม่ใช่สภาอนุมัติหรือเห็นชอบในเรื่องใดๆ แต่จะมีผลต่อการจูงใจในทางโน้มน้าว ความคิดเห็นต่อการตัดสินใจของฝ่ายบริหารได้ ทั้งนี้แล้วแต่กรณี เพื่อให้คณะรัฐมนตรีสามารถนำความเห็นและข้อเสนอแนะไปประกอบการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงและพัฒนา นโยบายและแผนต่างๆ ของประเทศให้เหมาะสมและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนและประเทศชาติได้ เนื่องจากการปกครองในระบอบประชาธิปไตยมีรากฐานปรัชญาแนวคิดสำคัญว่า “เป็นการปกครองของประชาชน โดยประชาชน และสุดท้ายก็เพื่อประโยชน์ประชาชน”

๑.๓ แนวคิดให้มืองค์กรหน่วยงานของรัฐระดับชาติ ในการให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี เป็นการก่อตั้งหรือจัดตั้งให้มืองค์กรของรัฐระดับชาติที่คอยให้คำปรึกษา ความเห็น และข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี โดยเน้นการมีส่วนร่วมและการระดมความคิดเห็นของประชาชนอย่างเปิดกว้างหลากหลาย อันเป็นลักษณะของความพยายามจัดตั้ง “องค์กรใหม่ขึ้นมาเต็มเต็ม” ในส่วนที่ขาดเป็นครั้งแรกของประเทศที่มีรูปแบบและลักษณะนี้ เนื่องจากองค์กรที่ปรึกษาและให้คำปรึกษาทางเศรษฐกิจในอดีต มักมีลักษณะกระจัดกระจายอยู่ตามหน่วยงานต่างๆ ของภาครัฐ และมีลักษณะแตกต่างกันไปตามสภาพความต้องการของรัฐ และบทบาทหน้าที่ความจำเป็นแห่งสถานการณ์ในบริบทแวดล้อม แนวคิด วัตถุประสงค์และแนวทางแตกต่างกันไป โดยเฉพาะที่มาขององค์ประกอบ คณะกรรมการ ที่เป็นอยู่โดยทั่วไป มักจะถูกกำหนดหรือคัดเลือกโดยฝ่ายบริหาร ทำให้บทบาทและหน้าที่ที่แสดงออกมีข้อจำกัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งมักจะดำเนินไปในทิศทางเดียวกันกับระบบราชการหรือถูกควบคุมโดยฝ่ายบริหาร

ดังนั้น การมีองค์กรที่ให้คำปรึกษา และข้อเสนอแนะที่มี “ความอิสระเป็นกลาง” มี “ความน่าเชื่อถือ และ เป็นสถาบันที่อ้างอิง” ในด้านการให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ และให้ความเห็นเกี่ยวกับแผนระดับชาติ และ การให้ความเห็นเชิงนโยบาย ด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยการมีองค์กรให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะที่มีการระดมความคิดเห็นที่สามารถผนึก “ความรู้ ความสามารถ และทักษะ” จากบรรดา “ผู้ทรงคุณวุฒิ และ ผู้ที่มีประสบการณ์” ที่มีฐานที่มาจาก การมีส่วนร่วมของประชาชนตามกลุ่มอาชีพและกิจกรรมต่างๆ อย่างหลากหลายเพื่อช่วยกันแก้ไข ปัญหาสำคัญของชาติจึงเป็นที่มาของแนวคิดการจัดตั้ง “องค์กรที่ปรึกษาและให้คำแนะนำต่อรัฐบาล” ในอีกรูปแบบหนึ่ง จึงเป็นเหตุผลในการก่อตั้ง “สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ” ขึ้นอย่างเป็นทางการ และมีผลในทางปฏิบัติตั้งเช่นปัจจุบัน

๒. เจตนารมณ์ของสภาที่ปรึกษาฯ ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ และ พ.ศ. ๒๕๕๐

๒.๑ เจตนารมณ์ขององค์กรสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐

๒.๑.๑ บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นจุดเริ่มต้นหรือเป็นป่อเกิดของ “สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ” ดังที่ปรากฏอยู่ใน “หมวด ๕ : นโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ” มาตรา ๘๙ บัญญัติไว้ว่า

“เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามหมวดนี้ ให้รัฐจัดให้มีสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีหน้าที่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคม

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ ต้องให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ให้ความเห็นก่อนพิจารณาประกาศใช้

องค์ประกอบ ที่มา อำนาจหน้าที่ และการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ”

โดยบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๙ ดังกล่าว แม้จะเป็นต้นกำเนิดหรือป่อเกิดของสภาที่ปรึกษาในทางรัฐธรรมนูญก็ตาม แต่ในทางปฏิบัติจริงที่มีผลอย่างเป็นทางการและเป็นรูปธรรมนั้นจำเป็นต้องมี พ.ร.บ. มารองรับการปฏิบัติอีกชั้นหนึ่ง เนื่องจากมาตรา ๘๙ เป็นเพียง “การกำหนดกรอบหน้าที่ไว้อย่างกว้างๆ” และรัฐ (รัฐบาลและรัฐสภา) ยังจะต้องออกกฎหมายลำดับรองจากรัฐธรรมนูญมารองรับอีกชั้นหนึ่ง ดังที่กำหนดไว้ในวรรค ๒ ของมาตรา ๘๙ ว่า “องค์ประกอบ ที่มา อำนาจหน้าที่ และการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ”

๒.๑.๒ เพื่อให้ทราบถึงความมุ่งหมาย หรือ เจตนารมณ์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๙ อันเป็นจุดกำเนิดของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในทางรัฐธรรมนูญ จึงได้ประมวลรวบรวม และเรียบเรียงเอกสารหลักฐานจากแหล่งต่างๆ ประกอบด้วย บทสรุปของที่มาแนวคิดจากการพิจารณาของคณะกรรมการสิทธิการ ยกร่างรัฐธรรมนูญ ในหนังสือ “เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ” รวบรวมโดย มนตรี รูปสุวรรณ และคณะ (๒๕๔๐) กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน. ประมวลหัวข้ออภิปรายในรายงานการประชุมของสภาร่างรัฐธรรมนูญครั้งที่ ๑๘ (เป็นกรณีพิเศษ : ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๐) เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมาตราที่ว่าด้วย “สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ” และรายงานการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ ครั้งที่ ๒๗ (วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๔๐)

จากเอกสารหลักฐานต่างๆ ดังกล่าวข้างต้นสามารถประมวลสรุป ในภาพรวมเกี่ยวกับ “แนวคิดสำคัญๆ” ของการมีสภาที่ปรึกษาฯ ในด้าน “ความเป็นมาของแนวคิด ความสำคัญและความมุ่งหมาย รวมทั้งเหตุผลเบื้องหลัง” ในการจัดตั้งสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติขึ้นในประเทศไทยว่า “มีพัฒนาการ ความเป็นมาอย่างไร” อันจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อ “การค้นหาเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ” ดังนี้

(๑) บทบัญญัติในมาตรา ๘๙ นี้ “มีแนวคิดจากต่างประเทศ” ตัวอย่างจาก “ประเทศฝรั่งเศส”

(๒) สภานี้จะทำหน้าที่เป็น สภาใหญ่ แทนที่จะมีสภาย่อยๆ เช่น สภาการเกษตร สภาแรงงาน ฯลฯ โดยมี “บทบาททำนองสภากระจก” ซึ่งจะทำหน้าที่ “สะท้อนความคิดเห็นของประชาชน”

(๓) เป็นสภาที่ให้ “ความเห็น” ไม่ใช่ “ให้ความเห็นชอบ” ไม่มี “ผลผูกพัน คณะรัฐมนตรีในทางกฎหมายแต่อย่างใด” แต่อาจจะมีผลหรือน้ำหนักในทางจิตใจหรือทางการเมือง โดยไม่ใช่ “องค์กรดำเนินการ” และไม่ “ซ้ำซ้อนกับฝ่ายบริหารหรือรัฐบาล”

(๔) มีอำนาจหน้าที่ให้ “คำปรึกษา” และ “ข้อเสนอแนะ” ในปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวกับ “เศรษฐกิจและสังคม” เท่านั้น

(๕) ประเด็นใหญ่หรือหลักการที่นำมาใส่ในมาตรา ๘๗ ทวิ คือ “การมีส่วนร่วมของประชาชน และภาคเอกชนในการวางแผนเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ” (โดยให้ความสำคัญทางสังคมควบคู่กับทางเศรษฐกิจด้วย)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กำหนดให้ “สภาที่ปรึกษา” ให้ “ความเห็น” เสนอคณะรัฐมนตรีรับทราบด้วยว่า “ทางฝ่ายภาคประชาชน” มี “ความเห็นอย่างใด” (ข้ออภิปรายของอานันท์ ปันยารชุน ประธานคณะกรรมการ)

(๖) การก่อตั้ง “สภาที่ปรึกษา” มีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีทั้ง “การวางแผนจากส่วนกลางหรือเบื้องบนสู่เบื้องล่าง” (Top down) และจาก “เบื้องล่างสู่เบื้องบน” (Bottom up) ด้วย

(๗) หลักใหญ่ในมาตรา ๘๗ ทวิ คือ “ประชาธิปไตยโดยการมีส่วนร่วม” โดยให้ “สังคม ประชาสังคม ที่ไม่ใช่ภาครัฐ” เข้ามา “ให้ความเห็น” และการให้ความเห็นในปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวกับ “เศรษฐกิจและสังคม” ไม่มี “อำนาจไปทำอะไร” นอกหน้าที่ดังกล่าว

๒.๒ บทบัญญัติและเจตนารมณ์ขององค์กรสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ได้บัญญัติให้มีองค์กรสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติไว้ในมาตรา ๒๕๘ ความว่า

“สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีหน้าที่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติต้องให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติให้ความเห็นก่อนพิจารณาประกาศใช้

องค์ประกอบ ที่มา อำนาจหน้าที่ และการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

ให้มีสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นหน่วยงานที่เป็นอิสระในการบริหารบุคคล การงบประมาณ และการดำเนินการอื่น ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ

เมื่อได้ตรวจสอบที่มาของเจตนารมณ์ในการมีองค์กรสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ดังที่ปรากฏใน มาตรา ๒๕๘ แล้ว ปรากฏในการรายงานผลการดำเนินงานคณะกรรมการวิสามัญบัณฑิตเจตนารมณ์ จดหมายเหตุ และตรวจรายงานการประชุมสภาว่างรัฐธรรมนูญ ความว่า

“เจตนารมณ์ เพื่อกำหนดองค์ประกอบ ที่มา อำนาจหน้าที่ของสภาที่ปรึกษาของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และกำหนดให้มีหลักประกันความเป็นอิสระในการบริหารงานของหน่วยราชการ ทั้งนี้ หลักการ หรือเจตนารมณ์พื้นฐานยังคงเดิมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยเพิ่มหน้าที่สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในการให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการตรากฎหมาย ที่เกี่ยวข้องกัเรื่องดังกล่าวด้วย

เพื่อให้การเสนอกฎหมายของคณะรัฐมนตรีในเรื่องดังกล่าว ได้มีการรับฟังความคิดเห็นอย่างรอบคอบยิ่งขึ้น และกำหนดให้มีหน่วยงานตุรกรการที่เป็นอิสระทำนองเดียวกับองค์กรตามรัฐธรรมนูญอื่นๆ”

๓. เจตนารมณ์ของกฎหมายจัดตั้งสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๗

๓.๑ เจตนารมณ์ในการประกาศใช้พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ เนื่องจาก “มาตรา ๘๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ บัญญัติให้รัฐต้องจัดให้มีสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีหน้าที่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจ และสังคม เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐที่บัญญัติในหมวด ๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนอื่น ตามที่กฎหมายบัญญัติต้องให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติให้ความเห็นก่อนพิจารณา ประกาศใช้ด้วย ทั้งนี้ องค์ประกอบที่มา อำนาจหน้าที่และการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติต้องเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

๓.๒ เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ เนื่องจาก “พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ บัญญัติให้มีการจัดตั้งสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อเป็นหน่วยงานของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งสมควรเป็นหน่วยงานที่สามารถปฏิบัติภารกิจในการประสานข้อมูลและความคิดเห็น ระหว่างคณะรัฐมนตรีกับสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการจัดให้มีสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในปัญหาด้านต่างๆ และโดยที่ในระยะเวลาที่ผ่านมาสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ทำหน้าที่เป็นสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติไปพลางก่อน ฉะนั้น เพื่อให้การดำเนินการต่อเนื่องจึงสมควรโอนกิจการของสำนักคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในส่วนที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ไปจัดตั้งเป็นสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยเป็นส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม ไม่ต้องสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรีและมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการให้กับสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติโดยตรง” จึงได้ตราพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ ขึ้นบังคับใช้

๓.๓ เจตนารมณ์ของร่างพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาฯ (ฉบับที่..) พ.ศ. โดยเมื่อมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ สภาที่ปรึกษาฯ ได้จัดทำ “ร่างพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาฯ (ฉบับที่..) พ.ศ.” พร้อมทั้งนำเสนอต่อนายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณา และในการประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ ได้เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ ดังกล่าวแล้ว โดยมีเจตนารมณ์เพื่อ

อนวัติ ให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญฯ พ.ศ. ๒๕๕๐ (มาตรา ๒๕๘) เนื่องจาก “ปรากฏข้อเท็จจริงในปัจจุบันถึงปัญหาของกระบวนการสรรหาเพื่อให้ได้มาซึ่งสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ยังมีความไม่เหมาะสม ขาดความชัดเจน ในบทบัญญัติแห่งกฎหมาย และมีขั้นตอนที่ยุ่งยากและมากเกินความจำเป็น นำมาซึ่งการฟ้องร้องดำเนินคดีเป็นจำนวนมาก และทำให้การได้มาซึ่งสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีความล่าช้าอันส่งผลกระทบต่อ การปฏิบัติหน้าที่ของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประกอบกับมาตรา ๒๕๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นหน่วยงานที่เป็นอิสระในการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการดำเนินการอื่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ **สมควรปรับปรุงบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวและให้กฎหมายว่าด้วยสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีความสอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้**”

จากสถานการณ์ความขัดแย้งทางการเมืองที่เกิดขึ้นในสังคมไทยจนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง การเมืองการปกครอง โดยคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ได้เข้ามามีการบริหารราชการแผ่นดิน และได้พิจารณาการดำเนินงานของสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ตามรัฐธรรมนูญฯ และพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาฯ พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งครบวาระลงแล้วตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๖ แม้จะมีการดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ชุดใหม่ แต่ก็ไม่อาจดำเนินการโดยเรียบร้อยได้เพราะมีข้อขัดแย้งกันมาก หากปล่อยให้เหตุการณ์ดำเนินต่อไปจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อย จึงได้มี**ประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เรื่องให้สมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติสิ้นสุดลง** โดยให้สมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในวันก่อนที่ประกาศฉบับนี้ใช้บังคับสิ้นสุดลง และให้การดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ยุติลงจนกว่าจะมีบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญฯ หรือกฎหมายอื่นใดกำหนด รวมทั้งบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ใดกำหนดให้สภาที่ปรึกษาฯ เป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบในเรื่องใด ให้บทบัญญัติว่าด้วยส่วนดังกล่าว เป็นอันงดใช้บังคับ ทั้งนี้ ให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของสำนักงานยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไป ซึ่งนายกรัฐมนตรีอาจมอบหมายให้ไปช่วยปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานอื่นตามกำหนดก็ได้

ต่อมา คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้มอบหมายให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาหลักการ และความจำเป็นเร่งด่วนของร่างกฎหมายที่ค้างการพิจารณาอยู่ในกระบวนการนิติบัญญัติ เพื่อนำเสนอให้สภานิติบัญญัติพิจารณาต่อไป และสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ได้แจ้งความสำคัญและความจำเป็นของ “**ร่างพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาฯ (ฉบับที่..) พ.ศ.**” ให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พิจารณาเรียบร้อยแล้ว โดยสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๑/๑๑๒๓ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ รายงานผลการพิจารณาร่างกฎหมายที่สมควรนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อพิจารณา พร้อมทั้งจัดทำบัญชีรายชื่อร่างกฎหมายแบ่งออกเป็น ๓ กลุ่ม ให้หัวหน้าฝ่ายกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม คณะรักษาความสงบแห่งชาติพิจารณา ประกอบด้วย **กลุ่มที่ ๑** ร่างกฎหมายที่จำเป็นต่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาวินิจฉัยในประเด็นนโยบาย **กลุ่มที่ ๒** ร่างกฎหมายที่หน่วยงานผู้เสนอร่างกฎหมายขอถอนร่างหรือขอกลับไปที่ทบวทวใหม่ และ**กลุ่มที่ ๓** ร่างกฎหมายที่สมควรชะลอเพื่อปรับปรุงให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญฉบับถาวร ซึ่งร่างพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาฯ (ฉบับที่..) พ.ศ. ถูกจัดอยู่ในร่างกฎหมายกลุ่มที่ ๓

สารบัญ

ตราสัญลักษณ์สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	๑
สารจากประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ชุดที่ ๓	๒
สารจากเลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	๔
ความเป็นมา เจตนารมณ์ และอำนาจหน้าที่ของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและบทบัญญัติของกฎหมาย	๖
ส่วนที่ ๑ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	๑๕
- องค์ประกอบของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	๑๗
- ขั้นตอน และกระบวนการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	๑๘
- อำนาจหน้าที่ และกรอบการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	๒๒
- ผู้บริหารสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	๒๓
- สมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ชุดที่ ๓	๒๔
- โครงสร้างการทำงานของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	๔๒
ส่วนที่ ๒ สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	๔๓
- ความเป็นมาและบทบาทหน้าที่ของสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	๔๕
- วิสัยทัศน์ พันธกิจและยุทธศาสตร์ ของสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	๔๗
- โครงสร้างของสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	๕๑
- ผู้บริหารสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	๕๒
- งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗	๕๔
- ผลการใช้จ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗	๕๕
- การสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ชุดที่ ๔	๕๘
ส่วนที่ ๓ ผลการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาฯ (ตุลาคม ๒๕๕๖ - กันยายน ๒๕๕๗)	๖๓
๓.๑ ความเห็นและข้อเสนอแนะที่เสนอต่อคณะรัฐมนตรี และเสนอต่อคณะกรรมการ ความสงบแห่งชาติ ระหว่างเดือนตุลาคม ๒๕๕๖ - กันยายน ๒๕๕๗	๖๗
๑. ความเห็นและข้อเสนอแนะ เสนอต่อคณะรัฐมนตรี จำนวน ๑๐ เรื่อง	๖๙
(๑) ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดทำยุทธศาสตร์หุ้นส่วนเศรษฐกิจการลงทุน ในประเทศเพื่อนบ้าน (กัมพูชา/สปป.ลาว/เมียนมาร์) (เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๖)	๗๐

สารบัญ

(๒) ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ แนวทางการรักษาเสถียรภาพอัตราแลกเปลี่ยนภายใต้ความผันผวนของค่าเงินบาทซึ่งมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจและภาคการผลิต (เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖)	๗๓
(๓) ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ ปัญหาและผลกระทบที่มีต่อผู้บริโภคจากการเปลี่ยนผ่านไปสู่ระบบโทรศัพท์มือถือ (เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖)	๗๕
(๔) ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ วัฒนธรรมประชาธิปไตย เพื่อสู่สังคมประชาธิปไตย(เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๖)	๗๘
(๕) ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าร่วมเป็นสมาชิกในความตกลงหุ้นส่วนยุทธศาสตร์เศรษฐกิจเอเชีย-แปซิฟิก (Trans-Pacific Strategic Economic Partnership: TPP) (เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๖)	๘๑
(๖) ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ ศักยภาพการแข่งขันสินค้าเกษตร (กรณีศึกษายางพาราไทย) ในบริบทการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และการจัดทำแผนพัฒนายางพาราครบวงจร พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑ (เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖)	๘๔
(๗) ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ แนวทางการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองผิดกฎหมาย (เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖)	๘๖
(๘) ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ ระบบการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ: การใช้สิทธิฉุกเฉินตามนโยบายรัฐบาล (เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖)	๘๙
(๙) ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ พลังงานทดแทนกรณีน้ำมันชีวภาพ (เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖)	๙๑
(๑๐) ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ กุญแจสู่ความสำเร็จในการร่วมมือปฏิรูปประเทศไทย (เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๖)	๙๕
๒. ความเห็นและข้อเสนอแนะ เสนอต่อคณะรักษาความสงบแห่งชาติ จำนวน ๑๐ เรื่อง	๙๘
(๑) ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ แนวทางการแก้ไขปัญหาเรื่องข้าวอย่างยั่งยืน (เสนอคณะรักษาความสงบแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๗)	๑๐๐
(๒) ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบการคมนาคมขนส่ง (เสนอคณะรักษาความสงบแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๗)	๑๐๒
(๓) ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ ยุทธศาสตร์ประเทศไทย ภายใต้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (เสนอคณะรักษาความสงบแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗)	๑๐๕
(๔) ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ แนวทางการปฏิรูปประเทศไทย (เสนอคณะรักษาความสงบแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๗)	๑๑๐

สารบัญ

(๕) ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้วยปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (เสนอคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗)	๑๑๗
(๖) ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ การบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ (เสนอคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๗)	๑๒๒
(๗) ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและการค้าชายแดน (เสนอคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๗)	๑๒๔
(๘) ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ การบริหารจัดการและการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับภัยพิบัติจากแผ่นดินไหว (เสนอคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๗)	๑๒๖
(๙) ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ การปรับปรุงการบริหารจัดการและบริการขององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ (เสนอคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗)	๑๒๙
(๑๐) ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ การพัฒนารถบริการสาธารณะ (เสนอคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗)	๑๓๒
๓.๒ หลักการและระบบการติดตามประเมินผลความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่เสนอต่อคณะรัฐมนตรี	๑๓๗
๓.๓ สรุปสถิติเกี่ยวกับการประชุม สัมมนา และการศึกษาดูงาน	๑๕๙
ภาคผนวก	๑๗๙
ภาพกิจกรรม (ตุลาคม ๒๕๕๖ - กันยายน ๒๕๕๗)	๑๘๑

ส่วนที่ ๑

สถานที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ส่วนที่ ๑

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

องค์ประกอบของสภาที่ปรึกษาฯ

สภาที่ปรึกษาฯ ประกอบด้วยสมาชิกจำนวน ๙๙ คน ซึ่งได้รับเลือกจากบุคคลที่เป็นตัวแทนของกลุ่มในภาคเศรษฐกิจ และกลุ่มในภาคสังคม ฐานทรัพยากรและผู้ทรงคุณวุฒิ ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาฯ พ.ศ. ๒๕๔๓ ประกอบด้วย

๑. กลุ่มในภาคเศรษฐกิจ มีจำนวน ๕๐ คน จากภาคการผลิตหลักของประเทศ ได้แก่

๑. การผลิตด้านการเกษตร	จำนวน ๑๖ คน
๒. การผลิตด้านการอุตสาหกรรม	จำนวน ๑๗ คน
๓. การผลิตด้านการบริการ	จำนวน ๑๗ คน

๒. กลุ่มในภาคสังคม ฐานทรัพยากร และผู้ทรงคุณวุฒิ มีจำนวน ๔๙ คน ได้แก่

กลุ่มในภาคสังคม จำนวน ๑๙ คน

การพัฒนาชุมชน	๒ คน
การสาธารณสุข	๒ คน
การศึกษา ศิลปวัฒนธรรมและศาสนา	๔ คน
การพัฒนาและสงเคราะห์คนพิการ	๒ คน
การพัฒนาเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ	๔ คน
การพัฒนาแรงงาน	๔ คน
การคุ้มครองผู้บริโภค	๑ คน

กลุ่มในภาคฐานทรัพยากร จำนวน ๑๖ คน

ฐานทรัพยากร เช่น ที่ดิน ป่าไม้ แหล่งน้ำ ลุ่มน้ำ ทะเล อากาศ หรือความหลากหลายทางชีวภาพ	๑๐ คน
พัฒนาระบบการเกษตร	๔ คน
พัฒนาระบบการอุตสาหกรรม	๑ คน
พัฒนาระบบการบริการ	๑ คน

กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๑๔ คน

การได้มาซึ่งสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ

สภาที่ปรึกษาฯ มีขั้นตอนและวิธีการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ตั้งแต่การกำหนดกลุ่มองค์กรที่มีสิทธิเสนอรายชื่อสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ซึ่งจะต้องอยู่ในกลุ่มในภาคเศรษฐกิจ สังคม ฐานทรัพยากร และผู้ทรงคุณวุฒิ โดยที่องค์กรเหล่านี้จะต้องมีการจัดองค์กรที่เข้มแข็ง มีความชัดเจนในเรื่องวัตถุประสงค์ กฎระเบียบในการบริหารงาน การบริหารและดำเนินกิจการที่ต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นองค์กรนิติบุคคลหรือไม่เป็นนิติบุคคลก็ตาม ดังนั้นกระบวนการสรรหาฯ จึงมีขั้นตอนที่ซับซ้อน และมีกระบวนการที่ต้องบริหารจัดการโดยละเอียดรอบคอบและเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย ทั้งนี้ องค์กรที่มีสิทธิเสนอรายชื่อสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ประกอบด้วย องค์กรที่เป็นนิติบุคคล และองค์กรอื่นๆ ที่มีกฎหมายรองรับให้มีฐานะเป็นนิติบุคคล รวมทั้งองค์กรที่ไม่เป็นนิติบุคคลด้วย

หลักสำคัญของการดำเนินการสรรหาสมาชิกฯ มี ๒ ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ ๑ การมีคณะกรรมการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ทำหน้าที่พิจารณาสรรหาสมาชิกโดยกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการสรรหาสมาชิก วิธีการตรวจสอบคุณสมบัติผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นสมาชิก และแต่งตั้งคณะกรรมการ ๖ คณะ ตามที่พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาฯ กำหนด

ขั้นตอนที่ ๒ การคัดเลือกสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ

กระบวนการสรรหาเพื่อให้ได้มาซึ่งสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ตามมาตรา ๖ ของพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาฯ มีการดำเนินการ สรุปได้ดังนี้

๑. การได้มาซึ่งคณะกรรมการสรรหาสมาชิกฯ และคณะกรรมการ ๖ คณะ

ตามพระราชบัญญัติกำหนดให้คณะกรรมการสรรหาฯ มีจำนวน ๒๑ คน โดยให้ประธานกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นประธานโดยตำแหน่ง และให้เลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นเลขานุการ มีองค์ประกอบ ดังนี้

๑.๑ กรรมการซึ่งมาจากการเลือกกันเองและผู้แทนของสถาบัน ดังนี้

- (๑) ปลัดกระทรวงทุกกระทรวงซึ่งเลือกกันเองให้เหลือจำนวน ๔ คน
- (๒) อธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นนิติบุคคลทุกแห่งเลือกกันเองให้เหลือจำนวน ๓ คน และอธิการบดีของสถาบันราชภัฏ และสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ทุกแห่งเลือกกันเองให้เหลือ ๑ คน

(๓) ผู้แทนสถาบันภาคการผลิต จำนวน ๔ คน ประกอบด้วยผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ๑ คน ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ๑ คน ผู้แทนสมาคมธนาคารไทย ๑ คน และผู้แทนชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด ๑ คน

- (๔) ผู้แทนสหภาพแรงงานซึ่งเลือกกันเองให้เหลือ ๑ คน

(๕) ผู้แทนองค์กรภาคเอกชนที่ดำเนินการโดยมิใช่เป็นการหากำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน จำนวน ๔ คน จากองค์กรที่มีวัตถุประสงค์หลัก ๔ ด้าน ดังนี้

(๕.๑) ด้านการพัฒนาชุมชนชนบท การพัฒนาชุมชนเมือง การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ การจัดการสิ่งแวดล้อม การจัดการเกษตรทางเลือก หรือการจัดการเทคโนโลยีที่เหมาะสม

(๕.๒) ด้านการพัฒนาชีวิตของเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ติดเชื้อเอชไอวีหรือผู้ป่วย

(๕.๓) ด้านสิทธิเสรีภาพของประชาชน สิทธิของผู้บริโภค การส่งเสริมประชาธิปไตย หรือการพัฒนาแรงงาน

(๕.๔) ด้านการสาธารณสุข การศึกษา หรือศิลปวัฒนธรรม

(๖) ผู้แทนสื่อมวลชน จำนวน ๓ คน ซึ่งมาจากกิจการ ๓ ด้าน ได้แก่ ด้านหนังสือพิมพ์ ด้านวิทยุกระจายเสียง และด้านวิทยุโทรทัศน์ ซึ่งเลือกกันเองกิจการละ ๑ คน

ทั้งนี้ องค์กรภาคเอกชนตามข้อ (๕) และองค์กรสื่อมวลชนตามข้อ (๖) ต้องเป็นองค์กรที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลและได้ขึ้นทะเบียนไว้กับสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ก่อนครบกำหนด ๑๕ วัน นับแต่วันที่มีเหตุให้มีการเลือกสมาชิก ถ้าองค์กรใดมีวัตถุประสงค์หลักหลายด้านให้ขึ้นทะเบียนเพื่อใช้สิทธิเลือกในด้านใดด้านหนึ่งเท่านั้น

ส่วนอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ คือ ทำหน้าที่พิจารณาสรรหาสมาชิก โดยกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการสรรหาสมาชิก วิธีการตรวจสอบคุณสมบัติ ผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นสมาชิกและแต่งตั้งคณะกรรมการ ๖ คณะ ตามที่พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาฯ กำหนด

๑.๒ คณะกรรมการ จำนวน ๖ คณะ ได้แก่ คณะกรรมการการผลิตด้านการเกษตร คณะกรรมการการผลิตด้านการอุตสาหกรรม คณะกรรมการการผลิตด้านการบริการ คณะกรรมการกลุ่มในภาคสังคม คณะกรรมการกลุ่มในภาคฐานทรัพยากร และคณะกรรมการกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ ทำหน้าที่เสนอรายชื่อสมาชิกของกลุ่มนั้นๆ โดยแต่ละคณะประกอบด้วยกรรมการ ๑๒ คน ซึ่งแต่งตั้งจากบุคคลที่เป็นผู้ดำเนินการ หรือมีความรู้ทางวิชาการเกี่ยวกับด้านนั้นๆ ที่มาจากภาคราชการ สถาบันการศึกษา สถาบันภาคการผลิต สหภาพแรงงาน องค์กรภาคเอกชนที่ไม่แสวงหากำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน และสื่อมวลชนกลุ่มละเท่าๆ กัน

๒. ขั้นตอนการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ๙๙ คน

เมื่อคณะกรรมการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ และคณะกรรมการได้กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการสรรหาสมาชิก และวิธีการตรวจสอบคุณสมบัติผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อเป็นสมาชิกแล้ว การสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ จะมีขั้นตอนการดำเนินงานที่สำคัญต่อไป ดังนี้

ขั้นตอนที่ ๑ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ตรวจสอบข้อมูลและจัดทำบัญชีรายชื่อองค์กรทั้งที่เป็นนิติบุคคล และไม่เป็นนิติบุคคลทุกจังหวัดทั่วประเทศ

ขั้นตอนที่ ๒ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ จะประชาสัมพันธ์และเชิญชวนให้องค์กรต่างๆ สมัครเป็นองค์กรผู้มีสิทธิเสนอรายชื่อสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ

ขั้นตอนที่ ๓ องค์กรต่างๆ ยื่นใบสมัครเพื่อให้มีสิทธิเสนอรายชื่อบุคคลเป็นสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ พร้อมเสนอรายชื่อบุคคลซึ่งสมัครใจของกลุ่มนั้นๆ รวมทั้งเสนอรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตามจำนวนที่คณะกรรมการสรรหาฯ กำหนด ทั้งนี้ การเสนอรายชื่อบุคคลที่เป็นตัวแทนของกลุ่มในภาคเศรษฐกิจ สังคม ฐานทรัพยากร และผู้ทรงคุณวุฒิจะต้องเป็นไปโดยความสมัครใจ และต้องคำนึงถึงการกระจายบุคคลซึ่งเป็นตัวแทนไปตามภาค อาชีพ เพศ และขนาดของกิจการ

ขั้นตอนที่ ๔ คณะอนุกรรมการฯ แต่ละคณะ ยกเว้น คณะอนุกรรมการกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ จะพิจารณาเสนอรายชื่อองค์กรที่มีคุณสมบัติและมีกิจกรรมที่เหมาะสมให้เป็นองค์กรผู้มีสิทธิเสนอรายชื่อสมาชิกของกลุ่มนั้นๆ และสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ จะประกาศรายชื่อองค์กรผู้มีสิทธิเสนอรายชื่อสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ต่อสาธารณชน

ขั้นตอนที่ ๕ คณะอนุกรรมการแต่ละคณะจะคัดเลือกบุคคลที่ได้รับการเสนอรายชื่อให้เหลือตามจำนวนที่คณะกรรมการสรรหาฯ กำหนด แต่ไม่น้อยกว่า ๓ เท่าของจำนวนสมาชิกที่จะพึงมีได้ตามที่กำหนดสำหรับกลุ่มนั้นๆ และสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ จะประกาศรายชื่อบุคคลผู้มีสิทธิคัดเลือกกันเองต่อสาธารณชน

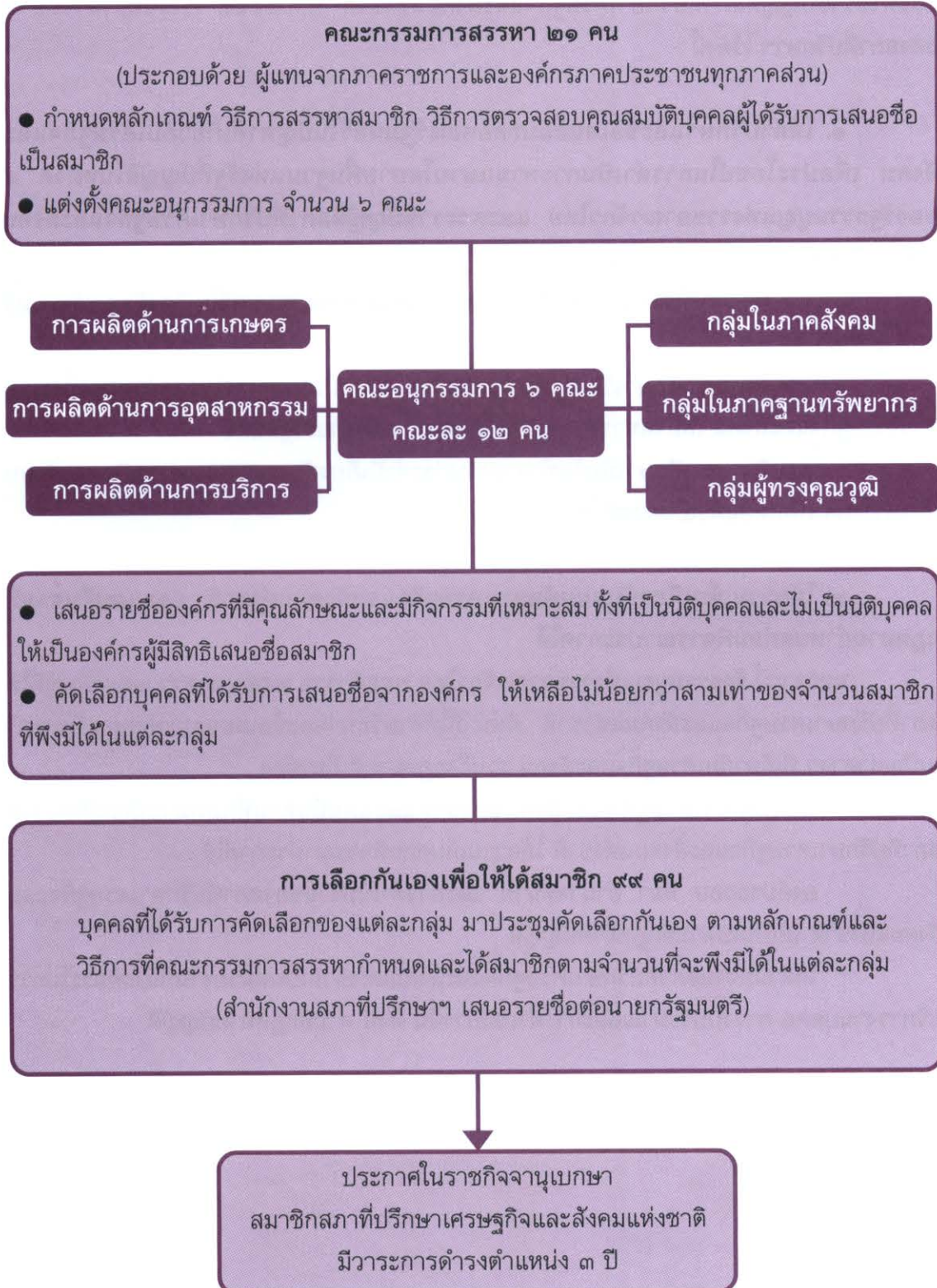
ขั้นตอนที่ ๖ บุคคลที่ได้รับการคัดเลือกจากคณะอนุกรรมการของแต่ละกลุ่มจะประชุมเพื่อทำการคัดเลือกกันเองเพื่อให้ได้บุคคลผู้ที่จะเป็นสมาชิกตามจำนวนที่จะพึงมีได้สำหรับกลุ่มนั้นๆ ตามที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาฯ และให้บุคคลผู้ได้รับคะแนนลำดับรองลงไป ๑๐ คนแรกของแต่ละกลุ่มนั้นๆ เป็นผู้ได้รับการบรรจุในบัญชีรายชื่อสำรองของแต่ละกลุ่มนั้นๆ

ขั้นตอนที่ ๗ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ เสนอรายชื่อสมาชิกที่ได้รับการสรรหาต่อ นายกรัฐมนตรี เพื่อประกาศรายชื่อสมาชิกในราชกิจจานุเบกษาตามที่พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาฯ กำหนดไว้ และสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ จะประกาศรายชื่อสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ๙๙ คน ต่อสาธารณชน

ทั้งนี้ การคัดเลือกสมาชิกจะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่มิเหตุให้มีการเลือกสมาชิก (สำหรับในวาระเริ่มแรกให้ดำเนินการเลือกสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ให้แล้วเสร็จภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ มีผลใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๓) สมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ๙๙ คน มีวาระในการดำรงตำแหน่ง ๓ ปี นับแต่วันที่ประกาศรายชื่อในราชกิจจานุเบกษาและอาจได้รับเลือกใหม่ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันได้ไม่เกิน ๒ วาระ

กระบวนการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

อำนาจหน้าที่ของสภาที่ปรึกษาฯ

ตามบทบัญญัติมาตรา ๘๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๓ กำหนดอำนาจหน้าที่ของสภาที่ปรึกษาฯ ไว้ดังนี้

๑. ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในปัญหาที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคม เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐที่บัญญัติในหมวด ๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓

๑.๑ พิจารณาให้คำปรึกษาเพื่อเสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีในเรื่องที่คณะรัฐมนตรีขอคำปรึกษา

๑.๒ พิจารณาศึกษาเรื่อง que เห็นว่าสมควรกำหนดเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายด้านเศรษฐกิจและสังคม เพื่อจัดทำรายงานเป็นข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี

๑.๓ พิจารณาศึกษาเพื่อจัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับภาวะทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เพื่อเผยแพร่เป็นการทั่วไป

๒. ให้ความเห็นเกี่ยวกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนอื่นตามที่กฎหมายกำหนดก่อนพิจารณาประกาศใช้

นอกจากนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕๔ บัญญัติให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีหน้าที่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติต้องให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ให้ความเห็นก่อนพิจารณาประกาศใช้

องค์ประกอบ ที่มา อำนาจหน้าที่ และการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

ให้สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นหน่วยงานที่เป็นอิสระในการบริหารงานบุคคล การงบประมาณและการดำเนินการอื่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

กรอบการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาฯ

๑. การเลือกประธานสภาและรองประธานสภา

การประชุมสภาครั้งแรก ให้สมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ๙๙ คนเลือกกันเอง เป็นประธานสภา ๑ คน และรองประธานสภา ๒ คน คือ รองประธานสภา คนที่ ๑ และรองประธานสภา คนที่ ๒

๑.๑ อำนาจหน้าที่ของประธานสภา

● ดำเนินการประชุมและมีอำนาจออกคำสั่งใดๆ ตามความจำเป็นเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยในการประชุม

- ควบคุมและดำเนินกิจการของสภาให้เป็นไปตามข้อบังคับและมติของสภา
- เป็นผู้แทนสภาในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก
- อำนาจและหน้าที่อื่นตามที่มกฏหมายบัญญัติไว้

๑.๒ อำนาจหน้าที่ของรองประธานสภา

● รองประธานสภามีอำนาจและหน้าที่ช่วยประธานสภาในกิจการที่เป็นอำนาจหน้าที่ของประธานสภา หรือปฏิบัติกรตามที่ประธานสภามอบหมาย

๒. การเปิดประชุมสภาที่ปรึกษาฯ

การประชุมสภาที่ปรึกษาฯ ต้องจัดให้มีขึ้นอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง ในกรณีต่อไปนี้

๒.๑ คณะรัฐมนตรีขอให้สภาที่ปรึกษาฯ พิจารณาให้คำปรึกษาในปัญหาที่เกี่ยวกับสภาพเศรษฐกิจและสังคม

๒.๒ สภาที่ปรึกษาฯ พิจารณาเห็นสมควรให้ข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในปัญหาหรือกรณีที่ส่งผลกระทบต่อสภาพเศรษฐกิจและสังคมเป็นส่วนรวม

๒.๓ เพื่อให้ความเห็นเกี่ยวกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนอื่นที่มีกฎหมายกำหนดให้เสนอแผนนั้นต่อสภาที่ปรึกษาฯ รวมถึงแผนอื่นที่คณะรัฐมนตรีเห็นสมควรขอความเห็นจากสภาที่ปรึกษาฯ ด้วย

๒.๔ เพื่อดำเนินกิจการภายในของสภาที่ปรึกษาฯ

๒.๕ สมาชิกเข้าชื่อกันตั้งแต่ ๒๕ คนขึ้นไปร้องขอให้เปิดประชุม

๓. การประชุมสภาที่ปรึกษาฯ

๓.๑ การประชุมสภาที่ปรึกษาฯ ต้องกระทำโดยเปิดเผย เว้นแต่คณะรัฐมนตรีจะขอให้ประชุมเป็นการลับ หรือสมาชิกร้องขอตามข้อบังคับ (มาตรา ๒๖ สภาที่ปรึกษาฯ มีอำนาจตราข้อบังคับการประชุมและข้อบังคับอื่นที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติ หน้าที่)

๓.๒ การประชุมสภาต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของสมาชิกเท่าที่มีอยู่ จึงจะเป็นองค์ประชุม

๓.๓ ประธานสภาเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานสภาไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานสภา คนที่ ๑ ปฏิบัติหน้าที่แทน ถ้ารองประธานสภา คนที่ ๑ ไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานสภา คนที่ ๒ ปฏิบัติหน้าที่แทน

๓.๔ การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

๔. การเชิญบุคคลภายนอกมาให้ข้อมูล

๔.๑ สภาที่ปรึกษาฯ และคณะทำงานที่สภาแต่งตั้งอาจเชิญข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นหรือให้จัดส่งเอกสารหรือข้อมูล เพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามที่เห็นสมควร

๔.๒ ให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่นให้ความร่วมมือแก่สภาที่ปรึกษาฯ และคณะทำงานที่สภาแต่งตั้ง

๔.๓ คณะรัฐมนตรีอาจมอบหมายให้บุคคลใดเข้าร่วมรับฟังการประชุมหรือชี้แจงแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมสภาที่ปรึกษาฯ ได้ ยกเว้นการประชุมลับผู้ที่เข้าร่วมรับฟังการประชุมหรือชี้แจงแสดงความคิดเห็นได้ ต้องได้รับอนุญาตจากประธานในที่ประชุมก่อน

๕. หน่วยงานการสนับสนุนการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาฯ

สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นส่วนราชการที่ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง ตามกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และมีฐานะเป็นกรมอยู่ภายใต้บังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี มีหน้าที่สนับสนุนการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาฯ ดังนี้

๕.๑ สำรอง ศึกษา และวิเคราะห์เรื่องที่จะต้องเสนอให้สภาที่ปรึกษาฯ พิจารณา

๕.๒ รับผิดชอบในงานธุรการของสภาที่ปรึกษาฯ

๕.๓ จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับผลงานและอุปสรรคในการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาฯ เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา

๕.๔ เป็นหน่วยงานทางวิชาการให้แก่สภาที่ปรึกษาฯ

๕.๕ ดำเนินการต่างๆ ในการเลือกสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ

๕.๖ ปฏิบัติการอื่นใดตามที่สภาที่ปรึกษาฯ มอบหมาย

ให้มีเลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นผู้ควบคุมดูแลทั่วไปในกิจการของสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ภายใต้การกำกับดูแลของประธานสภา (ในสวนภารกิจของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเท่านั้น)

สมาชิกร

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ ชุดที่ ๓

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ผู้บริหารสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (๔ ก.พ. ๕๓ - ๒๐ ก.ค. ๕๗)

นายโอกาส เตพลกุล
ประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

นายสมควร รวีริช
รองประธานสภาที่ปรึกษาฯ คนที่ ๑

นางกรณี สิตุมพงษ์
รองประธานสภาที่ปรึกษาฯ คนที่ ๒

สมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ชุดที่ ๓ (๔ ก.พ. ๕๓ - ๒๐ ก.ค. ๕๗)

กลุ่มในภาคเศรษฐกิจ

กลุ่มการผลิตด้านการเกษตร

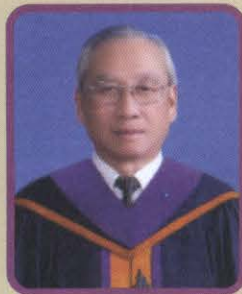
นายอุทัย สอนหลักทรัพย์

นายทรงศักดิ์ ประจงจัด

นายสไกร พิมพ์บึง

นายวรเทพ วงศาสุทธิกุล

นายสานิตย์ ไชติธนาร่าง

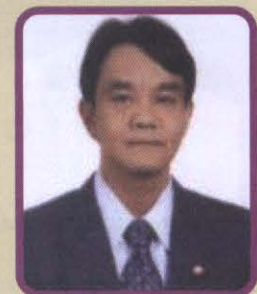
นายณัฐรงค์ เณศ นัชชาธิติพัทธ์

นายสมยศ ภิราญคำ

นายวิรัตน์ เอี่ยมเอื้อยุทธ
(๔ ก.พ. ๕๓ - ๒๓ มี.ย. ๕๗)

นายสุพจน์ พลบุตร

นางสาวนันทชัย ทวีฤทธิ์กุล
(๔ ก.พ. ๕๓ - ๒๔ ม.ค. ๕๗)

นายวิชัย ทิตตภักดิ์

นายวิที สุพิทักษ์

นายอภิสิทธิ์ จันอรัญ

นายแสงชัย วสุนธรา

นายสกลวัฒน์ คิวตราบุญยกานต์

นายวณิตย์ อางสาลี

กลุ่มการผลิตด้านการอุตสาหกรรม

นายวรพงษ์ ชอบชื่น

นายอาภรณ์ สังข์วัฒน์

นายทวี เตชะธีราวัฒน์

นายวิศิษฐ์ ลิ้มลือชา

นายสำเภา วงศ์ทองเหลือ
(๔ ก.พ. ๕๓ - ๒ ธ.ค. ๕๖)

นายชวลิต นิมมะอ้อ

นายชิต เจริญศิลป์

นายชิน ชินเศรษฐวงศ์

นายภาสุร ตรงจิตตเกษม

นายสมพงษ์ นครศรี

นายสันติ วิลาสักดานนท์

นายทวี ปิยะพัฒนา

นายสมศักดิ์ ถนอมวรสิน

นายอศิระ ตีระรัตน์

นายสมมาต ชุนเศรษฐ

นายทวีกิจ จตุรเจริญคุณ

นายธนิต โสรัตน์

กลุ่มการผลิตด้านการบริการ

นายปณิธิ ตั้งผาติ

นางโยนงค์ ทิมสุวรรณ

นายนิมิตร สัมพันธ์รักษ์

นายธนา ไชยประสิทธิ์

นางภรณ์ สีนุดพงษ์

นางดารณี วัฒนเวคิน

นายสุทธินันท์ จันตระ

นายรุจิพงษ์ ทูปคันโธ

นางกัลยาณี ธรรมจารีย์

นายพงษ์ศักดิ์ อัสสกุล

นายวิโรจน์ ลิตประเสริฐนันท์

นายชัยพิทักษ์ อึ้งสินคำตระกูล

นายบุญยสิทธิ์ กาญจนวงศ์ชัย

นายชัชวาล ศรีวิชราวัฒน์

นายวันชัย วัฒนธาดากุล

นางพ้องพรรณ จงยศยั้ง

นายโอกาส เดพละกุล

กลุ่มในภาคสังคม

กลุ่มการพัฒนาชุมชน

นายไพโรจน์ สุวรรณจันทร์ดี

นายเพชร นางาม

กลุ่มการสาธารณสุข

นางสาวจิราพร ลิ้มปานานนท์

นายอนันต์ เมืองมูลไชย

กลุ่มการศึกษา ศิลปวัฒนธรรมและศาสนา

นายสมพร เทพสิทธิ์ธา

นายวรเดช อมรรวพิตต์มน์

นางสาวปราศรัย ประวัติรุ่งเรือง

นางสาวสิริภิญญ์ อินทรประเสริฐ

กลุ่มการพัฒนาและสหเคราะห์คนพิการ

นายต่อพงศ์ เสลานนท์

ร้อยเอก ชาญ สุปินะ

กลุ่มการพัฒนาเด็ก เยาวชน สตรี และผู้สูงอายุ

นางเพ็ญพักตร์ ศรีทอง
(๔ ก.พ. ๕๓ - ๑๒ เม.ย. ๕๔)

นางเตือนใจ บวรรัตน์

นายจเด็จ อินสว่าง
(๔ ก.พ. ๕๓ - ๒๔ ก.พ. ๕๔)

นายสมาน โอภาสวงศ์

นายอรุณ จิตตะเสโน
(๒๒ มิ.ย. ๕๔ - ๒ ก.ค. ๕๕)

นางสุทธินี เมธีประภา
(๑๑ พ.ค. ๕๔ - ๒๐ ก.ค. ๕๗)

นางวงเดือน เกษมทรัพย์ เกษสุภา
(๑๙ ก.ย. ๕๕ - ๒๐ ก.ค. ๕๗)

กลุ่มการพัฒนาแรงงาน

นายชินโชติ แสงสังข์

นายชาญยุทธ์ เจนธัญญารักษ์

นายอนุวัฒน์ ทุมชัย
(๔ ก.พ. ๕๓ - ๑๗ มิ.ย. ๕๖)

นายอรุณ นวลศรี
(๔ ก.พ. ๕๓ - ๑ เม.ย. ๕๗)

กลุ่มการคุ้มครองผู้บริโภค

นายวิทยา กุลสมบูรณ์

กลุ่มในภาคฐานทรัพยากร

กลุ่มฐานทรัพยากร

นายสุวาท สุทธิอาคาร
(๔ ก.พ. ๕๓ - ๒ ก.พ. ๕๗)

นางอรพิน จำปานนตร

นายนิวัตร ตันตยานุสรณ์

นายบุญส่ง ไช้เกษ
(๔ ก.พ. ๕๓ - ๒๘ ก.พ. ๕๗)

นายกำพล ทาญทวิวงศา

นางสาวภัทรภร ลิงห์ครา

นางสุวรรณมา ศรีรัตนพันธ์

นางสาวเกศสุดา ธรรมสาร

นางสาวพนิดา สอนหลักทรัพย์

นางไชติกา สังแก้ว

กลุ่มการพัฒนาระบบการเกษตร

นายภราดร นุชิตศิริภัทรา

นายธনীช ประกายบุษราคัม

นายศุภชัย วัฒนสโรช

นายจรรูวัฒน์ กิตติวัฒนสะโรช

กลุ่มการพัฒนา ระบบการอุตสาหกรรม

นายมังกร ธนสารศิลป์

กลุ่มการพัฒนา ระบบการบริการ

นายพนิชชา กัทรทวิวินิช

กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ

นายวรพล โสคติยานุรักษ์
(๔ ก.พ. ๕๓ - ๒๐ ก.ย. ๕๔)

นายมานิจ สุขสมจิตร
(๔ ก.พ. ๕๓ - ๑ ต.ค. ๕๕)

นายบุญยงค์ เวชมนิศรี

นายสมควร รวิรัช

นายสุปรีย์ วงศ์ดีพร้อม

นายจำเนียร จวงตระกูล

นางสาวแดงอ่อน มั่นใจตน

นายเนาวรุจน์ ปานเมธานี

นายประทีป ตังมดิธรรม

นายสุธรรม เจริญพรวัฒนา
(๔ ก.พ. ๕๓ - ๒๖ ธ.ค. ๕๕)

นายชวลิต อาคมธน

นายสมประสงค์ บุญยะชัย

นายสุพจน์ พฤษานานนท์

นางอัมพร จิตรานุเคราะห์

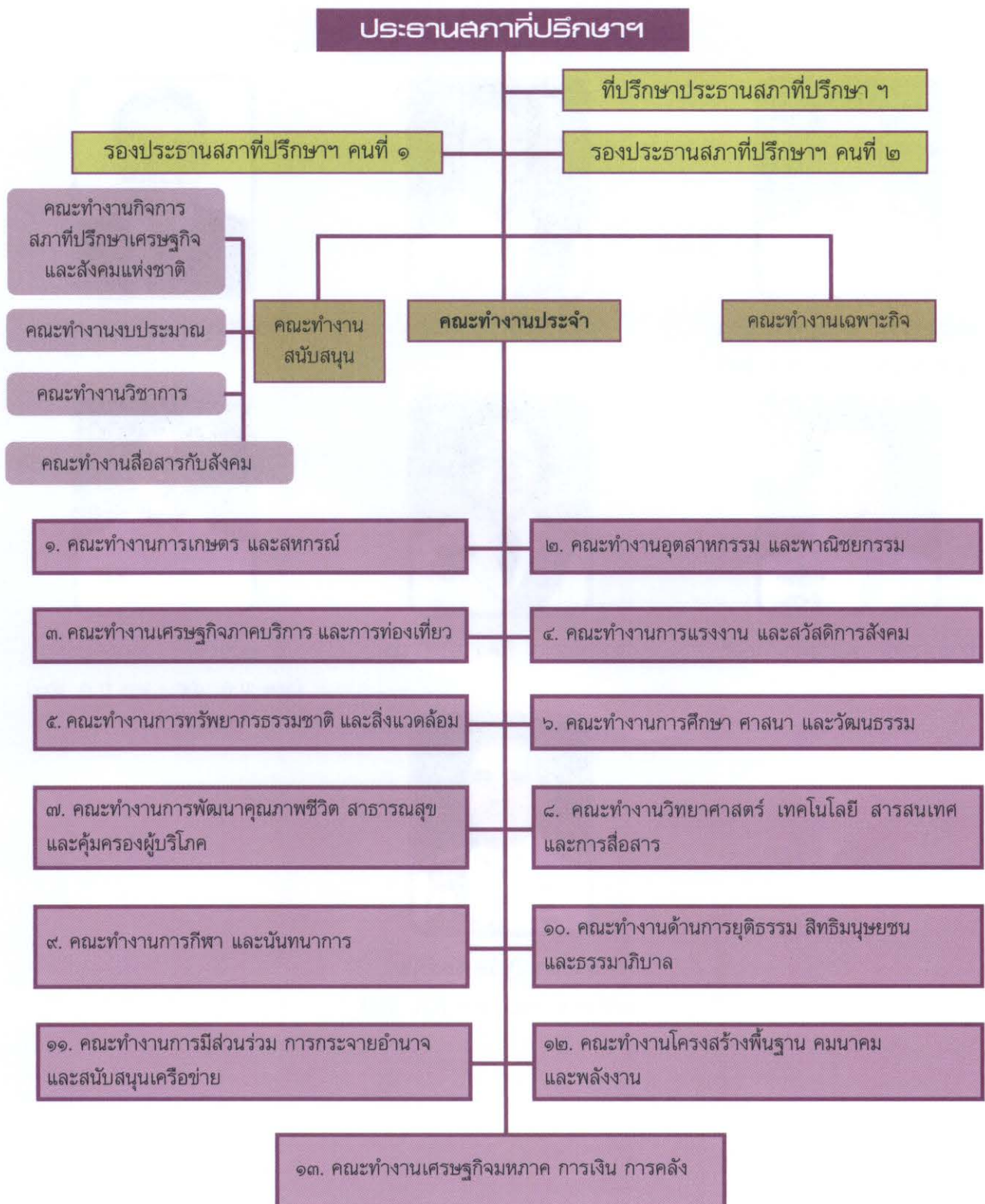
นายประสิทธิ์ จงอัศญากุล
(๒๓ ม.ค. ๕๕ - ๒๐ ก.ค. ๕๗)

นายอานัฐชัย รัตตกุล
(๒๙ พ.ย. ๕๕ - ๒๐ ก.ค. ๕๗)

โครงสร้างการทำงานของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ส่วนที่ ๒

สำนักงานสภากาที่ปรึกษา
เครชฎกึองและสับคมแห่งชาติ

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ส่วนที่ ๒

สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ความเป็นมาและบทบาทหน้าที่ของสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ

พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ ตามมาตรา ๒๓ กำหนดให้สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีหน้าที่ดังนี้

- (๑) สํารวจ ศึกษา และวิเคราะห์เรื่องที่จะต้องเสนอให้สภาที่ปรึกษาฯ พิจารณา
- (๒) รับผิดชอบในงานธุรการของสภาที่ปรึกษาฯ
- (๓) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับผลงานและอุปสรรคในการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาฯ เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา

- (๔) เป็นหน่วยงานทางวิชาการให้แก่สภาที่ปรึกษาฯ
- (๕) ดำเนินการต่างๆ ในการเลือกสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ
- (๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่สภาที่ปรึกษาฯ มอบหมาย

โดยในบทเฉพาะกาลของพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทำหน้าที่สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จนกว่าจะมีการจัดตั้งสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และเมื่อครบสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาจัดตั้งสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อเป็นหน่วยงานของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

ในระยะเริ่มแรก สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ มีการบริหารงานอยู่ภายในโครงสร้างสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นการเฉพาะ และได้มีการเตรียมความพร้อมทั้งเตรียมการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับองค์กร โดยคำนึงถึงความน่าเชื่อถือในการดำเนินงานอย่างเป็นทางการของสภาที่ปรึกษาฯ การออกแบบองค์กรสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จึงได้มีการวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พบว่ามีความหลากหลายซับซ้อน เพราะมีทั้งผู้แทนจากองค์กรภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่สภาที่ปรึกษาฯ จะต้องติดต่อประสานและดำเนินงานร่วมกันด้วยอย่างไม่สามารถหยุดนิ่งอยู่กับที่ได้ โดยองค์กรเหล่านี้จะมีการปรับเปลี่ยนตัวเองตลอดเวลา ทำให้สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ จึงต้องเป็นองค์กรที่ประกอบด้วยบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและทักษะเฉพาะด้านระดับสูง สามารถจัดการกับสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็วนี้ได้ ดังนั้น สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจึงได้จัดโครงสร้างภายในของสำนักงานและมีการปรับปรุงให้เหมาะสมกับภารกิจและสอดคล้องตาม มาตรา ๒๓ รวม ๓ ครั้ง คือ

ครั้งแรก เป็นการกำหนดโครงสร้างภายในพร้อมบทบาทหน้าที่ แบ่งออกเป็น ๔ กลุ่มภารกิจ ประกอบด้วย กลุ่มภารกิจนโยบายสาธารณะ กลุ่มภารกิจเครือข่ายและการสื่อสาร กลุ่มภารกิจอำนวยความสะดวก และกลุ่มภารกิจอำนวยความสะดวกกลางและสารสนเทศ

ครั้งที่สอง ในปี ๒๕๕๕ เป็นการปรับปรุงโครงสร้างเพื่อรองรับภารกิจที่เพิ่มขึ้น โดยแบ่งเป็น ๗ สำนัก ๑ กลุ่มงาน และ ๑ หน่วยงาน ประกอบด้วย สำนักอำนวยความสะดวก สำนักนโยบายสาธารณะ ๑ (ด้านเศรษฐกิจ) สำนักนโยบายสาธารณะ ๒ (ด้านสังคม) สำนักบริหารประชุม สำนักบริหารจัดการระบบสารสนเทศ สำนักประชาสัมพันธ์และห้องสมุด สำนักประสานเครือข่ายภาคประชาชน กลุ่มงานสังเคราะห์ยุทธศาสตร์ และหน่วยตรวจสอบภายใน

ครั้งที่สาม ในปี ๒๕๕๘ จากที่สำนักงานฯ ดำเนินการรองรับภารกิจของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ชุดที่ ๑ มาตั้งแต่ปี ๒๕๕๔ สภาที่ปรึกษาฯ ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับโครงสร้างของสำนักงานฯ โดยเป็นความเห็นที่สอดคล้องกับข้อศึกษาวิจัยของโครงการจัดทำโครงสร้างสำนักงานฯ ระบบงาน พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่าย และระเบียบของสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งมีศูนย์บริการวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นที่ปรึกษา และความเห็นของสำนักงานฯ ที่ได้จากการระดมความเห็นจากเจ้าหน้าที่ทุกระดับ คือเห็นว่าสำนักงานฯ ควรปรับปรุงโครงสร้างให้สามารถรองรับภารกิจได้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น ประกอบด้วย ๔ สำนัก ดังนี้

๑. สำนักบริหารกลาง รับผิดชอบภารกิจด้านการบริหารจัดการสำนักงานฯ
๒. สำนักกิจการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รับผิดชอบภารกิจด้านการสนับสนุนกิจการของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
๓. สำนักวิชาการ รับผิดชอบภารกิจด้านวิชาการของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
๔. สำนักส่งเสริมและประสานการมีส่วนร่วมองค์กรเครือข่าย รับผิดชอบภารกิจเกี่ยวกับการประสานความร่วมมือ การส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ

การปรับปรุงโครงสร้างสำนักงานฯ ครั้งนี้ เป็นการปรับปรุงโครงสร้างที่ค่อนข้างชัดเจน เป็นรูปธรรมที่ทำให้มีความพร้อมจัดการสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตลอดจนองการทำงานของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้เป็นอย่างดีในระดับหนึ่ง และเป็นพื้นฐานในการจัดโครงสร้างในระยะต่อมามากยิ่งขึ้น

ต่อมา พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๗) ได้ประกาศใช้ ในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๗ กำหนดให้สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นส่วนราชการมีฐานะเป็นกรมไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง และอยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี โดยในการปฏิบัติราชการและบริหารจัดการสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมชาตินั้น ให้ได้รับงบประมาณและทรัพยากรต่างๆ อย่างพอเพียง มีความยืดหยุ่นคล่องตัว สอดคล้องกับแนวคิดการปฏิรูประบบราชการใหม่ และให้

สามารถออกระเบียบปฏิบัติราชการเป็นของหน่วยงานได้ตามที่นายกรัฐมนตรีประกาศกำหนด ทั้งนี้ โดยมีเลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นผู้ควบคุมดูแลโดยทั่วไป ซึ่งกิจการของ สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติภายใต้การกำกับดูแลของประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตามที่กฎหมายกำหนด สำนักงานฯ จึงดำเนินการจัดทำร่างกฎกระทรวง แบ่งส่วนราชการสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งคณะกรรมการพัฒนา โครงสร้างระบบราชการของสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้มีมติเห็นชอบ ให้โครงสร้างสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ แบ่งเป็น ๔ สำนัก และ ๑ หน่วย ได้แก่ สำนักบริหารกลาง สำนักกิจการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักวิชาการ สำนักส่งเสริมและประสานการ มีส่วนร่วมองค์กรเครือข่าย และหน่วยตรวจสอบภายใน ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ชุดที่ ๑ และข้อศึกษาวิจัยของที่ปรึกษาโครงการจัดทำโครงสร้างสำนักงาน ระบบงาน พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่าย และระเบียบของสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ดังกล่าว

วิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์ของสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ

สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ดำเนินการศึกษาวิเคราะห์และ กำหนดวิสัยทัศน์และพันธกิจของสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติรวมทั้งยุทธศาสตร์ ของสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งสอดคล้องกับโครงสร้างและกรอบอัตรา กำลังของสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในปัจจุบันตามรายละเอียด ดังนี้

๑. วิสัยทัศน์ (Vision) สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นหน่วยงาน ชี้้นำในการสนับสนุนการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อสะท้อน ปัญหาจากประชาสู่รัฐ

๒. พันธกิจ (Mission)

พันธกิจที่ ๑ : พัฒนางานด้านวิชาการและสนับสนุนการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

พันธกิจที่ ๒ : พัฒนาระบบการมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนกระบวนการสะท้อนปัญหา เศรษฐกิจและสังคมของทุกภาคส่วน

พันธกิจที่ ๓ : พัฒนาระบบการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

พันธกิจที่ ๔ : พัฒนาระบบการบริหารจัดการของสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ

๓. ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : ยกระดับการทำงานด้านวิชาการเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของสภา ที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : เสริมสร้างกลไกการมีส่วนร่วมในการสะท้อนประเด็นปัญหาเศรษฐกิจและสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : เร่งรัดการพัฒนาขีดความสามารถและศักยภาพของสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : พัฒนาระบบและปรับโครงสร้างองค์กรให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : พัฒนาระบบการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

การจัดโครงสร้างและอัตรากำลัง ของสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

โครงสร้าง

การจัดโครงสร้างสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ดำเนินการตามพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ และกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๙ โดยแบ่งส่วนราชการออกเป็น ๔ สำนัก ๑ หน่วย โดยกำหนดหน้าที่ ดังนี้

๑. สำนักบริหารกลาง มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการทั่วไปของสำนักงานและราชการที่มีได้แยกให้เป็นหน้าที่ของส่วนราชการใดโดยเฉพาะ อำนาจหน้าที่ดังกล่าวให้รวมถึง

(ก) ดำเนินการเกี่ยวกับงานสารบรรณของสำนักงาน งานบริหารทั่วไป รวมทั้งงานช่วยอำนวยความสะดวกของสำนักงาน

(ข) ดำเนินการเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี การงบประมาณ การพัสดุ อาคารสถานที่ ยานพาหนะ และการรักษาความปลอดภัยของสำนักงาน

(ค) ดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาระบบงาน การบริหารงานบุคคล การพัฒนาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของสำนักงาน

(ง) ดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการของประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และรองประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(จ) ประชาสัมพันธ์เผยแพร่กิจการ ความรู้ ความก้าวหน้า และผลงานของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและของสำนักงาน

(ฉ) ดำเนินการเกี่ยวกับงานบริการสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(ช) ดำเนินการเกี่ยวกับงานนิติกรรมและสัญญา งานเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางแพ่ง อาญางานคดีปกครองและงานคดีอื่นที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน

(ซ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

๒. สำนักกิจการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (ก) ปฏิบัติงานในฐานะฝ่ายเลขานุการของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- (ข) ปฏิบัติงานในฐานะฝ่ายเลขานุการของคณะทำงานด้านต่างๆ ที่สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแต่งตั้ง

(ค) ศึกษา วิเคราะห์ รวบรวม และกลั่นกรองข้อมูล เพื่อประกอบการพิจารณาของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และของคณะทำงานต่างๆ ที่สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแต่งตั้ง

(ง) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

๓. สำนักวิชาการ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ศึกษา วิเคราะห์ เพื่อจัดทำข้อมูลในการกำหนดนโยบาย แผนยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์ จัดทำแผนงาน โครงการ รวมทั้งแผนปฏิบัติการของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(ข) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานที่เกิดจากการให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(ค) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับผลงานและอุปสรรคในการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา

(ง) ศึกษา วิเคราะห์ และวิจัยด้านวิชาการเพื่อใช้ในกิจการของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และของสำนักงาน

(จ) พัฒนาและบริหารจัดการเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ และระบบงานห้องสมุด

(ฉ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

๔. สำนักส่งเสริมและประสานการมีส่วนร่วมองค์กรเครือข่าย มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ศึกษา วิเคราะห์ และจัดวางระบบ เพื่อพัฒนาฐานข้อมูลขององค์กรกลุ่มในภาคเศรษฐกิจ ภาคสังคม และภาคฐานทรัพยากร

(ข) ประสานและเชื่อมโยงกับองค์กรเครือข่ายทั้งภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อรวบรวมข้อมูลพื้นฐานขององค์กร

(ค) ศึกษา วิเคราะห์ ข้อมูลเพื่อสะท้อนประเด็นปัญหาเศรษฐกิจและสังคม จากองค์กรเครือข่ายของประชาชนและหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน เพื่อเสนอต่อสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(ง) ปฏิบัติงานในฐานะฝ่ายเลขานุการในการดำเนินการเกี่ยวกับการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(จ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

๕. **หน่วยตรวจสอบภายใน** ทำหน้าที่หลักในการตรวจสอบการดำเนินงานภายในสำนักงาน และสนับสนุนการปฏิบัติงานของสำนักงาน โดยรับผิดชอบงานขึ้นตรงต่อเลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ดำเนินการเกี่ยวกับการตรวจสอบด้านการบริหาร การเงิน และการบัญชีของสำนักงาน

(ข) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับ

มอบหมาย

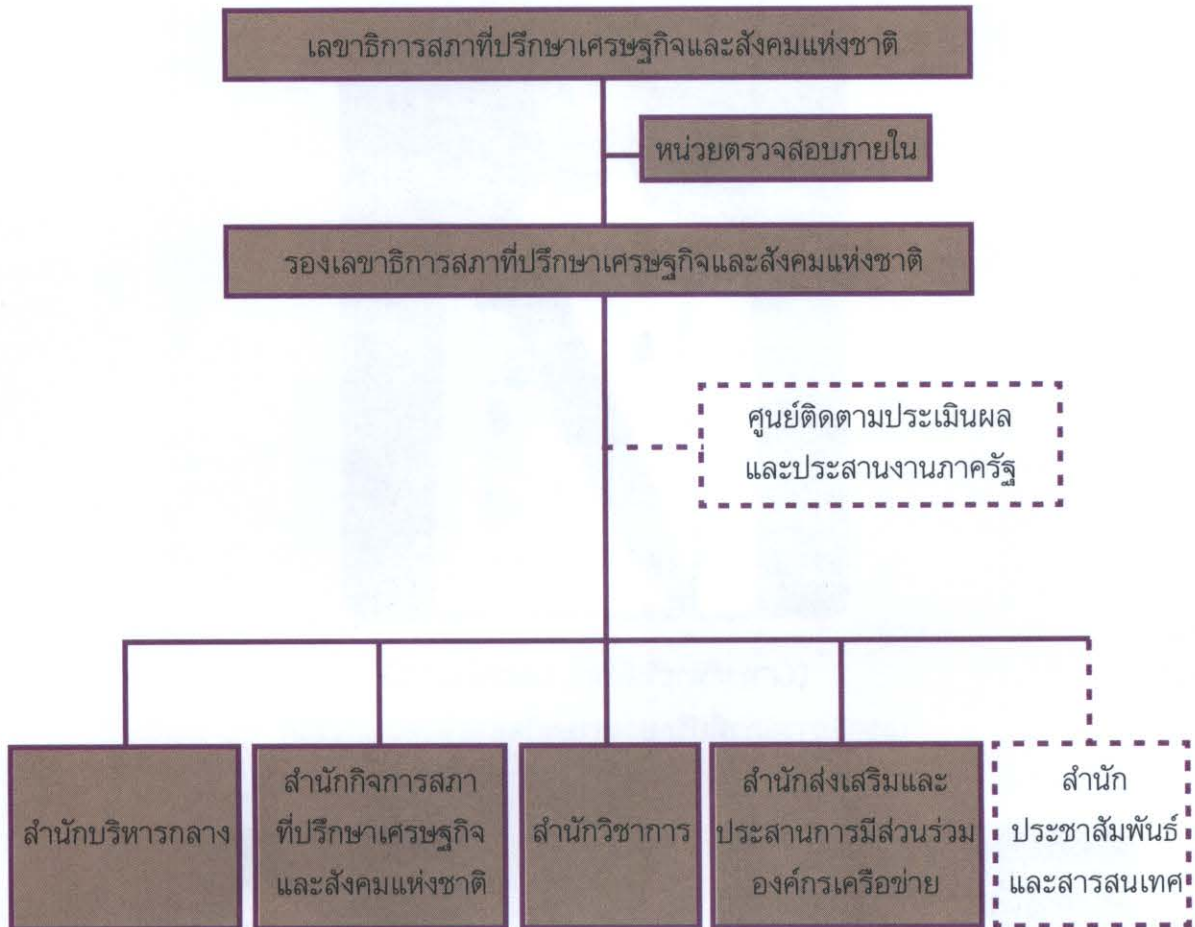
อัตรากำลัง

ปัจจุบันสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้รับจัดสรรอัตรากำลังซึ่งเป็นข้าราชการ จำนวน ๘๑ อัตรา พนักงานราชการ จำนวน ๗๕ อัตรา

โครงสร้างสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(ตามกฎหมายกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๙)

หมายเหตุ ---- แบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ผู้บริหาร

สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(นายกิตติรัตน์ มังคะศิริ)

เลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

นางพรทิพย์ โรจน์อรังค์

รองเลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ

นางสาวศิริธัญญา บุญอำรุง

รองเลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ

นายสรีล สินุอก
ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง

นายนิพนธ์ เพ็ญจันทร์
ผู้อำนวยการสำนักกิจการ
สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

นางจรัสโดม วีระพรวนิชย์กุล
ผู้อำนวยการสำนักวิชาการ

นายอนันต์ เวลิมชัย
ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริม
และประสานการมีส่วนร่วมองค์กรเครือข่าย

นายอาอินต์ วัตรแก้ว
นักวิเคราะห์นโยบายและแผนเชี่ยวชาญ
ผู้อำนวยการสำนักประชาสัมพันธ์
และสารสนเทศ

นายสรีล สินุอก
ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการ
ศูนย์ติดตามประเมินผล
และประสานงานภาครัฐ

งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗

สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้รับงบประมาณประจำปี ๒๕๕๗ จำนวน ๑๘๘,๒๘๖,๕๐๐.๐๐ บาท (หนึ่งร้อยแปดสิบแปดล้านสองแสนแปดหมื่นหกพันห้าร้อยบาทถ้วน) ซึ่งเป็นงบประมาณสำหรับการดำเนินงาน ดังนี้

รายการ	ได้รับปี ๒๕๕๗
งบประมาณเพื่อการดำเนินงาน	
ของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	
ค่าเบี้ยประชุม	๒๕,๐๓๒,๐๐๐.๐๐ บาท
ค่าใช้จ่ายเดินทางไปราชการ	๒๔,๗๗๗,๐๐๐.๐๐ บาท
ค่ารับรอง	๑,๕๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
ค่าจัดสัมมนาประจำปี	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
งบดำเนินงานคณะทำงาน	๒๖,๘๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
ค่าธรรมเนียมสมาชิกสภาที่ปรึกษาต่างประเทศ	๒๕๐,๐๐๐.๐๐ บาท
รวม	๘๓,๓๕๙,๐๐๐.๐๐ บาท
งบประมาณเพื่อสนับสนุนการดำเนินงาน	
ของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	
เงินเดือนและค่าตอบแทนพนักงานราชการ	๔๙,๑๗๘,๑๐๐.๐๐ บาท
ค่าเช่าทรัพย์สิน	๓,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
ค่าสาธารณูปโภค	๖,๗๙๕,๐๐๐.๐๐ บาท
ค่าวัสดุสำนักงานและค่าซ่อมแซมครุภัณฑ์	๓,๔๒๒,๐๐๐.๐๐ บาท
ค่าจ้างเหมาบริการ	๖,๕๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
ค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลา	๑,๕๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
ค่าจ้างบุคลากรช่วยปฏิบัติงาน	๑๓,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
ค่าใช้จ่ายเดินทางไปต่างประเทศ	๔๕๐,๐๐๐.๐๐ บาท
รวม	๘๓,๘๔๕,๑๐๐.๐๐ บาท

งบประมาณเพื่อการดำเนินงานของ

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ค่าเช่าบ้านข้าราชการ	๒๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
ค่าตอบแทนเหมาจ่ายการจัดหา	๙๙๑,๒๐๐.๐๐ บาท
รถประจำตำแหน่ง	
ค่าใช้จ่ายในการประชาสัมพันธ์	๔,๐๓๑,๖๐๐.๐๐ บาท
ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม	๓,๖๔๐,๓๐๐.๐๐ บาท
ค่าใช้จ่ายเดินทางของเจ้าหน้าที่	๕๖๐,๐๐๐.๐๐ บาท
ค่าประกันสังคม	๖๕๙,๓๐๐.๐๐ บาท
โครงการการเสริมสร้างการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและประยุกต์ใช้อย่างเป็นรูปธรรม	๔,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
โครงการศึกษา สํารวจ สถานภาพองค์กรภาคเอกชนในด้านเศรษฐกิจ สังคม และฐานทรัพยากรที่ดำเนินการโดยมิใช่เป็นการหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน	๔,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
โครงการพัฒนาคัดลอกข้อมูลและระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการทางด้านเศรษฐกิจ	๓,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
รวม	๒๑,๐๘๒,๔๐๐.๐๐ บาท
รวมทั้งสิ้น	๑๘๘,๒๘๖,๕๐๐.๐๐ บาท

ผลการใช้จ่ายงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗

งบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๗ สำนักงานฯ มีการเบิกจ่ายงบประมาณไปทั้งสิ้น จำนวน ๑๑๕,๐๓๙,๔๙๖.๐๕ บาท (หนึ่งร้อยสิบห้าล้านสามหมื่นเก้าพันสี่ร้อยเก้าสิบหกบาทห้าสตางค์) เงินกันไว้เบิกเหลือในปี จำนวน ๗,๘๓๖,๕๔๐.๐๐ บาท (เจ็ดล้านแปดแสนสามหมื่นหกพันห้าร้อยสี่สิบบาทถ้วน) งบประมาณคงเหลือ จำนวน ๖๕,๔๑๐,๘๖๓.๙๕ บาท (หกสิบห้าล้านสี่แสนหนึ่งหมื่นสี่ร้อยหกสิบสามบาทเก้าสิบห้าสตางค์)

เนื่องจากในปีงบประมาณ ๒๕๕๗ อยู่ระหว่างกระบวนการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จึงไม่สามารถจัดสรรงบประมาณตลอดปีงบประมาณได้ เพื่อให้สมาชิกที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระดำเนินงานระหว่างปฏิบัติหน้าที่จนกว่าสมาชิกซึ่งได้รับเลือกขึ้นใหม่จะเข้ารับหน้าที่ แต่ต้องจัดสรรงบประมาณให้แก่คณะทำงานต่างๆ ของสมาชิกตามกรอบเวลาที่คาดการณ์ว่ากระบวนการสรรหาสมาชิกจะเสร็จสิ้นเมื่อใดเป็นคราวละไตรมาส ทำให้มีงบประมาณเหลือจ่ายจำนวนหนึ่ง และเหตุความไม่สงบทางการเมืองในช่วงปลาย ไตรมาสที่ ๑ ถึงกลางไตรมาสที่ ๒ ทวีความรุนแรงมากขึ้น สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จึงชะลอการดำเนินงานด้านต่างๆ ลงทำให้มีงบประมาณเหลือจ่ายอีกจำนวนหนึ่ง

กอบรกับในช่วงไตรมาสที่ ๓ ได้มีการเปลี่ยนแปลงการเมืองการปกครอง โดยคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติได้เข้ามามีการบริหารราชการแผ่นดิน พร้อมทั้งมีประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๓๓/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ขอความร่วมมือให้สถาบันศาล องค์การอิสระและองค์กรอื่น งดแสดงความคิดเห็นที่อาจทำให้ประชาชนเข้าใจผิด มีความลับสนหรือเกิดการแตกความสามัคคี สภาที่ปรึกษาฯ จึงได้งดการจัดกิจกรรมต่างๆ อาทิ การจัดเวทีสาธารณะ การจัดสัมมนา และการลงพื้นที่เพื่อศึกษาข้อมูลในเชิงลึก เป็นต้น อีกทั้ง ประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ให้สมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในวันก่อนที่ประกาศฉบับนี้ใช้บังคับสิ้นสุดลง และให้การดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ยุติลงจนกว่าจะมีบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญฯ หรือกฎหมายอื่นใดกำหนด รวมทั้งบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดกำหนดให้สภาที่ปรึกษาฯ เป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบในเรื่องใด ให้บทบัญญัติว่าด้วยส่วนดังกล่าวเป็นอันงดใช้บังคับ ทั้งนี้ ให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของสำนักงานยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไป ซึ่งนายกรัฐมนตรีอาจมอบหมายให้ไปช่วยปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานอื่นตามกำหนดก็ได้ จึงทำให้การปฏิบัติงานของสภาที่ปรึกษาฯ ชุดที่ ๓ และกระบวนการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ชุดที่ ๔ ต้องยุติลง เป็นเหตุผลให้มีงบประมาณเหลือจ่ายจำนวนหนึ่ง รายละเอียดปรากฏตามรายงานฐานะทางการเงินงบประมาณรายจ่าย

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
รายงานฐานะเงินงบประมาณรายจ่าย ตั้งแต่ต้นปีถึงสิ้นเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗

รายการ	งบประมาณรายจ่าย			เงินประจำงวด				
	เพิ่ม	ลด	คงเหลือ	เพิ่ม	ผูกพัน	กันไว้เบิก	เบิก	คงเหลือ
แผนงบประมาณ : สัมมนา การจัดการของรัฐบาล ศาล และองค์การตามรัฐธรรมนูญ								
งบรายจ่ายอื่นจ่ายในลักษณะ								
๑. งบบุคลากร	๔๙,๑๗๔,๑๐๐.๐๐	-	-	-	-	-	๔๖,๘๙๗,๑๓๓.๒๔	๒,๒๘๐,๙๖๖.๗๖
๒. งบดำเนินงาน	๑๓๙,๑๐๔,๔๐๐.๐๐	(๗๕๑,๘๒๖.๔๐)	๑๓๘,๓๕๖,๕๗๓.๖๐	-	-	๗,๓๗๑,๑๗๐.๐๐	๖๗,๘๘๐,๕๐๖.๔๑	๖๓,๑๐๔,๘๙๗,๑๙
๓. งบลงทุน	-	-	-	๕๐๓,๙๐๑.๔๐	-	๔๖๕,๓๗๐.๐๐	๑๓,๙๓๑.๔๐	๒๔,๖๐๐.๐๐
๔. งบอุดหนุน	-	-	-	-	-	-	-	-
๕. งบรายจ่ายอื่น	-	-	-	๒๔๗,๙๒๔.๐๐	-	-	๒๔๗,๙๒๔.๐๐	-
รวม	๑๘๘,๒๘๖,๕๐๐.๐๐	(๗๕๑,๘๒๖.๔๐)	๑๘๗,๕๓๔,๖๗๓.๖๐	๗๕๑,๘๒๖.๔๐	-	๗,๘๓๖,๕๔๐.๐๐	๑๑๕,๐๓๙,๕๙๖.๐๕	๖๕,๔๑๐,๔๖๓.๙๕

การสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ชุดที่ ๕

๑. ความเป็นมา

๑.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๘๙ และ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕๘ บัญญัติให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีหน้าที่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในปัญหาที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติต้องให้สภาที่ปรึกษาฯ ให้ความเห็นก่อนพิจารณาประกาศใช้

๑.๒ พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๕ บัญญัติให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประกอบด้วยสมาชิกจำนวน ๙๙ คน ซึ่งได้รับเลือกจากบุคคลที่เป็นตัวแทนของกลุ่มในภาคเศรษฐกิจ และกลุ่มในภาคสังคมฐานทรัพยากรและผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเป็นกลุ่มตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐตามรัฐธรรมนูญ ตามจำนวนที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ มาตรา ๘ บัญญัติให้สมาชิกมีวาระการดำรงตำแหน่ง ๓ ปี นับแต่วันประกาศรายชื่อสมาชิกในราชกิจจานุเบกษา และอาจได้รับการเลือกใหม่ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระมิได้ สมาชิกซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ต้องปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าสมาชิกซึ่งได้รับเลือกขึ้นใหม่จะเข้ารับหน้าที่ และมาตรา ๒๗ (๕) บัญญัติให้สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีหน้าที่ดำเนินการต่างๆ ในการเลือกสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ทั้งนี้ สมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ชุดที่ ๓ ได้ครบวาระการดำรงตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

๒. การดำเนินงานสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ

๒.๑ ข้อยกกฎหมาย

พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๖ บัญญัติให้การได้มาซึ่งสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) เมื่อมีกรณีต้องเลือกสมาชิก ให้มีคณะกรรมการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จำนวน ๒๑ คน ประกอบด้วย

(ก) ประธานกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นประธาน

(ข) ปลัดกระทรวงทุกกระทรวง ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือ ๔ คน

(ค) อธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นนิติบุคคลทุกแห่ง ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือ

๓ คน

(ง) อธิการบดีของสถาบันราชภัฏและสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลทุกแห่ง

ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือ ๑ คน

(จ) ผู้แทนสถาบันภาคการผลิต จำนวน ๔ คน ประกอบด้วย ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ผู้แทนสมาคมนักข่าวไทย และผู้แทนชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด

(ฉ) ผู้แทนสหภาพแรงงาน ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือ ๑ คน

(ช) ผู้แทนองค์กรภาคเอกชน ที่ดำเนินการโดยมิใช่เป็นการหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน จำนวน ๔ คน ซึ่งเลือกกันเองในแต่ละด้านๆ ละ ๑ คน จากองค์กรภาคเอกชนที่มีวัตถุประสงค์หลัก ด้านการพัฒนาชุมชนชนบท ฯลฯ ด้านการพัฒนาชีวิตของเด็ก ฯลฯ ด้านสิทธิเสรีภาพ ฯลฯ และด้านการสาธารณสุข ฯลฯ

(ซ) ผู้แทนสื่อมวลชนในกิจการด้านหนังสือพิมพ์ ด้านวิทยุกระจายเสียง และด้านวิทยุโทรทัศน์ ซึ่งเลือกกันเองกิจการละ ๑ คน รวมเป็น ๓ คน

ให้เลขาธิการสภาที่ปรึกษาฯ เป็นเลขานุการของคณะกรรมการสรรหา

ทั้งนี้ องค์กรภาคเอกชน (ซ) และองค์กรสื่อมวลชน (ซ) ต้องเป็นองค์กรที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลและได้ขึ้นทะเบียนไว้กับสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ก่อนครบกำหนด ๑๕ วันนับแต่วันที่มิเหตุให้มีการเลือกสมาชิก

การเลือกกรรมการสรรหาตาม (ฉ) (ช) และ (ซ) ให้ใช้วิธีการจัดส่งทางไปรษณีย์ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ กำหนด

(๒) ให้คณะกรรมการสรรหาฯ ทำหน้าที่พิจารณาสรรหาสมาชิก โดยกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการสรรหาสมาชิก วิธีการตรวจสอบคุณสมบัติผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นสมาชิก และแต่งตั้งคณะกรรมการ ๖ คณะๆ ละ ๑๒ คน ประกอบด้วย คณะอนุกรรมการการผลิตด้านการเกษตร คณะอนุกรรมการการผลิตด้านการอุตสาหกรรม คณะอนุกรรมการการผลิตด้านการบริการ คณะอนุกรรมการกลุ่มในภาคสังคม คณะอนุกรรมการกลุ่มในภาคฐานทรัพยากร และคณะอนุกรรมการกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ

ให้คณะกรรมการฯ มีหน้าที่เสนอรายชื่อองค์กรที่มีคุณลักษณะและมีกิจกรรมที่เหมาะสมและคัดเลือกบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อจากองค์กรดังกล่าว เป็นจำนวนไม่น้อยกว่า ๓ เท่าของจำนวนสมาชิกที่จะพึงมีได้ตามที่กำหนดสำหรับกลุ่มนั้นๆ ทั้งนี้ ตามจำนวน หลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการสรรหากำหนด

ให้บุคคลที่ได้รับการคัดเลือกของแต่ละกลุ่ม ประชุมกันเพื่อทำการคัดเลือกกันเองตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการสรรหากำหนด ให้ได้บุคคลผู้ที่จะเป็นสมาชิก และรายชื่อสำรองของแต่ละกลุ่มนั้นๆ

เมื่อทุกกลุ่มได้คัดเลือกบุคคลผู้ที่จะเป็นสมาชิกในกลุ่มของตนครบถ้วนทุกกลุ่มแล้ว ให้สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ เสนอรายชื่อต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อดำเนินการให้ประกาศรายชื่อสมาชิกในราชกิจจานุเบกษา

๒.๒ การดำเนินงาน

สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมาย ดังนี้

๒.๒.๑ การดำเนินงานให้ได้มาซึ่งคณะกรรมการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จำนวน ๒๑ คน โดย

๑) แจ้งประธานกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อการปฏิบัติหน้าที่ประธานกรรมการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๒) รับขึ้นทะเบียนองค์กรภาคเอกชน (ช) และองค์กรสื่อมวลชน (ช) ที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล โดยออกระเบียบสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเลือกกรรมการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๕ และประกาศสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ เรื่อง ขอเชิญองค์กรภาคเอกชนและองค์กรสื่อมวลชนที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลยื่นขอขึ้นทะเบียนกับสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อเสนอชื่อผู้แทนเข้ารับการเลือกตนเองเป็นกรรมการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตั้งแต่วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ - วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๖ เพื่อดำเนินการให้มีการเลือกกันเองทางไปรษณีย์ ของผู้แทนองค์กรภาคเอกชนแต่ละด้านๆ ละ ๑ คน รวมเป็น ๔ คน และผู้แทนองค์กรสื่อมวลชนแต่ละด้านๆ ละ ๑ คน รวมเป็น ๓ คน

๓) เชิญชวนให้สหภาพแรงงานส่งแบบเสนอชื่อผู้แทนภายในวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๖ เพื่อดำเนินการให้มีการเลือกกันเองทางไปรษณีย์ ให้เหลือ ๑ คน

๔) ให้ปลัดกระทรวงทุกกระทรวงเลือกกันเอง โดยมีหนังสือหารือปลัดกระทรวงทุกกระทรวงถึงวิธีการเลือกกันเอง ซึ่งปลัดกระทรวงส่วนใหญ่เสนอให้ใช้วิธีเลือกกันเองทางไปรษณีย์ ให้เหลือ ๔ คน

๕) ให้อธิการบดีสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นนิติบุคคลทุกแห่งเลือกกันเอง โดยมีหนังสือหารืออธิการบดีสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง ถึงวิธีการเลือกกันเอง ซึ่งอธิการบดีสถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่เสนอให้ใช้วิธีเลือกกันเองทางไปรษณีย์ ให้เหลือ ๓ คน

๖) ให้อธิการบดีสถาบันราชภัฏและสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลทุกแห่งเลือกกันเอง โดยมีหนังสือหารือสถาบันราชภัฏและสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลทุกแห่ง ถึงวิธีการเลือกกันเอง ซึ่งอธิการบดีสถาบันราชภัฏและสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลส่วนใหญ่เสนอให้ใช้วิธีเลือกกันเองทางไปรษณีย์ ให้เหลือ ๑ คน

๗) ให้สถาบันภาคการผลิต ๔ องค์กร ประกอบด้วย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สมาคมธนาคารไทย และชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด ส่งผู้แทนสถาบันละ ๑ คน รวมเป็น ๔ คน

สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ดำเนินการตามขั้นตอนของพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ ดังกล่าวข้างต้น และได้ประกาศรายชื่อคณะกรรมการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จำนวน ๒๑ คน เมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๗ ดังนี้

ประธานกรรมการสรรหาฯ ตามมาตรา ๖(๑)(ก)

- (๑) นายพารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา
(ประธานกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นประธาน
โดยตำแหน่ง)

กรรมการสรรหาฯ ตามมาตรา ๖(๑)(ข)

- (๒) ปลัดกระทรวงยุติธรรม
(๓) ปลัดกระทรวงแรงงาน
(๔) ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
(๕) ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

กรรมการสรรหาฯ ตามมาตรา ๖(๑)(ค)

- (๖) อธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
(๗) อธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
(๘) อธิการบดีมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

กรรมการสรรหาฯ ตามมาตรา ๖(๑)(ง)

- (๙) อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

กรรมการสรรหาฯ ตามมาตรา ๖(๑)(จ)

- (๑๐) นายสุวันชัย แสงสุขเอี่ยม
(ผู้แทนสภาหอการค้าไทย)
(๑๑) นายธนารักษ์ พงษ์เกษตรรา
(ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย)
(๑๒) นางสาวชวลีพร น่วมทะนง
(ผู้แทนสมาคมธนาคารแห่งประเทศไทย)
(๑๓) นายจิรพัฒน์ งามสง่า
(ผู้แทนชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด)

กรรมการสรรหาฯ ตามมาตรา ๖(๑)(ฉ)

- (๑๔) นายอาวุธ ภิญโญยง
(ผู้แทนสหภาพแรงงาน)

กรรมการสรรหาฯ ตามมาตรา ๖(๑)(ช)

- (๑๕) นายเมธัสสิทธิ์ ลัคณาทิววงศ์
(ผู้แทนองค์กรภาคเอกชนฯ ด้านการพัฒนาชุมชนชนบทฯ)
(๑๖) นายสมชาย แสงสว่าง
(ผู้แทนองค์กรภาคเอกชนฯ ด้านการพัฒนาชีวิตของเด็กฯ)
(๑๗) นายอนุชา สุรางคนารมภ์
(ผู้แทนองค์กรภาคเอกชนฯ ด้านสิทธิเสรีภาพของประชาชนฯ)
(๑๘) นายสมพร เทพสิทธิ์ธา
(ผู้แทนองค์กรภาคเอกชนฯ ด้านการสาธารณสุข การศึกษาฯ)

กรรมการสรรหาฯ ตามมาตรา ๖(๑)(ข)

- (๑๙) นางอุบลนิตดา สุภาวรรณ
(ผู้แทนสื่อมวลชน ด้านหนังสือพิมพ์)
- (๒๐) นางสาวนันทฤทัย ทวีฤทธิกุล
(ผู้แทนสื่อมวลชน ด้านวิทยุ กระจายเสียง)
- (๒๑) นายมนตรี กล่อมแก้ว
(ผู้แทนสื่อมวลชน ด้านวิทยุโทรทัศน์)

ทั้งนี้ การดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งคณะกรรมการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีความล่าช้ากว่าระยะเวลาที่กำหนดไว้ เนื่องจากได้มีข้อร้องเรียนต่างๆ เกี่ยวกับคุณสมบัติขององค์กรภาคเอกชนและสื่อมวลชนที่มายื่นขอขึ้นทะเบียนซึ่งอาจไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ ดังนั้น สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จึงจำเป็นต้องขอความเห็นจากคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อวินิจฉัยความหมายขององค์กรภาคเอกชนและสื่อมวลชนดังกล่าว

๒.๒.๒ การดำเนินงานของคณะกรรมการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อให้ได้รายชื่อผู้ที่จะเป็นสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ชุดที่ ๔

คณะกรรมการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้มีการดำเนินงานตามขั้นตอนที่กำหนดในพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ โดยออกระเบียบคณะกรรมการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ว่าด้วยการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๕๗ เพื่อใช้เป็นกรอบในการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ชุดที่ ๔ และได้ประกาศรับสมัครองค์กรภาคเอกชนเพื่อเข้ารับการคัดเลือกเป็นองค์กรผู้มีสิทธิเสนอชื่อสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตั้งแต่วันที่ ๒ พฤษภาคม ถึงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗

อย่างไรก็ตาม ขณะที่อยู่ระหว่างดำเนินการดังกล่าวข้างต้น ได้มีผู้ฟ้องคดีเกี่ยวกับการสรรหากรรมการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จำนวนหลายคดี จนเป็นเหตุให้คณะรักษาความสงบแห่งชาติ ได้ออกประกาศฉบับที่ ๑๐๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ เรื่อง ให้สมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติสิ้นสุดลง โดยมีสาระสำคัญที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

“ข้อ ๑ ให้สมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวันก่อนวันที่ประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติฉบับนี้ใช้บังคับสิ้นสุดลง และให้การดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติยุติลงจนกว่าทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยหรือกฎหมายอื่นใดจะกำหนดไว้เป็นประการอื่น”

ดังนั้น สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จึงยุติการรับสมัครองค์กรภาคเอกชนเพื่อเข้ารับการคัดเลือกเป็นองค์กรผู้มีสิทธิเสนอชื่อสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ส่วนที่ ๓

ผลการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษา
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗
(ตุลาคม ๒๕๕๖ - กันยายน ๒๕๕๗)

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ผลการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ชุดที่ ๓ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ (ตุลาคม ๒๕๕๖ - กันยายน ๒๕๕๗)

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นองค์กรซึ่งทำหน้าที่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในปัญหาที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคม และให้ความเห็นเกี่ยวกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนอื่นที่กฎหมายกำหนดให้เสนอแผนนั้นต่อสภาที่ปรึกษาก่อนพิจารณาประกาศใช้ ทั้งนี้ หน้าที่ดังกล่าวเพื่อเป็นการสนับสนุนให้รัฐดำเนินการได้ตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐที่กำหนดไว้ในหมวด ๕ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

ในปีงบประมาณ ๒๕๕๗ นี้ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้จัดทำ ๑. ความเห็นและข้อเสนอแนะเสนอต่อคณะรัฐมนตรี จำนวน ๑๐ เรื่อง ๒. ความเห็นและข้อเสนอแนะเสนอต่อคณะรักษาความสงบแห่งชาติ จำนวน ๑๐ เรื่อง ประกอบด้วย

๑. ความเห็นและข้อเสนอแนะ เสนอต่อคณะรัฐมนตรี จำนวน ๑๐ เรื่อง

- (๑) ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ การจัดทำยุทธศาสตร์หุ้นส่วนเศรษฐกิจการลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน (กัมพูชา/สปป.ลาว/เมียนมาร์) (เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๖)
- (๒) ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ แนวทางการรักษาเสถียรภาพอัตราแลกเปลี่ยนภายใต้ความผันผวนของค่าเงินบาทซึ่งมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจและภาคการผลิต (เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖)
- (๓) ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ ปัญหาและผลกระทบที่มีต่อผู้บริโภคจากการเปลี่ยนผ่านไปสู่ระบบโทรทัศน์ดิจิทัล (เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖)
- (๔) ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ วัฒนธรรมประชาธิปไตย เพื่อสู่สังคมประชาธิปไตย (เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๖)
- (๕) ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ การเตรียมความพร้อมในการเข้าร่วมเป็นสมาชิกในความตกลงหุ้นส่วนยุทธศาสตร์เศรษฐกิจเอเชีย-แปซิฟิก (Trans-Pacific Strategic Economic Partnership: TPP) (เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๖)
- (๖) ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ ศักยภาพการแข่งขันสินค้าเกษตร (กรณีศึกษาอย่างพาราไทย) ในบริบทการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และการจัดทำแผนพัฒนาทางพาราครบวงจร พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑ (เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖)
- (๗) ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ แนวทางการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองผิดกฎหมาย (เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖)
- (๘) ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ ระบบการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ: การใช้สิทธิฉุกเฉินตามนโยบายรัฐบาล (เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖)
- (๙) ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ พลังงานทดแทนกรณีน้ำมันชีวภาพ (เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖)
- (๑๐) ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกฎแสงสู่ความสำเร็จในการร่วมมือปฏิรูปประเทศไทย (เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๖)

๒. ความเห็นและข้อเสนอแนะ เสนอต่อคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ จำนวน ๑๐ เรื่อง

- (๑) ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ แนวทางการแก้ไขปัญหาเรื่องข้าวอย่างยั่งยืน (เสนอคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๗)
- (๒) ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบการคมนาคมขนส่ง (เสนอคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๗)
- (๓) ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ ยุทธศาสตร์ประเทศไทย ภายใต้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (เสนอคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗)
- (๔) ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ แนวทางการปฏิรูปประเทศไทย (เสนอคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๗)
- (๕) ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้วยปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (เสนอคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗)
- (๖) ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ การบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ (เสนอคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๗)
- (๗) ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและการค้าชายแดน (เสนอคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗)
- (๘) ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ การบริหารจัดการและการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับภัยพิบัติจากแผ่นดินไหว (เสนอคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๗)
- (๙) ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ การปรับปรุงการบริหารจัดการและการบริการขององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ (เสนอคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗)
- (๑๐) ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ การพัฒนารถบริการสาธารณะ (เสนอคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗)

นอกจากนี้ ในช่วงระหว่างที่คณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ได้เข้ามาบริหารราชการแผ่นดิน สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ยังได้ปฏิบัติหน้าที่ในการจัดทำความเห็นและข้อเสนอแนะ ต่อมาวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ได้มีประกาศคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐๗/๒๕๕๗ เรื่อง ให้สมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติสิ้นสุดลง จึงทำให้มีความเห็นและข้อเสนอแนะที่ผ่านสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแล้วแต่ยังไม่ได้เสนอต่อคณะรัฐมนตรี จำนวน ๑๑ เรื่อง และมีความเห็นและข้อเสนอแนะที่อยู่ระหว่างดำเนินการ ของคณะทำงานฯ จำนวน ๑๐ เรื่อง

โดยมีสาระสำคัญและรายละเอียดของความเห็นและข้อเสนอแนะปรากฏตามหัวข้อ ๓.๑ ภายในเล่ม นอกจากนี้ สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ยังได้จัดทำแผ่นบันทึกข้อมูล (ซี ดี) รายงานประจำปี ๒๕๕๗ พร้อมกับได้รวบรวมรายงานผลการพิจารณา ผลการดำเนินการของคณะรัฐมนตรี ในเรื่องที่สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้ให้คำปรึกษาข้อเสนอแนะความเห็นต่อคณะรัฐมนตรี จำนวน ๒ เรื่อง ไว้ในส่วนของภาคผนวกแล้ว

ทั้งนี้ ผู้สนใจยังสามารถติดตามรายละเอียดต่างๆ ของรายงานประจำปี ๒๕๕๗ ตลอดจนรายงานผลการพิจารณา ผลการดำเนินการของคณะรัฐมนตรี ในเรื่องที่สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ ความเห็นต่อคณะรัฐมนตรี ได้จากช่องทางเว็บไซต์ www.nesac.go.th

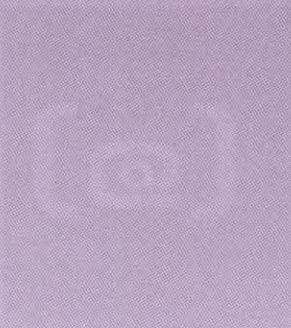

๓.๑

ความเห็นและข้อเสนอแนะ
ที่เสนอต่อคณะกรรมการ
และเสนอต่อคณะรักษาความสงบแห่งชาติ
ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗
(ตุลาคม ๒๕๕๖ - กันยายน ๒๕๕๗)

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ประเทศไทย
กระทรวงมหาดไทย
กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
(กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ)
เลขที่: มท/ศ.ร.บ. ๑๐/๒๕๖๕

ตามที่ กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงมหาดไทย ได้ดำเนินการ
ตามมติของคณะกรรมการส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ เรื่อง การ
ส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ประจำปี ๒๕๖๕ นั้น

๑. ความเห็นและข้อเสนอแนะ ที่เสนอต่อคณะรัฐมนตรี (จำนวน ๑๐ เรื่อง)

๑. การขอพิจารณาให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมการนำเข้าสินค้า
จากต่างประเทศที่มีมูลค่าต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท

(๑)

ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ การจัดทำยุทธศาสตร์หุ้นส่วนเศรษฐกิจ การลงทุน ในประเทศเพื่อนบ้าน (กัมพูชา/ สปป.ลาว/เมียนมาร์) (เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๖)

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยคณะทำงานเศรษฐกิจมหภาค การเงิน การคลัง ได้ดำเนินการศึกษา เรื่อง การจัดทำยุทธศาสตร์หุ้นส่วนเศรษฐกิจการลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน (กัมพูชา/สปป.ลาว/เมียนมาร์) โดยจัดการประชุมเสวนาระดมความคิดเห็นจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง และศึกษาดูงานในพื้นที่กลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน ประกอบด้วย กัมพูชา สปป.ลาว และเมียนมาร์ พร้อมร่วมประชุมหารือ สัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้องถึงแนวคิดในแต่ละมิติ

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้พิจารณาความเห็นและข้อเสนอแนะเรื่อง “การจัดทำยุทธศาสตร์หุ้นส่วนเศรษฐกิจการลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน (กัมพูชา/สปป.ลาว/เมียนมาร์)” ของคณะทำงานเศรษฐกิจมหภาค การเงิน การคลัง มีมติเห็นชอบเสนอความเห็นและข้อเสนอแนะเรื่องดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรี โดยมีสาระสำคัญของความเห็นและข้อเสนอแนะดังนี้

๑. บูรณาการจัดตั้งหน่วยงานรับผิดชอบในการขับเคลื่อนการลงทุนในต่างประเทศให้ชัดเจน (Thailand Direct Investment: TDI)
๒. ยกระดับพันธกิจของสถานเอกอัครราชทูตไทยในแต่ละประเทศให้เป็นหน่วยงานส่งเสริมและอำนวยความสะดวกการลงทุนในต่างประเทศ
๓. ให้การสนับสนุนการจัดตั้งองค์กรส่งเสริมข้อมูลและการลงทุนในต่างประเทศ โดยศึกษารูปแบบดำเนินการของ JETRO ประเทศญี่ปุ่นมาประยุกต์ใช้ ซึ่งการดำเนินการควรอยู่ในรูปแบบการทำงานร่วมรัฐเอกชน
๔. จัดตั้งกองทุนสนับสนุนนักลงทุนไทยเพื่อไปลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะธุรกิจ SMEs
๕. เร่งรัดพิจารณาการแก้ไขกฎหมายที่ล้าสมัยและเป็นอุปสรรคต่อการลงทุนในต่างประเทศ รวมถึงแก้กฎหมายเกี่ยวกับสินค้าผ่านแดนที่เป็น Transit Shipment ซึ่งเป็นปัญหาอย่างมากในทางปฏิบัติ
๖. จัดสรรงบประมาณให้กับหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน ทั้งด้านอุตสาหกรรม การค้า-บริการ การท่องเที่ยว และภาคเกษตร
๗. ศึกษาแนวทางการส่งเสริมให้การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) ไปจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมไทยในประเทศเพื่อนบ้าน โดยให้มีศูนย์ข้อมูลและบริการเบ็ดเสร็จที่นักลงทุนไทยสามารถไปใช้บริการในการยื่นและขอดำเนินการ

๘. สนับสนุนการลงทุนในลักษณะที่เป็นห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) โดยให้อุตสาหกรรมดำเนินการไปในลักษณะการจับกลุ่มกับอุตสาหกรรมสนับสนุน และ/หรืออุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งให้ผู้ให้บริการด้านโลจิสติกส์ไปลงทุนในลักษณะที่เป็นกลุ่มฐานการผลิตเดียวกัน

๙. สนับสนุนให้มีการขึ้นทะเบียนธุรกิจให้บริการและปรึกษาด้านกฎหมายการลงทุน (TDI Law Advisor)

๑๐. ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรเพื่อรองรับการลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน

๑๑. พัฒนาด่านชายแดน โดยเฉพาะการยกระดับด่านชายแดนที่สำคัญที่จะเป็นจุดเชื่อมโยงเศรษฐกิจ (Corridor Connectivity) รวมทั้งปรับเปลี่ยนบทบาทการพัฒนาการค้าชายแดน โดยแยกการพัฒนาออกเป็น ๔ รูปแบบ ดังนี้

๑) การค้าชายแดน หรือ Border to Border ซึ่งมีคุณลักษณะเป็นการค้าของอำเภอหรือเมืองที่ติดกับชายแดน ควรได้รับการส่งเสริมบทบาทของชุมชนและท้องถิ่นในพื้นที่เพื่อให้เข้าถึงโอกาสการพัฒนา

๒) การค้าข้ามแดนระหว่างประเทศ หรือ Destination to Destination เป็นรูปแบบของการค้าในระดับนานาชาติ โดยมีการขนส่งสินค้าผ่านด่านชายแดนทั้งเข้าและออกไปสู่จุดหมายปลายทางในประเทศเพื่อนบ้าน (ไม่ใช่เพื่อไปจำหน่ายบริเวณชายแดน)

๓) การส่งเสริมอุตสาหกรรมชายแดน เป็นแนวคิดการส่งเสริมให้มีการลงทุนในพื้นที่จังหวัดชายแดนฝั่งไทย ซึ่งจะสามารถสกัดกั้นการเคลื่อนย้ายแรงงานเข้าไปในส่วนกลาง และส่งเสริมแรงงานต่างด้าวแบบเข้าไปเย็นกลับ

๔) การส่งเสริมเขตการพัฒนาเศรษฐกิจร่วมชายแดนแบบเมืองคู่แฝด เป็นแนวคิดการส่งเสริมให้นักลงทุนไทยไปลงทุนในพื้นที่ชายแดนของประเทศเพื่อนบ้าน โดยส่งเสริมให้เป็นหนึ่งนิคมอุตสาหกรรมแบบสองประเทศ เพื่อใช้ประโยชน์เชิงพื้นที่ แรงงาน และสิทธิประโยชน์ทางภาษีนำเข้า GSP

ผลการดำเนินการของคณะรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้มีหนังสือแจ้งมายังสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ว่า รองนายกรัฐมนตรี (นายนิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล) พิจารณาแล้วมีคำสั่งดังนี้

๑. มอบให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นหน่วยงานหลักรับความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ ดังกล่าวไปพิจารณาร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงกลาโหม กระทรวงการคลัง กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงแรงงาน และกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นต้น ทั้งนี้ ให้เชิญผู้แทนสภาที่ปรึกษาฯ เข้าร่วมพิจารณาด้วยเพื่อจัดทำรายงานผลการพิจารณาหรือผลการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวในภาพรวมเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา เมื่อคณะ

รัฐมนตรีพิจารณาและมีมติแล้ว สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจะได้แจ้งผลการพิจารณาหรือผลการดำเนินการของคณะรัฐมนตรีต่อสภาที่ปรึกษาฯ และเปิดเผยให้สาธารณชนทราบตามขั้นตอนของกฎหมายต่อไป

๒. นอกเหนือจากการพิจารณาดำเนินการเรื่องนี้ภายในกรอบความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ ดังกล่าวข้างต้นแล้ว เห็นควรที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจะพิจารณาดำเนินการให้ครอบคลุมถึงเรื่องเกี่ยวกับการค้าการบริการและการท่องเที่ยว ซึ่งจะเป็นผลดีต่อการดำเนินความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านที่มีชายแดนติดกับประเทศไทยด้วย

(๒)

ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ แนวทางการรักษาเสถียรภาพอัตราแลกเปลี่ยน ภายใต้ความผันผวนของค่าเงินบาท ซึ่งมี ผลกระทบต่อเศรษฐกิจและภาคการผลิต (เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖)

ด้วยสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยคณะทำงานเศรษฐกิจมหภาค การเงิน การคลัง ได้ดำเนินการศึกษา เรื่อง แนวทางการรักษาเสถียรภาพอัตราแลกเปลี่ยนภายใต้ความผันผวนของค่าเงินบาทซึ่งมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจและภาคการผลิตในลักษณะการจัดสัมมนากลุ่มเฉพาะ เพื่อศึกษาถึงข้อมูลเชิงลึกจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้พิจารณาความเห็นและข้อเสนอแนะเรื่อง “แนวทางการรักษาเสถียรภาพอัตราแลกเปลี่ยนภายใต้ความผันผวนของค่าเงินบาทซึ่งมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจและภาคการผลิต” ของคณะทำงานเศรษฐกิจมหภาค การเงิน การคลัง มีมติเห็นชอบเสนอความเห็นและข้อเสนอแนะเรื่องดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรี โดยมีสาระสำคัญของความเห็นและข้อเสนอแนะดังนี้

๑. กระทรวงการคลังและธนาคารแห่งประเทศไทยควรพิจารณาดูแลเสถียรภาพอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทไม่ให้เกิดความผันผวน โดยให้สอดคล้องไปกับภูมิภาค

๒. รัฐบาลควรเตรียมมาตรการและเครื่องมือในการรับมือความผันผวนทางเศรษฐกิจและอัตราแลกเปลี่ยน เนื่องจากเริ่มมีสัญญาณบ่งชี้การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ ทั้งในภูมิภาคและนอกภูมิภาค ซึ่งคาดว่าจะมีความรุนแรงขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปี พ.ศ. ๒๕๕๖

๓. รัฐบาลและธนาคารแห่งประเทศไทยควรมีมาตรการในการควบคุมเงินทุนไหลเข้า โดยเฉพาะจากนักลงทุนต่างชาติในลักษณะการเก็งกำไรจากอัตราแลกเปลี่ยนในช่วงปลายปี ถึงแม้ว่ารัฐบาลจะมีการออกกรอบรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจ ๒๒ มาตรการแล้ว แต่ยังคงขาดแนวปฏิบัติในการควบคุมและบังคับใช้

๔. ธนาคารแห่งประเทศไทยควรกำหนดอัตราดอกเบี้ยนโยบายที่เหมาะสม เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารเงินทุนไหลเข้า รวมทั้งเงินเฟ้อ โดยอัตราดอกเบี้ยที่เหมาะสมจะส่งผลต่อเสถียรภาพด้านการเงิน ด้านต้นทุนการผลิต และเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

๕. รัฐบาลและธนาคารแห่งประเทศไทยควรวางแนวทางในการสนับสนุนให้ผู้ประกอบการมีการป้องกันความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน (Forward / Hedging Exchange Rate) โดยเฉพาะกลุ่มผู้ส่งออกซึ่งอยู่ในภาคเกษตร เกษตรแปรรูป และ SMEs ซึ่งมี Local Content สูง

๖. รัฐบาลควรมีมาตรการช่วยเหลือด้านสภาพคล่องให้กับผู้ประกอบการส่งออก และมาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการด้อยโอกาสเข้าถึงแหล่งทุน โดยเฉพาะผู้ประกอบการ SMEs และภาคเกษตร-เกษตรแปรรูป โดยอาจใช้วิธีปล่อยกู้ด้วยวิธีการผ่อนปรนหลักประกันเป็นกรณีพิเศษ (PSA)

๗. รัฐบาลควรพิจารณาถึงคณะกรรมการร่วมภาครัฐ - เอกชน ในการบูรณาการขับเคลื่อนมาตรการกรอบรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ จะทำให้สามารถขับเคลื่อนได้จริง

๘. รัฐบาลควรมีมาตรการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืนให้กับภาคเกษตรและเกษตรแปรรูป รวมทั้ง SMEs และวิสาหกิจชุมชนประเทศไทยภายใต้ความผันผวนทางด้านการเงินและเศรษฐกิจโลก

ผลการดำเนินการของคณะรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้มีหนังสือแจ้งมายังสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๖ ว่า รองนายกรัฐมนตรี (นายนิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล) พิจารณาแล้วมีคำสั่งมอบให้กระทรวงการคลังเป็นหน่วยงานหลักรับความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษา ดังกล่าวไปพิจารณาร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นต้น ทั้งนี้ ให้เชิญผู้แทนสภาที่ปรึกษา เข้าร่วมพิจารณาด้วยเพื่อจัดทำรายงานผลการพิจารณาหรือผลการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวในภาพรวมเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา เมื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาและมีมติแล้ว สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจะได้แจ้งผลการพิจารณาหรือผลการดำเนินการของคณะรัฐมนตรีต่อสภาที่ปรึกษา และเปิดเผยให้สาธารณชนทราบตามขั้นตอนของกฎหมายต่อไป

(๓)

ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ ปัญหาและผลกระทบที่มีต่อผู้บริโภคจาก การเปลี่ยนผ่านไปสู่ระบบโทรทัศน์ดิจิทัล (เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖)

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยคณะทำงานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สารสนเทศ และการสื่อสาร เล็งเห็นถึงความสำคัญของปัญหาและผลกระทบของการปรับเปลี่ยนระบบการรับส่งสัญญาณวิทยุโทรทัศน์จากระบบอนาล็อกไปเป็นระบบดิจิทัล ประกอบกับบทบาทของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีหน้าที่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี ในปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคมจึงได้ดำเนินการศึกษา เรื่อง “ปัญหาและผลกระทบที่มีต่อผู้บริโภคจากการเปลี่ยนผ่านไปสู่ระบบโทรทัศน์ดิจิทัล” เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการของภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการกำหนดเป็นมาตรการ ระเบียบ ข้อบังคับ รวมถึงการทำความเข้าใจกับผู้บริโภคต่อการปรับเปลี่ยนระบบรับส่งสัญญาณวิทยุโทรทัศน์ของประเทศไทยที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้พิจารณาผลการศึกษาคณะทำงานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร ในประเด็นดังกล่าวและมีมติเห็นชอบให้เสนอความเห็นและข้อเสนอแนะ เรื่อง “ปัญหาและผลกระทบที่มีต่อผู้บริโภคจากการเปลี่ยนผ่านไปสู่ระบบโทรทัศน์ดิจิทัล” ต่อคณะรัฐมนตรี โดยมีสาระสำคัญของความเห็นและข้อเสนอแนะสรุปได้ ดังนี้

ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

รัฐบาลควรดำเนินการ ดังต่อไปนี้

ด้านการบริหารจัดการ

๑) สร้างความชัดเจนเกี่ยวกับความคมชัดทั้งภาพและเสียงของระบบโทรทัศน์ดิจิทัลว่ามีความแตกต่างกับระบบโทรทัศน์อนาล็อกจนมีผลจำเป็นให้ประชาชนต้องปรับเปลี่ยนระบบ

๒) มีมาตรการให้ทุกช่องสถานีโทรทัศน์รายเดิมที่ออกอากาศในระบบอนาล็อกเข้าสู่ระบบโทรทัศน์ดิจิทัลพร้อมกัน

๓) ให้คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) เป็นผู้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ แก่ผู้ประกอบการที่ได้รับการประมูลระบบโทรทัศน์ดิจิทัล ตลอดจนเป็นผู้สนับสนุนการเยียวยาให้กับผู้บริโภคและผู้ประกอบการธุรกิจที่เกี่ยวข้อง

๔) มีมาตรการเยียวยาผู้บริโภคผู้มีรายได้น้อยที่ต้องรับภาระเกี่ยวกับเครื่องแปลงสัญญาณ (set-top box) และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง เช่น แผงรับสัญญาณ หนวดกุ้ง เป็นต้น

๕) มีมาตรการในการควบคุมดูแลผู้ให้บริการเคเบิลโทรทัศน์ท้องถิ่น ให้สามารถบริการแก่ผู้บริโภคอย่างมีคุณภาพและเป็นธรรม กล่าวคือ ต้องสามารถแพร่ภาพจากช่องโทรทัศน์สาธารณะหรือฟรีทีวีจากระบบดิจิทัลได้โดยผู้บริโภคต้องไม่เสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น

ด้านเทคนิคและเทคโนโลยี

- ๑) มีมาตรการป้องกันหรือกำจัดขยะอิเล็กทรอนิกส์ที่อาจถูกทิ้งให้เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม หากมีการเปลี่ยนผ่านเทคโนโลยีการออกอากาศโทรทัศน์จากระบบอนาล็อกไปสู่ระบบทีวีดิจิทัล
- ๒) มีมาตรการช่วยเหลือในกรณีที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพของแผงรับสัญญาณเดิมของผู้บริโภคที่ไม่สามารถรับชมการแพร่ภาพในระบบดิจิทัลได้
- ๓) ให้ความรู้และความเข้าใจแก่ผู้บริโภคเกี่ยวกับเทคโนโลยีระบบดิจิทัลอย่างทั่วถึง

ด้านกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับ

- ๑) เร่งรัดให้คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) ออกกฎ ระเบียบและข้อบังคับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องระบบสัญญาณโทรทัศน์ดิจิทัลให้มีความรวดเร็วขึ้น
- ๒) ให้นโยบายกับองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ การควบคุม และการอนุญาต คลื่นความถี่วิทยุและโทรทัศน์ให้ออกกฎ ระเบียบและข้อบังคับ ตลอดจนการบังคับใช้กฎ ระเบียบ และข้อบังคับดังกล่าวอย่างเข้มงวด โดยเฉพาะเรื่องดังนี้

๒.๑) ในส่วนของเนื้อหาที่ไม่เหมาะสม เช่น การโฆษณาชวนเชื่อเกินจริง, การหลอกลวงขายสินค้าที่ไม่ได้รับมาตรฐานอาหารและยา (อย.), การมอมเมาผู้บริโภคด้วยสิ่งศักดิ์สิทธิ์หรือปาฏิหาริย์ ตลอดจนเนื้อหาสาระที่ส่อไปในทางลามกอนาจาร เป็นต้น

๒.๒) ส่งเสริมเนื้อหาสาระที่สร้างสรรค์ให้ครบถ้วนทุกด้าน เช่น ด้านการศึกษา กีฬา สุขภาพอนามัย ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม เป็นต้น

ด้านการประชาสัมพันธ์

- ๑) เร่งรัดให้คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) จัดทำแผนและดำเนินการประชาสัมพันธ์และทำความเข้าใจกับผู้บริโภคให้รับทราบถึงความจำเป็นและผลกระทบจากการเปลี่ยนผ่านไปสู่ระบบโทรทัศน์ดิจิทัล
- ๒) ให้ความรู้และทำความเข้าใจทั้งในแง่ของประโยชน์และผลกระทบจากการเปลี่ยนผ่านจากโทรทัศน์ระบบอนาล็อกไปสู่โทรทัศน์ระบบดิจิทัลแก่ผู้บริโภค
- ๓) เร่งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้ตระหนักถึงความสำคัญในการเปลี่ยนผ่านระบบโทรทัศน์อนาล็อกไปสู่โทรทัศน์ดิจิทัล

ผลการดำเนินการบอบคณ:รัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้มีหนังสือแจ้งมายังสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ว่า รองนายกรัฐมนตรี (นายนิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล) พิจารณาแล้วมีคำสั่งพิจารณาแล้วมีคำสั่งมอบให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นหน่วยงานหลักรับความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ ดังกล่าวไปพิจารณา ร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวง

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค และสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เป็นต้น ทั้งนี้ ให้เชิญผู้แทนสภาที่ปรึกษาฯ เข้าร่วมพิจารณาด้วย เพื่อจัดทำรายงานผลการพิจารณาหรือผลการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวในภาพรวมเพื่อเสนอ คณะรัฐมนตรีพิจารณา เมื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาและมีมติแล้ว สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจะได้ แจ้งผลการพิจารณาหรือผลการดำเนินการของคณะรัฐมนตรีต่อสภาที่ปรึกษาฯ และเปิดเผยให้ สาธารณชนทราบตามขั้นตอนของกฎหมาย

เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี แจ้งว่า กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้ดำเนินการพิจารณาเรื่องดังกล่าวแล้ว และได้เสนอความเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาและผลกระทบที่มีต่อผู้บริโภคจากการเปลี่ยนผ่านไปสู่ระบบโทรทัศน์ดิจิทัลประกอบการ พิจารณาของคณะรัฐมนตรี ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๗ แล้วมีมติดังนี้

๑. รับทราบความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ

๒. รับทราบความเห็น ผลการพิจารณา และผลการดำเนินการของ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารร่วมกับกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงอุตสาหกรรม กรมประชาสัมพันธ์ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง ๓ สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง ๕ สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบก ช่อง ๗ สถานีโทรทัศน์โมเดิร์นไนน์ องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ และสภาที่ปรึกษาฯ

ทั้งนี้ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้เผยแพร่ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ ในเรื่องดังกล่าว พร้อมกับความเห็น ผลการพิจารณาและผลการดำเนินการของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารทางเว็บไซต์ของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อให้สาธารณชนได้รับทราบ และขอขอบคุณสภาที่ปรึกษาฯ ที่ให้ความเห็นและข้อเสนอแนะในเรื่องดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรี

(๕)

ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ วัฒนธรรมประชาธิปไตย เพื่อสู่สังคม ประชาธิปไตย

(เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๖)

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยคณะทำงานการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ดำเนินการศึกษาและรับฟังความเห็นในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมประชาธิปไตย เพื่อสู่สังคมประชาธิปไตย จากองค์กรภาคีเครือข่าย ภาคส่วนราชการ สถาบันการศึกษา หน่วยงานต่างๆ ทุกภาคส่วน เพื่อสังเคราะห์และประมวลข้อมูลสรุปเป็นข้อเสนอแนะ เรื่อง “วัฒนธรรมประชาธิปไตย เพื่อสู่สังคมประชาธิปไตย” ในเชิงนโยบายของรัฐบาล อันนำไปสู่การปฏิบัติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพในทิศทางเดียวกันต่อไป

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้พิจารณาความเห็นและข้อเสนอแนะ เรื่อง “วัฒนธรรมประชาธิปไตย เพื่อสู่สังคมประชาธิปไตย” ของคณะทำงานการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม มีมติเห็นชอบให้เสนอความเห็นและข้อเสนอแนะเรื่องดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรี โดยมีสาระสำคัญของความเห็นและข้อเสนอแนะสรุปได้ดังนี้

๑. ส่งเสริมและปลูกจิตสำนึกวัฒนธรรมประชาธิปไตยของประชาชนทุกกลุ่มทุกระดับ เช่น เด็กและเยาวชน ครูอาจารย์ นักการเมือง นักธุรกิจ เป็นต้น ในการปฏิบัติตามวัฒนธรรมประชาธิปไตยจนเป็นวิถีชีวิตของประชาชนและสังคมไทย

๒. ควรส่งเสริมสนับสนุนให้ธรรมาธิปไตยเป็นรากฐานของประชาธิปไตย เนื่องจากประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ในปี พ.ศ. ๒๔๗๕ จนถึงปัจจุบันเป็นเวลา ๘๑ ปีแล้ว แต่ประชาธิปไตยของไทยก็ยังไม่เป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์และแท้จริง เหตุที่สำคัญประการหนึ่งเพราะขาดธรรมาธิปไตยเป็นรากฐาน

๓. ส่งเสริมประชาธิปไตยในมุมมองของวัฒนธรรม โดยการส่งเสริมสนับสนุนวัฒนธรรมประชาธิปไตยให้เป็นวิถีชีวิตของประชาชนทุกกลุ่ม โดยเฉพาะนักการเมือง ข้าราชการ เยาวชนผู้เป็นทรัพยากรที่สำคัญและอนาคตของชาติ

๔. ส่งเสริมสนับสนุนวัฒนธรรมประชาธิปไตยในทุกๆ ระดับ ทั้งระดับครอบครัว เพื่อให้เป็นครอบครัวประชาธิปไตย ระดับสถานศึกษา เพื่อให้เป็นสถานศึกษาประชาธิปไตย ระดับหน่วยงาน และองค์กร เพื่อให้เป็นหน่วยงานและองค์กรประชาธิปไตย ระดับสังคม เพื่อเป็นสังคมประชาธิปไตย ระดับประเทศ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์แท้จริง

๕. ส่งเสริม ๗ เสาหลักประชาธิปไตย เพื่อให้ประเทศไทยเป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์แท้จริง

๗ เสาหลักประชาธิปไตย ได้แก่ การเลือกตั้งที่บริสุทธิ์ เทียงธรรม ขันติธรรมทางการเมือง การปกครองด้วยกฎหมายและกฏศีลธรรม เสรีภาพในการแสดงออก ความรับผิดชอบต่อประชาชน และความโปร่งใส การกระจายอำนาจ และประชาสังคม

๖. ส่งเสริมหน่วยงานและองค์การที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะคณะกรรมการการเลือกตั้ง ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตการเลือกตั้ง เพื่อให้การเลือกตั้งบริสุทธิ์เที่ยงธรรม ทาทาง ป้องกันและปราบปรามการซื้อสิทธิขายเสียง โดยมีการลงโทษอย่างรุนแรงและเฉียบขาด เพราะการ ซื้อสิทธิและขายเสียงทำให้นักการเมืองที่ขาดคุณภาพและคุณธรรมได้รับเลือกตั้งเข้าไปแสวงหา อำนาจและเงิน โดยไม่คำนึงถึงประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน

๗. ส่งเสริมบทบาทขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งได้แก่ เทศบาล องค์การบริหาร ส่วนจังหวัด (อบจ.) องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ให้มีความเข้มแข็ง เพื่อพัฒนาชุมชนด้วยอุดม การณ์แผ่นดินธรรม แผ่นดินทอง และปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นหมู่บ้านแผ่นดินธรรม แผ่นดินทอง หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง ให้ประชาชนมีวิถีชีวิตตามวัฒนธรรมประชาธิปไตย ทำให้ ชุมชนเป็นสังคมประชาธิปไตย

๘. ส่งเสริมและสนับสนุนทุกภาคส่วนในสังคม ในการปลูกฝังวัฒนธรรมประชาธิปไตยใน คนทุกกลุ่มทุกระดับ เพื่อให้ใช้เหตุผลในการตัดสินใจ ยึดหลักนิติธรรมและหลักศีลธรรม เคารพกฎหมาย (rule of law) และเคารพศีลธรรม (moral rule) ยึดถือประโยชน์ของส่วนรวมเป็นที่ตั้ง คือให้ผู้มี อำนาจไม่ยึดติดกับอำนาจ ฟังเสียงคัดค้าน วิพากษ์วิจารณ์ มีการปรึกษาหารือในวงกว้างเพื่อการ แก้ไขปัญหา

๙. ส่งเสริมบทบาทของการศึกษา โดยการปฏิรูปการศึกษารอบใหม่ ให้การศึกษาเป็น ยุทธศาสตร์ที่สำคัญในการพัฒนาคนไทยยุคใหม่ ให้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม เป็นพลเมืองที่ดีของชาติ ในการสร้างสังคมยุคใหม่ให้เป็นสังคมแห่งคุณธรรม สังคมแห่งการเรียนรู้ สังคมแห่งความเอื้ออาทรต่อกัน เป็นสังคมประชาธิปไตย เพื่อพัฒนาประเทศไทยให้เป็นประเทศประชาธิปไตยที่สมบูรณ์แท้จริง

๑๐. ส่งเสริมบทบาทของศาสนาโดยเฉพาะพระพุทธศาสนาซึ่งเป็นศาสนาประจำชาติ ในการส่งเสริมวัฒนธรรมประชาธิปไตย สังคมประชาธิปไตย โดยมีนโยบายที่ชัดเจนในการทำนุบำรุง พระพุทธศาสนา มีแผนทำนุบำรุงพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ส่งเสริมธรรมาธิปไตยให้เป็นรากฐานของ ประชาธิปไตย

๑๑. ส่งเสริมและปลูกจิตสำนึกเกี่ยวกับวัฒนธรรมประชาธิปไตย บทบาทของวัฒนธรรม ในการส่งเสริมวัฒนธรรมประชาธิปไตยและสังคมประชาธิปไตย โดยส่งเสริมวัฒนธรรมในทุกระดับ มีวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ ได้แก่ วัฒนธรรมในการดำรงชีวิต วัฒนธรรมในการทำงาน วัฒนธรรม ในการอยู่ร่วมกัน วัฒนธรรมเกี่ยวกับสถาบันชาติ วัฒนธรรมเกี่ยวกับสถาบันทางศาสนา วัฒนธรรม เกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์ และวัฒนธรรมประชาธิปไตย มีความจงรักภักดีต่อสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีธรรมาธิปไตยเป็นรากฐาน

ผลการดำเนินการของคณะรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้มีหนังสือแจ้งมายังสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ว่า (นายนิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล) พิจารณา

แล้วมีคำสั่งมอบให้กระทรวงวัฒนธรรมเป็นหน่วยงานหลักรับความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ ดังกล่าวไปพิจารณาร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงการพัฒนาลังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงยุติธรรม กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงาน ก.พ. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง รวมทั้งให้กระทรวงวัฒนธรรมแจ้งให้ประธานสภาพัฒนาการเมืองทราบเพื่อประสานหน่วยงานในกำกับ คือ สำนักงานสภาพัฒนาการเมือง เป็นต้น

ทั้งนี้ ให้เชิญผู้แทนสภาที่ปรึกษาฯ เข้าร่วมพิจารณาด้วยเพื่อจัดทำรายงานผลการพิจารณาหรือผลการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวในภาพรวมเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา เมื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาและมีมติแล้ว สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจะได้แจ้งผลการพิจารณาหรือผลการดำเนินการของคณะรัฐมนตรีต่อสภาที่ปรึกษาฯ และเปิดเผยให้สาธารณชนทราบตามขั้นตอนของกฎหมายต่อไป

(๕)

ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ การเตรียมความพร้อมในการเข้าร่วม เป็นสมาชิกในความตกลงหุ้นส่วน ยุทธศาสตร์เศรษฐกิจเอเชีย-แปซิฟิก (Trans-Pacific Strategic Economic Partnership: TPP)

(เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๖)

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยคณะทำงานการพัฒนาคุณภาพชีวิต
สาธารณสุข และคุ้มครองผู้บริโภค ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในการเตรียมความพร้อมในการเข้าร่วม
เป็นสมาชิก ในความตกลงหุ้นส่วนยุทธศาสตร์เศรษฐกิจเอเชีย-แปซิฟิก (Trans-Pacific Strategic
Economic Partnership: TPP) จึงได้ดำเนินการศึกษาและจัดสัมมนารับฟังความคิดเห็นในประเด็นที่
เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อม ในการเข้าร่วมเป็นสมาชิกในความตกลงหุ้นส่วนยุทธศาสตร์
เศรษฐกิจเอเชีย-แปซิฟิก (Trans-Pacific Strategic Economic Partnership: TPP) เพื่อจัด
ทำความเห็นและข้อเสนอแนะ เรื่อง “การเตรียมความพร้อมในการเข้าร่วมเป็นสมาชิกในความตกลง
หุ้นส่วนยุทธศาสตร์เศรษฐกิจเอเชีย-แปซิฟิก (Trans-Pacific Strategic Economic Partnership: TPP)”
เสนอต่อคณะรัฐมนตรี

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้พิจารณาความเห็นและข้อเสนอแนะ เรื่อง
การเตรียมความพร้อมในการเข้าร่วม เป็นสมาชิกในความตกลงหุ้นส่วนยุทธศาสตร์เศรษฐกิจเอเชีย-
แปซิฟิก (Trans-Pacific Strategic Economic Partnership: TPP) ซึ่งเป็นผลการศึกษาของคณะ
ทำงานการพัฒนาคุณภาพชีวิต สาธารณสุข และคุ้มครองผู้บริโภค และมีมติเห็นชอบเสนอความเห็น
และข้อเสนอแนะเรื่องดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อนำไปสู่ การกำหนดนโยบายและแนวปฏิบัติใน
การเตรียมความพร้อมในการเข้าร่วมเป็นสมาชิกในความตกลงหุ้นส่วนยุทธศาสตร์เศรษฐกิจเอเชีย-
แปซิฟิก (Trans-Pacific Strategic Economic Partnership: TPP) โดย มีสาระสำคัญของความ
เห็นและข้อเสนอแนะสรุปได้ ดังนี้

๑. ให้มีความสำคัญกับการเจรจาเปิดเสรีทางการค้าที่มี ASEAN เป็นผู้นำ เช่น ASEAN+๓
และ ASEAN+๖ (RCEP) เพื่อสร้างศักยภาพและเพิ่มอำนาจการต่อรองให้แก่ ASEAN อันเป็น
ยุทธศาสตร์หลัก ของการรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แทนที่จะพยายามเข้าร่วม TPP
ที่มีสหรัฐอเมริกา เป็นแกนนำ

๒. ในการเข้าร่วม TPP ที่มีเงื่อนไขการรักษาความลับ (Confidentiality agreement) คือ
ไม่ให้รัฐเปิดเผยต่อสาธารณชนเกี่ยวกับเนื้อหาข้อตกลงที่เจรจาลิ้นสุดหลังจากข้อตกลงมีผลผูกพันแล้ว
๔ ปี ประเทศไทยไม่อาจเข้าร่วมได้ เนื่องจากไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช
๒๕๕๐ มาตรา ๑๙๐ วรรค ๔

๓. ก่อนตัดสินใจเข้าร่วมการปรึกษาหารือระดับสูง (High Level Consultation) กับประเทศสมาชิก ประเทศไทยอาจต้องเสนอบางเรื่องเพื่อให้ประเทศสมาชิก TPP พอใจนั้น จำเป็นต้องมีผลการศึกษา ที่สนับสนุนผลประโยชน์ต่อคุณภาพชีวิต ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคงด้านอาหารและยาอย่างมีนัยสำคัญ ในเรื่องต่อไปนี้

๓.๑ แนวทางการเจรจาและผลกระทบของการจัดทำความตกลงหุ้นส่วนยุทธศาสตร์เศรษฐกิจเอเชีย-แปซิฟิกโดยละเอียดอย่างเร่งด่วน ทั้งนี้ ให้ครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้ การศึกษาต้องเปรียบเทียบผลดีผลเสียในภาพรวมทางเศรษฐกิจและสังคมของการเข้า หรือ ไม่เข้าร่วมเจรจาของภาคส่วนต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลดีผลเสียที่จะเกิดขึ้นต่อ ภาคเกษตรกรรม ภาคแรงงาน สิ่งแวดล้อม และการสาธารณสุข

๓.๒ ผลกระทบอย่างรอบด้านโดยเฉพาะอย่างยิ่งผลดีผลเสียต่อเกษตรกร แรงงาน ผู้ป่วย ผู้รับบริการสาธารณสุข ผู้บริโภค และผู้มีรายได้น้อย

๓.๓ ทำที่การเจรจาของประเทศต่างๆ โดยเฉพาะประเด็นอ่อนไหว และประสบการณ์ของประเทศที่เพิ่งเข้าเป็นสมาชิกว่าต้องยอมรับ ข้อเรียกร้องทวิภาคีใดบ้างก่อนเข้าเป็นสมาชิก รวมถึงประเมินข้อเรียกร้องของภาคีสมาชิกเดิมที่จะมีต่อประเทศไทยและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการรับข้อเรียกร้องนั้น

๔. ต้องเสนอร่างกรอบการเจรจาตามมาตรา ๑๙๐ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ตั้งแต่ก่อนการเข้าร่วมการปรึกษาหารือระดับสูง (High Level Consultation)

๕. ปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลที่แถลงไว้ต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๕๔ ที่ว่าด้วยการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ เรื่อง “การวางแนวทางป้องกันผลเสียที่จะเกิดขึ้น และกำหนดมาตรการในการให้ความช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบ” และต้องมีวัตถุประสงค์และเป้าหมายการเจรจาที่คำนึงถึงระดับการพัฒนา หลักการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน มีภูมิคุ้มกัน และความพร้อมของกฎหมายภายใน และกำหนดให้มีระยะเวลาในการปรับตัวและมาตรการรองรับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น

๖. การกำหนดกรอบการเจรจาเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงสาธารณสุข และผู้แทนหัวหน้าคณะเจรจาถือปฏิบัติ ให้มีหลักการดังนี้

๖.๑ ให้ระดับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาต้องไม่เกินไปกว่าความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวข้องกับการค้าขององค์การการค้าโลก กฎหมายไทย หรือความตกลงใดๆ ที่ไทยเป็นภาคีอยู่โดยตระหนักและคำนึงถึงสิทธิเกษตรกรและสิทธิการเข้าถึงการรักษาที่ได้รับการรับรองในสนธิสัญญาต่างๆ ที่ไทยเป็นภาคีนั้น เช่น อนุสัญญาความหลากหลายทางชีวภาพ

๖.๒ ในการระงับข้อพิพาทระหว่างรัฐและเอกชนที่ใช้กระบวนการอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศ เป็นทางเลือกหนึ่งนั้น ต้องยกเว้นไม่ใช้กับ ข้อพิพาทที่เกี่ยวกับการลงทุนสาธารณะ การออกนโยบายหรือมาตรการเพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค ด้านสาธารณสุข ด้านสาธารณสุขผู้บริโภคพื้นฐาน และด้านความมั่นคง

๗. จัดรับฟังความคิดเห็นสาธารณะต่อ (ร่าง) กรอบการเจรจา อย่างเปิดเผย โปร่งใส และทั่วถึงก่อนเสนอให้รัฐสภาพิจารณา เพื่อให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๙๐ อย่างเคร่งครัด จากนั้นนำความเห็นมาปรับปรุงร่างกรอบเจรจา ก่อนส่งให้คณะรัฐมนตรี และรัฐสภาพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป ทั้งนี้ ข้อห่วงกังวลต่างๆ และแนวทางป้องกัน ควรสะท้อนในกรอบเจรจา หรือระบุเป็นข้อสังเกตในกรอบเจรจาอย่างชัดเจน ทั้งนี้เพื่อเสริมสร้างความพร้อมทางด้านยุทธศาสตร์ และประสิทธิภาพในการเจรจา

๘. ควรเสริมสร้างความเข้มแข็งภายในประเทศเพื่อเตรียมพร้อมกับการเจรจา TPP ดังนี้

๘.๑ เร่งประกาศใช้คู่มือการตรวจสอบคำขอรับสิทธิบัตรที่ปรับปรุงแก้ไขเพื่อป้องกันการให้สิทธิบัตรที่ไม่ได้คุณภาพ และพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่รัฐในการจดสิทธิบัตรที่เกี่ยวข้องกับยา

๘.๒ สนับสนุนการวิจัยและพัฒนายาเพื่อให้ประเทศสามารถพึ่งตนเองด้านยาได้มากกว่าที่เป็นอยู่

๘.๓ การแก้ไขรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๙๐ นั้น ให้ความสำคัญตกลงระหว่างประเทศด้านทรัพย์สินทางปัญญา สิ่งแวดล้อม และการคุ้มครองการลงทุน อยู่ในหนังสือสัญญาระหว่างประเทศตามมาตราดังกล่าว

๘.๔ เพื่อผลประโยชน์ของชาติและการไม่เสียเปรียบในเวทีการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ เห็นสมควร ไม่ควรปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา ที่จะให้ความคุ้มครองเกินไปกว่าความตกลงระหว่างประเทศที่ไทยเป็นภาคีอยู่ ได้แก่ พระราชบัญญัติสิทธิบัตร, พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า และพระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช

ผลการดำเนินการของคณะรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้มีหนังสือแจ้งมายังสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ว่า รองนายกรัฐมนตรี (นายนิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล) พิจารณาแล้วมีคำสั่งมอบให้กระทรวงพาณิชย์เป็นหน่วยงานหลักรับความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ ดังกล่าวไปพิจารณาร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงการคลัง กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงแรงงาน กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยและสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เป็นต้น ทั้งนี้ ให้เชิญผู้แทนสภาที่ปรึกษาฯ เข้าร่วมพิจารณาด้วยเพื่อจัดทำรายงานผลการพิจารณาหรือผลการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว ในภาพรวมเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา เมื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาและมีมติแล้ว สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจะได้แจ้งผลการพิจารณาหรือผลการดำเนินการของคณะรัฐมนตรีต่อสภาที่ปรึกษาฯ และเปิดเผยให้สาธารณชนทราบตามขั้นตอนของกฎหมายต่อไป

(๖)

ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ ศักยภาพการแข่งขันสินค้าเกษตร (กรณี ศึกษาบางพาราไทย) ในบริบทการเป็น ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และการจัดทำ แผนพัฒนาบางพาราครบวงจร พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑ (เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖)

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยคณะทำงานเศรษฐกิจมหภาค การเงิน การคลัง ได้ดำเนินการศึกษา เรื่อง ศักยภาพการแข่งขันสินค้าเกษตร (กรณีศึกษาบางพาราไทย) ในบริบทการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และการจัดทำแผนพัฒนาบางพาราครบวงจร พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑ ในลักษณะการจัดสัมมนาระดมความคิดเห็นจำนวน ๖ ครั้ง เพื่อศึกษาถึงข้อมูลเชิงลึกจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคม ได้พิจารณาความเห็นและข้อเสนอแนะเรื่อง “ศักยภาพการแข่งขันสินค้าเกษตร (กรณีศึกษาบางพาราไทย) ในบริบทการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และการจัดทำแผนพัฒนาบางพาราครบวงจร พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑” ของคณะทำงานเศรษฐกิจมหภาค การเงิน การคลัง มีมติเห็นชอบเสนอความเห็นและข้อเสนอแนะเรื่องดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรี โดยมีสาระสำคัญของความเห็นและข้อเสนอแนะแบ่งออกเป็น ๒ ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพการแข่งขันในบริบทประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบด้วย

๑. แนวทางการรักษาเสถียรภาพราคายางระยะเร่งด่วน

๒. นโยบายการพัฒนาบางพาราของประเทศไทย

๓. การพัฒนายุทธศาสตร์ระบบการผลิต การตลาด และองค์ความรู้เรื่องยางพาราลดต้นทุนห่วงโซ่อุปทาน

๔. การปรับปรุงโครงสร้างและดำเนินการงานภาครัฐ โดยเน้นยุทธศาสตร์เชิงรุก

๕. การเตรียมพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ส่วนที่ ๒ การจัดทำแผนพัฒนาบางพาราครบวงจร พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑ ประกอบด้วย ๗ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตยางพารา (ต้นน้ำ)

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่ายางพารา (กลางน้ำ - ปลายน้ำ)

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาระบบตลาดยางพารา

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาระบบการวิจัยและพัฒนาบางพารา

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ความร่วมมือด้านยางพาราระหว่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาระบบข้อมูลเชิงพารา

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาบุคลากรด้านเชิงพาราและองค์กรที่รับผิดชอบงานเชิงพารา

ผลการดำเนินการของคณะรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้มีหนังสือแจ้งมายังสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๗ ว่า รองนายกรัฐมนตรี (นายนิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล) พิจารณาแล้วมีคำสั่งมอบให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นหน่วยงานหลักรับผิดชอบและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ ดังกล่าวไปพิจารณาร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงการคลัง กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงคมนาคม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงแรงงาน กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย เป็นต้น ทั้งนี้ ให้เชิญผู้แทนสภาที่ปรึกษาฯ เข้าร่วมพิจารณาด้วยเพื่อจัดทำรายงานผลการพิจารณาหรือผลการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวในภาพรวมเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาเมื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาและมีมติแล้ว สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจะได้แจ้งผลการพิจารณาหรือผลการดำเนินการของคณะรัฐมนตรีต่อสภาที่ปรึกษาฯ และเปิดเผยให้สาธารณชนทราบตามขั้นตอนของกฎหมายต่อไป

(๗)

ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ แนวทางการบริหารจัดการแรงงาน ตำบลท่าพลบหนีเข้าเมืองผิดกฎหมาย (เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖)

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้เล็งเห็นความสำคัญของปัญหาการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองผิดกฎหมาย จึงได้ดำเนินการศึกษา เรื่อง “แนวทางการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองผิดกฎหมาย” โดยมีการจัดระดมความคิดเห็นจากการเสวนาเชิงปฏิบัติการจากหน่วยงานทุกภาคส่วนการลงพื้นที่จัดประชุมร่วมกับผู้ปฏิบัติงานในพื้นที่จริง รวมทั้งประสานงานเชิญนักวิชาการที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชนมาให้ข้อมูลเพิ่มเติม ตลอดจนศึกษาเอกสารรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง และขอข้อมูลจากหน่วยงานต่างๆ อย่างรอบด้าน

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้มีมติให้เสนอความเห็นและข้อเสนอแนะ เรื่อง “แนวทางการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองผิดกฎหมาย” ต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดนโยบาย

ในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวต่อไป โดยมีรายละเอียดความเห็นและข้อเสนอแนะว่า ดังนี้

๑. เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาการผ่อนผันให้แรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองสัญชาติพม่า ลาว และกัมพูชา รวมทั้งบุตรของแรงงานต่างด้าวดังกล่าว ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ แล้ว ต้องไม่มีการขยายเวลาการผ่อนผันอีก เว้นแต่รัฐบาลจะมีความตกลงกับฝ่ายนายจ้างเป็นอย่างอื่น

๒. เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาการผ่อนผันให้แรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองสัญชาติพม่า ลาว และกัมพูชา แล้ว สำนักงานตำรวจแห่งชาติและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องเข้มงวดจับกุมและลงโทษตามกฎหมายแก่ผู้หลบหนีเข้าเมืองและผู้ให้ที่พักพิงรวมทั้งผู้เกี่ยวข้องทั้งกระบวนการเพื่อป้องกันมิให้เกิดการทุจริตคอร์รัปชัน นอกจากนี้ต้องเข้มงวดการตรวจแรงงาน และทำความเข้าใจกับนายจ้างให้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย

๓. ควรเร่งรัดปรับปรุงพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ ดังต่อไปนี้

๓.๑ ในประเด็นเกี่ยวกับการให้อำนาจในการจัดหางานให้คนต่างด้าวทำงานในประเทศไทย เพื่อแก้ปัญหาในกรณีหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนไม่สามารถหางานให้แก่แรงงานต่างด้าวทำได้

๓.๒ ในประเด็นเกี่ยวกับบริษัทหรือนายหน้าที่รับจัดหาแรงงานต่างด้าวมาให้นายจ้าง เข้าข่ายเป็นบริษัทจัดหางานจะต้องมาจดทะเบียนเพื่อทำให้อุธุรกิจจัดหางานให้แรงงานต่างด้าวเป็นธุรกิจที่ถูกต้องตามกฎหมาย และสามารถควบคุมค่าบริการของผู้รับอนุญาตหรือบริษัทจัดหางานแรงงานต่างด้าว หรือบริษัทตัวแทนที่รับจดทะเบียนแรงงานต่างด้าว

๔. พิจารณาปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดูแลคนต่างด้าวซึ่งมีอยู่หลายฉบับ โดยเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการทำงานในประเทศไทยมิให้มีความขัดแย้งกัน ตัวอย่างกรณี แรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์สามารถทำงานได้เป็นการชั่วคราว ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๗ แต่พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ และพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ แรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองไม่อยู่ในสถานะที่เป็นผู้เข้าเมืองโดยถูกต้องตามกฎหมายคนเข้าเมืองไม่สามารถมาขอใบอนุญาตทำงานได้ นอกจากนี้ผู้เป็นเหยื่อค้ามนุษย์ดังกล่าวหน่วยงานภาครัฐและเอกชนไม่สามารถหางานให้แรงงานต่างด้าวทำได้ เนื่องจากพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ ไม่ให้อำนาจในการจัดหางานให้คนต่างด้าวทำ

๕. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดทำนโยบายระยะยาวเพื่อแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองผิดกฎหมายเข้ามาทำงานในประเทศ และมีแนวปฏิบัติสำหรับการเคลื่อนย้ายของแรงงานในอาเซียนที่ชัดเจน

๖. การลดภาระทางบริการสาธารณสุขของประเทศไทย อันเนื่องจากการเข้ามาของแรงงานต่างด้าวและผู้ติดตาม ควรดำเนินการ ดังนี้

๖.๑ ให้มีการฉีดวัคซีนสำหรับโรคที่ป้องกันได้ ได้แก่ โรคคอตีบ โรคเท้าช้าง โรคมาลาเรีย

๖.๒ กำหนดเงื่อนไขในบัตรประกันสุขภาพว่า ไม่ครอบคลุมการรักษาโรคร้ายแรง และการคลอดบุตรฟรี เนื่องจากในสตรีมีครรภ์ไม่สามารถตรวจสุขภาพต่างๆ ได้ เช่น เอ็กซเรย์ปอด เป็นต้น ทั้งนี้การตั้งกติกากองการให้บริการทางแพทย์ของบัตรประกันสุขภาพว่าจะรักษาเฉพาะโรคทั่วไปเพื่อมิให้เป็นภาระโดยตรงแก่ประเทศไทย และหากตรวจพบก่อน ไม่มีสิทธิ์ซื้อบัตรประกันสุขภาพ และให้ยกเลิกสิทธิ์เมื่อทราบว่าไม่แจ้งข้อเท็จจริงก่อนซื้อบัตร (ให้เป็นเช่นเดียวกับเงื่อนไขการรับสิทธิ์การประกันสุขภาพทั่วไป)

๗. ระบบประกันสังคมแรงงานต่างด้าว ควรดำเนินการดังนี้

๗.๑ กรณีที่กรมการจัดหางานออกใบอนุญาตทำงานต้องใช้เวลาานาน กรมการจัดหางานควรออกเลขใบอนุญาตได้ก่อนออกเล่ม เพื่อที่สำนักงานประกันสังคมจะสามารถดำเนินการขึ้นทะเบียนให้แก่แรงงานต่างด้าวได้ทันทีและควรให้เริ่มใช้สิทธิ์ได้ทันทีจากเดิมที่ต้องใช้ระยะเวลาอย่างน้อย ๓ เดือนถึงจะเริ่มใช้สิทธิ์ได้ จะช่วยลดภาระนายจ้างจากการซื้อบัตรประกันสุขภาพให้แรงงานต่างด้าว

๗.๒ ในระยะยาวควรมีการพิจารณาปรับปรุง พ.ร.บ.ประกันสังคม โดยแยกกรณีสำหรับแรงงานต่างด้าวโดยเฉพาะ เพราะบางสิทธิประโยชน์ ได้แก่ กรณีว่างงาน และกรณีสงเคราะห์บุตรไม่เป็นไปตามหลักการของการเข้ามาทำงานตามข้อตกลงความร่วมมือการจ้างแรงงานระหว่างรัฐต่อรัฐ (MOU) ซึ่งจะช่วยลดภาระการส่งเงินสมทบของนายจ้าง

๘. ควรมีการเชื่อมโยงข้อมูลของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมการปกครอง สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง กรมการจัดหางาน สำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงาน กระทรวงสาธารณสุข กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงศึกษาธิการ ฯลฯ เพื่อใช้ข้อมูลอย่างบูรณาการ ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถเข้าถึง

ข้อมูลระหว่างหน่วยงานเพื่อให้มีการตรวจสอบติดตามและควบคุมแรงงานต่างด้าวได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ผลการดำเนินการของคณะรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้มีหนังสือแจ้งมายังสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๗ ว่า รองนายกรัฐมนตรี (นายนิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล) พิจารณาแล้วมีคำสั่งมอบให้กระทรวงแรงงานเป็นหน่วยงานหลักรับผิดชอบและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษา ดังกล่าวไปพิจารณาร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงกลาโหม กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นต้น ทั้งนี้ ให้เชิญผู้แทนสภาที่ปรึกษา เข้าร่วมพิจารณาด้วยเพื่อจัดทำรายงานผลการพิจารณาหรือผลการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวในภาพรวมเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา เมื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาและมีมติแล้ว สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจะได้แจ้งผลการพิจารณาหรือผลการดำเนินการของคณะรัฐมนตรีต่อสภาที่ปรึกษา และเปิดเผยให้สาธารณชนทราบตามขั้นตอนของกฎหมายต่อไป

(๘)

ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ ระบบการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ : การใช้ สิทธิฉุกเฉิน ตามนโยบายรัฐบาล (เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖)

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยคณะทำงานการพัฒนาคุณภาพชีวิต สาธารณสุข และคุ้มครองผู้บริโภค ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินของไทยให้มีประสิทธิภาพและเกิดความยั่งยืน รวมถึงการสร้างเอกภาพและลดความเหลื่อมล้ำของระบบประกันสุขภาพในการให้บริการเจ็บป่วยฉุกเฉินตามนโยบายเจ็บป่วยฉุกเฉินมาตรฐานเดียวของรัฐบาล จึงได้ดำเนินการศึกษาและจัดสัมมนารับฟังความคิดเห็นในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินของไทย เพื่อจัดทำความเห็นและข้อเสนอแนะ เรื่อง “ระบบการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ: การใช้สิทธิฉุกเฉินตามนโยบายรัฐบาล” เสนอต่อคณะรัฐมนตรี

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้พิจารณาความเห็นและข้อเสนอแนะ เรื่อง ระบบการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ : การใช้สิทธิฉุกเฉินตามนโยบายรัฐบาล ซึ่งเป็นผลการศึกษาของคณะทำงานการพัฒนาคุณภาพชีวิต สาธารณสุข และคุ้มครองผู้บริโภค และมีมติเห็นชอบเสนอความเห็นและข้อเสนอแนะเรื่องดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อนำไปสู่การกำหนดนโยบายและแนวปฏิบัติในการพัฒนาระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินของไทยให้มีประสิทธิภาพและเกิดความยั่งยืน รวมถึงการสร้างเอกภาพและลดความเหลื่อมล้ำของระบบประกันสุขภาพในการให้บริการทางการแพทย์ตามนโยบายเจ็บป่วยฉุกเฉินมาตรฐานเดียวของรัฐบาล โดยมีสาระสำคัญของความเห็นและข้อเสนอแนะสรุปได้ ดังนี้

๑. มีนโยบายและสนับสนุนให้สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ (สพฉ.) ดำเนินการตามบทบาทหน้าที่ที่กำหนดในพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยมอบหมายให้ สพฉ. ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินตามนโยบาย

๑.๑ จัดทำระบบและโครงสร้างการให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินรวมทั้งติดตามประเมินผลการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ

๑.๒ พัฒนาระบบสารสนเทศให้ครอบคลุมตั้งแต่จุดเกิดเหตุจนถึงสิ้นสุดการรักษา ทั้งในแง่การเข้าถึง การส่งต่อ และคุณภาพการให้บริการ การประสานองค์การวิชาชีพเพื่อจัดทำเกณฑ์การจำแนกระดับความรุนแรง และขั้นพื้นฐานอันตราย มีกลไกและกระบวนการคุ้มครองเบี่ยงเพื่อประเมินคุณภาพ

๑.๓ มีการพัฒนากลไก ศูนย์สั่งการ (Dispatch Center) เพื่อจำแนกผู้ป่วยและส่งผู้ป่วยไปยังสถานพยาบาลที่เหมาะสม เพื่อให้เกิดการบริการ ณ จุดเดียว

๑.๔ ให้สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติกำหนดนิยามความเจ็บป่วยฉุกเฉินโดยให้คำนึงถึงสภาวะความฉุกเฉินที่ผู้ป่วยรับรู้

๑.๕ พัฒนาระบบติดตามประเมินการแพทย์ฉุกเฉินของประเทศ

๒. ให้ระบบประกันสุขภาพทั้ง ๓ กองทุน จัดให้มีระบบการแจ้งขอใช้สิทธิและระบบอนุมัติ ตั้งแต่เริ่มเข้ารับบริการ โดยโรงพยาบาลต้องมีการแจ้งขอใช้สิทธิตั้งแต่เริ่มรับเข้าบริการวันแรก

๓. ให้กระทรวงสาธารณสุขใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกาศกำหนดให้สถานพยาบาลเอกชนต้องไม่ปฏิเสธการขอใช้สิทธิฉุกเฉิน คือ ต้องรักษาพยาบาล โดยไม่เรียกเก็บค่ารักษาจากผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤต โดยมีทลงโทษหากมีการเรียกเก็บเงิน

๔. แก้ไขพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ และลดปัญหาการเรียกเก็บเงินค่ารักษาพยาบาลจากกองทุนผู้ประสบภัยจากรถ โดยแยกการรักษาพยาบาลที่เกิดจากรถ ให้อยู่ภายใต้การบริหารจัดการของระบบประกันสุขภาพ ๓ กองทุน ส่วนสิทธิประโยชน์อื่นคงเดิม

๕. ในขณะที่พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ยังไม่มีการแก้ไขแล้วเสร็จ ให้รัฐบาลมีนโยบายเรื่องการเบิกจ่ายค่ารักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วยฉุกเฉินจากอุบัติเหตุที่เกิดจากรถ โดยให้ทั้ง ๓ กองทุน และกองทุนผู้ประสบภัยจากรถทำความตกลงการเบิกจ่ายค่ารักษาพยาบาล เพื่อให้มีการเบิกจ่ายเงินจากกองทุนผู้ประสบภัยจากรถเป็นอันดับแรก

ผลการดำเนินการของคณะรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้มีหนังสือแจ้งมายังสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ ว่า รองนายกรัฐมนตรี (นายนิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล) พิจารณาแล้วมีคำสั่งมอบให้กระทรวงสาธารณสุขเป็นหน่วยงานหลักรับผิดชอบเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ ดังกล่าวไปพิจารณาร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงกลาโหม กระทรวงการคลัง กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงคมนาคม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงแรงงาน กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานงบประมาณ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นต้น ทั้งนี้ ให้เชิญผู้แทนสภาที่ปรึกษาฯ เข้าร่วมพิจารณาด้วยเพื่อจัดทำรายงานผลการพิจารณาหรือผลการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวในภาพรวม เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา เมื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาและมีมติแล้ว สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจะได้แจ้งผลการพิจารณาหรือผลการดำเนินการของคณะรัฐมนตรีต่อสภาที่ปรึกษาฯ และเปิดเผยให้สาธารณชนทราบตามขั้นตอนของกฎหมายต่อไป

(๙)

ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ พลังงานทดแทนกรณีน้ำมันชีวภาพ (เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖)

ด้วยสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการใช้พลังงานภายในประเทศ ซึ่งมีความต้องการใช้พลังงานในปริมาณที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และเล็งเห็นว่าประเทศไทยต้องมีมาตรการหรือแนวทางในการบริหารจัดการการใช้พลังงานทดแทน โดยเฉพาะน้ำมันชีวภาพ เพื่อให้สามารถใช้ทดแทนเชื้อเพลิงฟอสซิล (Fossil) ได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน ตลอดจนเป็นการลดการนำเข้าเชื้อเพลิงฟอสซิล (Fossil) จากต่างประเทศเพื่อนำเงินส่วนนี้ไปใช้พัฒนาประเทศในด้านอื่นๆ จึงได้ดำเนินการศึกษาเพื่อจัดทำความเห็นและข้อเสนอแนะเรื่อง พลังงานทดแทนกรณีน้ำมันชีวภาพ เสนอต่อคณะรัฐมนตรี

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้พิจารณาและมีมติเห็นชอบให้เสนอความเห็นและข้อเสนอแนะเรื่องดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรี โดยมีสาระสำคัญของความเห็นและข้อเสนอแนะดังนี้

๑. การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติ

๑.๑ กำหนดมาตรการ การใช้เชื้อเพลิงชีวภาพ ให้เป็นสัดส่วนในการทดแทนการนำเข้าที่ชัดเจน ให้เหมาะสมสอดคล้องกับกำลังการผลิตตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยกำหนดเป็นเป้าหมายเพื่อดำเนินการ ๓ ระยะ ดังนี้

๑) ระยะที่ ๑ การใช้เชื้อเพลิงชีวภาพทดแทนการนำเข้าน้ำมันปิโตรเลียม เช่น เป้าหมายไบโอดีเซลทดแทนร้อยละ ๑๐, ๒๐ และ ๔๐ ภายในระยะเวลา ๓, ๑๐ และ ๒๐ ปี ตามลำดับ และเป้าหมายเอทานอลทดแทนร้อยละ ๒๐, ๔๕ และ ๑๐๐ ภายในระยะเวลา ๒, ๕ และ ๑๐ ปี ตามลำดับ เป็นต้น

๒) ระยะที่ ๒ ศูนย์กลางการส่งออกเชื้อเพลิงชีวภาพ ควบคู่กับการเริ่มทำหน้าที่เป็น Key Economic Driver ของประเทศ โดยเริ่มต้นจากการเป็นศูนย์กลางการส่งออกเอทานอล และลำดับต่อไปจึงเป็นศูนย์กลางการส่งออกไบโอดีเซล

๓) ระยะที่ ๓ รองรับภาวการณ์ล้นยุคฟอสซิล (ประมาณปี ค.ศ. ๒๐๕๐) ควบคู่กับการทำหน้าที่เป็น Key Economic Driver ของประเทศ ที่จะมีสัดส่วนการใช้เชื้อเพลิงชีวภาพในประเทศสูงถึงกว่าร้อยละ ๔๐ จาก (๑) เอทานอลจากโมลาส น้ำตาล และมันสำปะหลัง (๒) ไบโอดีเซลไบโอไฮโดรจีเนตเต็ดดีเซล รีนิวเอเบิลเจ็ดดอยล์ ไบโอแก๊สโซลีน จากน้ำมันปาล์มและสาหร่าย (๓) เชลลูโลสเอทานอล จากเทคโนโลยี 3rd Generation Bio Refinery (3GBRF)

๑.๒ จัดตั้ง Thai Palm Oil Board (TPOB) ที่มีแนวทางการบริหารอย่างบูรณาการตาม “กลุ่มอุตสาหกรรม (Industrial Cluster)” เพื่อให้การพัฒนาเชื้อเพลิงชีวภาพเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล จนบรรลุตามเป้าหมายได้ทั้ง ๓ ระยะ ในลักษณะองค์กรอิสระที่มีกฎหมายรองรับ พร้อมทั้งมีระบบการติดตามตรวจสอบและสนับสนุนแบบบูรณาการเริ่มตั้งแต่

- ต้นน้ำ คือ ภาคเกษตรกรรม (สวนปาล์ม ไร่อ้อย และไร่มันสำปะหลัง)
- กลางน้ำ คือ ภาคการผลิต (โรงงานสกัดน้ำมันปาล์มดิบ โรงงานน้ำตาล โรงงานแปรงมันสำปะหลัง)
- ปลายน้ำ คือ ภาคการผลิต (โรงงานผลิตเอทานอล ไบโอดีเซล และไบโอดีโรจินเตเต็ดดีเซลหรือบีเอชดี ฯลฯ) ตลอดจนภาคการตลาดและการจัดจำหน่าย

โดยการผสมผสานรูปแบบและแนวทางการบริหารของ (๑) อุตสาหกรรมน้ำตาลกับเอทานอลของบราซิล (๒) Malaysian Palm Oil Board (MPOB) ของมาเลเซีย (๓) คณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายของไทย เข้าด้วยกันและนำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมตามบริบทของไทย

๑.๓ ส่งเสริมและให้ความสำคัญต่ออุตสาหกรรมการผลิตและพัฒนาเชื้อเพลิงชีวภาพอย่างต่อเนื่องแบบยั่งยืนตลอดไปในรูปแบบที่สามารถทดแทนและรองรับปริมาณการใช้ น้ำมันดีเซล น้ำมันเบนซิน และน้ำมันเครื่องบิน ให้พอเพียงตามสัดส่วนการใช้ภายในประเทศอย่างเหมาะสม ตลอดจนการผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการส่งออกเชื้อเพลิงชีวภาพในระยะต่อไป โดยมีนโยบายและการบริหารจัดการเพื่อให้เกิดเป็นรูปธรรมดังนี้

๑) วางแผนจัดการพื้นที่เพาะปลูกอย่างสมดุลระหว่างพืชอาหารและพืชพลังงาน โดยการจัดทำโซนนิ่งควบคู่กับระบบเกษตรพันธะสัญญาที่ต้องสร้างรายได้ที่สูงกว่าเดิม โดยเฉพาะการกำหนดพื้นที่ที่ไม่ได้มีการทำการเกษตรหรือมีการใช้ประโยชน์ไม่คุ้มค่า พัฒนาเพื่อเพาะปลูกพืชพลังงาน ให้มีระบบการจัดโซนนิ่งควบคู่กับการจัดการที่เป็นระบบเพื่อเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพ และลดต้นทุนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เช่น

- โซนนิ่งพื้นที่ในทะเล พัฒนาเพื่อเพาะเลี้ยงสาหร่ายพันธุ์ที่เหมาะสมในการผลิตน้ำมันไบโอดีเซล โดยการเร่งวิจัยพันธุ์สาหร่ายที่เหมาะสมกับภูมิอากาศและสภาพท้องทะเลอ่าวไทย กับอันดามันร่วมกับหน่วยงานรัฐและเอกชนที่เชี่ยวชาญการพัฒนาพันธุ์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อดำเนินการวิจัยและพัฒนาพันธุ์สาหร่ายอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

- โซนนิ่งพื้นที่เสื่อมโทรม เช่น พื้นที่ดินเปรี้ยว และ/หรือพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูงจะถูกน้ำท่วมเสียหาย พัฒนาให้เป็นพื้นที่แก้มลิงเพื่อรองรับน้ำท่วมและปลูกปาล์มน้ำมันร่วมกัน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

๒) พัฒนาเทคโนโลยีการเกษตรแบบใหม่ เช่น เทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศซอฟต์แวร์เพื่อการเก็บเกี่ยว เป็นต้น เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการเพาะปลูกกับการบริหารเกษตรพันธะสัญญาให้มีความโปร่งใสเป็นที่เชื่อถือทั้งเกษตรกร เอกชน นักลงทุน และรัฐ ทำนองเดียวกับระบบของธนาคารที่ทุกฝ่ายให้ความเชื่อถือ

๓) พัฒนาเทคโนโลยี Hydrotreating Process ที่ใช้น้ำมันพืชเป็นวัตถุดิบ ในการผลิตน้ำมันดีเซล น้ำมันเบนซิน และน้ำมันเครื่องบิน ซึ่งสามารถนำไปผสมกับน้ำมันจากปิโตรเลียมได้มากกว่าร้อยละ ๒๐ ทั้งนี้ จะต้องมีการสร้างมูลค่าเพิ่มตลอดกระบวนการ (Value Chain) ของอุตสาหกรรม เพื่อที่รัฐจะได้ทยอยลดการใช้เงินจากกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงมาอุดหนุนให้น้ำมันชีวภาพ และสามารถยกเลิกการอุดหนุนไปได้ในที่สุด

๔) ปรับปรุงและแก้ไขกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและเป็นอุปสรรคต่อการผลิตและจำหน่ายเอทานอล เช่น พระราชบัญญัติสุรา พระราชบัญญัติการค้า น้ำมันเชื้อเพลิง พระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย เป็นต้น ให้สามารถจำหน่ายเอทานอล แก่อุตสาหกรรมอื่นๆ นอกจากอุตสาหกรรมน้ำมันภายในประเทศ และอำนวยความสะดวกต่อการส่งออกเอทานอลไปจำหน่ายในต่างประเทศได้อย่างคล่องตัว เพื่อเพิ่มอุปสงค์ของเอทานอล ในรูปแบบของมาตรการทางภาษี การเงิน การอำนวยความสะดวกในการลงทุน เป็นต้น

๒. การพัฒนาพลังงานชุมชน

๒.๑ ส่งเสริมการพัฒนาองค์ความรู้ ด้านการลดต้นทุน การเพิ่มรายได้ การยกระดับมาตรฐาน พร้อมทั้งจัดสรรงบประมาณในการอุดหนุนโครงการต่างๆ อย่างชัดเจน สำหรับการผลิตและการพัฒนาพลังงานทดแทนอย่างต่อเนื่อง ให้กับโครงการนำร่องของชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมไบโอดีเซลชุมชนแบบครบวงจร เพื่อใช้ภายในชุมชน โดยการประยุกต์ใช้แนวทางการพัฒนาโครงการของมูลนิธิชัยพัฒนาที่ตำบลหนองพลับ อำเภอหัวหิน เป็นต้น นำไปต่อยอดพัฒนาโครงการนำร่องและพัฒนาโครงการขยายผลต่อไป

๒.๒ สนับสนุนให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการผลิตและการใช้พลังงานทดแทนโดยกำหนดให้มีมาตรการจูงใจให้มากเพียงพอที่จะโน้มน้าวให้ประชาชนในแต่ละชุมชนเห็นความสำคัญและเข้าร่วมโครงการพัฒนาพลังงานทดแทน เปิดโอกาสการผลิตไบโอดีเซล B100 ในชุมชน สร้างความพอเพียงด้านพลังงานให้แก่ชุมชนทางด้านเชื้อเพลิงชีวภาพที่ใช้กับรถกระบะคอมมอนเรลและ/หรือเครื่องยนต์เกษตรอื่นๆ ในชุมชน

๒.๓ ปรับปรุงและแก้ไขกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับพลังงานทดแทน ให้เอื้อต่อการพัฒนาพลังงานทดแทนในระดับชุมชน และส่งผลให้สามารถนำไปสู่การจำหน่ายไบโอดีเซลที่ผลิตขึ้นได้เองในท้องถิ่นโดยไม่ต้องผ่านผู้ผลิตน้ำมัน เช่น พระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พระราชบัญญัติการค้า น้ำมันเชื้อเพลิง ฯลฯ และมีการกำหนดมาตรฐานกลางของคุณภาพไบโอดีเซล เพื่อควบคุมคุณภาพให้เหมือนกันทั่วประเทศ เช่น ประเทศเยอรมันและประเทศในสหภาพยุโรปสามารถตั้งปั้มน้ำมันขายน้ำมันไบโอดีเซลที่ผลิตขึ้นได้เองจากไร่ที่อยู่ด้านหลังของปั้มน้ำมัน เป็นต้น ส่งเสริมด้านการศึกษา การวิจัย และการพัฒนาด้านการผลิตเครื่องจักรและอุปกรณ์ภายในประเทศ เพื่อใช้ในอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน ซึ่งจะช่วยลดการสูญเสียเงินตราต่างประเทศ จากการนำเข้าเทคโนโลยีและเครื่องจักรอุปกรณ์การผลิตจำนวนมาก ตามแบบอย่างของประเทศมาเลเซียที่มี Palm Oil Research Institute of Malaysia (PORIM) ดำเนินการวิจัยพัฒนาและมีการนำไปใช้ได้จริง ในเชิงพาณิชย์ โดย Malaysian Palm Oil Promotion Council (MPOPC) รับช่วงต่อเพื่อเปิดตลาดให้กับผลิตภัณฑ์/กระบวนการผลิต/อุปกรณ์/เทคโนโลยี ที่ PORIM วิจัยและพัฒนาขึ้นจนสามารถนำไปใช้ในเชิงพาณิชย์ได้ มีทุนทำการวิจัยพัฒนาอย่างต่อเนื่องและสอดคล้องสนับสนุนกันและกันตลอด Value Chain

ผลการดำเนินการบอกระัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้มีหนังสือแจ้งมายังสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๗ ว่า รองนายกรัฐมนตรี (นายนิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล) พิจารณาแล้วมีคำสั่งมอบให้กระทรวงพลังงานเป็นหน่วยงานหลักรับผิดชอบและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษา ดังกล่าวไปพิจารณาร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงกลาโหม กระทรวงการคลัง กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงคมนาคม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และสำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นต้น ทั้งนี้ ให้เชิญผู้แทนสภาที่ปรึกษา เข้าร่วมพิจารณาด้วยเพื่อจัดทำรายงานผลการพิจารณาหรือผลการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวในภาพรวมเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาเมื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาและมีมติแล้ว สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจะได้แจ้งผลการพิจารณาหรือผลการดำเนินการของคณะรัฐมนตรีต่อสภาที่ปรึกษา และเปิดเผยให้สาธารณชนทราบตามขั้นตอนของกฎหมายต่อไป

(๑๐)

ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ กฎแห่งความสำเร็จในการร่วมมือ ปฏิรูปประเทศไทย (เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๖)

สภาวะวิกฤตของประเทศขณะนี้จะส่งผลให้เกิดความเสียหายทางด้านสังคมและเศรษฐกิจอย่างมาก จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องหาทางออกสำหรับการคลี่คลายและแก้ไขปัญหาดังกล่าว ด้วยการปฏิรูปประเทศอย่างรีบด่วน สภาพที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจึงขอเสนอ “กฎแห่งความสำเร็จในการร่วมมือปฏิรูปประเทศไทย” เพื่อเป็นทางออกในการแก้ไขปัญหาวิกฤตของประเทศดังต่อไปนี้

๑. หลักการและแนวคิด

- ๑.๑ อยู่ภายใต้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- ๑.๒ ถูกต้องตามกฎหมาย
- ๑.๓ สามารถปฏิบัติได้จริง
- ๑.๔ ตรงกับความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ
- ๑.๕ เพื่อประโยชน์สูงสุดของประเทศชาติ

๒. แนวทางการดำเนินการ

- ๒.๑ จัดตั้งคณะกรรมการสรรหา/คณะกรรมการคัดเลือก
- ๒.๒ จัดตั้งกลุ่มบุคคลหรือคณะบุคคลที่เป็นคนกลางซึ่งได้รับการยอมรับทั้งสองฝ่ายเป็นคณะกรรมการกลาง
- ๒.๓ จัดให้มีการนำเสนอ “ประเด็นของการปฏิรูปประเทศ”
- ๒.๔ จัดให้มีการลงประชามติพร้อมกับจัดลำดับความสำคัญของประเด็นที่จะต้องปฏิรูปโดยประชาชนทั้งประเทศ
- ๒.๕ จัดให้มีการจัดทำรูปแบบ (Model) ของการปฏิรูปประเทศในประเด็นต่างๆ ที่ได้จากการทำประชามติดังกล่าว

๓. คณะกรรมการสรรหา/คณะกรรมการคัดเลือก

คณะกรรมการสรรหาประกอบด้วยผู้แทนจากฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายเรียกร้อง ฝ่ายละ ๕ คน ทำหน้าที่คัดเลือกคณะกรรมการกลาง

๔. คณะกรรมการกลาง

๔.๑ องค์ประกอบของคณะกรรมการกลาง

๔.๑.๑ ผู้มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือกเป็นคณะกรรมการกลาง จะต้องมาจากองค์กรที่มีกฎหมายรับรอง และ/หรือองค์กรที่มีสมาชิกไม่น้อยกว่า ๑๐๐ คน ซึ่งมีระยะเวลาดำเนินงานต่อเนื่อง

ไม่น้อยกว่า ๓ ปี และ/หรือผู้แทนจากกลุ่มสื่อมวลชน/นักวิชาการ/นักกฎหมาย/องค์กรวิชาชีพ/องค์กรอิสระ และอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการสรรหาเห็นว่าเหมาะสม ทั้งนี้โดยไม่จำกัดจำนวน

๔.๑.๒ ให้ผู้แทนฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายเรียกร้องนำเสนอรายชื่อผู้ที่แต่ละฝ่ายเห็นว่าเหมาะสมจากผู้สมัครตามข้อ ๔.๑.๑ ฝ่ายละไม่เกิน ๒๐๐ คน

๔.๑.๓ ผู้ที่จะเป็นคณะกรรมการกลาง คือผู้ที่ได้รับการคัดเลือกจากคณะกรรมการสรรหาทั้งสองฝ่าย กล่าวคือต้องเป็นบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อจากกรรมการสรรหาทั้งสองฝ่ายเสนอที่ตรงกัน ทั้งนี้ในกรณีที่มีรายชื่อตรงกันเกินกว่า ๕๐ คน ให้ใช้วิธีการจับสลากให้เหลือ ๕๐ คน

๔.๒ หน้าที่ของคณะกรรมการกลาง

๔.๒.๑ ให้ความช่วยเหลือด้านวิชาการ/ขั้นตอนการปฏิบัติ/อื่นๆ เพื่อให้ประเด็นการปฏิรูปประเทศที่มีผู้นำเสนอซึ่งมีคุณลักษณะตามข้อกำหนด ๕.๒ ทั้งนี้อาจจัดหาที่ปรึกษาทางด้านกฎหมายหรืออื่นๆ เพิ่มเติมได้

๔.๒.๒ กำกับดูแลให้การนำเสนอประเด็นการปฏิรูปประเทศ ของแต่ละกลุ่มบุคคลหรือคณะบุคคลที่นำเสนอให้เป็นไปตามหลักการ/เงื่อนไข/กติกาที่ได้ตกลงร่วมกัน

๔.๒.๓ รวบรวมประเด็นและคัดเลือกประเด็นการปฏิรูปประเทศที่กลุ่มบุคคลหรือคณะบุคคลเห็นตรงกัน ๕- ๑๐ ประเด็น เพื่อนำไปทำประชามติ

๕. ประเด็นของการปฏิรูปประเทศ

๕.๑ ที่มาของผู้นำเสนอประเด็นของการปฏิรูปประเทศ ผู้ที่มีสิทธิในการนำเสนอ “ประเด็นของการปฏิรูปประเทศ” จะต้องมีการขอ/เงื่อนไขในการกำหนดกติกาที่เหมาะสม เช่น เป็นองค์กรที่กฎหมายรับรอง กลุ่มบุคคลหรือคณะบุคคลที่มีสมาชิกไม่น้อยกว่า ๑๐๐ คน ที่มีระยะเวลาดำเนินงานต่อเนื่องไม่น้อยกว่า ๓ ปี และอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการกลางกำหนด

๕.๒ ข้อกำหนดของ “ประเด็นของการปฏิรูปประเทศ” ที่สามารถนำไปให้ประชาชนลงประชามติ ต้องมีคุณสมบัติครบทั้ง ๔ ข้อ ดังนี้

๕.๒.๑ อยู่ภายใต้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๕.๒.๒ ถูกต้องตามกฎหมาย

๕.๒.๓ สามารถปฏิบัติได้จริง

๕.๒.๔ เพื่อประโยชน์สูงสุดของประเทศชาติ เช่น มีการปฏิรูปด้านการป้องกันและปราบปรามคอร์รัปชัน การสร้างระบบนักการเมืองอาชีพและการดำเนินคดีนักการเมือง การกระจายอำนาจ และการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น

๕.๓ ประเด็นของการปฏิรูปประเทศ ที่ได้รับเลือก ก็คือ ประเด็นที่ได้รับคะแนนเสียงสูงสุดจากการลงประชามติ (ต้องเกินกึ่งหนึ่งของประชาชนที่มาลงประชามติ)

๖. เงื่อนไขสำคัญ

๖.๑ การดำเนินงานในแต่ละขั้นตอนต้องมีกรอบระยะเวลาที่ชัดเจน ได้แก่ ระยะเวลาในการเลือกคณะกรรมการกลาง, ระยะเวลาในการเปิดให้มีการนำเสนอ “ประเด็นของการปฏิรูปประเทศ”, ระยะเวลาในการพิจารณา “ประเด็นของการปฏิรูปประเทศ” ที่ผ่านคุณสมบัติทั้ง ๔ ข้อ, ระยะเวลา

ในการเปิดให้มีการประชาสัมพันธุ์ และระยะเวลาการกำหนดวันลงประชามติเลือก “ประเด็นของการปฏิรูปประเทศ” ของประชาชนทั้งประเทศ

๖.๒ ให้คณะกรรมการกลางนำประเด็นเหล่านี้ไปกำหนดรูปแบบ (Model) การปฏิรูปประเทศในแต่ละประเด็น ภายในระยะเวลา ๖ เดือน นับตั้งแต่วันที่คณะกรรมการกลางปิดรับประเด็น

๖.๓ ก่อนการเลือกตั้ง ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นเจ้าภาพจัดให้ทุกพรรคการเมืองที่ลงสมัครรับเลือกตั้ง ร่วมกันแสดงสัตยาบัน / ทำสัญญาประชาคม เพื่อทำการปฏิรูปประเทศตามรูปแบบฯ (Model) ที่คณะกรรมการกลางจัดทำขึ้นตามประเด็นจากการทำประชามติ ทั้งนี้ ภายใน ๑ ปี หรือไม่เกิน ๒ ปี

๖.๔ ให้รัฐบาลใหม่ที่ได้รับเลือกตั้ง ดำเนินการทางรัฐสภา เพื่อให้รูปแบบฯ (Model) ที่ได้รับเลือก เป็นไปอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ทั้งนี้การดำเนินการดังกล่าวต้องไม่เกิน ๑ ปี และเมื่อแก้ไขแล้วเสร็จให้รัฐบาลในขณะนั้นยุบสภา เพื่อจัดให้มีการเลือกตั้งใหม่ตามรูปแบบฯ (Model) ที่ได้รับประชามติแล้ว

๖.๕ การดำเนินการทุกขั้นตอนตามที่ได้นำเสนอให้ผู้บริหารประเทศ เพื่อให้ทุกขั้นตอนที่กล่าวมาเป็นการดำเนินการอย่างถูกต้องตามกฎหมายและจัดหางบประมาณสนับสนุนการดำเนินการจนแล้วเสร็จ

๒. ความเห็นและข้อเสนอแนะ
ที่เสนอต่อคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ
(จำนวน ๑๐ เรื่อง)

ในช่วงที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) เข้าบริหารราชการแผ่นดิน สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ก็ได้มีการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย โดยได้เสนอความเห็นและข้อเสนอแนะต่อหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ใช้อำนาจหน้าที่ของนายกรัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรี (ตามประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐/๒๕๕๗ เรื่อง ให้อำนาจหน้าที่ของนายกรัฐมนตรี เป็นอำนาจหน้าที่ของหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗) จำนวน ๑๐ เรื่อง ซึ่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ได้พิจารณาแล้วมีคำสั่งให้หน่วยงานราชการรับความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ ไปพิจารณาร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๒ เรื่อง ได้แก่ ๑. เรื่อง แนวทางปฏิรูปประเทศไทย และ ๒. เรื่อง การบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ และความเห็นและข้อเสนอแนะอีกจำนวน ๘ เรื่อง อยู่ระหว่างการพิจารณาดำเนินการ

ส่วนรายละเอียดของความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ ที่เสนอต่อหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ จำนวน ๑๐ เรื่อง มีดังนี้

(๑)

ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ

แนวทางการแก้ไขปัญหารองข้าวอย่างยั่งยืน

(เสนอคณะรักษาความสงบแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๗)

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้พิจารณาเห็นถึงความสำคัญที่จะต้องมีความเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไข ปัญหาเรื่องข้าวอย่างยั่งยืน โดยมีเป้าหมายการเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกร ลดต้นทุนการผลิต การส่งเสริมกลไกด้านการตลาดให้ดำเนินไปอย่างเหมาะสม มีศักยภาพสามารถแข่งขันกับตลาดต่างประเทศ และการบริหารจัดการให้มีโครงสร้างการแบ่งปันรายได้ที่เป็นธรรมกับทุกฝ่าย ตั้งแต่ต้นน้ำ (เกษตรกรผู้ปลูกข้าว) กลางน้ำ (พ่อค้า โรงสี) ปลายน้ำ (ผู้ส่งออกและผู้บริโภค) จึงได้ดำเนินการศึกษาเพื่อจัดทำความเห็นและข้อเสนอแนะ เรื่อง “แนวทางการแก้ไขปัญหารองข้าวอย่างยั่งยืน” เพื่อการแก้ไขปัญหของชาติ ปัจจุบันคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ได้ให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหารองข้าวทั้งระบบ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จึงเห็นสมควรนำเสนอความเห็นและข้อเสนอแนะ เรื่อง “แนวทางการแก้ไขปัญหารองข้าวอย่างยั่งยืน” มาเพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการ

โดยมีประเด็นสาระสำคัญ ในเรื่องการปรับโครงสร้างคณะกรรมการบริหารข้าว โดยให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องข้าว เช่น ชาวนา สมาคมโรงสี สมาคมผู้ค้าและส่งออกข้าว ตลอดจนส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ร่วมเป็นคณะกรรมการ เพื่อจัดทำแผนนโยบายในการจำหน่ายข้าวและผลิตข้าว ทำให้ผู้ค้าข้าวทราบประมาณการผลิตที่ต้องจัดจำหน่าย และในขณะเดียวกันชาวนาได้ทราบถึงแนวโน้มความต้องการของตลาดเพื่อวางแผนการผลิต ซึ่งต้องมาจากการบริหารจัดการร่วมกันทั้งการผลิตและการจำหน่ายรวมถึงการค้าประกันรายได้กรณีเกิดภัยพิบัติในพื้นที่เพาะปลูกให้กับชาวนา โดยมีองค์ประกอบของคณะกรรมการบริหารข้าวแห่งชาติ ที่สามารถดำเนินการได้โดยเร็ว ตามผังโครงสร้างที่แนบมาพร้อมนี้

ผลดีของการปรับโครงสร้างการบริหารจัดการข้าวทั้งระบบ มีดังนี้

- (๑) ผู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องข้าว ทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการข้าว
- (๒) มีการวางแผนการผลิตและการจำหน่ายข้าวทั้งข้าวเปลือกและข้าวสารอย่างเป็นระบบ
- (๓) มีการเข้ามาควบคุมการผลิตการแปรรูปที่เป็นมาตรฐานและเป็นธรรม
- (๔) มีการปรับปรุงคุณภาพการเพาะปลูก เพิ่มผลผลิต ลดต้นทุน เพราะเป็นการซื้อขายตามคุณภาพ

(๕) การจัดตั้งกองทุนข้าวจะช่วยการรักษาเสถียรภาพ ราคาราคาข้าวในประเทศได้ ลดภาระงบประมาณในการดูแลเรื่องข้าว รวมทั้งการดูแลเมื่อเกิดภัยพิบัติ การจัดสวัสดิการต่างๆ ให้แก่ชาวนาและผู้เกี่ยวข้อง นอกจากสาระสำคัญที่เกี่ยวกับการปรับโครงสร้างการบริหารจัดการข้าว

ทั้งระบบโดยจัดตั้งคณะกรรมการบริหารข้าวแห่งชาติดังกล่าวแล้ว ความเห็นและข้อเสนอแนะเรื่อง “แนวทางการแก้ไขปัญหาเรื่องข้าวอย่างยั่งยืน” ได้นำเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาเรื่องข้าวอย่างยั่งยืน ใน ๓ ด้าน ดังนี้

๑. ด้านการผลิต

- ๑.๑ การบริหารจัดการพื้นที่ปลูกข้าว
- ๑.๒ ลดต้นทุนการผลิต โดยการสร้างระบบการผลิตอย่างมีส่วนร่วมของชุมชน
- ๑.๓ การจัดการพันธุ์ข้าวปลูก

๒. ด้านการตลาด

- ๒.๑ พัฒนากลไกการตลาด
- ๒.๒ การยกระดับคุณภาพข้าวไทยให้ตรงตามความต้องการของตลาด
- ๒.๓ สร้างเอกลักษณ์ข้าวรวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาตราสินค้าให้กับข้าว

๓. การบริหารจัดการโครงสร้างการแบ่งปันรายได้ และการปรับโครงสร้างการบริหารจัดการเรื่องข้าวทั้งระบบ

๓.๑ จัดโครงสร้างการแบ่งปันรายได้โดยมีระบบการจัดสรรผลประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย ตั้งแต่เกษตรกรผู้ปลูกข้าวในกระบวนการผลิต ไปสู่โรงสีในกระบวนการรวบรวมผลผลิตและการแปรรูปซึ่งนับเป็นกลางน้ำ ไปจนถึงผู้ส่งออกและผู้บริโภค โดยคำนึงถึงระบบห่วงโซ่การผลิต (Supply chain) และระบบห่วงโซ่คุณค่า (Value chain)

๓.๒ ปรับโครงสร้างการบริหารจัดการเรื่องข้าวทั้งระบบ ควรปรับโครงสร้างการบริหารจัดการโดยให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรื่องข้าว จัดตั้งคณะกรรมการบริหารข้าวแห่งชาติ

๓.๓ ส่งเสริมสนับสนุนการขับเคลื่อนภารกิจตามข้อ ๓.๑ โดยใช้วิสาหกิจหรือระบบสหกรณ์เพื่อขับเคลื่อน ให้องค์กรของเกษตรกรมีความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน

๓.๔ ส่งเสริมการใช้พื้นที่ร่วมกันโดยรวบรวมพื้นที่เพาะปลูกที่มีเอกสารสิทธิครอบครองแล้วตลอดระยะเวลาการผลิต ไม่ให้มีการจำหน่ายจ่ายโอนหรือเพาะปลูกอย่างอื่นนอกข้อตกลง โดยให้มีกฎหมายคุ้มครอง

๓.๕ ควรพิจารณาให้ข้าวสารสำหรับบริโภคภายในประเทศเป็นสินค้าควบคุมราคา

(๒)

ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบการคมนาคมขนส่ง (เสนอคณะรักษาความสงบแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๗)

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้พิจารณาเห็นถึงความสำคัญที่จะต้องมีการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบการคมนาคมขนส่ง เพื่อพัฒนาและปรับปรุงระบบการขนส่งให้เกิดประสิทธิภาพซึ่งจะลดต้นทุนและเป็นการสร้างโอกาสใหม่ด้านการค้าและการลงทุนจากการเชื่อมต่อบริการขนส่งใหม่ของไทยเข้ากับประเทศต่างๆ ในภูมิภาค เพื่อการขนส่งที่ยั่งยืน เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสนับสนุนการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว และการจ้างงาน ตลอดจนการกระจายความมั่งคั่งสู่ชุมชนทั่วประเทศ และรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จึงเห็นสมควร นำเสนอความเห็นและข้อเสนอแนะเรื่อง “การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบการคมนาคมขนส่ง” มาเพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการ โดยมีประเด็นสาระสำคัญ ดังนี้

๑. ระบบการคมนาคมขนส่ง

๑.๑ ด้านการขนส่งทางราง (รถไฟทางคู่ รถไฟฟ้า และรถไฟความเร็วสูง)

๑.๑.๑ เพิ่มสัดส่วนการลงทุนในรถไฟทางคู่ให้มากขึ้น ตลอดจนขยายโครงข่ายรถไฟทางคู่ให้ครอบคลุมทั้งประเทศ โดยเฉพาะการขนส่งระยะทางไกลเชื่อมพรมแดนระหว่างประเทศ เช่น กรุงเทพฯ - หนองคาย, กรุงเทพฯ - น่าน - เชียงของ, กรุงเทพฯ - หาดใหญ่ - สุโขทัย เป็นต้น

๑.๑.๒ เพิ่มระบบรถไฟฟ้าในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลให้เพียงพอ

๑.๑.๓ พิจารณาให้มีการพัฒนารถไฟความเร็วสูงเชื่อมระหว่างเมืองสำคัญในประเทศไทย กับประเทศในภูมิภาค จะเอื้อประโยชน์ต่อความมั่นคงของประเทศไทยโดยเฉพาะทางสังคมจิตวิทยาและทางเศรษฐกิจ โดยต้องคำนึงถึงความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจในการพิจารณา และใช้วิธีการของงบประมาณตามปกติ สามารถตรวจสอบได้

๑.๑.๔ มีมาตรการต่างๆ ในการเชื่อมโยงและเอื้ออำนวยความสะดวกให้กับผู้เดินทางจากต้นทางถึงปลายทาง

๑.๒ ด้านการขนส่งทางน้ำ

เพิ่มสัดส่วนเงินลงทุนระบบขนส่งทางน้ำ ซึ่งเป็นระบบการขนส่งที่ประหยัดที่สุด โดย

๑) พัฒนาเส้นทางขนส่งทางน้ำในแม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำท่าจีน แม่น้ำแม่กลอง และแม่น้ำบางปะกงให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

๒) พัฒนาท่าเรือชายฝั่ง (ท่าเรืออนุมิต) ในบริเวณภาคใต้ ตลอดจนสนับสนุนการลงทุน ขยายท่าเรือสงขลาแห่งที่ ๒ (ฝั่งอ่าวไทย) และท่าเรือน้ำลึกปากบาราบนฝั่งอันดามันให้มี

ประสิทธิภาพ โดยเร่งดำเนินการโครงการสะพานเศรษฐกิจ (Land Bridge) สงขลา-สตูล รวมทั้งสร้างถนนเชื่อมต่อสงขลา-สตูล ๔ ช่องทาง ซึ่งจะสนับสนุนความมั่นคงด้านเศรษฐกิจ และด้านการทหารของประเทศ ตลอดจนผลักดันการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งเส้นทาง GMS ระหว่างไทย-จีนภาคตะวันตกเฉียงใต้

๑.๓ ด้านประสิทธิภาพของระบบคมนาคมขนส่งทางบก

พัฒนาโครงข่ายโครงสร้างพื้นฐาน ทั้งโครงข่ายภายในและเชื่อมโยงไปสู่ต่างประเทศ โดยการพัฒนาการระบบการคมนาคมขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ (Multimodal Transportation) ระบบการคมนาคมขนส่งสนับสนุน (Feeder) รวมทั้งศูนย์รวบรวมและกระจายสินค้าตามจุดยุทธศาสตร์ฐานการผลิตของประเทศ

๒. ศุลกากร และด้านการค้าชายแดน

ควรจัดสรรพื้นที่และงบประมาณสำหรับการก่อสร้างอาคารด่านศุลกากรเพื่อเพิ่มศักยภาพของศุลกากรในการอำนวยความสะดวกทางพิธีการศุลกากร และการบริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ (One Stop Service : OSS) รวมทั้ง เร่งใช้ระบบ National Single Window (NSW) เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

๓. การบริหารความเสี่ยง

๓.๑ ด้านการลงทุน การเงิน และการคลัง

๓.๑.๑ จัดลำดับความสำคัญของโครงการในด้านการลงทุน โดยคำนึงความคุ้มค่าทุน ประสิทธิภาพ และประโยชน์ของสาธารณชนโดยรวม

๓.๑.๒ พิจารณาทางเลือกของแหล่งที่มาของเงินทุนที่เหมาะสม นอกจากเงินกู้เพื่อการลงทุน โดยให้ความสำคัญกับแหล่งเงินกู้ภายในประเทศก่อน

๓.๑.๓ กำหนดให้จัดทำงบประมาณรายจ่ายระยะปานกลาง (Medium-Term/Multi-year Budgeting) และแผนการหารายได้เพิ่มเติม สามารถตรวจสอบและให้สาธารณะชนรับรู้

๓.๒ ด้านการบริหารจัดการ

๓.๒.๑ ในระยะก่อนการพัฒนาโครงการ จะต้องดำเนินการตามกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสีย โดยคำนึงถึงสิทธิของชุมชน

๓.๒.๒ ในระยะดำเนินการโครงการ เปิดโอกาสให้องค์กรภาคประชาสังคมที่มีส่วนเกี่ยวข้องและได้รับผลกระทบ เข้าไปมีส่วนร่วมในกระบวนการติดตามตรวจสอบ

๓.๒.๓ ศึกษาความเหมาะสม (Feasibility Study) ด้านวิศวกรรม การเงิน เศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม ตามที่ระเบียบและกฎหมายกำหนดอย่างเคร่งครัด โดยคำนึงถึงความต่อเนื่องและเชื่อมโยงของโครงการ

๓.๒.๔ จัดแบ่งกลุ่มโครงการตามลักษณะการเป็นบริการสาธารณะและกิจการเชิงพาณิชย์

๓.๒.๕ ให้มีระบบการกลั่นกรอง ติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลโครงการ

๓.๒.๖ ให้มีหน่วยงานกลาง หรือองค์กรเพื่อทำหน้าที่ในการบริหารจัดการ กำกับ ตรวจสอบระบบการขนส่งด้วยความโปร่งใสและส่งเสริมระบบการขนส่งทางรางเพื่อให้เกิดความต่อเนื่อง และยั่งยืน โดยเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนสามารถเข้ามาดำเนินการเดินรถกับผู้ให้บริการได้

๓.๒.๗ ประชาสัมพันธ์ข้อมูล เกี่ยวกับการประมูลโครงการลงทุนต่างๆ ของโครงการ สู่สาธารณชนเพื่อสร้างความโปร่งใสของการประมูลทุกขั้นตอน

๓.๒.๘ ให้มีการนำผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ (Economic Rate of Return : ERR) ของโครงการต่างๆ เพื่อแสดงให้เห็นถึงผลตอบแทนทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในภาพรวมจากการดำเนินการ โครงการที่เกี่ยวข้อง

๓.๒.๙ บูรณาการการบริหารจัดการโครงการขนาดใหญ่ของภาครัฐ (Mega Project)

๔. ด้านกฎหมาย

๔.๑ ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องและระเบียบปฏิบัติทางศุลกากรให้เอื้ออำนวยต่อการค้าระหว่างประเทศ โดยให้สอดคล้องกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๔.๒ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากเขตปลอดอากรตามกฎหมายศุลกากร (Free Zone)

๔.๓ บูรณาการกฎหมายผังเมืองในระดับต่างๆ เพื่อให้สอดคล้องกับโครงการลงทุน พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมขนส่ง

๔.๔ เว้นคืนพื้นที่บริเวณสถานีรถไฟความเร็วสูงและพื้นที่ที่จะพัฒนาโดยรอบเพื่อป้องกันการเอารัดเอาเปรียบของกลุ่มทุนและดำเนินการเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดของรัฐ

๔.๕ เพื่อให้เกิดความโปร่งใสและสร้างศรัทธาให้กับประชาชน ให้รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติเรื่องการไม่นำอายุความมาใช้ แก่การกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และการกระทำความผิดเกี่ยวกับ คดีการฉ้อราษฎร์บังหลวงเงินแผ่นดิน ต้องไม่มีการจำกัดอายุความ ทุกขั้นตอน

๔.๖ เร่งรัดผลักดันร่างพระราชบัญญัติบริหารการขนส่ง พ.ศ. ให้มีผลบังคับใช้โดยเร็ว

๕. ด้านผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA)

๕.๑ ในขั้นการศึกษาความเหมาะสมด้านวิศวกรรม เศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม กระทรวงคมนาคมต้องให้ความสำคัญกับการกลั่นกรองพื้นที่ตั้งโครงการหรือแนวเส้นทาง โดยพิจารณาข้อจำกัดด้านสิ่งแวดล้อมและพื้นที่อ่อนไหว ตลอดจนหลีกเลี่ยงการใช้พื้นที่อนุรักษ์ตามกฎหมายสำหรับการพัฒนาโครงการให้มากที่สุด

๕.๒ กระทรวงคมนาคมต้องตรวจสอบว่าการพัฒนาโครงการใดเข้าข่ายประเภทและขนาด ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและผลกระทบต่อสุขภาพ (EIA, HIA) ดังกล่าว เสนอตามลำดับ ขั้นตอน การพิจารณาเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ อันจะนำไปสู่การวางแผนงานและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมตั้งแต่ขั้นเริ่มโครงการและวางแผนงบประมาณในการปฏิบัติตามมาตรการป้องกัน และติดตาม ตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIMP) โดยต้องนำงบประมาณดังกล่าวไปรวมเป็นต้นทุนในการพัฒนาโครงการด้วย

(๓)

ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ ยุทธศาสตร์ประเทศไทย ภายใต้ปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง (เสนอคณะรักษาความสงบแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗)

ปัจจุบันประเทศไทยกำลังประสบวิกฤตการณ์ทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม ประชาชนเกิดการแตกแยกและขัดแย้งทางความคิดอย่างรุนแรงทางการเมือง อย่างที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน อันเป็นผลจากนโยบายประชานิยมของพรรคการเมืองที่บริหารประเทศ มีการทุจริตคอร์รัปชัน ทั้งฝ่ายการเมือง ราชการ และธุรกิจ อย่างกว้างขวาง ทำให้ภูมิคุ้มกันของประเทศตกต่ำลง ศิลธรรม คุณธรรม จริยธรรมของคนไทยเสื่อมถอย เกิดความไม่เป็นธรรมและความเหลื่อมล้ำในสังคม ผู้มีอิทธิพลและอาชญากรรมทุกประเภทแพร่หลายไปทั่ว ทำให้คนไทยติดกับดักอบายมุข ยาเสพติด มีพฤติกรรมการบริโภคแบบวัตถุนิยมและฟุ่มเฟือย ประกอบกับการพัฒนาประเทศไม่สามารถปรับตัวได้ทันกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของโลกที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว

ที่ผ่านมาภาครัฐมีการดำเนินการแก้ไขปัญหาต่างๆ ในลักษณะการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า และหวังผลระยะสั้นที่ไม่ยั่งยืน มากกว่าการกำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาที่แก้ไขปัญหามาระยะยาวตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานแก่พสกนิกรชาวไทย

ด้วยเหตุนี้ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พิจารณาเห็นว่าควรจัดทำความเห็นและข้อเสนอแนะ เรื่อง “ยุทธศาสตร์ประเทศไทย ภายใต้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เสนอต่อคณะรักษาความสงบแห่งชาติ เพื่อนำไปประกอบการแก้ไขปัญหาวิกฤตของประเทศและให้ทันต่อสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของโลก รวมทั้งก่อให้เกิดความปรองดองและสันติสุขในสังคมไทยได้อย่างแท้จริงและยั่งยืน โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ดังต่อไปนี้

๑. แนวคิด

กรอบแนวคิดในการพัฒนาประเทศ จะยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการขับเคลื่อนให้บังเกิดผลที่เป็นรูปธรรมในทุกภาคส่วน และทุกระดับ ยึดแนวคิดการพัฒนาแบบบูรณาการที่เป็นองค์รวม โดยมี “คนและชุมชนท้องถิ่นเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา” มีการเชื่อมโยงทุกมิติ การพัฒนา ทั้งมิติด้านคน สังคม เศรษฐกิจ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การเมือง การปกครอง รวมทั้งให้ความสำคัญกับธรรมาภิบาล และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ

๒. ทิศทางการพัฒนา

ทิศทางการพัฒนาประเทศ จะเป็นการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว และเป็น “แผ่นดินแห่งปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยสังคมไทยมีความเข้มแข็ง พลเมืองมีความสุข เศรษฐกิจมีเสถียรภาพ มีคุณภาพ มีความยั่งยืน สามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก มีความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน มีการพัฒนาและใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสู่การสร้างนวัตกรรมสีเขียวและมีการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

๓. วิสัยทัศน์ประเทศไทย

สันติ ปรองดอง และประโยชน์สุขถ้วนหน้า ด้วยปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
(Peace Harmony Benefits and Happiness for All through
the Sufficiency Economy Philosophy)

๔. เป้าประสงค์

- ๑) ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว และเป็น “แผ่นดินแห่งปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือ “The Land of Sufficiency Economy Philosophy”
- ๒) สังคมไทยเป็นสังคมสีเขียวที่มีความเข้มแข็ง มีคุณภาพ มีความสามัคคี ปรองดอง เป็นธรรม อยู่เย็นเป็นสุข ภายใต้การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ประชาชนมีสุขภาวะดี คงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ของชาติไทย และมีความเหลื่อมล้ำน้อยที่สุด
- ๓) เศรษฐกิจมีเสถียรภาพ มีคุณภาพ มีความยั่งยืน มีความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน และสามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก
- ๔) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความสมดุลและยั่งยืน
- ๕) การพัฒนาและใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีความเหมาะสม และมีการสร้างนวัตกรรมสีเขียว

๕. ยุทธศาสตร์ประเทศไทย ภายใต้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ประกอบด้วย

๕ ยุทธศาสตร์หลัก เพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์และวิสัยทัศน์ประเทศไทย มีรายละเอียดดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้วยปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ประกอบด้วย ๔ ด้าน ดังนี้

- ๑) การสร้างเสริมความรู้ ความเข้าใจ และจิตสำนึกตระหนักถึงความสำคัญในหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ทั้งในและต่างประเทศ
- ๒) การขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม
- ๓) การสร้างเอกลักษณ์ของชาติ ให้ประเทศไทยเป็น “แผ่นดินแห่งปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

๔) การนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้กับยุทธศาสตร์ประเทศไทย โดยการกำหนดนโยบายรัฐบาล การวิเคราะห์ กำหนดแผนยุทธศาสตร์ แผนบริหารราชการแผ่นดิน แผนระดับรองต่างๆ การติดตาม ประเมินผล กำหนดตัวชี้วัดผลการดำเนินงานตั้งแต่ระดับชาติจนถึงระดับชุมชน/หมู่บ้าน ตามยุทธศาสตร์ที่ ๒ - ๕ จะต้องใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ ติดตาม ประเมินผลตามหลักปรัชญาฯ เป็นตัวกำกับทุกขั้นตอน

กรอบแนวคิดการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ประเทศไทย ภายใต้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างสังคมเข้มแข็ง อยู่เย็นเป็นสุข ใช้หลักธรรมาภิบาลสู่สังคมสีเขียว มีความสามัคคีปรองดอง ตามวิถีประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ประกอบด้วย ๖ ด้าน ดังนี้

- ๑) การปฏิรูปการศึกษาสู่การศึกษาที่มีคุณภาพ อย่างมีคุณค่า คุณประโยชน์ และคุณธรรม
- ๒) การส่งเสริมความเข้มแข็งและบทบาทของศาสนา วัฒนธรรมเพื่อการพัฒนาคน สังคม และประเทศชาติ

- ๓) การส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่พอเพียงอย่างถ้วนหน้าและเป็นธรรม
- ๔) การส่งเสริมสวัสดิการสังคมที่พอเพียงอย่างถ้วนหน้า ทัวถึง และเป็นธรรม
- ๕) การส่งเสริมวัฒนธรรมประชาธิปไตย เพื่อสู่ประชาธิปไตยโดยการมีส่วนร่วมของ

ประชาชน

- ๖) การเสริมสร้างธรรมาภิบาล

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ประกอบด้วย ๙ ด้าน ดังนี้

- ๑) การเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน โดยใช้การเกษตรเป็นฐาน
- ๒) การเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจที่ดีสำหรับประชาคมอาเซียนและเครือข่าย

ความร่วมมือทางเศรษฐกิจอื่นๆ

- ๓) การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องสู่การเป็นครัวของโลก
- ๔) การพัฒนาการเกษตรอย่างยั่งยืน
- ๕) การพัฒนาเศรษฐกิจโดยการบูรณาการเชิงพื้นที่
- ๖) การพัฒนาเศรษฐกิจภาคบริการ
- ๗) การพัฒนาการท่องเที่ยว
- ๘) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน คมนาคม และการจัดการขนส่ง (Logistics)
- ๙) การสร้างความมั่นคงและเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ การเงิน การคลัง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ประกอบด้วย ๖ ด้าน ดังนี้

- ๑) การอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๒) การจัดการมูลฝอยชุมชนและกากของเสียอุตสาหกรรม
- ๓) การพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจโดยคำนึงถึงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อย่างสมดุลและยั่งยืน

๔) การกระจายอำนาจ ส่งเสริมการมีส่วนร่วม และจิตสำนึกในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

- ๕) การป้องกันและแก้ไขผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- ๖) การเตรียมความพร้อมและจัดการกับภาวะวิกฤตจากภัยพิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมสีเขียว ประกอบด้วย ๖ ด้าน ดังนี้

๑) การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี (เทคโนโลยีชีวภาพ นาโนเทคโนโลยี พลังงานทดแทน และพลังงานทางเลือก เทคโนโลยีการเกษตร อุตสาหกรรม เทคโนโลยีสุขภาพ เทคโนโลยีนิวเคลียร์)

- ๒) การพัฒนานวัตกรรมสีเขียวจากวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- ๓) การใช้เทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศเพื่อการพัฒนาประเทศ

- ๔) การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
- ๕) การส่งเสริมสนับสนุนการวิจัยพัฒนา และการใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัย
- ๖) การพัฒนาบุคลากรทุกระดับทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ทั้งนี้ ในการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ทั้ง ๕ ยุทธศาสตร์ดังกล่าวข้างต้น จะต้องมีกระบวนการคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นตัวกำกับอยู่ตลอดเวลา

๖. การบริหารจัดการยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติ

๑) กำหนดให้ยุทธศาสตร์ประเทศไทย ภายใต้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นวาระแห่งชาติ โดยเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ดังกล่าว เข้ากับนโยบายรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนบริหารราชการแผ่นดิน และแผนระดับต่างๆ ทั้งหน่วยงานภาครัฐส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ท้องถิ่น/ชุมชน

๒) การดำเนินการทำงานร่วมกันอย่างเป็นองค์รวมและบูรณาการ

(๑) ปฏิรูปโครงสร้างภาษีของประเทศให้มีความเหมาะสม เพิ่มรายได้แก่รัฐ ลดภาระภาษีที่กระจุกตัวในคนบางกลุ่ม เสริมสร้างความเข้มแข็งทางการคลังให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการหารายได้และลดภาระเงินอุดหนุนแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๒) จัดสรรงบประมาณแบบบูรณาการ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศไทย เพื่อให้การดำเนินงานสามารถบรรลุเป้าหมายของการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของประชาชน

(๓) ปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบต่างๆ ให้เอื้อต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกระดับ

(๔) กระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นอย่างจริงจัง บูรณาการ เชื่อมโยงการทำงานร่วมกัน อย่างเป็นองค์รวมระหว่างราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น

(๕) ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นเครื่องมือในการเชื่อมโยง เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ และสร้างความสัมพันธ์ให้ข้อมูลข่าวสารต่างๆ เลื่อนไหลระหว่างภาคีการพัฒนา

๓) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน และภาคประชาสังคมในการบริหารจัดการยุทธศาสตร์ และเป็นภาคีการพัฒนาอย่างกว้างขวาง

๔) ส่งเสริมให้สื่อมวลชนมีบทบาทสำคัญในการเป็นสื่อกลางเผยแพร่การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ประเทศไทย ภายใต้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และเป็นสื่อกลางในการสะท้อนความต้องการของประชาชน

๕) การติดตามและประเมินผลความสำเร็จของการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ประเทศไทย ภายใต้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดทำระบบฐานข้อมูลเพื่อการติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ โดยมีสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นเจ้าภาพในการติดตามและประเมินผลดังกล่าว

(๕)

ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ แนวทางการปฏิรูปประเทศไทย (เสนอคณะกรรมการความสงบแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๗)

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้พิจารณาเห็นถึงความสำคัญที่จะมีส่วนร่วมในการปฏิรูปทางด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านการบริหารจัดการประเทศเพื่อการปฏิรูป อย่างจริงจัง เพื่อให้ประชาชนอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง ตามเจตนารมณ์ของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ สภาที่ปรึกษาฯ จึงเห็นสมควร นำเสนอความเห็นและข้อเสนอแนะ เรื่อง “แนวทางการปฏิรูปประเทศไทย” มาเพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการ โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

๑. การปฏิรูปด้านสังคม

๑.๑ การศึกษา

๑.๑.๑ ให้ประชาชนทุกกลุ่มได้มีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง ต่อเนื่อง และมีคุณภาพ

๑.๑.๒ มีการพัฒนาครูที่พึงประสงค์ โดยยกฐานะวิชาชีพครูให้เป็นวิชาชีพชั้นสูง ด้วยการผลิตครูให้มีคุณภาพทัดเทียมกับนานาชาติ ดึงดูดคนเก่งและมีคุณธรรมเข้าสู่วิชาชีพครู

๑.๑.๓ ปรับปรุงกระบวนการสอนของครูและกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนให้เหมาะสม นักเรียนรู้จักคิด วิเคราะห์ พัฒนาตนเอง สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

๑.๑.๔ ปรับปรุงโครงสร้างของกระทรวงศึกษาธิการให้เหมาะสม โดยการนำนโยบายการศึกษาของชาติมาขับเคลื่อนให้เป็นรูปธรรม

๑.๑.๕ สร้างค่านิยมในการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาพร้อมทั้งปฏิรูปการศึกษา ด้านอาชีวศึกษาให้มีประสิทธิภาพและได้ประสิทธิผลยิ่งขึ้น

๑.๑.๖ นำหลักศาสนามาประยุกต์กับการเรียนการสอนในโรงเรียนอย่างจริงจัง

๑.๑.๗ จัดให้มีหลักสูตรอาเซียนศึกษาในทุกระดับการศึกษา

๑.๑.๘ ส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ เสริมสร้างความเข้าใจ ตระหนัก และเร่งรัด

ให้มีการประพฤติและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้กับการดำรงชีวิต และสถานการณ์ที่มีการปรับเปลี่ยนตลอดเวลา

๑.๒ ภาคพลเมือง ค่านิยม ความซื่อสัตย์สุจริต สิทธิและหน้าที่ตลอดจนความมีระเบียบวินัย และต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน

๑.๒.๑ เร่งนำวิชาศีลธรรมและหน้าที่พลเมือง กลับมาสอนในทุกระดับการศึกษา และส่งเสริมการเรียนรู้ลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด เป็นวิชาบังคับ

๑.๒.๒ ส่งเสริมสนับสนุนภาคธุรกิจเอกชนให้มีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสังคม

๑.๒.๓ ส่งเสริมสนับสนุนภาคประชาสังคมและภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบการทำงานของนักการเมือง ข้าราชการ เจ้าหน้าที่รัฐวิสาหกิจ มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด และไม่จำกัดอายุความ กับผู้ทุจริตคอร์รัปชัน อย่างเด็ดขาด

๑.๒.๔ กำหนดนโยบายการต่อต้านการทุจริตเป็นวาระของชาติ

๑.๒.๕ ขจัดค่านิยมที่ไม่พึงประสงค์ที่บ่อนทำลายความมั่นคงของชาติ ค่านิยมที่ไม่ยึดถือประโยชน์ชาติ

๑.๒.๖ ผู้นำทุกระดับชั้นของประเทศต้องเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงในสังคมไทย ทั้งการต่อต้าน การปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน และเป็นตัวอย่างที่ดีของสังคม

๑.๒.๗ เร่งผลักดันการบริหารงานที่มีความโปร่งใสมากยิ่งขึ้น โดยอาศัยเทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในกระบวนการดำเนินงาน ลดขั้นตอน สามารถเปิดเผยขั้นตอนต่างๆ ของการทำงานได้อย่างชัดเจน

๑.๓ ความสามัคคีปรองดองของคนในชาติ ควรรณรงค์สร้างความรักชาติ ให้มีการปฏิบัติตามพระบรมราโชวาทพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เกี่ยวกับความสามัคคีอย่างจริงจัง จริ่งใจ และต่อเนื่อง ให้เกิดผลเป็นรูปธรรม

๑.๔ ด้านศาสนา ศิลธรรม คุณธรรม และจริยธรรม ควรเร่งจัดให้มีการจัดทำแผนแม่บทการส่งเสริมทุกศาสนาและคุณธรรมแห่งชาติเพื่อส่งเสริมความปรองดองแห่งชาติและการปฏิรูปประเทศไทย

๑.๕ ด้านวัฒนธรรม และเอกลักษณ์ความเป็นไทย เพื่อสร้างความภูมิใจในความเป็นชาติ โดยเพิ่มศักยภาพและบทบาทของกระทรวงวัฒนธรรม และส่งเสริมการเรียนรู้ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน

๑.๖ ด้านเด็กและเยาวชน ผู้สูงอายุ และคนพิการ

๑.๖.๑ ด้านเด็กและเยาวชน ควรพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีคุณภาพและคุณธรรมผ่านสถาบันต่างๆทางสังคม รวมทั้งการส่งเสริมบทบาทของเยาวชนในกระบวนการเรียนรู้

๑.๖.๒ ด้านผู้สูงอายุ ควรจัดระบบสวัสดิการสังคม และกำหนดรายได้ที่มั่นคงและเหมาะสม ให้การดูแลช่วยเหลือกลุ่มผู้สูงอายุที่ยากจน รณรงค์ให้ทุกภาคส่วนเห็นคุณค่าของผู้สูงอายุ

๑.๖.๓ ด้านคนพิการ ควรมีนโยบายในการจัดการเลือกปฏิบัติต่อคนพิการและการส่งเสริมคุณค่าทางเศรษฐกิจและสังคมให้กับคนพิการ

๑.๗ สังคมปลอดจากยาเสพติดและอบายมุขต่างๆ ควรดำเนินการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และอบายมุขต่างๆ อย่างจริงจัง และต่อเนื่อง โดยเฉพาะที่เป็นกลุ่มผู้มีอิทธิพล นักการเมือง และข้าราชการบางส่วนที่เกี่ยวข้อง

๒. การปฏิรูปด้านเศรษฐกิจ

๒.๑ การกระจายรายได้

๒.๑.๑ เร่งดำเนินการในเรื่องสร้างความเข้มแข็งทางการเงินการคลังในระดับฐานรากอย่างยั่งยืน

๒.๑.๒ การใช้จ่ายของภาครัฐควรมีสัดส่วนที่เหมาะสมระหว่างการกระจายรายได้กับการลงทุนเพื่อสร้างความเจริญเติบโตในระยะยาว โดยเฉพาะการลงทุนในการพัฒนาทุนมนุษย์

๒.๑.๓ กระจายการลงทุนไปยังภูมิภาคและชนบทให้มากขึ้น

๒.๑.๔ มีการบังคับใช้กฎหมาย/ระเบียบปฏิบัติ/กฎข้อบังคับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทางเศรษฐกิจ สำหรับประชาชนทุกคน อย่างเท่าเทียมเสมอกัน

๒.๒ การเงิน การคลัง

๒.๒.๑ เร่งสร้างความมั่นคงและเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ การเงิน การคลัง โดยสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ

๒.๒.๒ มีนโยบายการเงินและการคลังที่มีความแข็งแกร่งและเอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

๒.๒.๓ เร่งผลักดันการส่งเสริมและรักษาวินัยการเงิน การคลัง และมีระบบการบริหารความเสี่ยงทางการคลังที่มีประสิทธิภาพ

๒.๒.๔ จัดลำดับความสำคัญของงบประมาณรายจ่ายให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาและให้เป็นพื้นฐานการพัฒนาในอนาคต

๒.๒.๕ ส่งเสริมบทบาทภาคเอกชนในการร่วมลงทุนและดำเนินการในกิจการของรัฐ (Public-Private Partnership: PPP) ด้วยการพิจารณาปรับปรุงลดขั้นตอนและเงื่อนไขของกฎหมายในการร่วมลงทุน

๒.๒.๖ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจัดเก็บภาษีสิ่งแวดล้อมได้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมได้อย่างอิสระ

๒.๓ โครงสร้างพื้นฐาน และโลจิสติกส์

๒.๓.๑ พัฒนาระบบขนส่งทางรางและทางน้ำ และโครงข่ายการขนส่งสินค้าให้มีประสิทธิภาพ มีการให้บริการที่ได้มาตรฐาน สามารถเชื่อมโยงกันได้อย่างเป็นระบบและต่อเนื่องหลายรูปแบบ

๒.๓.๒ เร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย ทั้งนี้หน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องต้องมีการศึกษาเชิงพาณิชย์ การใช้ประโยชน์ และผลกระทบต่อหนี้สาธารณะของชาติ

๒.๔ ระบบสวัสดิการและและการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายภาครัฐ ควรปรับระบบสวัสดิการของประเทศให้อยู่บนพื้นฐานของสังคมสวัสดิการ ให้เหมาะสมกับระดับการพัฒนาประเทศ

๒.๕ โครงสร้างภาษี

๒.๕.๑ ขยายฐานภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ให้เป็นไปอย่างทั่วถึงและเสมอภาคมากยิ่งขึ้น

๒.๕.๒ ปรับลดภาษีรายได้นิติบุคคลให้กับธุรกิจ SMEs ของไทย

๒.๕.๓ ยกเลิกการให้สิทธิประโยชน์ด้านภาษีของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) กับธุรกิจขนาดใหญ่และธุรกิจต่างชาติ

๒.๕.๔ เร่งออกพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง

๒.๕.๕ ปรับโครงสร้างภาษีและขยายฐานภาษีทางตรงให้กว้างขึ้น

๒.๕.๖ เร่งผลักดันกฎหมายภาษีมรดกให้เป็นรูปธรรมและมีผลบังคับใช้โดยเร็ว

๒.๕.๗ กระจายการลงทุนไปยังภูมิภาคและท้องถิ่นให้มากขึ้น โดยมีมาตรการจูงใจแก่ผู้ประกอบการ SMEs ของไทย ที่ไปตั้งโรงงานในแต่ละภูมิภาค

๒.๖ โครงสร้างการผลิต และระบบการผลิต การค้า การลงทุน การบริการ และการท่องเที่ยว **สู่เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์**

๒.๖.๑ ปรับปรุงการบริการให้มีคุณภาพมาตรฐานระดับสากล โดยสร้างสรรค์จากภูมิปัญญาท้องถิ่น ทุนทางสังคม และวัฒนธรรม ภายใต้การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

๒.๖.๒ ปรับโครงสร้างการผลิต เน้นการขยายตัวของเศรษฐกิจภาคการท่องเที่ยวภาคบริการ และภาคเกษตรกรรมมากยิ่งขึ้น

๒.๖.๓ สนับสนุนการเข้าถึงข้อมูล ทั้งด้านการลงทุนและด้านการเงิน การอำนวยความสะดวกทางการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว

๒.๗ โครงสร้างพลังงาน

๒.๗.๑ ส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีด้านพลังงานทดแทนภายในประเทศ เพื่อลดต้นทุนภาคการขนส่ง และภาคการผลิต

๒.๗.๒ เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานในภาคการขนส่ง ภาคอุตสาหกรรม และภาคครัวเรือน โดยใช้มาตรการจูงใจและมาตรการบังคับ

๒.๗.๓ ปรับโครงสร้างพลังงาน การส่งเสริมอุตสาหกรรมสีเขียว และรณรงค์ให้ประชาชนและทุกภาคส่วนต่างๆ ตระหนักถึงความสำคัญและให้ความร่วมมือในการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพและประหยัด

๒.๘ ระบบการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเชิงพาณิชย์

๒.๘.๑ จัดสรรงบประมาณด้านการวิจัยและพัฒนาเพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ ๑.๕ และในระยะยาว (๑๐ ปี) เพิ่มเป็นร้อยละ ๓.๐ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

๒.๘.๒ ส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนา ต่อยอดในเชิงพาณิชย์

๒.๘.๓ ให้ความสำคัญกับการวิจัยและพัฒนาเชิงประยุกต์เพื่อสร้างนวัตกรรม

๒.๘.๔ ส่งเสริมและช่วยเหลือในด้านการจดสิทธิบัตรและการจดลิขสิทธิ์ รวมทั้งการเป็นศูนย์กลางการจดทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (Geographical Indications : GI) ของภูมิภาคอาเซียน

๒.๘.๕ มีมาตรการจูงใจและส่งเสริมให้ภาคเอกชนมีงานวิจัยและพัฒนา เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์

๓. การปฏิรูปด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓.๑ การปฏิรูปทรัพยากรป่าไม้

๓.๑.๑ ศึกษาสำรวจ เพื่อจัดทำระบบฐานข้อมูลขอบเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์และแผนที่แนวเขตที่ชัดเจน และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบ

๓.๑.๒ ทบทวน ปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวกับป่าไม้อย่างเข้มงวด

๓.๑.๓ ป้องกันและแก้ไขปัญหาการบุกรุกทำลายพื้นที่ป่าไม้ และส่งเสริมให้มีการปลูกไม้หวงห้าม โดยแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๓.๑.๔ สร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีความหวงแหนและรักษาป่าไม้

๓.๑.๕ สนับสนุนงบประมาณให้เพียงพอกับกรมฝนหลวงและการบินเกษตร

๓.๒ การปฏิรูปการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

๓.๒.๑ จัดตั้ง “กระทรวงทรัพยากรน้ำ” และบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเชิงบูรณาการ ทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำอย่างจริงจัง

๓.๒.๒ สนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนให้มีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรน้ำที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

๓.๒.๓ จัดทำระบบติดตามตรวจสอบและประเมินผลการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างครบวงจร

๓.๒.๕ จัดให้มีระบบบริหารจัดการน้ำเสียทั้งจากภาคครัวเรือนและภาคอุตสาหกรรม โดยให้มีการจัดเก็บภาษีจากผู้ปล่อยน้ำเสีย

๓.๓ การปฏิรูปการจัดการทรัพยากรที่ดิน

๓.๓.๑ มีมาตรการทางภาษีกับเจ้าของที่ดินที่ไม่นำที่ดินมาใช้ประโยชน์

๓.๓.๒ วางแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินให้เหมาะสมตามศักยภาพของที่ดิน

๓.๔ การปฏิรูปด้านการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย

๓.๔.๑ ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการนำขยะไปใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆ ส่งเสริมการเรียนรู้ ปลูกฝังค่านิยม สร้างทัศนคติและวินัยเรื่องการจัดการขยะมูลฝอย

๓.๔.๒ สนับสนุนให้มีการคัดแยกขยะ ตั้งแต่ระดับการเกิดขึ้นของขยะ

๓.๔.๓ พัฒนาและใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการบริหารจัดการขยะทั่วไป ของเสียอันตราย ขยะปนเปื้อนทางเชื้อโรค/สารพิษ และส่งเสริมการผลิตที่สะอาดในภาคการผลิตให้มากขึ้น

๓.๔.๔ เร่งออกกฎหมายควบคุมขยะอิเล็กทรอนิกส์

๓.๔.๕ ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกข้อบัญญัติหรือมาตรการที่เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยที่สอดคล้องกับสภาพทางเศรษฐกิจและสังคม

๓.๕ การปฏิรูปการจัดการมลพิษทางอากาศ ควรดำเนินการจัดการมลพิษทางอากาศทั่วไป โดยเฉพาะการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานที่สะอาด การบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคประชาชนมีส่วนร่วมดำเนินการ รวมทั้งให้มีการรายงานคุณภาพอากาศให้สาธารณชนทราบเป็นรายวัน

๔ การบริหารจัดการประเทศเพื่อการปฏิรูป เพื่อให้การปฏิรูปประเทศมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล จำเป็นจะต้องมีการปฏิรูปการบริหารจัดการ ดังต่อไปนี้คือ

๔.๑ การเมืองและการปกครอง

๔.๑.๑ พัฒนาประชาธิปไตยและการเมืองอย่างจริงจัง และส่งเสริมให้ธรรมาธิปไตยเป็นรากฐานของประชาธิปไตย

๔.๑.๒ พัฒนาพลเมืองให้เป็นผู้มีศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม การดำเนินชีวิตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและคำนึงถึงประโยชน์ของประเทศชาติในภาพรวมเป็นสำคัญ

๔.๑.๓ ฝ่ายบริหาร และฝ่ายนิติบัญญัติ ควรแยกจากกันอย่าง

๔.๑.๔ ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ และบังคับใช้กฎหมาย ลงโทษนักการเมืองและข้าราชการที่ทุจริตคอร์รัปชันอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง

๔.๒ กระบวนการธรรมาภิบาล

๔.๒.๑ เสริมสร้างธรรมาภิบาลในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐทุกระดับ ส่งเสริมสนับสนุนให้อำนาจแก่คณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัด (ก.ธ.จ.)

๔.๒.๒ มีการปฏิบัติราชการหรือการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมจากภาคประชาชน และชุมชนในพื้นที่ รวมทั้งการจัดสรรงบประมาณ โดยระบบบริหารงาน ต้องสุจริต โปร่งใสมีตัวชี้วัดที่ชัดเจน ตรวจสอบได้

๔.๒.๓ สร้างธรรมาภิบาลเพื่อความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมสนับสนุนให้องค์กรภาคเอกชน ดำเนินงานด้วยหลักบรรษัทภิบาลมีความรับผิดชอบต่อสังคม

๔.๓ การกระจายอำนาจและการมีส่วนร่วม

๔.๓.๑ เร่งรัดดำเนินการตามแนวนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดิน ให้ปรากฏผลเป็นรูปธรรม เสริมสร้างระบบบริหารจัดการที่ดีสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๔.๓.๒ สนับสนุนการเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถให้กับเครือข่ายและภาคี

๔.๓.๓ การสร้างองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการ พัฒนาและประยุกต์เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการดำเนินการ ให้การมีส่วนร่วมของประชาชน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๔.๔ กฎหมาย

๔.๔.๑ เพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย

๔.๔.๒ เร่งพัฒนากฎหมายตามนโยบายพิเศษของรัฐ การพัฒนากฎหมายเชิงกระบวนการ และการปรับปรุงกฎหมายที่ล้าสมัย บังคับใช้ไม่ได้ผลและขัดต่อการพัฒนาประเทศ

๔.๔.๓ แก้ไขปรับปรุงกฎหมายหรือกระบวนการปฏิบัติราชการเพื่อป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๔.๕ กระบวนการยุติธรรม

๔.๕.๑ เร่งจัดตั้งองค์กรเพื่อการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมที่ดำเนินการเป็นอิสระเพื่อปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม

๔.๕.๒ บังคับใช้กฎหมายในทุกด้านอย่างจริงจัง เสมอภาค เท่าเทียม และเป็นธรรมกับประชาชนทุกกลุ่ม เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ ความรู้สึกไม่เท่าเทียมกัน ความขัดแย้งและความแตกแยกในสังคม

๔.๕.๓ ปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

ผลการดำเนินการ

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้มีหนังสือแจ้งมายังสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ว่า หน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา) พิจารณาแล้วมีคำสั่งมอบให้กระทรวงกลาโหมเป็นหน่วยงานหลักรับผิดชอบ และข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษา ดังกล่าวไปพิจารณาร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงการคลัง กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงคมนาคม กระทรวงแรงงาน กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานประมง สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยและสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ เป็นต้น ทั้งนี้ ให้เชิญผู้แทนสภาที่ปรึกษา เข้าร่วมพิจารณาด้วยเพื่อจัดทำรายงานผลการพิจารณาหรือผลการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว ในภาพรวมเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา เมื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาและมีมติแล้ว สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจะได้แจ้งผลการพิจารณาหรือผลการดำเนินการของคณะรัฐมนตรีต่อสภาที่ปรึกษา และเปิดเผยให้สาธารณชนทราบตามขั้นตอนของกฎหมายต่อไป

(๕)

ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้วยปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง

(เสนอคณะกรรมการความสงบแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๖
มิถุนายน ๒๕๕๗)

ประเทศไทยจะเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community: AC) อย่างเต็มรูปแบบในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ การรวมตัวของประชาคมอาเซียน มีเป้าหมายเพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรองและขีดความสามารถการแข่งขันของอาเซียนในเวทีระหว่างประเทศในทุกด้าน รวมถึงความสามารถในการรับมือกับปัญหาใหม่ๆ ในระดับโลกที่จะส่งผลกระทบต่อภูมิภาคอาเซียน การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนได้ส่งผลกระทบต่อด้านบวกและด้านลบต่อประเทศไทย ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีผลผูกพันให้ต้องเปิดเสรีในหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านการค้าสินค้า การบริการ การลงทุน การเคลื่อนย้ายเงินทุน การเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือ และการดำเนินงานตามความร่วมมือรายสาขาต่างๆ ดังนั้นการขับเคลื่อนประเทศเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอย่างสมบูรณ์ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง

จากนโยบายเร่งด่วนของคณะกรรมการความสงบแห่งชาติ ได้ให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อมรับมือกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เช่น การส่งเสริมการค้าชายแดน การเคลื่อนย้ายเงินทุนเสรี การส่งเสริมนโยบายการค้าเสรี การรับมือผลกระทบจากการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เป็นต้น สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จึงได้ดำเนินการจัดทำความเห็นและข้อเสนอแนะเรื่อง “การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้วยปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ใน ๒ เสาหลักที่เกี่ยวข้องกับขอบเขตอำนาจหน้าที่ของสภาที่ปรึกษาฯ คือ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASCC) ทั้งนี้ เพื่อให้คณะกรรมการความสงบแห่งชาติ นำไปประกอบการพิจารณาดำเนินนโยบายเร่งด่วน ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนและการรับมือการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่อไป ดังนี้

๑. การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

ควรกำหนดนโยบายและแนวทางการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้วยปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ภายใต้กรอบเป้าหมายของการเป็นประชาคมฯ ๔ เป้าหมายหลักดังต่อไปนี้

๑.๑ การเป็นตลาดเดียวและฐานการผลิตร่วมกัน โดย

๑) ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายพันธมิตร ระหว่างภาคธุรกิจไทยและภาคธุรกิจของประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อทำให้เกิดการประหยัดต่อขนาดการผลิต (Economy of Scale) พร้อมทั้งยกระดับมาตรฐานสินค้าและบริการให้ได้มาตรฐานของอาเซียนหรือสูงกว่า

๒) ยกกระดับขีดความสามารถผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ทั้งในด้านมาตรฐานการประกอบการ และความเข้าใจเงื่อนไขความตกลงการค้าของอาเซียน

๓) สนับสนุนงบประมาณ และความร่วมมือระหว่างสถาบันวิจัยภาครัฐกับภาคอุตสาหกรรม โดยจัดตั้งศูนย์เทคโนโลยีเพื่อการวิจัย และศูนย์บ่มเพาะ ให้เกิดการต่อยอดผลงานวิจัยมาใช้ในเชิงพาณิชย์อย่างจริงจัง รวมทั้งยกระดับมาตรฐานสินค้าและสร้างตราสัญลักษณ์ (Brand) ของไทยให้เป็นที่ยอมรับในตลาดส่งออก

๔) มีมาตรการช่วยเหลือและเยียวยาผู้ประกอบการ โดยเฉพาะผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่ได้รับผลกระทบจากระบบการค้าและการลงทุน เช่น การสนับสนุนเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ การอบรมเกี่ยวกับการลดต้นทุน เป็นต้น

๕) ผลักดันให้มีวีซ่าสำหรับอาเซียน (ASEAN Single Visa) เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวร่วมกับประเทศเพื่อนบ้าน

๖) การเจรจาจัดทำความตกลงว่าด้วยการยอมรับร่วมแบบพหุภาคีที่เกี่ยวข้องกับแรงงานฝีมือ ทั้ง ๘ ประเภท ต้องมีความละเอียดรอบคอบและคำนึงถึงผลประโยชน์ชาติ เป็นหลัก

๗) พัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษ ภาษาของประเทศเพื่อนบ้าน และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ให้กับแรงงานฝีมือ แรงงานพื้นฐาน และแรงงานกึ่งฝีมือต่างๆ ให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง

๘) พัฒนาจังหวัดชายแดนให้เป็นศูนย์กลางการผลิตและกระจายสินค้าเกษตร การสนับสนุนการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรที่มีศักยภาพ ความร่วมมือด้านเกษตรแบบพันธะสัญญาาระหว่างประเทศ ตลอดจนสร้างความเชื่อมโยงระหว่างเมืองใหญ่ในระดับภาคของไทยกับของประเทศเพื่อนบ้าน

๙) สนับสนุนเศรษฐกิจการค้าชายแดน โดยยกระดับด่านชายแดนที่สำคัญให้เป็นจุดเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ การจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ การส่งเสริมอุตสาหกรรมชายแดน การพัฒนาเขตเศรษฐกิจร่วมชายแดนแบบเมืองคู่แฝด

๑๐) จัดตั้งศูนย์กลางการให้บริการข้อมูลสารสนเทศแบบเบ็ดเสร็จเกี่ยวกับการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ รวมทั้ง จัดให้มีหน่วยงานรับผิดชอบในการขับเคลื่อนการลงทุนในต่างประเทศ

๑.๒ การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจไทยในอาเซียน โดย

๑) เร่งปฏิรูปกฎหมายเศรษฐกิจ และกฎระเบียบต่างๆ ให้เอื้อประโยชน์ต่อการประกอบธุรกิจการค้า การลงทุน อย่างเป็นธรรม และผลักดันการประกาศใช้กฎหมายใหม่ๆ เพื่อรองรับการเปิดเสรี

๒) พัฒนาระบบขนส่งและโครงข่ายการขนส่งสินค้า ทั้งทางถนน ทางราง และทางน้ำ อย่างเป็นระบบ และมีการให้บริการที่ได้มาตรฐานตามแผนแม่บทว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียน

๓) สร้างความมั่นคงทางด้านพลังงานและอาหารของประเทศ เพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก ต่อการใช้พลังงานจากฟอสซิล ให้บังเกิดผลที่เป็นรูปธรรม

๔) ให้ความสำคัญกับการวิจัยและพัฒนา การลงทุนในเทคโนโลยีสมัยใหม่ ที่สามารถนำพาประเทศไปสู่เศรษฐกิจยุคใหม่ รวมทั้ง ส่งเสริมการจดสิทธิบัตร การคุ้มครองและบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา และให้ไทยเป็นศูนย์กลางการจดทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ในอาเซียน

๕) ยกกระดับมาตรฐานทักษะฝีมือแรงงานให้ตรงตามความต้องการของสถานประกอบการในแต่ละสาขา และเร่งผลักดันการจัดทำมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพของไทยและของอาเซียนในแต่ละสาขา

๑.๓ การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค โดย

๑) พัฒนาระบบความร่วมมือระหว่างประเทศด้านเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวในเชิงสร้างสรรค์ โดยรักษาความสมดุลระหว่างผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจกับด้านความมั่นคง

๒) สนับสนุนเงินทุนให้ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม ปรับโครงสร้างระบบการผลิต โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ เข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการผลิต

๑.๔ การบูรณาการอาเซียนกับเศรษฐกิจโลก โดย

๑) มุ่งเน้นยุทธศาสตร์การเจริญเติบโตรูปแบบใหม่ที่ให้ความสำคัญกับการเจริญเติบโตอย่างสมดุล เท่าเทียม ยั่งยืน บนพื้นฐานนวัตกรรม และความมั่นคงของภูมิภาค

๒) ผลักดันในระดับประชาคมอาเซียน เพื่อให้มีการจัดตั้ง กองทุนเงินสำรองเอเชีย (Asian Monetary Fund: AMF) เพื่อช่วยเหลือประเทศในภูมิภาคเอเชียที่ประสบปัญหาสภาพคล่อง และรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของเอเชีย

๓) ยกกระดับความสัมพันธ์ของไทยกับประเทศสมาชิกอาเซียน และกลุ่มประเทศคู่เจรจา (Dialogue Partners) ของอาเซียน

๒. การเข้าสู่ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASCC)

ควรกำหนดนโยบายและแนวทางการเข้าสู่ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ด้วยปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ภายใต้กรอบเป้าหมายของการเป็นประชาคมฯ เป้าหมายหลักดังต่อไปนี้

๒.๑ การพัฒนามนุษย์ โดย

๑) ปฏิรูปการศึกษาให้รองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มีการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน ให้ผู้เรียนสามารถคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ และสามารถนำไปปฏิบัติงานได้จริง

๒) ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรอาเซียนศึกษาในการศึกษาทุกระดับ ให้ต่อเนื่อง และทันต่อเหตุการณ์ โดยยึดโยงกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๓) กระทรวงศึกษาธิการ ต้องปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างจริงจัง เพื่อให้ประชาชนในประเทศมีความสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๔) ผลักดันให้ภาษาไทยเป็นภาษาทางการของอาเซียนอีกภาษาหนึ่ง ควบคู่ไปกับการเปิดการเรียนการสอนภาษาของประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะจังหวัดตามแนวชายแดน

๕) ปกป้องศิลปกรรม คุณธรรม จริยธรรม การมีระเบียบวินัย การเคารพกฎหมายอย่างจริงจัง

๒.๒ การคุ้มครองสวัสดิการ โดย

๑) ให้ความสำคัญกับการลดความยากจนตามหลักของการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ โดยการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการขจัดความยากจน

๒) กำหนดให้ประเทศไทยเป็นสังคมสวัสดิการ เพื่อให้คนไทยทุกคนได้รับสวัสดิการสังคมที่เหมาะสมและเป็นประโยชน์ อย่างเป็นธรรมและมั่นคง

๓) มีมาตรการป้องกันและตรวจสอบสินค้าและบริการต่างๆ ที่ไม่ปลอดภัย และส่งเสริมการสร้างเครือข่ายคุ้มครองผู้บริโภค ทั้งในระดับประเทศและอาเซียน

๒.๓ การยุติธรรมและสิทธิ โดย

๑) กำหนดมาตรการหรือทบทวนกฎหมายของไทยให้สอดคล้องกับกฎบัตรอาเซียนในการคุ้มครองคนไทย และการปฏิบัติต่อพลเมืองอาเซียนเยี่ยงคนชาติ ให้ได้รับสิทธิในกระบวนการยุติธรรม รวมทั้ง ให้มีการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิชุมชน การเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน

๒) ส่งเสริมปกป้องการให้ค่าแรงที่เป็นธรรมและเหมาะสม กำหนดนโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับแรงงานเสรีในกลุ่มประเทศอาเซียนที่จะเข้ามาทำงานในประเทศไทย

๓) เร่งกำหนดนโยบายของรัฐ หรือระเบียบว่าด้วยความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจ โดยอาจอ้างอิงจากมาตรฐานสากล มาตรฐานตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๒.๔ การส่งเสริมความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม โดย

๑) ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการดำเนินการตามพันธกรณีที่เกี่ยวข้องกับความตกลงพหุภาคีด้านสิ่งแวดล้อม ให้ภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนทราบอย่างกว้างขวาง

๒) ดำเนินการเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมศึกษา (Environmental Education: EE) อย่างจริงจัง รวมทั้งการแลกเปลี่ยนความเชี่ยวชาญและเทคโนโลยีในด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมกับประเทศสมาชิกอาเซียน

๓) ประเทศไทยควรมีบทบาทนำในอาเซียน เรื่องการจัดการดินเสื่อมโทรม การจัดการน้ำ การจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน โดยน้อมนำแนวคิดและทฤษฎีการพัฒนาอันเนื่องมาจากพระราชดำริในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่เกี่ยวข้องมาประยุกต์ใช้ และเผยแพร่แก่ประเทศสมาชิกอาเซียน

๒.๕ การสร้างอัตลักษณ์อาเซียน โดย

๑) ประชาสัมพันธ์เรื่องการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนให้ประชาชนได้รับรู้และเข้าใจอย่างต่อเนื่อง ในทุกช่องทาง รวมถึงการใช้กลไกของสถาบันการศึกษาในระดับต่างๆ

๒) เพิ่มการเชื่อมโยงระหว่างเมืองใหญ่ เมืองเล็กของอาเซียน โดยเฉพาะเมืองที่มี ศิลปะ และมรดกวัฒนธรรมอย่างจริงจัง รวมทั้งสนับสนุนการจัดงานวันอาเซียน (๘ สิงหาคม) เป็น ประจำทุกปี

๓) ใช้มิติการศึกษา มิติศาสนา และมิติวัฒนธรรม ในการสร้างอัตลักษณ์อาเซียน การปกป้องสมบัติทางวัฒนธรรมไทย และจัดให้มีเวทีสาธารณะเพื่อเชื่อมรอยต่อระหว่างประชาชน และรัฐให้มากขึ้น

๒.๖ การลดช่องว่างทางการพัฒนา โดย

๑) ส่งเสริมสนับสนุนนโยบายในการลดช่องว่างทางการพัฒนา ระหว่างประเทศ สมาชิกอาเซียนด้วยกัน และการลดช่องว่างทางการพัฒนาที่เกิดขึ้นในประเทศไทย

๒) เร่งรัดพัฒนาประเทศไทยให้เจริญรุ่งเรืองก้าวหน้าในทุกๆ ด้านอย่างสมดุล และ ยั่งยืน รวมทั้งการใช้มาตรการทางภาษีและการสร้างโอกาสให้คนยากจนเข้าถึงทรัพยากรของรัฐ

๓) ให้ความช่วยเหลือประเทศสมาชิกอาเซียนอื่นในการลดช่องว่างทางการ พัฒนาตามความเหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในการขจัด ความยากจน

๓. กลไกขับเคลื่อนการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดย

๑) จัดตั้ง “สำนักงานกิจการอาเซียน” โดยเป็นองค์กรในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อให้เกิดการบูรณาการและความคล่องตัวในการบริหารงานที่เกี่ยวข้องกับประชาคมอาเซียนในทุกด้าน

๒) สนับสนุนและเร่งผลักดัน การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนให้บังเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม โดยเร่งดำเนินการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ ยุทธศาสตร์การเข้าสู่ ประชาคมอาเซียน แผนแม่บทว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียน ในส่วนที่ยังไม่บรรลุเป้าหมาย

๓) เร่งเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจ และประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับ ประชาคมอาเซียน ประโยชน์และผลกระทบ ไปยังทุกภาคส่วนของสังคม

๔) ผลักดันให้เกิดเครือข่าย **ประชาคมปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอาเซียน (ASEAN Sufficiency Economy Philosophy Community: ASEPS)**

๕) ปฏิรูปกฎหมายอย่างจริงจัง โดยสังคายนากฎหมายและกฎระเบียบที่มีอยู่ทั้งหมด ของประเทศไทย ให้มีความทันสมัย คำนึงถึงประโยชน์ของชาติ และสอดคล้องกับแนวทางของ ประชาคมอาเซียน

๖) ผลักดันให้มีการพิจารณาทบทวนกฎบัตรอาเซียนเป็นระยะๆ เพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์ ที่เปลี่ยนแปลงไป และดำเนินการให้มีกระบวนการยุติธรรมกลางร่วมกันในประเทศสมาชิกอาเซียน

(๒)

ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ **การบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ** (เสนอคณะรักษาความสงบแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๗)

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีความสนใจและให้ความสำคัญต่อการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการในทุกมิติที่เกี่ยวข้อง กล่าวคือ ระหว่างหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ระหว่างหน่วยงานภาครัฐกับผู้ใช้ น้ำ และระหว่างผู้ใช้ น้ำด้วยกัน เพื่อให้ทุกคนและทุกภาคส่วนของประเทศ ได้มีน้ำใช้อย่างทั่วถึงและมีน้ำใช้ตลอดไป จึงได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างเร่งด่วนและจัดทำเป็นความเห็นและข้อเสนอแนะ เรื่อง “การบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ” เสนอต่อคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) พิจารณามอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ประกอบในการบริหารจัดการน้ำ มีประเด็นข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑. การสร้างความสมบูรณ์ในระบบนิเวศลุ่มน้ำ

๑.๑ การบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้และพื้นที่ป่าต้นน้ำเพื่อเป็นการดูดซับน้ำไว้ในพื้นที่ต้นน้ำ และชะลอการไหลของน้ำ ซึ่งจะช่วยลดปริมาณน้ำหลากในพื้นที่ลุ่มน้ำสายต่างๆ รวมทั้งช่วยป้องกันภูเขา หิน ดินถล่มได้

๑.๒ การบริหารจัดการทรัพยากรดิน และทรัพยากรน้ำ เพื่อเป็นการป้องกันการชะล้างหน้าดิน และการพังทลายของดินที่เกิดจากฝนตกและกระแสน้ำที่ไหลแรง ซึ่งส่งผลกระทบต่อความเสื่อมโทรมของคุณภาพน้ำและดิน การตกตะกอนที่ทำให้แหล่งน้ำและทางน้ำตื้นเขิน

๒. การสร้างความสมดุลน้ำ

๒.๑ การจัดระบบการไหลของน้ำ

๒.๒ การพักและกักเก็บน้ำ

๒.๓ การเพิ่มการระบายน้ำ

๓. การสร้างเอกภาพการบริหารจัดการ ให้ส่วนราชการที่รับผิดชอบและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องบูรณาการการทำงานให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการบริหารทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการ เพื่อให้การแก้ไขปัญหามีประสิทธิภาพ และบังเกิดผลสัมฤทธิ์ที่ยั่งยืน ควรดำเนินการดังนี้

๓.๑ ปรับปรุงระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการบริหารทรัพยากรน้ำแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐

๓.๒ บูรณาการการบริหารจัดการโดยนำวิธีการบริหารจัดการที่สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำรินำมา เป็นแนวทางการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่รับผิดชอบและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง

๓.๓ เร่งรัดการออกพระราชบัญญัติการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ พ.ศ. ให้เสร็จโดยเร่งด่วน

๓.๔ จัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศ เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางดำเนินการไปสู่การปฏิบัติอย่างบูรณาการ

๓.๕ บริหารจัดการทรัพยากรน้ำเป็นระบบลุ่มน้ำสาขา เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพภูมิประเทศและระบบนิเวศ

๓.๖ จัดตั้งองค์กรบริหารลุ่มน้ำในระดับท้องถิ่นและชุมชน เพื่อให้ท้องถิ่นและชุมชนสามารถบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในพื้นที่ของตนเองได้ โดยรัฐต้องให้การส่งเสริมและสนับสนุนอย่างจริงจังทั้งด้านความรู้ ประสบการณ์ และงบประมาณ

๓.๗ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและจัดตั้งศูนย์กลางข้อมูลทรัพยากรน้ำ เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้ในการดำเนินการให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน รวมทั้งให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างถูกต้อง แม่นยำ และทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน

๓.๘ สนับสนุนให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องก้าวทันการพัฒนาเทคโนโลยีข้อมูลภูมิสารสนเทศอย่างต่อเนื่อง สามารถรับมือกับสถานการณ์ของโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

๓.๙ ปลุกจิตสำนึกและให้ความรู้กับประชาชนในการใช้น้ำอย่างประหยัด คุ่มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุดอย่างต่อเนื่อง

๓.๑๐) สนับสนุนงบประมาณเพื่อช่วยเหลือ เยียวยาประชาชน ที่ได้รับความเดือดร้อนจากภัยของน้ำในระยะเร่งด่วน เช่น ภัยพิบัติจากอุทกภัย ภัยแล้ง เป็นต้น

ผลการดำเนินการ

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้มีหนังสือแจ้งมายังสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ว่า หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา) พิจารณาแล้วมีคำสั่งมอบให้คณะกรรมการกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ตามคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๘๕/๒๕๕๗ รับความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ ดังกล่าวไปพิจารณาร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงคมนาคม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวงมหาดไทย กระทรวงพลังงาน กระทรวงอุตสาหกรรม และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นต้น ทั้งนี้ ให้เชิญผู้แทนสภาที่ปรึกษาฯ เข้าร่วมพิจารณาด้วยเพื่อจัดทำรายงานผลการพิจารณาหรือผลการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวในภาพรวมเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา เมื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาและมีมติแล้ว สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจะได้แจ้งผลการพิจารณาหรือผลการดำเนินการของคณะรัฐมนตรีต่อสภาที่ปรึกษาฯ และเปิดเผยให้สาธารณชนทราบตามขั้นตอนของกฎหมายต่อไป

(๗)

ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและ การค้าชายแดน

(เสนอคณะกรรมการความสงบแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๗
มิถุนายน ๒๕๕๗)

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ตระหนักถึงความสำคัญในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและการค้าชายแดน เพื่อช่วยเสริมสร้างศักยภาพทางเศรษฐกิจของไทย ทั้งในด้านการค้า การลงทุน การผลิต การบริการ และการท่องเที่ยว จึงได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ อย่างเร่งด่วนและจัดทำเป็นความเห็นและข้อเสนอแนะ เรื่อง “ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและการค้าชายแดน” เสนอต่อ คณะรักษาความสงบแห่งชาติ เพื่อประกอบการพิจารณา มีประเด็นข้อเสนอดังนี้

๑. การดำเนินการด้านนโยบาย

๑.๑ ดำเนินยุทธศาสตร์การพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านแบบองค์รวมอย่างรอบคอบ โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ร่วมของไทยและประเทศเพื่อนบ้านเป็นสำคัญ

๑.๒ จัดตั้งหน่วยงานพิเศษขึ้นตรงกับนายกรัฐมนตรี เพื่อกำหนดยุทธศาสตร์ ทำหน้าที่ในการวางแผนและบริหารจัดการพื้นที่จังหวัดชายแดนที่เป็นประตูเศรษฐกิจการค้า การบริการ

๑.๓ เร่งรัดจัดทำ ข้อตกลง เจเนอซี และแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๑.๔ ส่งเสริมสนับสนุนให้นักลงทุนไทยมีการย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศเพื่อนบ้าน สนับสนุนการลงทุนในลักษณะที่เป็นห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) รวมทั้งศึกษาแนวทางการส่งเสริมให้การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) ไปจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมไทยในประเทศเพื่อนบ้าน

๑.๕ ส่งเสริมการลงทุนระหว่างรัฐกับเอกชน ที่เกี่ยวกับพื้นที่การพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพสินค้า

๑.๖ ส่งเสริมสนับสนุนผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ของไทย ไปลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน

๑.๗ ส่งเสริมสนับสนุนงบประมาณการดำเนินการจัดกิจกรรมเมืองคู่แฝดทางการค้า

๒. การดำเนินการด้านการบริหารจัดการ

๒.๑ การบริหารจัดการงานบริการ

๒.๑.๑ พัฒนาด้านศุลกากรชายแดน โดยเฉพาะการยกระดับด้านศุลกากรชายแดน ได้แก่ ด้านสะเดา จังหวัดสงขลา ด้านแม่สอด จังหวัดตาก ด้านบ้านพุน้ำร้อน จังหวัดกาญจนบุรี และด้านบ้านคลองลึก จังหวัดสระแก้ว

๒.๑.๒ พัฒนาศูนย์บริการ ในด้านองค์ความรู้และทักษะต่างๆ ให้มีศักยภาพเพียงพอในการให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๑.๓ จัดตั้งศูนย์ข้อมูลเกี่ยวกับแผนการพัฒนาเขตพื้นที่จังหวัดชายแดน

๒.๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการส่งสินค้าข้ามแดน โดยปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน ถนน ระบบราง สะพาน และท่าเรือ รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวก โดยใช้เทคโนโลยี ระบบสารสนเทศ พัฒนาระบบเชื่อมโยงข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์แบบไร้เอกสาร (National Single Window) มาใช้ ในการนำเข้าส่งออก และการตรวจปล่อยสินค้าให้มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ

๒.๓ การบริหารจัดการด้านแรงงาน เพื่อแก้ไขปัญหาขาดแคลนแรงงานพื้นฐาน

๒.๓.๑ จัดตั้งศูนย์บริการแบบจุดเดียวเบ็ดเสร็จ

๒.๓.๒ เปิดโอกาสให้แรงงานต่างด้าวสัญชาติเวียดนาม อินโดนีเซีย ศรีลังกา อินเดีย และบังกลาเทศเข้ามาทำงานในประเทศไทย

๒.๓.๓ เร่งรัดการออกกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง

๒.๓.๔ เข้มงวดการเปลี่ยนนายจ้าง

๒.๓.๕ ใช้อัตราค่าจ้างขั้นต่ำปัจจุบัน (๓๐๐ บาทต่อวัน) จนถึง พ.ศ. ๒๕๖๐

๒.๓.๖ อัตราค่าจ้างขั้นต่ำที่จะกำหนดในอนาคต ไม่ควรเป็นอัตราเดียวทั่วประเทศ

๒.๓.๗ ส่งเสริมการจัดระบบบริหารค่าตอบแทนในสถานประกอบการ

๒.๔ การคุ้มครองผู้บริโภค ควรมีมาตรการแก้ไขปัญหาการกระจายของสินค้าที่ไม่ปลอดภัย

๒.๔.๑ ให้ความสำคัญกับการตรวจสอบสินค้าไม่ปลอดภัยที่มาจากชายแดน เพื่อให้สินค้าได้รับการคุ้มครองความปลอดภัยมากขึ้น

๒.๔.๒ มีมาตรการตรวจสอบและป้องกันการนำเข้า

๒.๔.๓ การพัฒนาระบบฐานข้อมูล โดยให้ความสำคัญกับฐานข้อมูลสินค้าเฝ้าระวัง

๓. การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน

๓.๑ กำหนดกิจกรรมที่เหมาะสมของพื้นที่

๓.๒ ส่งเสริมการพัฒนาให้เหมาะสมกับพื้นที่

๓.๓ พิจารณากำหนดนโยบายจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน พร้อมทั้งผลักดันร่างพระราชบัญญัติเขตเศรษฐกิจพิเศษให้มีผลบังคับใช้โดยเร็ว

(๘)

ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ การบริหารจัดการและการเตรียมความพร้อม เพื่อรองรับภัยพิบัติจากแผ่นดินไหว (เสนอคณะรักษาความสงบแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๗)

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทราบดีว่า คณะรักษาความสงบแห่งชาติ ได้ให้ความสำคัญและห่วงใยประชาชนเกี่ยวกับการเกิดภัยพิบัติแผ่นดินไหวที่อาจจะเกิดขึ้นอีก ในการนี้ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พิจารณาเห็นว่า การเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเกิดภัยพิบัติแผ่นดินไหว เป็นสิ่งที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นเพื่อลดความสูญเสียที่อาจจะเกิดขึ้นจากภัยแผ่นดินไหวจึงได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างเร่งด่วนและจัดทำเป็นความเห็นและข้อเสนอแนะเรื่อง “การบริหารจัดการและการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับภัยพิบัติจากแผ่นดินไหว” เสนอต่อคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) พิจารณามอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อรองรับการเกิดภัยพิบัติแผ่นดินไหวที่อาจจะเกิดขึ้นต่อไป โดยมีสาระสำคัญของความเห็นและข้อเสนอแนะสรุปได้ ดังนี้

มาตรการด้านการประชาสัมพันธ์และการกำหนดพื้นที่เสี่ยงภัย

๑) ประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลที่แท้จริงกับประชาชนผ่านช่องทางที่หลากหลาย โดยในพื้นที่เสี่ยงภัยต้องจัดทำป้ายสัญลักษณ์แจ้งเตือนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษให้ประชาชนนักท่องเที่ยว ผู้ที่เดินทางเข้าเขตจังหวัดหรือบริเวณที่ใกล้รอยเลื่อนได้รับทราบที่กำลังอยู่ในบริเวณพื้นที่เสี่ยงภัย ตลอดจนจัดทำคู่มือประชาชนเกี่ยวกับข้อควรปฏิบัติระหว่างเกิด และหลังเกิดแผ่นดินไหว

๒) จัดทำแผนที่เสี่ยงภัยการเกิดแผ่นดินไหว ในประเทศไทยให้ครบถ้วนทุกพื้นที่และมีการปรับปรุงให้มีความทันสมัยเหมาะสมตลอดเวลา พร้อมทั้งจัดทำเป็นระบบ GIS เผยแพร่ในระบบ Internet และควรเป็นแผนที่ที่มีรายละเอียดมาตราส่วน ๑ : ๑๐,๐๐๐ - ๑ : ๒๕,๐๐๐ ทั้งนี้ควรเตรียมแผนที่เส้นทางคมนาคม แผนอพยพและจุดพักพิง จากพื้นที่เสี่ยงภัยไปยังจุดอพยพที่ใกล้ที่สุดด้วย

๓) ส่งเสริมให้มีหลักสูตรการเรียนรู้และการปฏิบัติตนเมื่ออยู่ในพื้นที่เสี่ยงภัย ทั้งภัยพิบัติแผ่นดินไหวหรือภัยพิบัติทางธรรมชาติอื่นๆ ตลอดจนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับภัยพิบัติในทุกชั้นเรียน เพื่อเป็นความรู้พื้นฐาน และการปฏิบัติตนให้กับเยาวชนอย่างต่อเนื่อง

มาตรการด้านเทคโนโลยีระบบสัญญาณเตือนภัยและอุปกรณ์ช่วยเหลือ

๑) จัดหาและพัฒนาเครื่องมืออุปกรณ์ตรวจวัดแผ่นดินไหวและระบบสัญญาณเตือนภัยให้มีความพอเพียง ทันสมัยและมีความพร้อมสำหรับการใช้งาน เพื่อรองรับการเกิดแผ่นดินไหว

๒) ปรับปรุงและพัฒนาระบบการเชื่อมโยงข้อมูลการเกิดแผ่นดินไหวให้มีความถูกต้องแม่นยำ รวดเร็ว และครอบคลุมทั่วถึงทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการพัฒนาและส่งสัญญาณเตือนภัยการเกิดแผ่นดินไหวและ/หรือภัยพิบัติต่างๆ สู่ประชาชนด้วยความรวดเร็ว โดยอาศัยช่องทางผ่าน

ระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่ทุกระบบโดยความร่วมมือของผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในประเทศไทยและช่องทางสื่อสารอื่นๆ เพื่อลดความสูญเสียต่อชีวิตและทรัพย์สิน

๓) จัดเตรียมความพร้อมระบบโทรคมนาคมสำหรับการใช้ในกรณีฉุกเฉิน หรือใช้inyามเกิดภัยพิบัติที่ไม่สามารถใช้ระบบปรกติได้ เพื่อให้ประชาชนได้รับทราบทุกระยะและหลากหลายช่องทางทั้งในระหว่างเกิดเหตุ และหลังเกิดเหตุภัยพิบัติแผ่นดินไหว

มาตรการด้านการบริหารจัดการ

๑) ปรับปรุงโครงสร้างขององค์กร/หน่วยงานภาครัฐที่มีภารกิจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ให้มีความเหมาะสมทั้งบทบาท หน้าที่ การบังคับบัญชาสั่งการ งบประมาณ และบุคลากรเพื่อรับมือกับภัยพิบัติที่จะเกิดจากแผ่นดินไหว

๒) วางแผนการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเกิดภัยพิบัติแผ่นดินไหวแห่งชาติเป็นการเฉพาะ ทั้งระยะสั้น ระยะยาวและรวมถึงแผนย่อยระดับจังหวัดและท้องถิ่น โดยกำหนดให้มีการฝึกซ้อมแผนทั้งก่อนเกิดภัย ระหว่างเกิดภัย และแผนช่วยเหลือหลังเกิดภัย เป็นประจำในทุกท้องถิ่นที่มีความเสี่ยงภัยอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง เพื่อป้องกันการตื่นตระหนกและสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง

๓) ส่งเสริมการวิจัยเกี่ยวกับการเกิดแผ่นดินไหวในเชิงลึก เผยแพร่งานวิจัย รวมถึงการนำผลงานวิจัยที่มีอยู่มาปรับใช้กับการวางแผน การพัฒนาองค์กร บุคลากรและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมสำหรับการเกิดภัยพิบัติ การป้องกันและการบรรเทาสาธารณภัย

๔) มีมาตรการเยียวยาหลังจากเกิดภัยพิบัติแผ่นดินไหวอย่างเร่งด่วนและทันต่อสถานการณ์ ทั้งด้านงบประมาณ ด้านบุคลากร ด้านเครื่องมือให้ความช่วยเหลือ ด้านสาธารณสุข ด้านสุขภาพ และด้านบำบัดฟื้นฟูจิตใจ

๕) ในกรณีการเกิดแผ่นดินไหวบริเวณรอยเลื่อนใต้ทะเลหรือรอยเลื่อนบริเวณชายฝั่งทะเล ควรจัดให้มีการเตรียมความพร้อมระบบสัญญาณเตือนภัยสึนามิในระดับชุมชนให้ครอบคลุมทุกพื้นที่เสี่ยงภัย โดยให้ระบบสัญญาณเตือนภัยในชุมชนดังกล่าวเชื่อมโยงข้อมูลระบบสัญญาณเตือนภัยโดยตรงกับศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติ

มาตรการด้านกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับ

๑) มีมาตรการบังคับให้ผู้ประกอบการหรือเจ้าของสิ่งปลูกสร้างในเขตพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดภัยพิบัติแผ่นดินไหว ที่ปลูกสร้างก่อนพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๕๐ มีผลบังคับใช้ ควรปรับปรุงสิ่งปลูกสร้างให้สามารถต้านทานต่อการเกิดแผ่นดินไหวได้ ตามข้อกำหนดในพระราชบัญญัติควบคุมอาคารพ.ศ. ๒๕๕๐

กำหนดให้อาคารทั้งของรัฐและเอกชนที่ก่อสร้างในพื้นที่เสี่ยงภัยต้องแสดงแบบอาคารโดยเปิดเผยต่อสาธารณะ เพื่อแสดงให้เห็นถึงแบบโครงสร้างของอาคารที่รองรับของแผ่นดินไหวเพื่อประโยชน์ของประชาชนผู้ใช้อาคาร

๒) เร่งดำเนินการปรับปรุงพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๕๐, กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๙ (พ.ศ.๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้ครอบคลุมถึง

อาคารที่พักอาศัย สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน เช่น อาคารโรงมหรสพ หอประชุม โรงแรม เป็นต้น ตลอดจนอาคารอื่นที่มีความสูงไม่เกิน ๑๕ เมตร ในพื้นที่เสี่ยงภัยแผ่นดินไหว

๓) ในกรณีหากเกิดภัยพิบัติแผ่นดินไหว ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นๆ ในพื้นที่ เช่น หน่วยงานทหารในพื้นที่เสี่ยงภัยพิบัติ เป็นต้น สามารถเบิกและใช้งบประมาณที่จำเป็นเร่งด่วน ในส่วนของงบประมาณป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของจังหวัดได้ทันที

(๙)

ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ การปรับปรุงการบริหารจัดการและการ บริการขององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ (เสนอคณะรักษาความสงบแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗)

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ตระหนักถึงความสำคัญในการปรับปรุงการบริหารจัดการและการบริการขององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ เพื่อให้การบริหารจัดการและบริการระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพของ ขสมก. มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ไม่ก่อกวนสินไหม มีสภาพทางการเงินที่อยู่ได้ด้วยตนเองและลดภาระหนี้สินเดิม โดยไม่ก่อความเดือดร้อนให้กับประชาชนทั้งในด้านราคาและมาตรฐานคุณภาพ รวมทั้งไม่เป็นภาระด้านงบประมาณต่อรัฐบาล จึงได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างเร่งด่วนและจัดทำเป็นความเห็นและข้อเสนอแนะ เสนอต่อคณะรักษาความสงบแห่งชาติ เพื่อประกอบการพิจารณา มีประเด็นข้อเสนอแนะดังนี้

๑. พิจารณาปรับโครงสร้างการบริหารจัดการและการบริการระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพ โดยการให้สัมปทานการเดินรถโดยสารประจำทางทั้งหมดให้กับผู้ประกอบการเอกชน ส่วน ขสมก. มีหน้าที่ในการกำกับดูแลและบริหารสัญญาการเดินรถ ภายใต้สมมติฐานดังนี้

๑.๑ รายได้ทั้งหมดจากการให้สัมปทานเป็นยอดรวมระหว่างรายได้จากค่าประมูลและจากค่าสัมปทานรายเดือน และรายได้อื่นๆ ที่เกิดจากการเปลี่ยนโครงสร้างองค์กรเป็นการให้สัมปทาน เช่น การขายรถโดยสารเดิม เป็นต้น

๑.๒ ภาระหนี้สินทั้งหมดของ ขสมก. คิดจากภาระหนี้สินเดิมรวมกับดอกเบี้ย และภาระหนี้ที่เกิดจากการเปลี่ยนโครงสร้างองค์กรเป็นการให้สัมปทาน เช่น การจ่ายเงินชดเชยการเลิกจ้างพนักงาน เป็นต้น

๑.๓ สมมติฐานการประมูล คือ รายได้จากค่าประมูลต้องครอบคลุมภาระหนี้สินทั้งหมดของ ขสมก. และรายได้จากค่าสัมปทานรายเดือนต้องครอบคลุมค่าใช้จ่ายรายเดือนของ ขสมก.ตามโครงสร้างใหม่

๑.๔ กำหนดระยะเวลาในการให้สัมปทาน ขึ้นกับการคำนวณระยะเวลาที่เหมาะสม เพื่อให้รายได้ที่จะได้รับในข้อ ๑.๑ สามารถครอบคลุมกับภาระหนี้ในข้อ ๑.๒ หรือ ตามสมมติฐานการประมูลในข้อ ๑.๓

๒. ขสมก.มีหน้าที่ในการบริหารสัญญา (Regulator/Contract Management) กำกับและบริหารสัญญาเดินรถให้เป็นไปตามสัญญาการให้บริการเชิงคุณภาพ (Performance Base Contract : PBC) โดยกำหนดมาตรฐาน และเงื่อนไขขั้นต่ำที่เหมาะสมในการให้บริการเป็นมาตรฐานเดียวกันเพื่อให้ผู้ประกอบการทุกรายต้องถือปฏิบัติ (Single Operation by Multiple Operators) ดังนี้

๒.๑ แต่งตั้งคณะกรรมการร่วมที่มีองค์ประกอบจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อทำหน้าที่ในการกำหนดมาตรฐาน ข้อกำหนด เงื่อนไข ราคาทรัพย์สินที่จะขายให้แก่ผู้รับสัมปทาน รวมถึงอัตราค่าสัมปทาน และราคาค่าโดยสาร ในสัญญาสัมปทาน

ทั้งนี้ ควรมีการทบทวนเส้นทางเดินรถให้เหมาะสม เพื่อรองรับความต้องการของประชาชนและความคุ้มค่าด้านธุรกิจของผู้รับสัมปทาน โดยอาจแบ่งการให้สัมปทานเป็นรายกลุ่ม-เส้นทางคือให้พิจารณาเส้นทางที่มีโอกาสในการประกอบธุรกิจง่ายและยากไว้ด้วยกัน

๒.๒ กำหนดให้ผู้รับสัมปทานทุกรายต้องรับผิดชอบภาระค่าใช้จ่ายในการดำเนินการเดินรถโดยสารประจำทางทั้งหมด

๒.๓ กำหนดให้ผู้ขอรับสัมปทานต้องขอรับสัมปทานเป็นจำนวนรถโดยสารประจำทาง, ในแต่ละเส้นทางเดินรถตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ดังนั้น ในหนึ่งเส้นทางเดินรถจะมีผู้รับสัมปทานมากกว่า ๑ ราย และควรกำหนดสัดส่วนร้อยละของจำนวนรถโดยสารที่จะรับสัมปทานได้มากที่สุดในแต่ละเส้นทาง ทั้งนี้เพื่อให้โอกาสผู้ประกอบการรายเล็กสามารถเข้ามาแข่งขัน และเป็นทางเลือกแก่ผู้โดยสาร รวมทั้งเกิดการกระตุ้นเพิ่มประสิทธิภาพการรักษามาตรฐานการให้บริการ

๒.๔ อาจเลือกใช้วิธีการประมูลขายรถโดยสารที่มีอยู่เดิมของ ขสมก.หรือกำหนดให้ผู้รับสัมปทานทุกรายต้องรับซื้อรถโดยสารประจำทางของ ขสมก.ที่เคยวิ่งบริการในเส้นทางที่ได้รับสัมปทาน

๒.๕ กำหนดให้ผู้รับสัมปทานทุกรายต้องปรับปรุงระบบเชื้อเพลิงของรถโดยสารประจำทางเปลี่ยนมาใช้ก๊าซธรรมชาติ (CNG) ภายในระยะเวลาที่กำหนดในสัญญา

๒.๖ กำหนดให้ผู้รับสัมปทานทุกรายต้องใช้รถโดยสารประจำทางที่ได้มาตรฐานและมีคุณลักษณะทั้งทางกายภาพ การนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการ (E-Ticket, GPS, GPRS) ตามที่กำหนดในสัญญา

๒.๗ การกำหนดเงื่อนไขการปรับขึ้นราคาค่าโดยสาร การให้เงินอุดหนุนกรณีรัฐขอความร่วมมือจากผู้ประกอบการให้ชะลอการขึ้นค่าโดยสาร ต้องคำนวณจากต้นทุนการดำเนินงาน และค่าเชื้อเพลิงโดยใช้ราคาก๊าซธรรมชาติ (CNG) เป็นฐาน

๒.๘ กำหนดให้ผู้รับสัมปทานทุกรายต้องรับลูกจ้างเดิมบางส่วน of ขสมก. มาเป็นพนักงานใหม่ของผู้ได้รับสัมปทานโดยต้องมีจำนวน และระยะเวลาการจ้างไม่น้อยกว่าที่กำหนดในสัญญาในรูปแบบอัตราถอยหลัง คือจำนวนร้อยละของลูกจ้างเดิม ขสมก.ที่กำหนดให้ผู้รับสัมปทานต้องจ้างจะลดลงตามระยะเวลาที่เพิ่มขึ้น

๒.๙ กำหนดให้รัฐจะต้องมีมาตรการรองรับที่ชัดเจน และเป็นธรรมต่อพนักงาน ขสมก. ที่ได้รับผลกระทบ รวมถึงต้องมีกระบวนการสร้างความเข้าใจต่อพนักงานของ ขสมก. ก่อนเริ่มดำเนินการโดยอาจแบ่งการดำเนินการเป็น ๔ กรณี ดังนี้ คือ

๑) พนักงานที่สมัครใจออกจากงานโดยเข้าโครงการเกษียณอายุก่อนกำหนดและไม่ประสงค์จะทำงานต่อ

๒) พนักงานที่สมัครใจออกจากงานโดยเข้าโครงการเกษียณอายุก่อนกำหนดและประสงค์จะเข้าทำงานเป็นพนักงานใหม่ตามระบบการจ้างของผู้รับสัมปทาน

๓) พนักงานที่ไม่ประสงค์จะเข้าโครงการเกษียณอายุก่อนกำหนดและต้องการจะทำงานต่อตามระบบงานใหม่ของ ขสมก.

๔) พนักงานที่ไม่ประสงค์จะเข้าโครงการเกษียณอายุก่อนกำหนดและต้องการจะทำงานต่อโดยเป็นพนักงานใหม่ตามระบบงานของผู้รับสัมปทาน

ทั้งนี้ งบประมาณที่ใช้ในการจ่ายค่าชดเชยกรณีเลิกจ้างในข้อ ๑) และข้อ ๒) และกรณีการจ่ายเงินส่วนต่างของอัตราเงินเดือนที่ขาดไปจากเดิมในกรณีปฏิบัติงานต่อจนกว่าจะเกษียณในข้อ ๓) และข้อ ๔) ให้ใช้เงินจากรายรับที่ได้จากการให้สัมปทานการเดินรถ โดยมีการประมาณการล่วงหน้าและคิดรวมไว้เป็นต้นทุนภาระหนี้สินของ ขสมก.แล้ว ซึ่งคุ่มค่ากว่าการต้องรับภาระดอกเบี้ยจากหนี้สะสม

๓. ควรมีการปรับโครงสร้างองค์กรและการบริหารงานของ ขสมก.ใหม่ เพื่อให้สอดคล้องและเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวข้างต้น รวมทั้ง การแสดงผลการดำเนินงานในแต่ละรอบปีต่อสาธารณะเพื่อความโปร่งใส

๔. การบริหารจัดการเดินรถรูปแบบใหม่และการประเมินการบริการเชิงคุณภาพ (PBC) โดยการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้ ให้กำหนดตามเกณฑ์ที่ ขสมก.ได้นำเสนอในแผนปรับปรุงการบริหารจัดการ

๕. กรณีที่รัฐมีความจำเป็นต้องดำเนินการมาตรการลดค่าครองชีพให้กับประชาชนในส่วนของ การลดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง (รถโดยสารประจำทางธรรมดา) เพื่อให้มาตรการดังกล่าวเป็นการช่วยเหลือประชาชนผู้มีรายได้น้อยอย่างแท้จริงและผู้สูงอายุ รัฐต้องดำเนินการให้มีการขึ้นทะเบียนประชาชนผู้มีรายได้น้อย และควรเลือกใช้วิธีการแจกคูปองที่ใช้ได้กับรถบริการทุกคันแทนการจัดรถบริการเฉพาะให้กับผู้มีรายได้น้อย ทั้งนี้จะทำให้ผู้มีรายได้น้อยมีโอกาสเลือกเส้นทางและมีจำนวนรถบริการรองรับผู้มีรายได้น้อยมากขึ้น ทั้งยังก่อให้เกิดรายได้แบบกระจายตัวกับผู้รับสัมปทาน รวมทั้งรัฐจะจ่ายค่าบริการเพื่อช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยตามจริง และเก็บข้อมูลเพื่อการวางแผนที่เหมาะสมต่อไป

(๑๐)

ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ การพัฒนาการบริการสาธารณะ (เสนอคณะรักษาความสงบแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗)

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้ตระหนักถึงความสูญเสียจากอุบัติเหตุรถบริการสาธารณะ ซึ่งความสูญเสียจากอุบัติเหตุทางถนนเป็นปัญหาระดับชาติที่ทุกประเทศทั่วโลกต่างให้ความสำคัญ โดยองค์การสหประชาชาติได้กำหนดให้ปี ค.ศ. ๒๐๑๑ - ๒๐๒๐ เป็นทศวรรษแห่งความปลอดภัยทางถนน ที่ทุกประเทศต้องลงมือทำ ซึ่งรัฐบาลได้ประกาศให้ประเทศไทยดำเนินการตามปฏิญญาองค์การสหประชาชาติ โดยประกาศให้ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๖๓ เป็นทศวรรษแห่งการปฏิบัติการเพื่อความปลอดภัยทางถนน จากรายงานขององค์การอนามัยโลก พ.ศ. ๒๕๕๖ (Global Status Report on Road Safety ๒๐๑๓) พบว่า ประเทศไทยมีอัตราผู้เสียชีวิตสูงถึง ๓๘.๑ คน ต่อจำนวนประชากร ๑ แสนคน นับเป็นอันดับ ๓ ของโลก

สถิติการเกิดอุบัติเหตุ การบาดเจ็บ และการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนถือเป็นตัวเลขความสูญเสียที่สูงมาก ซึ่งมีสาเหตุมาจาก ๓ ปัจจัยหลัก ได้แก่ ปัญหาความพร้อมของพนักงานขับรถ ปัญหามาตรฐานของตัวรถโดยสาร ปัญหาถนนและสิ่งแวดล้อมที่ไม่ได้มาตรฐาน แม้ว่ากรมการขนส่งทางบกจะได้มีการศึกษาแล้ว แต่ก็ยังไม่ได้มีการกำหนด ให้เป็นมาตรฐานเทียบเท่ามาตรฐานสากล จากสถานการณ์และสภาพปัญหาดังกล่าว สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจึงได้ดำเนินการศึกษาวิเคราะห์และรับฟังความคิดเห็นจากผู้เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำความเห็นและข้อเสนอแนะ เรื่อง “การพัฒนาการบริการสาธารณะ” เสนอต่อคณะรักษาความสงบแห่งชาติ เพื่อนำไปสู่การกำหนดนโยบายและแนวปฏิบัติในการเพิ่มมาตรการความปลอดภัยรถบริการสาธารณะควบคู่ไปกับการจัดระเบียบรถบริการสาธารณะต่อไป ดังนี้

๑. ด้านการพัฒนาการบริการสาธารณะ ประกอบด้วย

๑.๑ มาตรฐานรถโดยสารสาธารณะ

รัฐต้องกำหนดมาตรฐานรถโดยสารสาธารณะและมาตรฐานผู้โดยสารโดยสารสาธารณะที่ได้รับรองจากรัฐ และมีกระบวนการตรวจสอบสภาพรถโดยมีการออกใบรับรองมาตรฐานเป็นระยะ ดังต่อไปนี้

๑) มีการตรวจสอบการดัดแปลงรถ การติดตั้งที่นั่งเกิน การติดตั้งถังแก๊ส

๒) มีการทดสอบสมรรถนะของรถดัดแปลงตามมาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับของสากล ด้วยการจำลองสถานการณ์เสี่ยงในสนามทดสอบรถ ได้แก่ การเลี้ยวโค้งที่ความเร็วสูง การหยุด หรือเปลี่ยนช่องทางกะทันหัน ฯลฯ

๓) มีการตรวจสอบสภาพรถ โดย

● นำแนวทางมาตรฐานความปลอดภัยที่เป็นมาตรฐานสากลมาประยุกต์ใช้กับการตรวจสอบอุปกรณ์และส่วนโครงสร้างของรถโดยสารสาธารณะ

- พัฒนาแนวทางการเชื่อมโยงการตรวจสอบสภาพและการให้ใบอนุญาตประกอบการ มีการใช้ระบบการจัดอันดับ (Rating) กับผู้ประกอบการ

- พัฒนากลไกการตรวจสอบสภาพขณะเดินรถ ให้เชื่อมโยงกับการตรวจสอบสภาพตามเวลา และใช้การสุ่มตรวจสอบสภาพขณะให้บริการ

- ๔) มีความเคร่งครัดในการตรวจสอบคุณสมบัติของรถโดยสารสาธารณะให้ตรงตามประเภทที่จดทะเบียนของรถโดยสารสาธารณะ

- ๕) กรมการขนส่งทางบกต้องเข้มงวดมาตรการตรวจสอบสภาพรถประจำป้ออย่างจริงจัง

๑.๒ มาตรฐานพนักงานขับรถ

รัฐต้องตรากฎระเบียบว่าด้วยมาตรฐานพนักงานขับรถ ระบบค่าจ้าง สวัสดิการ ระยะเวลาการทำงาน การพักผ่อนที่เหมาะสม วินัย มาตรฐานวิชาชีพของพนักงานขับรถ และมีมาตรการกำกับพฤติกรรมพนักงานขับรถ ดังนี้

- ๑) ให้มีการกำกับตรวจสอบ และลงโทษผู้มีพฤติกรรมเสี่ยงอย่างจริงจัง

- ๒) มีการเข้มงวดการออกใบอนุญาตขับขี่รถสาธารณะ รวมทั้งตรวจสอบสุขภาพกายและสุขภาพจิต

- ๓) กำหนดระดับการศึกษาขั้นต่ำมัธยมศึกษาปีที่ ๓

- ๔) พัฒนาการฝึกอบรม ให้ความรู้อย่างจริงจังและเป็นระบบ

- ๕) กำหนดระยะเวลาและระยะทางในการขับรถให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก และให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

- ๖) การกำหนดใบอนุญาตขับขี่รถสาธารณะ ควรแยกประเภทความเหมาะสมและประสบการณ์ของผู้ขับขี่ ในแต่ละประเภทตามมาตรฐานสากลที่กำหนด

- ๗) มีมาตรการสร้างแรงจูงใจให้พนักงานขับรถที่มีพฤติกรรมขับรถดี

๑.๓ มาตรฐานพนักงานบริการบนรถโดยสารสาธารณะ

พนักงานบริการบนรถโดยสารสาธารณะต้องตรวจสอบประวัติ ได้รับการฝึกอบรม และมีข้อกำหนดว่าด้วยวินัยและมารยาท มีความสามารถในการช่วยชีวิตเบื้องต้นเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉินหรือเกิดอุบัติเหตุ

๑.๔ ผู้ประกอบการ

ต้องปฏิบัติตามกฎหมายโดยเคร่งครัดและมีการทำประกันภัยอุบัติเหตุให้ผู้ใช้บริการรถโดยสารสาธารณะ

๑.๕ ด้านเทคโนโลยี ควรมีการดำเนินการ ดังนี้

- ๑) เร่งปรับปรุงกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ เพิ่มเติมตามความในพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยกำหนดให้ GPS/CCTV for Tracking เป็นอุปกรณ์มาตรฐาน

- ๒) ส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยี GPS/CCTV for Tracking ตลอดจนระบบปฏิบัติการแจ้งเตือนพฤติกรรมรถขับที่ไมเหมาะสมของผู้ขับขี่และผู้ควบคุมระบบให้มีความเหมาะสมกับระบบการขนส่งของประเทศไทย

๓) กำหนดมาตรฐานอุปกรณ์ในการตรวจสอบ ควบคุม สำหรับเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่ในการตรวจสอบ ควบคุมตามกฎหมาย

๔) มีการบูรณาการด้านเทคโนโลยีกับหน่วยงานที่รับผิดชอบให้เป็นมาตรฐานเดียวกันทั้งระบบ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามกฎหมาย

๒. ด้านการบริหารจัดการความปลอดภัยรถบริการสาธารณะ ประกอบด้วย

๒.๑ โครงสร้างและบทบาทคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง

๑) ควรมีการปรับโครงสร้างคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง

๒) มีการนำเรื่องของ “ความปลอดภัยรถโดยสารสาธารณะ” มากำหนดเป็นนโยบาย พร้อมทั้งวางกลไกติดตามกำกับ ประเมินผล

๒.๒ ด้านการบริหารจัดการ GPS/CCTV for Tracking

๑) จัดตั้งศูนย์ควบคุมระบบการปฏิบัติการ GPS/CCTV for Tracking ที่มีการบูรณาการร่วมกันระหว่างภาครัฐ และภาคเอกชน เพื่อรองรับระบบให้เพียงพอ

๒) ส่งเสริมการทำแผนปฏิบัติการร่วมกันระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน สนับสนุนงบประมาณ ตลอดจนปรับปรุงอัตราค่าจ้างและอุปกรณ์ในการควบคุมระบบการปฏิบัติการ GPS/CCTV for Tracking

๓) จัดทำระบบจัดเก็บข้อมูลและระบบสารสนเทศให้กับรถทุกประเภท

๔) กำหนดให้กรมการขนส่งทางบกมีหลักสูตรสำหรับอบรมบุคลากรเฉพาะด้าน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับระบบเทคโนโลยี GPS/CCTV for Tracking

๒.๓ มาตรการบังคับใช้กฎหมาย และบทลงโทษ

๑) มีบทลงโทษที่ชัดเจนกับพนักงานขับรถที่ฝ่าฝืนตามระดับชั้น เริ่มตั้งแต่การปรับจนถึงระดับการยกเลิกใบอนุญาตขับขี่รถสาธารณะ

๒) มีบทลงโทษที่ชัดเจนกับผู้ประกอบการที่ละเลยและละเมิดมาตรฐานด้านความปลอดภัย

๓) ปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องให้ทันสมัย และรองรับกับแนวทาง การบังคับใช้เทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ เพื่อการพัฒนาการขนส่งทางบก

๔) มีมาตรการบังคับใช้กฎหมายให้มีผลทางการปฏิบัติอย่างจริงจัง

๒.๔ มาตรการด้านประชาสัมพันธ์

๑) ประชาสัมพันธ์ให้ภาคประชาชนและผู้ประกอบการรับทราบถึงประโยชน์จากการติดตั้งระบบ GPS/CCTV for Tracking

๒) รัฐต้องสร้างความร่วมมือกับผู้ประกอบการให้ตระหนักถึงการสร้างความเข้าใจกับผู้โดยสารให้มีการปฏิบัติตัวที่ปลอดภัยขณะเดินทาง เช่น การสาธิตวิธีการใช้อุปกรณ์ความปลอดภัยต่างๆ เป็นต้น

๓.๒

หลักการและระบบการติดตาม
ประเมินผลความเห็นและข้อเสนอแนะ
ของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติ ที่เสนอต่อคณะรัฐมนตรี

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

หลักการและระบบการติดตามประเมินผล

ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ที่เสนอต่อคณะรัฐมนตรี

การเกิดขึ้นขององค์กรสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (The National Economic and Social Advisory Council) ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญฯ พ.ศ. ๒๕๔๐ คือ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และให้ความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีว่า คิดเห็นอย่างไรต่อกรณีปัญหาด้านเศรษฐกิจและสังคม สภาที่ปรึกษาฯ จึงเป็น “องค์กรให้คำปรึกษา” ไม่ได้มีหน้าที่ในทางปฏิบัติหรือเป็นองค์กรดำเนินการ ไม่มีอำนาจในการบริหารราชการแผ่นดิน ไม่มีอำนาจอนุมัติหรือเห็นชอบในเรื่องใดๆ แต่อาจมีผลในทางจูงใจหรือโน้มน้าวความคิดเห็นและการตัดสินใจของฝ่ายบริหารได้ เป็นเสมือนการจัดตั้ง “สภาอุดมทัศน์” ขึ้นมาเพื่อทำหน้าที่เป็นป้ายบอกทาง (Signpost) ในการวางแผนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง สำหรับกำหนดทิศทางการพัฒนาของประเทศ พร้อมทั้งนำประเทศเข้าสู่การเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงในแต่ละด้านอย่างเหมาะสม

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา สภาที่ปรึกษาฯ ได้ทำหน้าที่ในการเป็นสื่อกลางสะท้อนปัญหาทางด้านเศรษฐกิจและสังคมจากประชาชนสู่รัฐบาลหรือคณะรัฐมนตรีเป็นจำนวนมาก แม้ในทางปฏิบัติจะมีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับหลักการ เจตนารมณ์ บทบาท ภารกิจ และอำนาจหน้าที่ของสภาที่ปรึกษาฯ อยู่บ้าง โดยเฉพาะ “บทบาทและหน้าที่ในการเป็นที่ปรึกษา ของรัฐบาล”

อย่างไรก็ตาม การดำเนินงานสภาที่ปรึกษาฯ ก็ถือได้ว่า มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมตามเจตนารมณ์และระบอบการปกครองประชาธิปไตยอย่างแท้จริง และเพื่อเป็นการปรับปรุงกระบวนการทำงานและพัฒนาคุณภาพการจัดทำความเห็นและข้อเสนอแนะ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ได้กำหนดให้มีระบบและกลไกในการติดตามประเมินผลตามแนวทางที่สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ขององค์กร โดยมีการจัดตั้งศูนย์ติดตามประเมินผลและประสานงานภาครัฐ (ศ.ตป.) เป็นส่วนราชการภายใน เพื่อดำเนินภารกิจในการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานที่เกิดจากการให้คำปรึกษา ความเห็น และข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ ต่อคณะรัฐมนตรี รวมทั้งการติดตามผลการดำเนินงานตามมติคณะรัฐมนตรีของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยมีผลการดำเนินงาน สรุปได้ดังนี้

๑. การติดตามและประเมินผลขององค์กรสภาที่ปรึกษาฯ

๑.๑ ความหมายของการติดตามและประเมินผล

การติดตามและประเมินผล (Monitoring and Evaluation) เป็นคำที่มักจะใช้ควบคู่กัน การติดตาม และประเมินผลจะช่วยให้ผู้บริหารทราบว่า การดำเนินงานเป็นไปตามนโยบายหรือไม่และมีความก้าวหน้า หรือมีปัญหาอุปสรรคประการใด การติดตาม (Monitoring) และการประเมินผล (Evaluation) เป็นกระบวนการที่แตกต่างกันทั้งในขั้นตอนและเทคนิคการดำเนินงาน

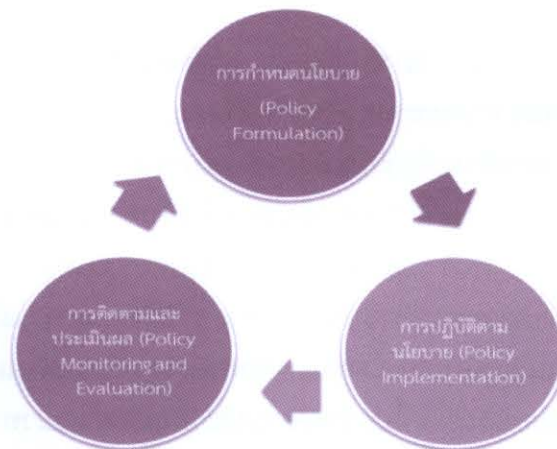

มีจุดมุ่งหมายในกิจกรรมไม่เหมือนกัน แต่กระบวนการทั้งสองมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน และเมื่อนำแนวคิดและหลักการติดตามและประเมินผลมาประสานใช้ด้วยกัน ผู้บริหารจะสามารถกำกับ ทบทวน และพัฒนางานและปรับปรุงนโยบายได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยวงจรการดำเนินนโยบายมีองค์ประกอบพื้นฐานในภาครวมอยู่ ๓ ส่วน คือ

๑.๑.๑ การกำหนดนโยบาย เป็นการศึกษาค้นคว้าข้อมูลต่างๆเกี่ยวกับนโยบาย เพื่อสร้างวิสัยทัศน์อันจะนำไปสู่การกำหนดรายละเอียดในแต่ละส่วนโครงการ ได้แก่ การกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมายแนวทางการดำเนินงานและผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑.๑.๒ การดำเนินงาน/การปฏิบัติตามนโยบาย เป็นขั้นตอนการบริหารงานเพื่อดำเนินกิจกรรมตามที่กำหนดไว้ในส่วนของการวางนโยบาย เป็นการบริหารจัดการทรัพยากรให้ไปสู่เป้าหมายของนโยบาย

๑.๑.๓ การติดตามและประเมินผล (Monitoring and Evaluation) เป็นขั้นตอนที่มีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินนโยบาย เพราะเป็นการติดตามกำกับกับการดำเนินของนโยบาย เพื่อปรับปรุงและตรวจสอบผลสำเร็จของนโยบายว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์/เป้าหมาย/หรือไม่

การดำเนินงานของนโยบายในภาพรวม

การดำเนินงานขององค์กรใดๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนโดยทั่วไป จะต้องมึระบบการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานเพื่อเป็นข้อมูลย้อนกลับมานับสนุนการตัดสินใจขององค์กร ในการปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานตามบทบาทภารกิจขององค์กรว่าผลผลิต (Output) ขององค์กรนี้ๆ ได้มีผลการตอบรับการตอบสนอง หรือมีผลกระทบ (Impact) ตลอดจนมีผลลัพธ์สุดท้าย (Outcome) อย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งมีลักษณะเป็นข้อเสนอแนะเชิงนโยบายสาธารณะในด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ที่มีผลกระทบในวงกว้างต่อประชาชนโดยรวม จึงควรต้องมีการติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่องถึงผลสัมฤทธิ์ของความเห็นและข้อเสนอแนะ ตลอดจนทราบถึงการดำเนินงานปัญหาและอุปสรรค

๑.๒ การติดตามและประเมินผลขององค์กรสภาที่ปรึกษา

องค์กรสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็น “องค์กรสะท้อนปัญหา ด้านเศรษฐกิจและสังคมในลักษณะให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ และความเห็นจากประชาชน” มีใช้องค์กรที่มีการใช้อำนาจรัฐในการตัดสินใจในนโยบายสาธารณะของประเทศเพราะความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษา ที่นำเสนอคณะรัฐมนตรี เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานนโยบายสาธารณะด้านต่างๆ ของประเทศ ซึ่งมีอำนาจในการบริหารราชการแผ่นดินและการตัดสินใจในทางนโยบายโดยตรง โดยที่มีบทบัญญัติตามมาตรา ๑๖ ของพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้บัญญัติให้ความเห็นของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่เสนอต่อคณะรัฐมนตรี ต้องจัดทำเป็นรายงานแสดงความเห็นของสมาชิกทุกฝ่ายที่เสนอความเห็นทั้งในทางสนับสนุนและคัดค้าน พร้อมทั้งเหตุผลและข้อดี ข้อเสียหรือผลกระทบของแนวทางการดำเนินการตามความเห็นที่เสนอ และเปิดเผยให้สาธารณชนทราบด้วย และมาตรา ๑๗ บัญญัติให้คณะรัฐมนตรีจัดทำรายงานผลการพิจารณาหรือผลการดำเนินการของคณะรัฐมนตรีในเรื่องสภาที่ปรึกษา ให้คำปรึกษาหรือข้อเสนอแนะหรือให้ความเห็นเพื่อเสนอต่อสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและเปิดเผยเหตุผลให้สาธารณชนทราบด้วย

ทั้งนี้ คำปรึกษาในลักษณะและรูปแบบของความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษา ที่คณะรัฐมนตรีขอคำปรึกษานั้น “ไม่เป็นการกระทบกระเทือนถึงอำนาจในการบริหารราชการแผ่นดินของคณะรัฐมนตรี” ฉะนั้น การติดตามและประเมินผลความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษา จึงต้องมี “รูปแบบเฉพาะ” ในลักษณะองค์กรให้คำปรึกษาจากประชาชนผู้มีบทบาทขององค์กรผู้ใช้อำนาจรัฐหรือองค์กรตรวจสอบที่อยู่เหนือรัฐบาล โดยควรเป็น “การติดตามและประเมินผลการดำเนินงานในเชิง “องค์กรกัลยาณมิตร” กับทุกรัฐบาล กล่าวคือ ให้ข้อเสนอแนะและคำปรึกษาที่มีเจตจำนงเดียวกันกับทุกรัฐบาลที่มีเป้าหมายในการกำหนดนโยบายสาธารณะเพื่อมุ่งตอบสนองต่อประโยชน์สุขของประชาชนและคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศชาติเป็นสำคัญ

สภาที่ปรึกษา ได้กำหนดให้มีระบบและกลไกในการติดตามประเมินผลตามแนวทางที่สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ขององค์กร โดยมีคำสั่งสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ที่ ๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๔ เรื่อง การจัดตั้งศูนย์ติดตามประเมินผลและประสานงานภาครัฐ (ศ.ตป.) เป็นส่วนราชการภายในสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อดำเนินการในภารกิจด้านการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานที่เกิดจากการให้คำปรึกษา ความเห็น และข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษา ต่อคณะรัฐมนตรี รวมทั้งประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับความเห็นและข้อเสนอแนะ และการติดตามผลการดำเนินงานตามมติคณะรัฐมนตรีกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะและความเห็นของสภาที่ปรึกษา ซึ่งศูนย์ติดตามประเมินผลและประสานงานภาครัฐ ได้มี “หลักการและแนวทาง” ในการ “ติดตาม” หรือ “ประสานขอรับทราบผล” ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษา ที่เสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีโดยกำหนด “บทบาทและจุดยืน” ในการดำเนินงานที่เหมาะสมกับ

บริบทขององค์กรให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะที่มีช่องว่างการตามรัฐธรรมนูญประเภทตรวจองค์กรอิสระในการสอบการใช้อำนาจรัฐ ดังนี้

“ไม่ก้าวล่วง” หรือ **“ไม่ก้าวก้าว”** ในการบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารหรือรัฐบาล

“ไม่ตรวจสอบ” หรือ **“ไม่สอบสวน”** หรือ **“ไม่กำกับ”** หรือ **“ไม่สั่งการ”** หน่วยงานใดๆ

“ไม่ล่วงล้ำ” หรือ **“ไม่แทรกแซง”** การปฏิบัติราชการของหน่วยงานในฝ่ายบริหารหรือ กระทรวง ทบวง กรมต่างๆ

วัตถุประสงค์การติดตามประเมินผลของสำนักงานสภาที่ปรึกษา

สำนักงานสภาที่ปรึกษา มีวัตถุประสงค์สำคัญในการการติดตามประเมินผลการดำเนินงาน ที่เกี่ยวกับการให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษา เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงการดำเนินงานขององค์กรให้สามารถจัดทำความเห็นฯ ให้คณะรัฐมนตรีหรือรัฐบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถจำแนกออกได้ ๕ ประการ ดังนี้

(๑) เพื่อประกอบการจัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับผลงานและอุปสรรคในการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษา เพื่อนเสนอต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา ตามมาตรา ๒๗ (๓) ของพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๗

(๒) เพื่อเป็นการรายงานผลในการเสนอความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษา ที่เสนอต่อคณะรัฐมนตรีไปแล้วให้กับภาคประชาชนได้รับทราบตามมาตรา ๑๗ ของพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(๓) เพื่อการติดตามผลการตอบรับหรือการตอบสนองของคณะรัฐมนตรีและหน่วยงานภาครัฐ ตลอดจนการเกิดผลกระทบ (Impact) หรือผลลัพธ์ (Outcome) อันสืบเนื่องมาจากความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษา ที่เสนอไปยังคณะรัฐมนตรี

(๔) เพื่อการประสานสัมพันธ์และสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐ ในลักษณะกัลยาณมิตร ในการติดตามประเมินผลความเห็นและข้อเสนอของสภาที่ปรึกษา อันเป็นการเผยแพร่ ชี้แจง และสร้างความเข้าใจ ในผลผลิตของบทบาทภารกิจของสภาที่ปรึกษา ให้เป็นที่ยอมรับของหน่วยงานภาครัฐโดยทั่วไป

(๕) เพื่อติดตามประเมินผลการดำเนินงานที่เกิดจากการให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะ รับทราบข้อจำกัด ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษา เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษา ให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

๑.๓ แนวคิดและหลักการที่องค์กรสภาที่ปรึกษา ใช้ในการติดตามและประเมินผล

แนวคิดสำคัญที่สำนักงานสภาที่ปรึกษา นำมาใช้ในการติดตามประเมินผลการดำเนินการตามความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่เสนอต่อคณะรัฐมนตรี ประกอบด้วย

๑.๓.๑ แนวคิดที่หนึ่ง มีความเห็นว่า สภาที่ปรึกษาฯ เป็นองค์กรให้คำปรึกษาหรือองค์กรที่ให้คำแนะนำต่อคณะรัฐมนตรี ดังนั้น **เมื่อได้ให้คำปรึกษา ความเห็น และข้อเสนอแนะไปแล้ว ถือได้ว่าภารกิจการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาฯ ได้สิ้นสุดลงแล้ว** และย่อมเป็นดุลยพินิจของฝ่ายบริหารหรือคณะรัฐมนตรีที่จะนำความเห็น ข้อเสนอแนะ หรือคำปรึกษานั้นๆ ไปสู่การตัดสินใจเชิงนโยบาย หรือไปปฏิบัติจัดทำให้เกิดผลในทางปฏิบัติต่อไป

๑.๓.๒ แนวคิดที่สอง มีความเห็นว่า แม้สภาที่ปรึกษาฯ ได้ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะไปแล้ว แต่ภารกิจของสภาที่ปรึกษาฯ ยังไม่สิ้นสุดและยุติลง โดยยังต้องมีการประสานและการติดตามผลการดำเนินงานกับคณะรัฐมนตรีหรือหน่วยงานในฝ่ายบริหารต่อไป เพื่อการติดตามผลการตอบรับหรือการตอบสนองของคณะรัฐมนตรีและหน่วยงานภาครัฐ สถานสัมพันธ์และสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐในลักษณะกัลยาณมิตร รับทราบข้อจำกัด ปัญหาและอุปสรรคของสภาที่ปรึกษาฯ ในการดำเนินงาน รวมทั้งข้อเสนอแนะอันจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนาองค์กรสภาที่ปรึกษาฯ ตลอดจนเป็นประโยชน์ต่อการรายงานผลให้กับรัฐบาลและสาธารณชนได้รับทราบต่อไป

กรอบการดำเนินการติดตามประเมินผล

กรอบการดำเนินการที่ใช้ในการติดตามประเมินผลความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่เสนอต่อคณะรัฐมนตรี ที่สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาประกอบด้วย ๓ แนวทาง ที่สำคัญ คือ การติดตามประเมินผลในเชิงกระบวนการ เนื้อหา และการนำไปปฏิบัติ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑) การติดตามประเมินผล “ในเชิงกระบวนการ (Process)”

กระบวนการติดตามประเมินผลความเห็นและข้อเสนอแนะที่สภาที่ปรึกษาฯ เสนอต่อคณะรัฐมนตรี มีเครื่องมือและกลไกในการดำเนินการที่สำคัญคือ **มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๑** เรื่อง การปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรี เรื่องแนวทางการดำเนินการของคณะรัฐมนตรีในเรื่องที่สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ หรือความเห็นต่อคณะรัฐมนตรี และ**มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๒** ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติรับทราบผลการหารือร่วมกันระหว่างผู้แทนรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ผู้แทนสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี และผู้แทนสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งในข้อหารือได้มีการเห็นชอบให้เชิญผู้แทนสภาที่ปรึกษาฯ เข้าร่วมดำเนินการในขั้นตอนการจัดทำผลการพิจารณา หรือ

- **กรณีหน่วยงานเดียวเป็นเจ้าของเรื่อง** ให้แจ้งผลการพิจารณา/ดำเนินการมาให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี (สลค.) ทราบภายใน ๑๕ วัน

- **กรณีมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหลายหน่วยงาน** ให้หน่วยงานหลักเป็นเจ้าภาพจัดประชุม และให้แจ้งผลการพิจารณา/ดำเนินการให้ สลค. ทราบภายใน ๒๕ วัน

การดำเนินการติดตามผลในเชิงกระบวนการในปัจจุบัน จึงเริ่มต้นเมื่อนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีได้รับมอบหมาย มอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีแล้ว หน่วยงานดังกล่าวจะจัดประชุม พร้อมเชิญผู้แทน-

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (คณะทำงานเจ้าของเรื่อง) เข้าร่วมการประชุมเพื่อจัดทำผลการพิจารณา/ผลการดำเนินการร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งประมวล รวบรวมความเห็น ข้อเสนอแนะ ข้อสังเกต จากที่ประชุมเพื่อนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีต่อไป อันเป็นกลไกในการดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี นอกจากนี้เมื่อสภาที่ปรึกษาฯ ได้จัดทำความเห็นและข้อเสนอแนะเสนอต่อคณะรัฐมนตรีแล้ว ศูนย์ติดตามประเมินผลและประสานงานภาครัฐ จะดำเนินการนำความเห็นและข้อเสนอแนะที่ยังไม่ได้มีการนำไปพิจารณาตรวจสอบเป็นระยะๆ และสอบถามไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อขอรับทราบความคิดเห็นต่อไป

(๒) การติดตามประเมินผล “ในเชิงเนื้อหา (Content)”

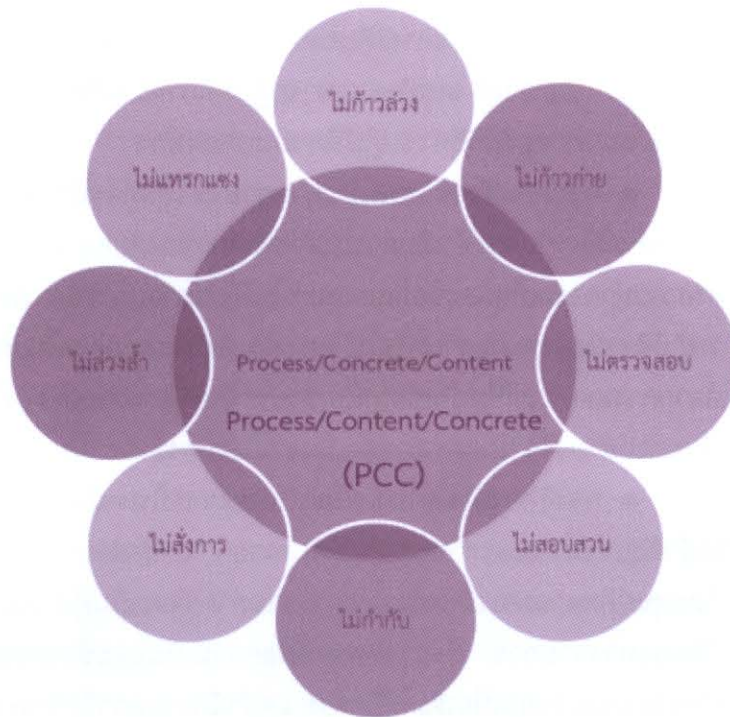
- ในขั้นการจัดทำผลการพิจารณา/ผลการดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้มีการเชิญผู้แทนสภาที่ปรึกษาฯ ไปเข้าร่วมประชุมด้วยนั้น ภายหลังจากที่การประชุมเสร็จสิ้นแล้ว หน่วยงานที่จัดประชุมจะจัดทำผลการพิจารณา/ผลการดำเนินการ แจ้งไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อทราบ และสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจะมีหนังสือแจ้งผลการพิจารณา/ผลการดำเนินการมาให้สภาที่ปรึกษาฯ ทราบอีกชั้นหนึ่ง

- สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ โดยศูนย์ติดตามประเมินผลฯ จะนำผลการพิจารณา/ผลการดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ที่ได้รับแจ้งจากสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี มาศึกษาวิเคราะห์ และแจกแจง เพื่อประเมินผลความเห็นและข้อเสนอแนะที่สภาที่ปรึกษาฯ เสนอต่อคณะรัฐมนตรีในเบื้องต้นด้วยการแจกแจงตามลักษณะของความเห็น/ข้อสังเกต ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ที่มีต่อความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ ในแต่ละเรื่อง ซึ่งจะมีข้อเสนอแนะในหลายประเด็น เพื่อให้เห็นภาพรวมเชิงเนื้อหาว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความเห็นอย่างไรต่อข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ อาทิ หน่วยงานเห็นด้วย/ไม่เห็นด้วยกับข้อเสนอแนะ เพราะเหตุใด หน่วยงานได้มีการดำเนินการในเรื่องที่เสนอไปแล้ว หรือหน่วยงานมีข้อสังเกตเพิ่มเติมประการใด ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการประเมินผลข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ ในเชิงเนื้อหาตามประเด็นการตอบรับของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๓) การติดตามประเมินผล “ในทางปฏิบัติ (Concrete)”

การติดตามประเมินผลในเชิงประจักษ์หรือการนำไปปฏิบัติให้เกิดเป็นรูปธรรมชัดเจนนั้น ถือว่ามีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการสะท้อนคุณค่าและประโยชน์ของการดำเนินงานขององค์กรต่อประเทศชาติ แต่เนื่องจากสภาที่ปรึกษาฯ มีสถานะเป็น “องค์กรให้คำปรึกษา” ในลักษณะ “องค์กรสะท้อนปัญหาจากประชาสุรัฐ” มีหน้าที่ตามกรอบพันธกิจของรัฐธรรมนูญฯ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง คือการให้คำปรึกษา ความเห็น และข้อเสนอแนะ ต่อคณะรัฐมนตรี ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ และสังคม รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้อง สภาที่ปรึกษาฯ จึงไม่ได้มีสถานะ “เป็นองค์กรปฏิบัติ” เช่นเดียวกับกระทรวง และกรมต่างๆ โดยที่ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ มักมีรูปแบบเป็นข้อเสนอแนะในเชิงนโยบาย ซึ่งมีลักษณะที่ค่อนข้างเป็นนามธรรม และเป็นข้อเสนอแนะที่มีขอบเขตกว้างขวาง ดังนั้น ในการติดตามผลสัมฤทธิ์ที่วัดได้ว่าเป็นรูปธรรมที่เกิดจากการนำความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ ไปขยายผลหรือนำไปสู่การปฏิบัติในการจัดทำแผนงาน

โครงการ กิจกรรม งบประมาณและบุคลากร ในการ “**แปลงความคิดเชิงนโยบาย**” ไปสู่ “**การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม**” ได้อย่างชัดเจน หรือมีผลสัมฤทธิ์ที่วัดได้ในเชิงปริมาณ จึงอาจจะไม่ใช่ประเด็นหลักขององค์กรให้คำปรึกษาโดยตรง เพราะรัฐบาลเป็นผู้มีอำนาจในการบริหารราชการแผ่นดินตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญและกฎหมาย รวมทั้งต้องรับผิดชอบในทางการเมืองต่อประชาชนอยู่แล้ว

แนวคิดและหลักการในการติดตามประเมินผล

๑.๔ วิธีการและขั้นตอนติดตามและประเมินผล

ศูนย์ติดตามประเมินและประสานงานภาครัฐ ได้วางกรอบแนวทางและวิธีปฏิบัติในการติดตามผลความก้าวหน้าเกี่ยวกับความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ โดยการรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอ้างอิง หรือนำความเห็นและข้อเสนอแนะไปกำหนดนโยบาย และรวบรวมข้อมูลจากฝ่ายเลขานุการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับความเห็นและข้อเสนอแนะ ซึ่งใช้วิธีการที่หลากหลายและยืดหยุ่นให้เหมาะสมตามสถานการณ์และประเด็นของเรื่อง เช่น **วิธีการสอบถามอย่างไม่เป็นทางการ และการสอบถามอย่างเป็นทางการ** โดยหนังสือราชการ เกี่ยวกับความเห็นและข้อเสนอแนะที่นำไปกำหนดนโยบาย/แนวปฏิบัติ เป็นต้น ทั้งนี้สามารถจำแนกการติดตามประเมินผลออกเป็น ๒ ลักษณะ คือการติดตามประเมินผลภายในและภายนอกองค์กร ดังต่อไปนี้

๑.๔.๑ แนวทางและวิธีการปฏิบัติภายในองค์กร

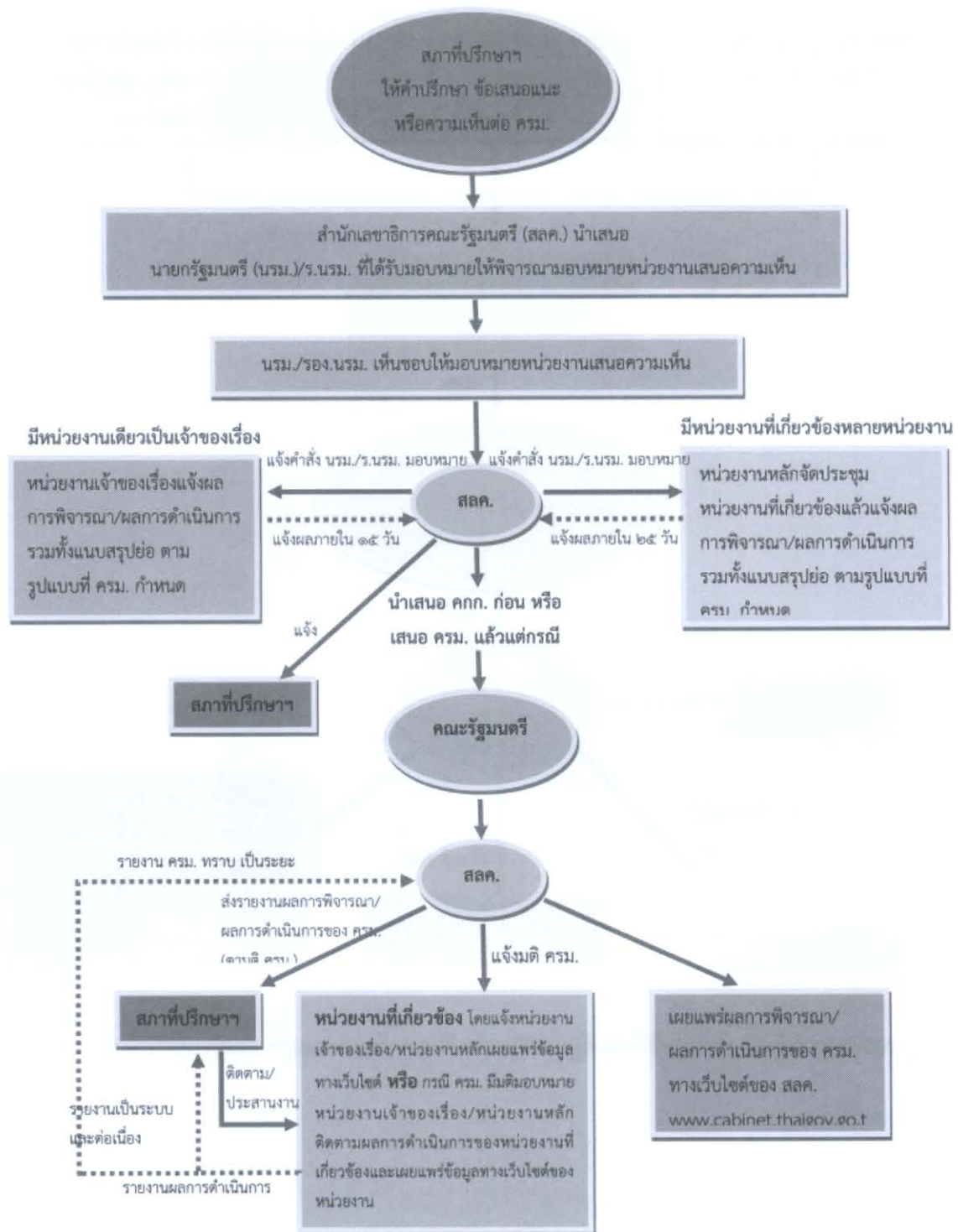
- **การติดตามในกรณีทั่วไป** เป็นการสอบถามสถานะของเรื่องที่คณะทำงานต่างๆ ได้เสนอเรื่องไปยังคณะรัฐมนตรีแล้ว สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ โดยศูนย์ติดตามประเมินผลฯ จะเป็นผู้รายงานผลความก้าวหน้าโดยตรงในแต่ละเรื่อง รวมทั้งจะประมวลรายงานผลในภาพรวม

- **การติดตามในกรณีพิเศษ** เป็นการติดตามผลเพื่อสอบถามในประเด็นการดำเนินงานที่คณะทำงานต่างๆ ประสงค์จะขอทราบผลความก้าวหน้า ซึ่งต้องการข้อมูลเชิงลึกหรือเป็นประเด็นเฉพาะที่ต้องดำเนินการเป็นกรณีพิเศษให้แจ้งสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อจะเป็นผู้ดำเนินการให้ โดยยึดแนวทางปฏิบัติที่กำหนดไว้ดังกล่าว

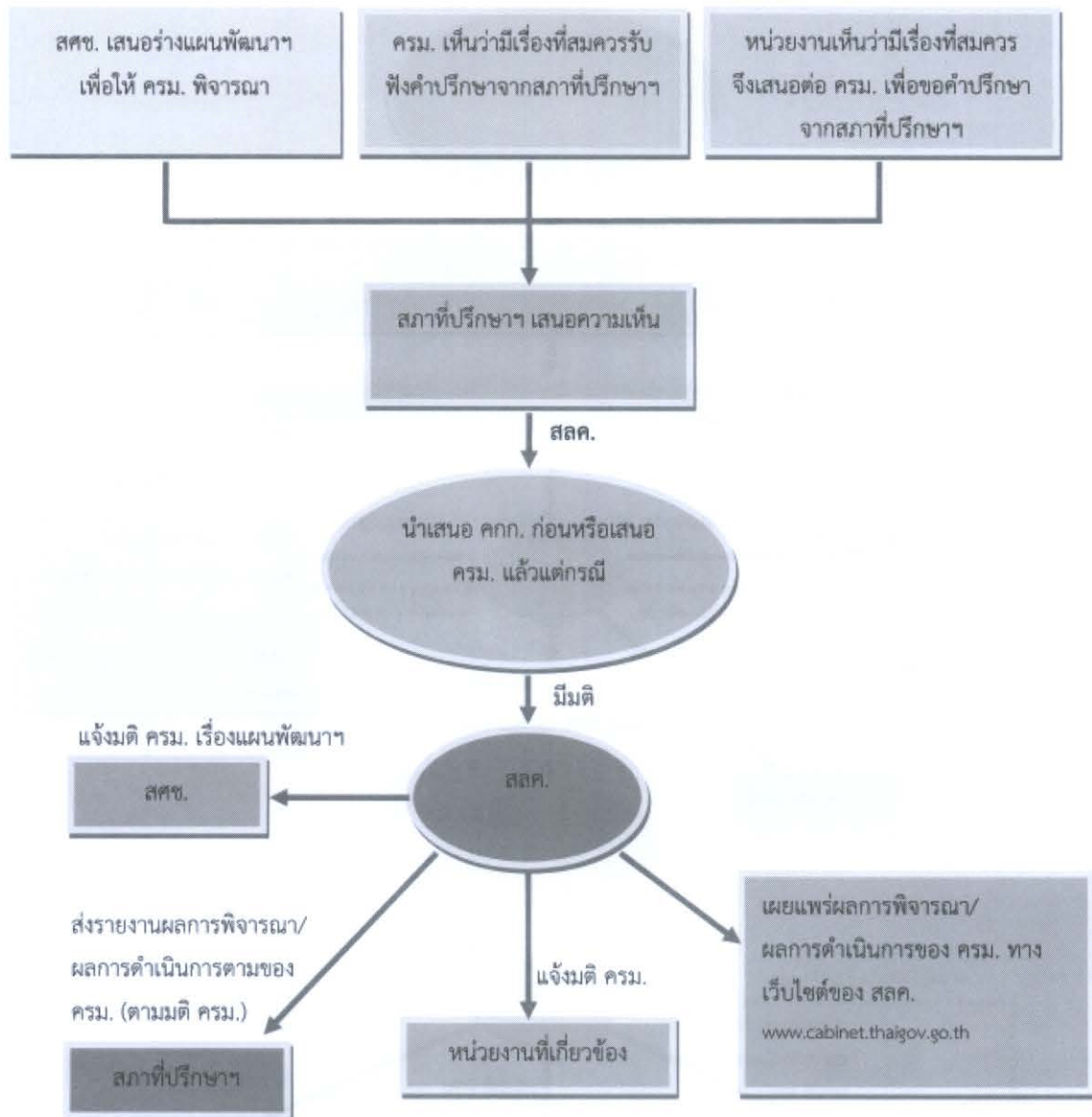
๑.๔.๒ แนวทางและวิธีการปฏิบัติภายนอกองค์กร

- **กรณีการติดตามผลเป็นการภายใน** โดยการประสานไปยังหน่วยงานต่างๆ เพื่อขอข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ หรือการนำความเห็นและข้อเสนอแนะฯ ไปใช้ประกอบการพิจารณากำหนดนโยบาย แนวทาง และวิธีการปฏิบัติงานของหน่วยงานหรือไม่ อย่างไร ซึ่งการสอบถามในลักษณะนี้จะมี ความยุ่งยากและข้อมูลที่ได้จากการสอบถามก็ไม่ใช่ข้อมูลในเชิงประจักษ์ที่สามารถอ้างอิงได้ การดำเนินการในลักษณะนี้จึงเป็นเพียงสอบถามเพื่อรับทราบการดำเนินงานในเบื้องต้นเท่านั้น

- **กรณีการติดตามผลโดยเอกสารเป็นหนังสือของทางราชการ** ตามความจำเป็นหรือสำคัญเร่งด่วนและตามกรอบกำหนดเวลา สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยศูนย์ติดตามประเมินและประสานงานภาครัฐจะเป็นผู้ดำเนินงานตามระเบียบและธรรมเนียมปฏิบัติของทางราชการ ซึ่งการติดตามผลความเห็นและข้อเสนอแนะด้วยวิธีนี้จะสามารถนำมาใช้อ้างอิงและประมวลผลเพิ่มเติมได้อีกด้วย แต่สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ก็ควรตระหนัก อยู่เสมอว่าองค์กรไม่มีอำนาจหรือหน้าที่ในการเร่งรัดหรือตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานอื่น แต่อย่างใด

แนวทางการดำเนินการกรณีที่สภาที่ปรึกษา ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะฯ ต่อคณะรัฐมนตรี

แนวทางการดำเนินการกรณีที่คณะรัฐมนตรีขอคำปรึกษา ข้อเสนอแนะฯ ต่อสภาที่ปรึกษา

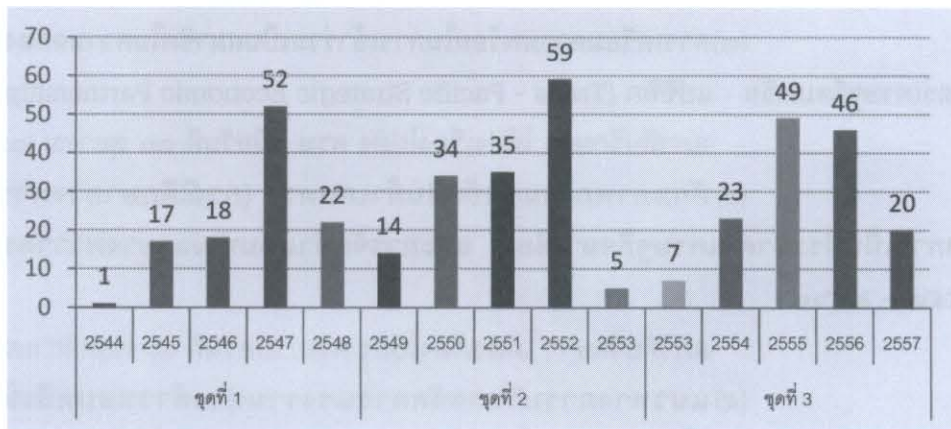

๒. สรุปผลการติดตามความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗

๒๕๕๗

สภาที่ปรึกษาฯ ได้จัดทำความเห็นและข้อเสนอแนะพร้อมทั้งนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา ในปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ จำนวน ๑๐ เรื่อง และจากการที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้เข้ามาบริหารประเทศ สภาที่ปรึกษาฯ ได้พิจารณาถึงความสำคัญในการปฏิบัติภารกิจให้คำปรึกษาฯ จึงได้นำเสนอความเห็นและข้อเสนอแนะต่อคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) เพื่อพิจารณา จำนวน ๑๐ เรื่อง จึงสรุปได้ว่า ในปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ สภาที่ปรึกษาฯ ได้จัดทำความเห็นฯ เสนอต่อรัฐบาล จำนวนทั้งสิ้น ๒๐ เรื่อง

สามารถแสดงจำนวนการจัดทำความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ ในแต่ละปีได้ดังนี้

แผนภูมิแสดงจำนวนความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ

๒.๑ ผลการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี

ความเห็นและข้อเสนอแนะฯ ของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่เสนอต่อคณะรัฐมนตรี ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ จำนวน ๑๐ เรื่อง นั้น คณะรัฐมนตรีพิจารณาและมีมติแล้ว จำนวน ๒ เรื่อง และยังไม่ได้พิจารณา โดยอยู่ระหว่างกระบวนการขอความเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๘ เรื่อง

๒.๑.๑ คณะรัฐมนตรีมีมติ รับทราบความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ และ รับทราบความเห็น ผลการพิจารณา และผลการดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๒ เรื่อง ประกอบด้วย

(๑) แนวทางการรักษาเสถียรภาพอัตราแลกเปลี่ยนภายใต้ความผันผวนของค่าเงินบาทซึ่งมีกระทบต่อเศรษฐกิจและภาคการผลิต

สภาที่ปรึกษาฯ ได้ส่งเรื่องไปยัง ครม. เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ มีระยะเวลาในการดำเนินการ ๑๓๕ วัน

โทรทัศน์ดิจิทัล

(๒) ปัญหาและผลกระทบที่มีต่อผู้บริโภคจากการเปลี่ยนผ่านไปสู่ระบบ

สภาที่ปรึกษาฯ ได้ส่งเรื่องไปยัง ครม. เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖
คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๗
มีระยะเวลาในการดำเนินการ ๑๙๘ วัน

๒.๑.๒ คณะรัฐมนตรียังไม่ได้พิจารณา จำนวน ๘ เรื่อง ประกอบด้วย

(๑) การจัดทำยุทธศาสตร์หุ้นส่วนเศรษฐกิจการลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน (กัมพูชา/สปป.ลาว/เมียนมาร์)

สภาที่ปรึกษาฯ ได้ส่งเรื่องไปยัง ครม. เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๖

(๒) วัฒนธรรมประชาธิปไตยเพื่อส่งเสริมประชาธิปไตย

สภาที่ปรึกษาฯ ได้ส่งเรื่องไปยัง ครม. เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๖

(๓) การเตรียมความพร้อมในการเข้าร่วมเป็นสมาชิกในความตกลงหุ้นส่วนยุทธศาสตร์เศรษฐกิจเอเชีย - แปซิฟิก (Trans - Pacific Strategic Economic Partnership : TPP)

สภาที่ปรึกษาฯ ได้ส่งเรื่องไปยัง ครม. เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๖

(๔) ศักยภาพการแข่งขันสินค้าเกษตร (กรณีศึกษายางพาราไทย) ในบริบทการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และการจัดทำแผนพัฒนายางพาราครบวงจร พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑

สภาที่ปรึกษาฯ ได้ส่งเรื่องไปยัง ครม. เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

(๕) แนวทางการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง ผิดกฎหมาย

สภาที่ปรึกษาฯ ได้ส่งเรื่องไปยัง ครม. เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

(๖) ระบบการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ : การใช้สิทธิฉุกเฉินตามนโยบายรัฐบาล

สภาที่ปรึกษาฯ ได้ส่งเรื่องไปยัง ครม. เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

(๗) พลังงานทดแทนกรณีน้ำมันชีวภาพ

สภาที่ปรึกษาฯ ได้ส่งเรื่องไปยัง ครม. เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

(๘) กฎแฉสู่ความสำเร็จในการร่วมมือปฏิรูปประเทศไทย

สภาที่ปรึกษาฯ ได้ส่งเรื่องไปยัง ครม. เมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๖

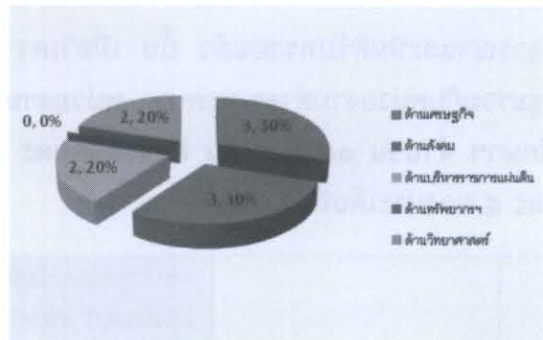
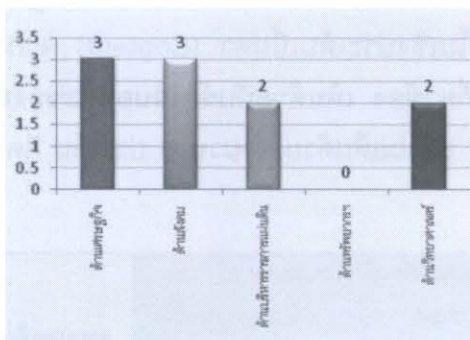
๒.๒ ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ จำแนกตามกลุ่มเรื่อง

ความเห็นและข้อเสนอแนะที่สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ที่เสนอคณะรัฐมนตรีจำนวน ๑๐ เรื่อง จำแนกตามกลุ่มเรื่อง ๕ ด้าน ประกอบด้วย

- ด้านเศรษฐกิจ จำนวน ๓ เรื่อง
- ด้านสังคม จำนวน ๓ เรื่อง
- ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน จำนวน ๒ เรื่อง

- ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวน - เรื่อง
- ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการพลังงาน จำนวน ๒ เรื่อง

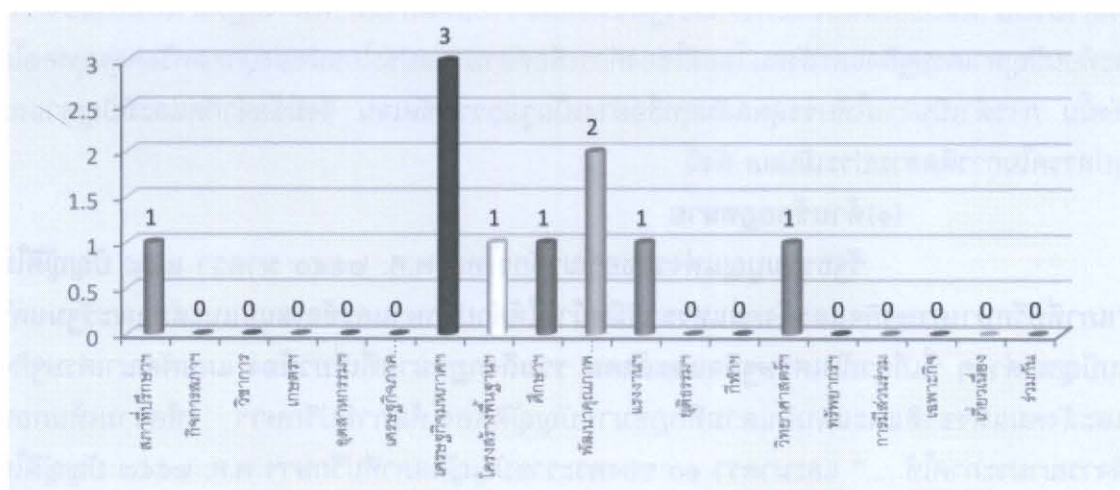

แผนภูมิแสดงจำนวนความเห็นและข้อเสนอแนะจำแนกตามกลุ่มเรื่อง

๒.๓ ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ จำแนกตามคณะทำงานเจ้าของเรื่อง

ความเห็นและข้อเสนอแนะที่สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จำแนกตามคณะทำงานเจ้าของเรื่อง ประกอบด้วย

- สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จำนวน ๑ เรื่อง
- คณะทำงานเศรษฐกิจมหภาค การเงิน การคลัง จำนวน ๓ เรื่อง
- คณะทำงานโครงสร้างพื้นฐาน คมนาคม และพลังงาน จำนวน ๑ เรื่อง
- คณะทำงานการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม จำนวน ๑ เรื่อง
- คณะทำงานการพัฒนาคุณภาพชีวิต สาธารณสุข และคุ้มครองผู้บริโภค จำนวน ๒ เรื่อง
- คณะทำงานการแรงงาน และสวัสดิการสังคม จำนวน ๑ เรื่อง
- คณะทำงานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สารสนเทศ และการสื่อสาร จำนวน ๑ เรื่อง

แผนภูมิแสดงจำนวนความเห็นและข้อเสนอแนะจำแนกตามคณะทำงาน

๒.๔ ผลการพิจารณาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษา

ผลการพิจารณาความเห็นของสภาที่ปรึกษา จำนวน ๒ เรื่อง ที่คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาและมีมติรับทราบแล้ว นั้น เมื่อวิเคราะห์ในเชิงประเด็นเนื้อหา (Content) จากการประชุมร่วมกับหน่วยงานต่างๆ จะพบว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เห็นด้วยกับข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษา จำนวน ๑๙ ประเด็น คิดเป็นร้อยละ ๙๕ และไม่เห็นด้วย จำนวน ๑ ประเด็น คิดเป็นร้อยละ ๕ ของประเด็นที่นำเสนอทั้งหมด

ลำดับ	เรื่อง	ผลการประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดทำผลการพิจารณาหรือผลการดำเนินการเกี่ยวกับความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษา				รวมประเด็นที่เสนอ
		เห็นด้วย (ประเด็น)	ร้อยละ	ไม่เห็นด้วย (ประเด็น)	ร้อยละ	
๑.	แนวทางการรักษาเสถียรภาพอัตราแลกเปลี่ยนภายใต้ความผันผวนของค่าเงินบาทซึ่งมีกระทบต่อเศรษฐกิจและภาคการผลิต	๗	๘๗.๕ %	๑	๑๒.๕ %	๘
๒.	ปัญหาและผลกระทบที่มีต่อผู้บริโภคจากการเปลี่ยนผ่านไปสู่ระบบโทรทัศน์ดิจิทัล	๑๒	๑๐๐ %	-	-	๑๒
รวม		๑๙	๙๕ %	๑	๕ %	๒๐

๒.๕ ปัญหาและอุปสรรค

โดยที่บทบาทยุติของรัฐธรรมนูญและกฎหมายกำหนดให้สภาที่ปรึกษา มีหน้าที่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีและกำหนดสถานภาพทางกฎหมายให้เป็นองค์กรสะท้อนปัญหาเศรษฐกิจและสังคม โดยมีใช้องค์กรเพื่อต่อรองผลประโยชน์ของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใด ดังนั้น การดำเนินงานให้บรรลุผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรมชัดเจน จึงมีข้อจำกัดและมีปัญหาและอุปสรรคในการติดตามประเมินผล ดังนี้

(๑) ด้านข้อกฎหมาย

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕๘ บัญญัติให้ “สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีหน้าที่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติต้องให้สภาที่ปรึกษา ให้ความเห็นก่อนพิจารณาประกาศใช้” และมาตรา ๑๐ ของพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓ บัญญัติให้เป็น “องค์กรสะท้อนปัญหาเศรษฐกิจและสังคม” ซึ่งเมื่อพิจารณาถึงอำนาจหน้าที่ขององค์กร

สภาที่ปรึกษาฯ ตามมาตราดังกล่าวแล้ว รวมทั้งสืบค้นที่มาแห่งเจตนารมณ์แล้วเห็นว่า เจตนารมณ์ของกฎหมายคือการให้สภาที่ปรึกษาฯ ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาในด้านเศรษฐกิจและสังคมแก่รัฐบาลเท่านั้น ไม่ได้เป็นหน่วยงานที่มีอำนาจในทางปฏิบัติหรือมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการกำกับ ดูแล ตรวจสอบ หรือวินิจฉัยในการดำเนินงานของรัฐบาล หน่วยงาน หรือบุคคลอื่น

นอกจากนี้ กฎหมายของไทยในปัจจุบัน ยังไม่มีกฎหมายใดที่มีบทบัญญัติหรือกำหนดเกี่ยวกับระบบการบริหารจัดการในการขับเคลื่อนความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ ไปสู่การปฏิบัติ การที่สภาที่ปรึกษาฯ ได้มีข้อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีแล้ว รัฐบาลจะมีข้อสั่งการในเรื่องนั้นๆ หรือนำไปปฏิบัติให้บังเกิดผลเป็นรูปธรรมหรือไม่ อย่างไร ย่อมขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของรัฐบาลหรือคณะรัฐมนตรีในฐานะผู้กำหนดนโยบายและกำกับดูแลการบริหารประเทศ ซึ่งมีอำนาจในการบริหารราชการแผ่นดินตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและกฎหมาย โดยที่ความเห็นของสภาที่ปรึกษาฯ ดังกล่าวกฎหมายบัญญัติให้ไม่เป็นการกระทบกระเทือนต่ออำนาจของรัฐบาล โดยที่เจตนารมณ์ของการให้คำปรึกษา แก่รัฐบาลก็เพื่อส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย ของไทยให้มีความเข้มแข็งและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ทำให้คณะรัฐมนตรีได้รับทราบปัญหาความต้องการ และข้อเสนอแนะจากที่ปรึกษาภาคประชาชน ซึ่งจะทำให้การตัดสินใจในการกำหนดนโยบายของประเทศ เป็นไปอย่างรอบคอบและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ในการนี้ เพื่อให้บังเกิดความชัดเจนในอำนาจหน้าที่ และสถานภาพ บทบาทภารกิจขององค์กรต่างๆ จึงขอกราณเทียบเคียงกับอำนาจของวุฒิสภาในอดีตเป็นกรณีศึกษาดังปรากฏในบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง สมาชิกวุฒิสภาขอเข้าร่วมประชุมกับส่วนราชการ และหน่วยงานของรัฐประจำจังหวัด (เรื่องเสร็จที่ ๐๕๓/๒๕๔๕) โดยกระทรวงมหาดไทยได้ขอหารือ กรณีประธานวุฒิสภา ได้มีหนังสือกราบเรียนนายกรัฐมนตรีให้พิจารณาอบหมายให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยสั่งการไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดต่างๆ ทั่วประเทศ และหัวหน้าส่วนราชการในสังกัดให้เชิญสมาชิกวุฒิสภาในเขตเลือกตั้งของแต่ละจังหวัดทุกท่านเข้าร่วมประชุมด้วยทุกครั้ง เพื่อรับทราบผลความก้าวหน้า สภาพปัญหา และอุปสรรคข้อขัดข้องในการดำเนินงานตามแผนงาน และโครงการของส่วนราชการต่างๆ รวมทั้งเพื่อให้ได้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย การตัดสินใจทางการเมือง การวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐทุกระดับ ซึ่ง คณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาข้อหารือและมีความเห็นสรุปได้ว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้บัญญัติให้อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นประมุข ทรงใช้อำนาจนั้นทางรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และศาล ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ โดยผลของบทบัญญัติดังกล่าว การดำเนินการใดๆ ขององค์กรทั้งสามย่อมต้องเป็นไปตามกระบวนการ วิธีการ และขอบเขตอำนาจตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ การควบคุมการบริหารกิติ การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐกิติ วุฒิสภาหรือสมาชิกวุฒิสภาจะดำเนินการได้ด้วยวิธีการใด และเพียงใด รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้โดยชัดเจนแล้ว วุฒิสภาหรือสมาชิกวุฒิสภาย่อมไม่มีอำนาจที่จะกระทำการใดอันเป็นการนอกเหนือจากวิธีการที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญได้ การประชุมของส่วนราชการต่างๆ ในจังหวัดเพื่อกำหนดนโยบาย หรือตัดสินใจทางการเมือง และวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม นั้น

เป็นการปฏิบัติหน้าที่ของหัวหน้าส่วนราชการในจังหวัดเพื่อวางนโยบายและดำเนินการต่างๆ ให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลอันเป็นอำนาจหน้าที่ของฝ่ายบริหาร การที่วุฒิสภายินยอมให้สมาชิกวุฒิสภาเข้าร่วมประชุมด้วยย่อมเป็นการเกินไปจากอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาและอาจเป็นการขัดกับการที่จะต้องควบคุมฝ่ายบริหารหรือทำหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญด้วย

ดังนั้น การที่มีข้อวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับองค์กรสภาที่ปรึกษาว่า “ไม่เกิดประสิทธิภาพตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ” หรือ “ไม่คุ้มค่าในเชิงงบประมาณ” หรือ “องค์กรลักษณะนี้ไม่เหมาะกับสังคมไทย” และอื่นๆ จึงถือเป็นความเข้าใจที่อาจคลาดเคลื่อนทั้งในเชิงกฎหมายและหลักการตามระบอบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมในการสะท้อนประเด็นปัญหาจากกลุ่มทางสังคม ตามที่กล่าวมาแล้ว โดยเฉพาะการนำความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาไปปฏิบัติให้เกิดเป็นรูปธรรม และการนำข้อเสนอแนะไปใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆ ซึ่งสำนักงานสภาที่ปรึกษา ขอเรียนชี้แจงอำนาจหน้าที่และบทบาท ภารกิจในการเป็น “องค์กรให้คำปรึกษา” มาโดยตลอด และการติดตามและประเมินผลความเห็นนั้น มีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อการพัฒนาและปรับปรุงให้องค์กรสามารถปฏิบัติภารกิจได้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้นในฐานะองค์กรให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี

โดยที่มีข้อจำกัดในด้านอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายดังที่กล่าวมาแล้วนั้น สำนักงานสภาที่ปรึกษา เห็นว่า การปรับปรุงและแก้ไขกฎหมายจะสามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้ โดยเฉพาะการปรับปรุงแก้ไขอำนาจหน้าที่ให้เหมาะสม ให้สภาที่ปรึกษา สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และเป็นประโยชน์ต่อการบริหารราชการอย่างแท้จริง เช่น “อาจขยายบทบาท ภารกิจ อำนาจ หน้าที่ ในการให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อรัฐสภาด้วย” เพื่อให้องค์กรแห่งนี้เกิดความคุ้มค่า ในการขับเคลื่อนความเห็นสู่การปฏิบัติในเชิงรูปธรรมมากยิ่งขึ้น

(๒) ด้านการบริหารจัดการ

การดำเนินงานขององค์กรสภาที่ปรึกษา ที่ผ่านมามีตัวแทนของกลุ่มในภาคเศรษฐกิจ สังคม ฐานทรัพยากร และผู้ทรงคุณวุฒิ ได้รับการสรรหาเข้ามาเป็นสมาชิกสภาที่ปรึกษาจำนวน ๓ ชุด นำเสนอความเห็นและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีประมาณ ๔๐๐ เรื่อง มีประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการทำงานของสภาที่ปรึกษา ในแต่ละปีเป็นจำนวนมาก ทั้งจากการลงพื้นที่เพื่อรับฟังปัญหาโดยตรง หรือการจัดประชุม ล้มมนา และเวทีสาธารณะต่างๆ ดังนั้น การบริหารจัดการองค์กรสภาที่ปรึกษา ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า “เป็นองค์กรส่งเสริมการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน” ที่เป็นเวทีกลางหรือเวทีสาธารณะในการเสนอปัญหาสาธารณะและทางออกของประเทศ” และมีรูปแบบการดำเนินงานที่แตกต่างจากองค์กรของรัฐโดยทั่วไป จึงถือเป็นความท้าทายของการจัดรูปแบบองค์กรลักษณะดังกล่าวนี้ที่เป็นศูนย์รวมของประชาชนทุกภาคส่วนในการขับเคลื่อนภารกิจตามกฎหมายและความคาดหวังของสังคมอย่างราบรื่น ให้สามารถบรรลุผลตามเจตนารมณ์ในการก่อตั้งองค์กรสภาที่ปรึกษา ในประเทศไทย

จากผลการดำเนินงานที่ผ่านมา สภาที่ปรึกษา ได้รับข้อวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการหลายประเด็น เช่น การดำเนินการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษา ล่าช้าในเชิงกระบวนการ ความโปร่งใส มีการล็อบบี้ (Lobby) หรือวิ่งเต้นเพื่อให้ได้รับการคัดเลือก จนส่งผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือขององค์กรในภาพรวม ซึ่งปัญหาต่างๆ เหล่านี้สามารถแก้ไขได้โดยการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

ในการนี้ สำนักงานสภาที่ปรึกษา ได้มีการศึกษาวิจัยโดยที่ปรึกษาซึ่งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการบริหารจัดการภาครัฐและองค์กรสภาที่ปรึกษา เป็นอย่างดีจำนวนหลายเรื่อง เช่น

(ก) การศึกษาวิเคราะห์ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษา ในความคาดหวังของคณะรัฐมนตรี หน่วยงานภาครัฐ และประชาชน เพื่อจัดทำหลักเกณฑ์ในการติดตามประเมินผลความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษา โดยสถาบันส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี สำนักงาน ก.พ.ร.

(ข) สถานภาพ บทบาท ภารกิจ อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบตามกฎหมายขององค์กรสภาที่ปรึกษา โดยสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

(ค) การศึกษาการปฏิรูปโครงสร้างองค์กรให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะที่สอดคล้องกับบริบทสังคมไทยในโครงสร้างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ โดยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญในการแก้ไขปัญหาขององค์กร และสนับสนุนในการพัฒนา ปรับปรุง ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานในการนำเสนอความเห็นและข้อเสนอแนะ รวมทั้งการปฏิรูปองค์กรในเชิงระบบและโครงสร้าง โดยการปรุงซอกกฎหมาย ออกแบบโครงสร้างภารกิจ และอำนาจหน้าที่ให้เหมาะสม เกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชนอย่างแท้จริง และยั่งยืนต่อไป

(๓) ด้านวิชาการ

การให้คำปรึกษา ทั้งในฐานะองค์กร สถาบัน หน่วยงาน หรือปัจเจกบุคคล ก็มีนัยยะความหมาย และสถานภาพเหมือนกัน โดยคำว่า “ปรึกษา (Advisory)” ตามความหมายของศัพท์ที่ปรากฏในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ให้ความหมายไว้ว่า “ปรึกษา” คือ ทารือ ขอความเห็น แนะนำ พิจารณาหารือกัน พิจารณาอภิปรายกัน เช่น ประชุมปรึกษา เรียกความเห็นแนะนำที่ให้เนื่องด้วยการหารือว่า “คำปรึกษา” เรียกผู้มีหน้าที่ให้ความเห็นแนะนำว่า “ที่ปรึกษา”

การให้คำ ปรึกษา เป็นความพยายามอย่างเป็นระบบ โดยบุคคลที่ได้รับการฝึกฝนอบรมและมีประสบการณ์อย่างสูงที่จะช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาสามารถแก้ปัญหาและปรับปรุงผลงาน โดยผ่านกระบวนการในการใช้วิจารณญาณอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งจะต้องอาศัยความรู้ และทักษะเฉพาะด้าน เฉพาะทาง รวมทั้งการวิเคราะห์ข้อเท็จจริงทั้งหลายอย่างเป็นระบบ โดยทั่วไป ที่ปรึกษา

ที่ต้องมีคุณสมบัติที่สำคัญ ๓ ด้าน คือ (๑) **ด้านความรู้ของที่ปรึกษา (Knowledge Areas)** คือ จะต้องมีความรู้ด้านพฤติกรรมศาสตร์ ปรัชญาพื้นฐาน เทคนิคการฝึกอบรม การจัดการศึกษา การพัฒนาสังคม การวางแผน ภาวะผู้นำ และความรู้เฉพาะเรื่อง หรือเชี่ยวชาญในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง (๒) **ด้านทักษะของที่ปรึกษา (Skill Areas)** ซึ่งได้แก่ทักษะในการสื่อสารการสอน การให้คำปรึกษา การใช้เทคนิคการแก้ไขปัญหา และจะต้องมีความสามารถด้านต่างๆ เหล่านี้เป็นอย่างดี (๓) **ด้านทัศนคติหรือเจตคติ (Attitude Areas)** ต้องมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพมีวุฒิภาวะที่เหมาะสม มีจิตใจกว้างขวาง เปิดเผย และเคารพในคุณค่าของมนุษย์ด้วยกัน

นอกจากนี้ นักทฤษฎียังได้จำแนกบทบาทของที่ปรึกษาออกเป็นหลายสถานะ เช่น

(๑) **ที่ปรึกษาในฐานะ “ผู้ให้การสนับสนุน” (Advocate)** โดยจะรู้ปัญหาสาเหตุ และแนวทางการแก้ไขขององค์กรเป็นอย่างดี และเสนอแนะหรือให้คำปรึกษาแก่ฝ่ายบริหารระดับสูงให้นำไปสู่การแก้ไขปัญหาต่อไป

(๒) **ที่ปรึกษาในฐานะ “ผู้เชี่ยวชาญ” (Expert)** โดยเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่ตนรับผิดชอบผู้เชี่ยวชาญจะเสนอวิธีการที่หลากหลายเพื่อให้ฝ่ายบริหารระดับสูงตัดสินใจเลือกหรือเปิดโอกาสให้ฝ่ายบริหารระดับสูงซักถามแนวทางอื่นๆ ด้วยก็ได้ คือ ไม่เคร่งครัดอย่างบทบาทในฐานะผู้ให้การสนับสนุนดังกล่าวแล้ว

(๓) **ที่ปรึกษาในฐานะ “ผู้กระตุ้น” (Stimulator)** โดยเป็นผู้ยกประเด็นปัญหาขึ้นมาให้ฝ่ายบริหารตัดสินใจ หรือคาดการณ์ล่วงหน้าว่าอะไรจะเป็นปัญหาหรือความต้องการขององค์กรที่จะต้องพิจารณาอีกด้วย

(๔) **ที่ปรึกษาในฐานะ “ผู้นำการเปลี่ยนแปลง” (Change Agent)** โดยเป็นผู้ช่วยผู้บริหารระดับสูงในการวินิจฉัยปัญหาและความต้องการช่วยกันวางแผนเพื่อการเปลี่ยนแปลงหรือการพัฒนาองค์กร ซึ่งอาจจะเป็นการเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาองค์กรในระดับบุคคล หรือระดับองค์กรก็ได้

จากความหมาย คุณลักษณะ และบทบาทของที่ปรึกษาในฐานะต่างๆ ดังกล่าว จะพบว่า ที่ปรึกษาแต่ละคนหรือแต่ละองค์กรจะแสดงบทบาทใดนั้น ก็ย่อมต้องคำนึงถึงความต้องการของผู้รับคำปรึกษาด้วย และในกรณีของสภาที่ปรึกษาฯ นั้น มีสถานะเป็นองค์กรให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี ในลักษณะองค์กรสะท้อนปัญหาจากประชาสู่รัฐ ซึ่งคณะรัฐมนตรีประสงค์จะให้องค์กรสภาที่ปรึกษาฯ ให้ความเห็นและคำปรึกษาในนโยบายใด ย่อมเป็นดุลยพินิจของคณะรัฐมนตรีโดยแท้ อย่างไรก็ตาม มาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาฯ พ.ศ. ๒๕๕๓ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ก็บัญญัติให้เป็นดุลยพินิจของสภาที่ปรึกษาฯ ด้วย ที่อาจพิจารณาศึกษาเรื่องที่เราเห็นว่าควรกำหนดเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายในด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เพื่อจัดทำรายงานเป็นข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีได้

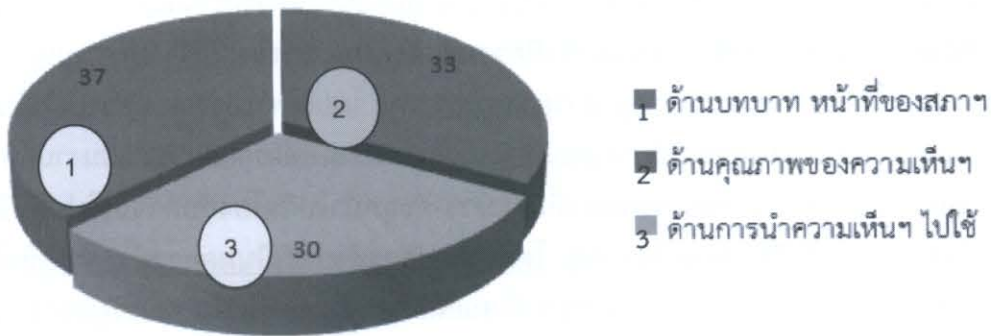
ในการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาฯ มีผลผลิตหลักคือการให้คำปรึกษาฯ ความเห็นและข้อเสนอแนะที่ได้นำเสนอต่อคณะรัฐมนตรี ซึ่งมีลักษณะ ๒ ทิศทาง คือ (๑) คณะรัฐมนตรีหรือรัฐบาลขอคำปรึกษาฯ และสภาที่ปรึกษาฯ ให้คำปรึกษาฯ ความเห็น หรือข้อเสนอแนะ

กลับไป (๒) สภาที่ปรึกษาฯ พิจารณาจัดทำความเห็นและข้อเสนอแนะไปยังคณะรัฐมนตรี ดังนั้น **คุณภาพของคำปรึกษา** ความเห็นและข้อเสนอแนะจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งและมีผลกระทบในวงกว้างต่อการเสนอแนะในการกำหนดนโยบายสาธารณะของประเทศ โดยเฉพาะการเสนอความเห็นในเรื่องที่สำคัญๆ เช่นนโยบายแบบองค์รวมที่มีประโยชน์ต่อสังคมในภาพรวม แต่จากผลการดำเนินงานที่ผ่านมาจะพบว่า **คุณภาพของความเห็นฯ ของสภาที่ปรึกษาฯ จะถูกนำไปยึดโยงกับการนำไปปฏิบัติของรัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นสำคัญ** โดยเฉพาะการมุ่งประเมินผลการนำความเห็นไปใช้ในเชิงรูปธรรม ซึ่งมีข้อวิจารณ์ว่า ความเห็นฯ ที่เสนอต่อคณะรัฐมนตรีไปนั้น คณะรัฐมนตรีได้เพียงแต่รับทราบหรือรับฟัง โดยให้ความสำคัญหรือสนใจนำไปกำหนดเป็นนโยบายน้อยมาก ความเห็นบางเรื่องมีความซ้ำซ้อนกับหน่วยงานอื่นซึ่งได้นำเสนอหรือดำเนินการอยู่แล้ว เป็นต้น

จากประเด็นปัญหาดังกล่าว เมื่อพิจารณาในข้อเท็จจริงจะเห็นว่า การนำความเห็นไปปฏิบัติหรือใช้ประโยชน์นั้น ไม่อาจสะท้อนคุณภาพของความเห็นฯ ได้อย่างครอบคลุมหรือตรงประเด็นเท่าใดนัก โดยทั่วไปแล้วความเห็นที่ดีควรจะต้องถูกนำไปใช้โดยผู้ปฏิบัติ แต่ก็มีข้อโต้แย้งตามหลักทางวิชาการในเบื้องต้น เนื่องจาก “ที่ปรึกษา” เป็นเพียงผู้ให้ความเห็น หรือคำแนะนำ เพื่อประกอบการพิจารณาเท่านั้น ข้อเสนอแนะที่ดีก็อาจจะไม่สอดคล้องกับแนวนโยบายของคณะรัฐมนตรี ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจในการบริหารราชการแผ่นดินโดยตรงก็ได้ สภาที่ปรึกษาฯ จึงได้พยายามพัฒนาและปรับปรุงหลักเกณฑ์หรือตัวชี้วัดประสิทธิภาพและคุณภาพในการนำเสนอความเห็นต่อรัฐบาลมาโดยตลอดทั้งจากการศึกษาวิจัยและการประเมินปัญหาและอุปสรรคจากผลการดำเนินงานที่ผ่านมา โดยเฉพาะสถาบันส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี สำนักงาน ก.พ.ร. ซึ่งเป็นที่ปรึกษาฯ **โครงการการศึกษาวิเคราะห์ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ ในความคาดหวังของคณะรัฐมนตรี หน่วยงานภาครัฐ และประชาชน เพื่อจัดทำหลักเกณฑ์ในการติดตามประเมินผลความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ** ได้นำเสนอแนวทางการวัดและประเมินผลสภาที่ปรึกษาฯ ที่ได้จากการศึกษา ซึ่งสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ โดยศูนย์ติดตามประเมินผลและประสานงานภาครัฐ อยู่ระหว่างการพิจารณากำหนดค่าน้ำหนักในการประเมินผลการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาฯ เพื่อให้สามารถประเมินประสิทธิภาพการทำงานขององค์กรในภาพรวมได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม โดยแบ่งกลุ่มตัวชี้วัดออกเป็น ๓ กลุ่ม คือ (๑) ด้านบทบาทหน้าที่ (๒) ด้านคุณภาพของความเห็นฯ และ (๓) ด้านการนำความเห็นไปใช้ โดยให้ค่าน้ำหนักรวมของตัวชี้วัดในแต่ละด้านดังต่อไปนี้

๑. ด้านบทบาท หน้าที่ของสภาฯ ให้ค่าน้ำหนักประมาณ ร้อยละ ๓๗
๒. ด้านคุณภาพของความเห็นฯ ให้ค่าน้ำหนักประมาณ ร้อยละ ๓๐
๓. ด้านการนำความเห็นฯ ไปใช้ ให้ค่าน้ำหนักประมาณ ร้อยละ ๓๓

กล่าวโดยสรุป

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งมีจุดกำเนิดจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยบัญญัติไว้ในหมวด ๕ ว่าด้วยแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ภายใต้เจตนารมณ์ในการจัดตั้ง คือ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วม ตามหลักการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยได้กำหนดให้สภาที่ปรึกษา “เป็นองค์กรสะท้อนปัญหาเศรษฐกิจและสังคม” มีหน้าที่ในการให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี ในปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ โดยมีใช้เป็น “องค์กรเพื่อต่อรองผลประโยชน์ของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใด” แม้ต่อมาในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ จะบัญญัติให้สภาที่ปรึกษาฯ อยู่ในหมวด ๑๑ องค์กรตามรัฐธรรมนูญ โดยมีสถานะเป็นองค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญ แต่อำนาจ หน้าที่ และเจตนารมณ์ขององค์กรยังคงเดิมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาตามบทบาท อำนาจ และหน้าที่ สภาที่ปรึกษาฯ จึงมีสถานะเป็น “องค์กรให้คำปรึกษา” ต่อคณะรัฐมนตรี โดยในการให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะดังกล่าว เป็นการดำเนินการโดยกระบวนการรับฟังความเห็น คำปรึกษา และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม ทั้งภาคเอกชน ภาคราชการ และภาคประชาชน รวมทั้งภาควิชาการ

โดยที่การดำเนินงานนับตั้งแต่ก่อตั้งองค์กรในปี พ.ศ. ๒๕๔๓ จวบจนปัจจุบัน (พ.ศ. ๒๕๕๘) เป็นเวลากว่า ๑๕ ปี สภาที่ปรึกษาฯ ได้นำเสนอความเห็นและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี ในประเด็นปัญหาที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตลอดจนเรื่องอื่นๆ ตามภารกิจที่กฎหมายบัญญัติไปแล้ว ประมาณ ๔๐๐ เรื่อง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นประเด็นปัญหาสาธารณะที่สำคัญ เร่งด่วน และส่งผลกระทบต่อประชาชนหรือสังคมโดยรวม โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ มีความเห็นและข้อเสนอแนะ ที่เสนอต่อคณะรัฐมนตรี จำนวน ๑๐ เรื่อง

นอกจากนี้ สภาที่ปรึกษาฯ โดยการทำงานของสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ได้ให้ความสำคัญกับการติดตามประเมินผลเชิงกัลยาณมิตร เพื่อให้ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ ที่เสนอต่อคณะรัฐมนตรีนั้น ตรงตามความต้องการ และความคาดหวังของคณะรัฐมนตรี ตลอดจนหน่วยงานภาครัฐและประชาชน ซึ่งแม้จะมีปัญหาและอุปสรรคในการติดตามประเมินผลความเห็น

และข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ อยู่บ้าง แต่สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ก็ได้พยายามในการแก้ปัญหา
โดยการพัฒนาและปรับปรุงหลักเกณฑ์หรือตัวชี้วัดในการนำเสนอความเห็นและข้อเสนอแนะต่อคณะ
รัฐมนตรี ทั้งจากการศึกษาวิจัยและการประเมินปัญหาและอุปสรรคจากการดำเนินงานมาโดยตลอด

ดังนั้น เมื่อพิจารณาจากจำนวนผลงานด้านความเห็นและข้อเสนอแนะที่สภาที่ปรึกษาฯ
ได้เสนอต่อคณะรัฐมนตรีไปแล้ว ประมาณ ๔๐๐ เรื่องนั้น อาจกล่าวได้ว่า “องค์กรแห่งนี้ได้ทำหน้าที่
ของการเป็นองค์กรให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาต่อรัฐบาลหรือคณะรัฐมนตรี เพื่อการพัฒนา
ประเทศและการส่งเสริมความเข้มแข็งให้ภาคพลเมือง” ในฐานะของ “องค์กรแห่งปัญญา
ให้คำปรึกษา สะท้อนปัญหาจากประชาสู่รัฐ” ตามกรอบพันธกิจของรัฐธรรมนูญและกฎหมาย
ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ก็เพื่อให้ทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายสาธารณะในการพัฒนา
ประเทศของรัฐบาลหรือคณะรัฐมนตรี รวมทั้งได้มีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
ของชาติ ตลอดจนเป็นการลดความขัดแย้งของสังคมในมิติต่างๆ จากกำหนดนโยบายของรัฐบาล
หรือคณะรัฐมนตรี อันจะทำให้คณะรัฐมนตรีสามารถนำความเห็นและข้อเสนอแนะไปประกอบการ
ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง และพัฒนานโยบายและแผนต่างๆ ของประเทศให้เหมาะสมและเกิด
ประโยชน์สูงสุดต่อประเทศชาติและประชาชนโดยรวมต่อไป

๓.๓ การประชุม การสัมมนา และการศึกษาดูงาน

การประชุมสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
คณะทำงานสนับสนุนกิจการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
คณะทำงานเกี่ยวเนื่องฯ

การประชุมสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ/คณะทำงานสนับสนุนกิจการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ/คณะทำงานเกี่ยวเนื่อง	ประชุม (ครั้ง)	จัดสัมมนา/กิจกรรมรับฟังความคิดเห็น/เวทีสาธารณะ (ครั้ง)	การศึกษาดูงาน	
			ในประเทศ (ครั้ง)	ต่างประเทศ (ครั้ง)
การประชุมสภาที่ปรึกษา	๑๕	๒	-	-
๑. คณะทำงานกิจการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	๓๕	๑	-	-
๑.๑ คณะทำงานตรวจรายงานการประชุม	๑๕	-	-	-
๑.๒ คณะทำงานสภาสัมพันธ์และองค์กรสัมพันธ์	๖	-	-	-
๑.๓ คณะทำงานวิเทศสัมพันธ์	๖	-	-	-
๒. คณะทำงานงบประมาณ	๑๔	๑	-	-
๓. คณะทำงานวิชาการ	๓๔	๕	๓	-
๔. คณะทำงานสื่อสารกับสังคมและคณะทำงานเกี่ยวเนื่องฯ	๓๘	-	-	-
รวม	๑๖๓	๙	๓	-

การประชุมสภาที่ปรึกษาฯ จำนวน ๑๕ ครั้ง

การสัมมนา/กิจกรรมรับฟังความคิดเห็นเวทีสาธารณะ จำนวน ๒ ครั้ง

๑. สัมมนา เรื่อง การปฏิรูปประเทศไทย

๒. สัมมนา เรื่อง จากอดีต ปัจจุบันสู่อนาคต สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ศึกษาดูงานในประเทศ -

ศึกษาดูงานต่างประเทศ -

๑. คณะทำงานกิจการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

การประชุม จำนวน ๓๕ ครั้ง

การสัมมนา/กิจกรรมรับฟังความคิดเห็นเวทีสาธารณะ จำนวน ๑ ครั้ง

๑. สัมมนา (Focus Group) เรื่อง การศึกษาแนวทางการกำหนดวันชาติของประเทศไทย

ศึกษาดูงานในประเทศ -

ศึกษาดูงานต่างประเทศ -

๑.๑ คณะทำงานตรวจรายงานการประชุม

การประชุม จำนวน ๑๕ ครั้ง

การสัมมนา/กิจกรรมรับฟังความคิดเห็นเวทีสาธารณะ -

ศึกษาดูงานในประเทศ -

ศึกษาดูงานต่างประเทศ -

๑.๒ คณะทำงานสภาสัมพันธมิตรและองค์กรสัมพันธมิตร

การประชุม จำนวน ๖ ครั้ง

การสัมมนา/กิจกรรมรับฟังความคิดเห็นเวทีสาธารณะ -

ศึกษาดูงานในประเทศ -

ศึกษาดูงานต่างประเทศ -

๑.๓ คณะทำงานวิเทศสัมพันธ์

การประชุม จำนวน ๖ ครั้ง

การสัมมนา/กิจกรรมรับฟังความคิดเห็นเวทีสาธารณะ -

ศึกษาดูงานในประเทศ -

ศึกษาดูงานต่างประเทศ -

๒. คณะทำงานงบประมาณ

การประชุม จำนวน ๑๔ ครั้ง

การสัมมนา/กิจกรรมรับฟังความคิดเห็นเวทีสาธารณะ จำนวน ๑ ครั้ง

๑. โครงการประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อสรุปผลและถอดบทเรียนการดำเนินงานของคณะงบประมาณ

๓. คณะทำงานวิชาการ

การประชุม จำนวน ๓๔ ครั้ง

การสัมมนา/กิจกรรมรับฟังความคิดเห็นเวทีสาธารณะ จำนวน ๕ ครั้ง

๑. การสัมมนาระดมความคิดเห็นกลุ่มเจาะจง (Focus Group) เรื่อง อนาคตประเทศไทยสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ด้วยปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (ภาคกลาง ณ จังหวัดเพชรบุรี)

๒. การสัมมนาระดมความคิดเห็นกลุ่มเจาะจง (Focus Group) เรื่อง อนาคตประเทศไทยสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ด้วยปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ณ จังหวัดอุดรธานี)

๓. การสัมมนาระดมความคิดเห็นกลุ่มเจาะจง (Focus Group) เรื่อง อนาคตประเทศไทยสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ด้วยปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (ภาคเหนือ ณ จังหวัดเชียงใหม่)

๔. การสัมมนาระดมความคิดเห็นกลุ่มเจาะจง (Focus Group) เรื่อง อนาคตประเทศไทยสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ด้วยปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (ภาคใต้ ณ จังหวัดกระบี่)

๕. การสัมมนาวิชาการประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗ เรื่อง อนาคตประเทศไทยสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ด้วยปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (กรุงเทพมหานคร)

ศึกษาดูงานในประเทศ จำนวน ๓ ครั้ง

๑. ศึกษาดูงาน เรื่อง เศรษฐกิจการค้าชายแดน เพื่อเชื่อมโยงการค้าอาเซียน และการเตรียมความพร้อมประเทศไทยรองรับสังคมผู้สูงอายุการดูแลสุขภาพแบบองค์รวม กรณีศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ และเชียงราย ระหว่างวันที่ ๑๕-๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๖

๒. ศึกษาดูงาน เรื่อง เศรษฐกิจการค้าชายแดน เพื่อเชื่อมโยงการค้าอาเซียน และการเตรียมความพร้อมประเทศไทยรองรับสังคมผู้สูงอายุการดูแลสุขภาพแบบองค์รวม กรณีศึกษาจังหวัดเลย ระหว่างวันที่ ๓-๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

๓. ศึกษาดูงาน เรื่อง เศรษฐกิจการค้าชายแดน เพื่อเชื่อมโยงการค้าอาเซียน และการเตรียมความพร้อมประเทศไทยรองรับสังคมผู้สูงอายุการดูแลสุขภาพแบบองค์รวม กรณีศึกษาจังหวัดตาก ระหว่างวันที่ ๒๔-๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗

ศึกษาดูงานต่างประเทศ -

๔. คณะทำงานสื่อสารกับสังคม

การประชุม จำนวน ๓๘ ครั้ง

การสัมมนา/กิจกรรมรับฟังความคิดเห็นเวทีสาธารณะ -

ศึกษาดูงานในประเทศ -

ศึกษาดูงานต่างประเทศ -

การประชุมคณะทำงานประจำสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ และคณะทำงานเกี่ยวเนื่องฯ

การประชุมคณะทำงาน สภาที่ปรึกษาฯ และคณะทำงาน ที่เกี่ยวข้อง	ประชุม (ครั้ง)	จัดสัมมนา/กิจกรรม รับฟังความคิดเห็น/ เวทีสาธารณะ (ครั้ง)	การศึกษาดูงาน	
			ในประเทศ (ครั้ง)	ต่างประเทศ (ครั้ง)
๑. คณะทำงานการเกษตร และสหกรณ์	๓๐	๑	๒	-
๒. คณะทำงานอุตสาหกรรม และพาณิชย์กรรม	๒๐	-	๖	-
๓. คณะทำงานเศรษฐกิจภาคบริการ และการท่องเที่ยว	๓๗	๒	๒	-
๔. คณะทำงานการแรงงาน และสวัสดิการสังคม	๑๔	-	๑	-
๕. คณะทำงานการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	๑๔	-	๒	-
๖. คณะทำงานการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	๑๔	๔	-	-
๗. คณะทำงานการพัฒนาคุณภาพชีวิต สาธารณสุข และคุ้มครองผู้บริโภค	๒๒	๕	๒	-
๘. คณะทำงานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร	๑๙	๑	๒	-
๙. คณะทำงานการกีฬา และนันทนาการ	๒๓	-	๒	-
๑๐. คณะทำงานด้านการยุติธรรม สิทธิมนุษยชน และธรรมาภิบาล	๑๔	-	๓	-
๑๑. คณะทำงานการมีส่วนร่วม การกระจายอำนาจ และ สนับสนุนเครือข่าย	๑๑	๑	๑	-
๑๒. คณะทำงานโครงสร้างพื้นฐาน คมนาคมและพลังงาน	๒๓	๑	๓	-
๑๓. คณะทำงานเศรษฐกิจมหภาค การเงิน การคลัง	๑๗	๑๑	๕	-
รวม	๒๖๖	๒๖	๓๑	-

คณะทำงานการเกษตร และสหกรณ์

การประชุม จำนวน ๓๐ ครั้ง

การสัมมนา/กิจกรรมรับฟังความคิดเห็นเวทีสาธารณะ จำนวน ๑ ครั้ง

๑. สัมมนา เรื่อง การผลิตพืชอย่างมีประสิทธิภาพโดยลดการใช้ปุ๋ยและสารเคมีเกษตรเพื่อความสมดุลและยั่งยืน

ศึกษาดูงานในประเทศ จำนวน ๒ ครั้ง

๑. ศึกษาดูงานการผลิตพืชอย่างมีประสิทธิภาพโดยลดการใช้ปุ๋ยและเคมีเกษตรเพื่อความสมดุลและยั่งยืน ณ จังหวัดนครปฐม ระหว่างวันที่ ๘-๙ เมษายน ๒๕๕๗

๒. การศึกษาดูงานการผลิตพืชอย่างมีประสิทธิภาพโดยลดการใช้ปุ๋ยและเคมีเกษตรเพื่อความสมดุลและยั่งยืน ณ จังหวัดเลย ระหว่างวันที่ ๒๗-๒๙ เมษายน ๒๕๕๗

ศึกษาดูงานต่างประเทศ -

คณะทำงานอุตสาหกรรม และพาณิชย์กรรม

การประชุม จำนวน ๒๐ ครั้ง

การสัมมนา/กิจกรรมรับฟังความคิดเห็นเวทีสาธารณะ -

ศึกษาดูงานในประเทศ จำนวน ๖ ครั้ง

๑. ศึกษาดูงาน เรื่อง อุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเข้มข้นและการเคลื่อนย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศอาเซียน กรณีศึกษา อุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม ณ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ระหว่างวันที่ ๕-๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

๒. ศึกษาดูงาน เรื่อง อุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเข้มข้นและการเคลื่อนย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศอาเซียน กรณีศึกษา อุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม ณ จังหวัดตาก ระหว่างวันที่ ๑๖-๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๖

๓. ศึกษาดูงาน เรื่อง อุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเข้มข้นและการเคลื่อนย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศอาเซียน กรณีศึกษา อุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม ณ บริษัท ที เค การ์เมนต์ จำกัด จังหวัดกรุงเทพฯ วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๗

๔. ศึกษาดูงาน เรื่อง อุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเข้มข้นและการเคลื่อนย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศอาเซียน กรณีศึกษา อุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม ณ จังหวัดสงขลา ระหว่างวันที่ ๒๒-๒๔ มีนาคม ๒๕๕๗

๕. ศึกษาดูงาน เรื่อง อุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเข้มข้นและการเคลื่อนย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศอาเซียน กรณีศึกษา อุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม ณ จังหวัดชลบุรี ระหว่างวันที่ ๑-๓ พฤษภาคม ๒๕๕๗

๖. ศึกษาดูงาน เรื่อง อุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเข้มข้นและการเคลื่อนย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศอาเซียน กรณีศึกษา อุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม ณ จังหวัดเชียงราย ระหว่างวันที่ ๒๒-๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗

ศึกษาดูงานต่างประเทศ -

คณะทำงานเศรษฐกิจภาคบริการ และการท่องเที่ยว

การประชุม จำนวน ๓๗ ครั้ง

การสัมมนา/กิจกรรมรับฟังความคิดเห็นเวทีสาธารณะ จำนวน ๒ ครั้ง

๑. สัมมนากลุ่มย่อย เรื่อง แนวทางส่งเสริมภาคบริการไทยในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน กรณีศึกษาศักยภาพธุรกิจอาหารไทยในประเทศสิงคโปร์

๒. สัมมนากลุ่มย่อย เรื่อง แนวทางส่งเสริมภาคบริการไทยในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน กรณีศึกษาศักยภาพธุรกิจอาหารไทยในประเทศสิงคโปร์

ศึกษาดูงานในประเทศ จำนวน ๒ ครั้ง

๑. ศึกษาดูงาน เรื่อง แนวทางส่งเสริมภาคบริการไทยในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน กรณีศึกษาศักยภาพธุรกิจอาหารไทยในประเทศสิงคโปร์ ณ จังหวัดสงขลา ระหว่างวันที่ ๑๓-๑๖ มีนาคม ๒๕๕๗

๒. ศึกษาดูงาน เรื่อง แนวทางส่งเสริมภาคบริการไทยในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน กรณีศึกษาศักยภาพธุรกิจอาหารไทยในประเทศสิงคโปร์ ณ จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ระหว่างวันที่ ๘-๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗

ศึกษาดูงานต่างประเทศ -

คณะทำงานการเฝ้าระวัง และสวัสดิการสังคม

การประชุม จำนวน ๑๔ ครั้ง

การสัมมนา/กิจกรรมรับฟังความคิดเห็นเวทีสาธารณะ -

ศึกษาดูงานในประเทศ จำนวน ๑ ครั้ง

๑. ศึกษาดูงาน เรื่อง ความเป็นไปได้ในการอบรมแรงงานพม่าในไทย ณ จังหวัดตาก ระหว่างวันที่ ๗-๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

ศึกษาดูงานต่างประเทศ -

คณะทำงานการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

การประชุม จำนวน ๑๔ ครั้ง

การสัมมนา/กิจกรรมรับฟังความคิดเห็นเวทีสาธารณะ จำนวน ๒ ครั้ง

๑. สัมมนา Focus Group เรื่อง ผลกระทบและมาตรการการป้องกันหมอกควันของประเทศไทยและกลุ่มประชาคมอาเซียน

๒. สัมมนา Focus Group เรื่อง แนวทางการฟื้นฟูระบบนิเวศทะเลสาบสงขลา กรณีที่มีผลกระทบต่อโลมาอิรวดี

ศึกษาดูงานในประเทศ -

ศึกษาดูงานในประเทศ

ศึกษาดูงานต่างประเทศ -

ศึกษาดูงานต่างประเทศ

คณะทำงานการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

การประชุม จำนวน ๑๘ ครั้ง

การสัมมนา/กิจกรรมรับฟังความคิดเห็นเวทีสาธารณะ จำนวน ๔ ครั้ง

๑. สัมมนา เรื่อง แนวทางการพัฒนาประเทศเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุของประเทศไทย
๒. สัมมนา เรื่อง การปฏิรูปประเทศไทยด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
๓. สัมมนา เรื่อง บทบาทของพระพุทธศาสนาในการแก้ไขภาวะวิกฤติของชาติ
๔. สัมมนา เรื่อง พระพุทธศาสนากับพระมหากษัตริย์ไทย

ศึกษาดูงานในประเทศ -

ศึกษาดูงานต่างประเทศ -

คณะกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวิต สาธารณสุข และคุ้มครองผู้บริโภค

การประชุม จำนวน ๒๒ ครั้ง

การสัมมนา/กิจกรรมรับฟังความคิดเห็นเวทีสาธารณะ จำนวน ๕ ครั้ง

๑. สัมมนา เรื่อง ผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตจากปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อม : ศึกษากรณี จังหวัดเลย เหมืองทองคำ
๒. สัมมนา เรื่อง การพัฒนาคุณภาพชีวิตคนทำงานภาคบริการกลางคืน
๓. สัมมนา เรื่อง การลงทุนในรูปแบบให้เอกชนร่วมทุนในกิจการของโรงพยาบาลรัฐ
๔. สัมมนา เรื่อง ข้อเสนอเชิงนโยบายการเพิ่มกลุ่มบุคคลเข้าสู่กองทุนให้สิทธิ (คินสิทธิ) ด้าน สาธารณสุขสำหรับบุคคลผู้มีปัญหาสถานะและสิทธิ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๓
๕. สัมมนา เรื่อง การพัฒนาคุณภาพชีวิตคนทำงานภาคบริการกลางคืน : ประเด็น ข้อจำกัดทางกฎหมาย

ศึกษาดูงานในประเทศ จำนวน ๒ ครั้ง

๑. ศึกษาดูงาน เรื่อง ผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตจากปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อม : ศึกษากรณี จังหวัดเลย เหมืองทองคำ ณ จังหวัดเลย ระหว่างวันที่ ๓๐ มีนาคม - ๒ เมษายน ๒๕๕๗
๒. ศึกษาดูงาน เรื่อง ผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตจากปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อม : กรณีคลิตี้ สารตะกั่ว ณ จังหวัดกาญจนบุรี ระหว่างวันที่ ๑๕ - ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗

ศึกษาดูงานต่างประเทศ -

คณะทำงานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สารสนเทศ และการสื่อสาร

การประชุม จำนวน ๑๙ ครั้ง

การสัมมนา/กิจกรรมรับฟังความคิดเห็นเวทีสาธารณะ จำนวน ๑ ครั้ง

๑. การจัดสัมมนา Focus Group เรื่อง แนวทางการพัฒนาเทคโนโลยีพลังงานแสงอาทิตย์ เพื่อใช้ในภาคเกษตรกรรม

ศึกษาดูงานในประเทศ จำนวน ๒ ครั้ง

๑. ศึกษาดูงาน เรื่อง แนวทางการพัฒนาเทคโนโลยีพลังงานแสงอาทิตย์ เพื่อใช้ในภาคเกษตรกรรม ณ จังหวัดเชียงรายและจังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างวัน ๑๙-๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๖

๒. ศึกษาดูงาน เรื่อง แนวทางการพัฒนาเทคโนโลยีพลังงานแสงอาทิตย์ เพื่อใช้ในภาคเกษตรกรรม ณ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ระหว่างวัน ๗-๑๐ มีนาคม ๒๕๕๗

ศึกษาดูงานต่างประเทศ -

คณะทำงานการกีฬา และนันทนาการ

การประชุม จำนวน ๑๓ ครั้ง

การสัมมนา/กิจกรรมรับฟังความคิดเห็นเวทีสาธารณะ -

ศึกษาดูงานในประเทศ จำนวน ๒ ครั้ง

๑. ศึกษาดูงาน เรื่อง อุตสาหกรรมกีฬากับการสร้างมูลค่าเพิ่มของประเทศไทย ณ จังหวัด นครราชสีมา จังหวัดสระบุรี และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ระหว่างวันที่ ๓๑ ตุลาคม - ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

๒. ศึกษาดูงาน เรื่อง บทบาทการสื่อสารทางการกีฬาของไทย ณ จังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดนครศรีธรรมราช ระหว่างวันที่ ๑๗-๒๒ เมษายน ๒๕๕๗

ศึกษาดูงานต่างประเทศ -

คณะทำงานด้านการยุติธรรม สิทธิมนุษยชน และธรรมาภิบาล

การประชุม จำนวน ๑๘ ครั้ง

การสัมมนา/กิจกรรมรับฟังความคิดเห็นเวทีสาธารณะ -

ศึกษาดูงานในประเทศ จำนวน ๓ ครั้ง

๑. ศึกษาดูงาน เรื่อง ผลได้ ผลเสียจากการจัดตั้งบ่อนคาสิโนในประเทศไทย ณ จังหวัดอุบลราชธานี และจังหวัดอำนาจเจริญ ระหว่างวันที่ ๒๖-๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๖

๒. ศึกษาดูงาน เรื่อง ธรรมาภิบาลของนโยบายรัฐต่อแรงงานต่างด้าวเพื่อประโยชน์ของชาติ ครั้งที่ ๑ ณ จังหวัดอุดรธานี และจังหวัดหนองคาย ระหว่างวันที่ ๙ - ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

๓. ศึกษาดูงาน เรื่อง ธรรมาภิบาลของนโยบายรัฐต่อแรงงานต่างด้าวเพื่อประโยชน์ของชาติ ครั้งที่ ๒ ณ จังหวัดจันทบุรี และจังหวัดตราด ระหว่างวันที่ ๒๒-๒๕ เมษายน ๒๕๕๗

ศึกษาดูงานต่างประเทศ -

คณะทำงานการมีส่วนร่วม การกระจายอำนาจ และสนับสนุนเครือข่าย

การประชุม จำนวน ๑๑ ครั้ง

การสัมมนา/กิจกรรมรับฟังความคิดเห็นเวทีสาธารณะ จำนวน ๑ ครั้ง

๑. สัมมนา เรื่อง มาตรการเชิงรุก-เชิงรับสินค้าเกษตร กับการมีส่วนร่วมขับเคลื่อนการปฏิรูปเศรษฐกิจภาคการเกษตรฐานอุตสาหกรรมยางพาราต้นน้ำ - กลางน้ำ - ปลายน้ำ เพื่อเตรียมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ศึกษาดูงานในประเทศ จำนวน ๑ ครั้ง

๑. ศึกษาดูงาน เรื่อง การส่งเสริมการกระจายอำนาจไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ณ จังหวัดอุบลราชธานี ระหว่างวันที่ ๗ - ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

ศึกษาดูงานต่างประเทศ -

คณะทำงานโครงสร้างพื้นฐาน คมนาคม และพลังงาน

การประชุม จำนวน ๒๓ ครั้ง

การสัมมนา/กิจกรรมรับฟังความคิดเห็นเวทีสาธารณะ จำนวน ๑ ครั้ง

๑. สัมมนา เรื่อง การแก้ไขการขาดแคลนพลังงานไฟฟ้าของประเทศไทยอย่างยั่งยืน

ศึกษาดูงานในประเทศ จำนวน ๓ ครั้ง

๑. ศึกษาดูงาน เรื่อง การแก้ไขการขาดแคลนพลังงานไฟฟ้าของประเทศไทยอย่างยั่งยืน ณ จังหวัดอุดรธานีและหนองคาย ระหว่างวันที่ ๒๑-๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖
๒. ศึกษาดูงาน เรื่อง การติดตามผลการดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน คมนาคม และพลังงาน ณ จังหวัดเชียงราย ระหว่างวันที่ ๑๗-๑๙ มีนาคม ๒๕๕๗
๓. ศึกษาดูงาน เรื่อง การแก้ไขการขาดแคลนพลังงานไฟฟ้าของประเทศไทยอย่างยั่งยืน ณ จังหวัดน่าน ระหว่างวันที่ ๙ - ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๗

ศึกษาดูงานต่างประเทศ -

คณะทำงานเศรษฐกิจมหภาค การเงิน การคลัง

การประชุม จำนวน ๑๗ ครั้ง

การสัมมนา/กิจกรรมรับฟังความคิดเห็นเวทีสาธารณะ จำนวน ๑๑ ครั้ง

๑. สัมมนา เรื่อง คักยภาพการแข่งขันสินค้าเกษตร (กรณีศึกษายางพาราไทย) ในบริบทการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และการจัดทำแผนพัฒนาฯ ยางพาราครบวงจร พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๑
๒. สัมมนา เรื่อง มาตรการเชิงรุก-เชิงรับ สำหรับสินค้าเกษตร (ยางพารา) เพื่อเตรียมพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
๓. สัมมนา เรื่อง ทิศทางและแนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี ๒๕๕๗
๔. สัมมนา เรื่อง ทิศทางและแนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี ๒๕๕๗ (การสังเคราะห์ผล)
๕. สัมมนา เรื่อง วิสาหกิจชุมชนเพื่อเสริมสร้างเศรษฐกิจไทย กรณีศึกษาวิสาหกิจชุมชนมาบตาพุด กรณีศึกษาสภาพเศรษฐกิจในพื้นที่ หลังน้ำมันดิบรั่วไหลลงสู่ทะเล
๖. สัมมนา เรื่อง มาตรการเชิงรุก-เชิงรับสำหรับสินค้าเกษตร เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน กรณีศึกษา เรื่องอ้อยและน้ำตาลทราย
๗. สัมมนา เรื่อง มาตรการเชิงรุก-เชิงรับสำหรับสินค้าเกษตร เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน กรณีศึกษา เรื่องอ้อยและน้ำตาลทราย (สัมมนาเชิงสังเคราะห์)
๘. สัมมนา เรื่อง มาตรการเชิงรุก-เชิงรับสินค้าเกษตร กกับการมีส่วนร่วมขับเคลื่อนการปฏิรูปเศรษฐกิจภาคการเกษตรฐานอุตสาหกรรมยางพาราต้นน้ำ-กลางน้ำ-ปลายน้ำ เพื่อเตรียมพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
๙. สัมมนา เรื่อง มาตรการเชิงรุก-เชิงรับสินค้าเกษตรเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน กรณีศึกษา: แนวทางการพัฒนาความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจด้านการผลิตและการค้าข้าวเหนียวของไทยในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
๑๐. สัมมนา เรื่อง พืชเทคโนโลยีชีวภาพ: ทางเลือกใหม่ของเกษตรกรไทยในยุค AEC
๑๑. สัมมนา เรื่อง มาตรการเชิงรุก-เชิงรับสำหรับสินค้าเกษตร เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน กรณีศึกษา พืชเทคโนโลยีชีวภาพ: ทางเลือกใหม่ของเกษตรกรไทยในยุค AEC (การสังเคราะห์ผล)

ศึกษาดูงานในประเทศ จำนวน ๕ ครั้ง

๑. ศึกษาดูงาน เรื่อง คักยภาพการแข่งขันสินค้าเกษตร (กรณีศึกษายางพาราไทย) ในบริบทการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และการจัดทำแผนพัฒนาฯ ยางพาราครบวงจร พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๑ ณ จังหวัดระยอง ระหว่างวันที่ ๑๗-๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

๒. ศึกษาดูงาน เรื่อง มาตรการเชิงรุก-เชิงรับ สำหรับสินค้าเกษตร (ยางพารา) เพื่อเตรียมพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ณ จังหวัดพิษณุโลก ระหว่างวันที่ ๒๑-๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

๓. ศึกษาดูงาน เรื่อง มาตรการเชิงรุก-เชิงรับ สำหรับสินค้าเกษตร เพื่อเตรียมพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน กรณีศึกษาเรื่องข้าว ณ บริษัท ข้าว ซี.พี. จำกัด จังหวัดพระนครศรีอยุธยา วันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๖

๔. ศึกษาดูงาน เรื่อง วิสาหกิจชุมชนเพื่อเสริมสร้างเศรษฐกิจไทย กรณีศึกษาวิสาหกิจชุมชนมาบตาพุด กรณีศึกษาสหภาพเศรษฐกิจในพื้นที่ หลังน้ำมันดิบรั่วไหลลงสู่ทะเล ณ จังหวัดระยอง ระหว่างวันที่ ๙-๑๑ มีนาคม ๒๕๕๗

๕. ศึกษาดูงาน เรื่อง มาตรการเชิงรุก-เชิงรับ สำหรับสินค้าเกษตร เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน กรณีศึกษา เรื่องอ้อยและน้ำตาลทราย ณ จังหวัดกาญจนบุรี ระหว่างวันที่ ๒๗-๓๐ มีนาคม ๒๕๕๗

ศึกษาดูงานต่างประเทศ -

การประชุมคณะทำงานเฉพาะกิจ

การประชุมคณะทำงานเฉพาะกิจ	ประชุม (ครั้ง)	จัดสัมมนา/กิจกรรม รับฟังความคิดเห็น/ เวทีสาธารณะ (ครั้ง)	การศึกษาดูงาน	
			ในประเทศ (ครั้ง)	ต่างประเทศ (ครั้ง)
๑. คณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อศึกษา โครงการ Thailand ๒๐๒๐ ก้าวใหม่เชื่อมไทยสู่โลก การลงทุน ของประชาชนเพื่อประชาชน	๒	-	-	-
๒. คณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อศึกษา แนวทางการปฏิรูปประเทศไทย	๔	-	-	-
๓. คณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อศึกษา เรื่องกองทุนเงินให้กู้ยืม เพื่อการศึกษา (กยศ.)	๔	๑	-	-
รวม	๑๐	๑	-	-

๑. คณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อศึกษาโครงการ Thailand ๒๐๒๐ ก้าวใหม่เชื่อมไทยสู่โลก
การลงทุนของประชาชนเพื่อประชาชน

การประชุม จำนวน ๒ ครั้ง

การสัมมนา/กิจกรรมรับฟังความคิดเห็นเวทีสาธารณะ -

ศึกษาดูงานในประเทศ -

ศึกษาดูงานต่างประเทศ -

๒. คณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อศึกษาแนวทางการปฏิรูปประเทศไทย

การประชุม จำนวน ๔ ครั้ง

การสัมมนา/กิจกรรมรับฟังความคิดเห็นเวทีสาธารณะ -

ศึกษาดูงานในประเทศ -

ศึกษาดูงานต่างประเทศ -

ภาคผนวก

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

กิจกรรมสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

วันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

นายโอกาส เตพละกุล ประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นางภรณ์ สีนุตพงษ์ รองประธานสภาที่ปรึกษาฯ และนายกิตติรัตน์ มิ่งคณะศิริ เลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ให้การต้อนรับ นายจิรัชย์ มูลทองโร่ย เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ในโอกาสมาเยือนสภาที่ปรึกษาฯ ณ ห้องประชุมสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา ถนนแจ้งวัฒนะ กรุงเทพฯ

วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

นายกิตติรัตน์ มิ่งคณะศิริ เลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พร้อมคณะสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ผู้บริหารสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ เข้าร่วมบันทึกเทปถวายพระพร เนื่องในวโรกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา ๘๖ พรรษา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ณ สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบก (ททบ.๕) สนามเป้า กรุงเทพฯ

วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

นางภรณ์ ลินุตพงษ์ รองประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นายกิตติรัตน์ มิ่งคละศิรี เลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พร้อมคณะสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ผู้บริหารสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ เข้าร่วมบันทึกเทปถวายพระพร เนื่องในวโรกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา ๘๖ พรรษา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ณ สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ช่อง ๑๑ ดินแดง กรุงเทพฯ

วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ร่วมเป็นเจ้าภาพร่วมสวดพระอภิธรรมพระศพ สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก ณ พระตำหนักเพชร วัดบวรนิเวศวิหาร เขตพระนคร กรุงเทพฯ

วันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๖

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จัดแถลงข่าว เรื่อง “กลยุทธ์ความสำเร็จในการร่วมมือปฏิรูปประเทศไทย” ณ ห้องแถลงข่าว สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา ถนนแจ้งวัฒนะ กรุงเทพฯ

วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๖

นายโอกาส เตพละกุล ประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นประธานในพิธีสักการะศาลพระพรหม ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ โดยมีรองประธานสภาที่ปรึกษาฯ เลขาธิการสภาที่ปรึกษาฯ สมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ผู้บริหาร ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ เข้าร่วมพิธี เนื่องในงานวันสถาปนาสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ครบรอบ ๑๓ ปี ณ ศาลพระพรหม ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา ถนนแจ้งวัฒนะ กรุงเทพฯ

วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จัดการสัมมนาวิชาการประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗ เรื่อง “อนาคตประเทศไทย สู่การพัฒนาที่ยั่งยืนด้วยปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ณ โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชัน หลักสี่ กรุงเทพฯ

วันที่ ๒๑ - ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จัดการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “การปฏิรูปประเทศไทย” ณ โรงแรมภูวนาลี รีสอร์ท เขาใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา

วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๗

นายโอกาส เตพละกุล ประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พร้อมด้วย นายกิตติรัตน์ มิ่งคละศิรี เลขาธิการสภาที่ปรึกษาฯ มอบช่อดอกไม้แสดงความยินดีแด่ นางผาณิต นิติทัณฑ์ประภาศ ประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน ในงานครบรอบ ๑๔ ปีผู้ตรวจการแผ่นดิน ณ สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา อาคารรัฐประศาสนภักดี ถนนแจ้งวัฒนะ หลักสี่ กรุงเทพฯ

วันที่ ๒๔ - ๒๖ เมษายน ๒๕๕๗

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จัดโครงการสัมมนา เรื่อง “จากอดีต ปัจจุบัน สู่อนาคต สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ” ณ โรงแรมแคนทารี เบย์ ระยอง จังหวัดระยอง

กิจกรรมคณะทำงาน คณะทำงานการเกษตร และสหกรณ์

วันที่ ๘ - ๙ เมษายน ๒๕๕๗

ศึกษาโครงการศึกษาดูงานการผลิตพืชอย่างมีประสิทธิภาพ โดยลดการใช้ปุ๋ยและสารเคมีเกษตร เพื่อความสมดุลและยั่งยืน ณ จังหวัดนครปฐม

คณะทำงานอุตสาหกรรม และพาณิชย์กรรม

วันที่ ๒๒ - ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๗

ศึกษาดูงานโครงการศึกษาสภาพข้อเท็จจริงในพื้นที่ เรื่อง “อุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเข้มข้น และการเคลื่อนย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศอาเซียน กรณีศึกษาอุตสาหกรรมเกษตร และอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม” ณ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

คณะทำงานเศรษฐกิจภาคบริการ และการท่องเที่ยว

วันที่ ๑๓ - ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๗

ศึกษาข้อเท็จจริงในพื้นที่ เรื่อง แนวทางส่งเสริมภาคบริการไทยในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน กรณีศึกษาศักยภาพธุรกิจอาหารไทยในประเทศสิงคโปร์ ณ โรงแรมบุรีศรีภูบูติก อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

คณะทำงานการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

จัดโครงการสัมมนา Focus Group เรื่อง “แนวทางการฟื้นฟูระบบนิเวศทะเลสาบ : กรณีที่มีผลกระทบต่อโลมาอิรวดี” ณ ห้องศรีตริง โรงแรมชาภูระ แกรนด์วิว หาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

คณะทำงานการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “แนวทางการส่งเสริมโรงเรียนวิถีพุทธของประเทศไทย” ณ ห้องประชุมสภาที่ปรึกษาฯ อาคารรัฐประศาสนภักดี ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา ถนนแจ้งวัฒนะ กรุงเทพฯ

วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “การปฏิรูปประเทศไทย ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม” ณ โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่น ทลิ่งลี่ กรุงเทพฯ

วันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๗

จัดประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “แนวแก้ปัญหาการลงทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.)” ณ โรงแรมปรีณิพพาเลซ มหานคร กรุงเทพฯ

คณะทำงานคุณภาพชีวิต สาธารณสุข และคุ้มครองผู้บริโภค

วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๖

จัดสัมมนา เรื่อง “ผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตจากปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อม : ศึกษากรณีจังหวัดเลย เหมืองทองคำ” ณ ห้องประชุมสำนักงานสภาที่ปรึกษา ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา ถนนแจ้งวัฒนะ กรุงเทพฯ

วันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖

จัดสัมมนา เรื่อง “การพัฒนาคุณภาพชีวิตคนทำงานภาคบริการกลางคืน : ประเด็นข้อจำกัดทางกฎหมาย” ณ ห้องประชุมสำนักงานสภาที่ปรึกษา ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา ถนนแจ้งวัฒนะ กรุงเทพฯ

วันที่ ๑๖ - ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗

ดำเนินการโครงการศึกษาข้อเท็จจริงในพื้นที่ เรื่อง “ผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตจากปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อม : กรณีคลิตี้ สารตะกั่ว” ณ หมู่บ้านคลิตี้ล่าง อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี

คณะทำงานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สารสนเทศ และการสื่อสาร

วันที่ ๑๙ - ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๖

เยี่ยมหน่วยฐานปฏิบัติการบ้านนอแล ชายแดนไทย - พม่า ระหว่างการศึกษาข้อเท็จจริงในพื้นที่ เรื่อง “แนวทางการพัฒนาเทคโนโลยีพลังงานแสงอาทิตย์ เพื่อใช้ในภาคเกษตรกรรม” ณ จังหวัด เชียงราย และจังหวัดเชียงใหม่

วันที่ ๗ - ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๗

ศึกษาข้อเท็จจริงในพื้นที่ เรื่อง “แนวทางการพัฒนาเทคโนโลยีพลังงานแสงอาทิตย์ เพื่อใช้ใน ภาคเกษตรกรรม” ณ ศูนย์การเรียนรู้สิ่งแวดล้อมและพลังงานสะอาด โรงเรียนบ้านเกาะพะลวย อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี

คณะทำงานการศึกษา และนันทนาการ

วันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๗

จัดการสัมมนา เรื่อง “บทบาทการสื่อสารทางการศึกษาของไทย” ณ ห้องโพลิน โรงแรมโดมอนด์ พลาซ่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

คณะทำงานด้านการยุติธรรม สิทธิมนุษยชน และธรรมาภิบาล

วันที่ ๒๗ - ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๖

ศึกษาดูงาน เรื่อง “ผลได้ ผลเสียจากการจัดตั้งบ่อนคาสิโน (Casino) ในประเทศไทย” ณ จังหวัดอุบลราชธานี.

วันที่ ๑๐ - ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

คณะศึกษาดูงานข้อเท็จจริงในพื้นที่ เรื่อง “สิทธิและความเป็นธรรมของแรงงานต่างด้าว
ในประเทศไทย” ณ จังหวัดเชียงราย

วันที่ ๒๖ - ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

ศึกษาดูงาน เรื่อง “สิทธิและความเป็นธรรมของแรงงานต่างด้าวในประเทศไทย” ณ จังหวัด
หนองคาย

คณะทำงานโครงสร้างพื้นฐาน คมนาคม และพลังงาน

วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๗

จัดการประชุมกลุ่มเฉพาะ Focus Group เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เรื่อง “การเปิดเสรีพลังงานทดแทน เพื่อการแก้ไขการขาดแคลนพลังงานไฟฟ้าของประเทศไทยอย่างยั่งยืน” ณ ห้องประชุม ๑๐ ชั้น ๒ สำนักงานสภาที่ปรึกษา ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา อาคารรัฐประศาสนภักดี ถนนแจ้งวัฒนะ เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ

วันที่ ๑๗ - ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๗

ศึกษาดูงาน เรื่อง การติดตามผลการดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน คมนาคม และพลังงาน ณ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบัวสลี อำเภอแม่ลาว จังหวัดเชียงราย

คณะทำงานเศรษฐกิจมหภาค การเงิน การคลัง

วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

จัดสัมมนาเรื่อง “ทิศทางและแนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี ๒๕๕๗” (การสังเคราะห์ผล) ณ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ จังหวัดนนทบุรี

วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๗

จัดสัมมนาเรื่อง “มาตรการเชิงรุก-เชิงรับสินค้าเกษตรกับการมีส่วนร่วมขับเคลื่อนการปฏิรูปเศรษฐกิจภาคการเกษตรฐานอุตสาหกรรมยางพาราต้นน้ำ-กลางน้ำ-ปลายน้ำ เพื่อเตรียมพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน” ณ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

วันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๗

จัดสัมมนาเพื่อศึกษาข้อเท็จจริง เรื่อง “พืชเทคโนโลยีชีวภาพ: ทางเลือกใหม่ของเกษตรกรไทยในยุค AEC” ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา ถนนแจ้งวัฒนะ กรุงเทพฯ

คณะทำงานวิชาการ

วันที่ ๑๕ - ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๖

ศึกษาดูงาน เรื่อง “เศรษฐกิจการค้าชายแดน เพื่อเชื่อมโยงการค้าอาเซียนและการเตรียมความพร้อมประเทศไทยรองรับสังคมผู้สูงอายุ การดูแลสุขภาพแบบองค์รวม กรณีศึกษาจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดเชียงราย” ณ จังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดเชียงราย

วันที่ ๑๕ - ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๖

ศึกษาดูงาน เรื่อง “เศรษฐกิจการค้าชายแดน เพื่อเชื่อมโยงการค้าอาเซียนและการเตรียมความพร้อมประเทศไทยรองรับสังคมผู้สูงอายุ การดูแลสุขภาพแบบองค์รวม กรณีศึกษาจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดเชียงราย” ณ จังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดเชียงราย

วันที่ ๓ - ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

ศึกษาข้อเท็จจริงในพื้นที่ เรื่อง “เศรษฐกิจการค้าชายแดน เพื่อเชื่อมโยงการค้าอาเซียนและการเตรียมความพร้อมประเทศไทยรองรับสังคมผู้สูงอายุ การดูแลสุขภาพแบบองค์รวม กรณีศึกษาจังหวัดเลย” ณ โรงเรียนผู้สูงอายุ อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย

กิจกรรมสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๖

นางพรทิพย์ โรจนธำรงค์ รองเลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พร้อมคณะผู้บริหารสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ มอบแจกันดอกไม้แด่ นายกิตติรัตน์ มังคละศิริ ในโอกาสที่เข้ารับตำแหน่งเลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ณ ห้องประชุมสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา ถนนแจ้งวัฒนะ หลักสี่ กรุงเทพฯ

วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๖

ผู้บริหาร ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ มอบกระเช้าดอกไม้แด่ นายกิตติรัตน์ มังคละศิริ เลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในโอกาสวันขึ้นปีใหม่ ณ บริเวณโถงหน้าห้องประชุมสภาที่ปรึกษาฯ ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา ถนนแจ้งวัฒนะ หลักสี่ กรุงเทพฯ

วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จัดการประชุมคณะกรรมการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ชุดที่ ๔ ครั้งที่ ๒ ณ ห้องประชุม โรงเรียนสตรีวิทยา ๒

วันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗

สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จัดการประชุมคณะกรรมการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ชุดที่ ๔ ครั้งที่ ๑๑ ณ ห้องประชุม ชั้น ๒ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗

นายกิตติรัตน์ มิ่งคละศิริ เลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และนายอนันต์ เฉลิมชัย ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมและประสานการมีส่วนร่วมองค์กรเครือข่ายให้สัมภาษณ์รายการ บ่ายนี้ อีกทวน ในประเด็นการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษา ชุดที่ ๔ ณ สถานีโทรทัศน์โมเดิร์นไนน์

วันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗

สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จัดสัมมนา เรื่อง การเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจในการรับสมัครองค์กรที่ประสงค์จะสมัครเข้ารับการคัดเลือกเป็นองค์กรผู้มีสิทธิเสนอชื่อ สมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ชุดที่ ๔ ครั้งที่ ๑๒ ณ ห้องประชุม ๑๐ ชั้น ๒ สำนักงานสภาที่ปรึกษา ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา ถนนแจ้งวัฒนะ หลักสี่ กรุงเทพฯ

วันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๗

สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จัดการประชุมคณะกรรมการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ชุดที่ ๔ ครั้งที่ ๑๒ ณ ห้องประชุม ชั้น ๒ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗

นายพารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา ประธานกรรมการการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และนายกิตติรัตน์ มั่งคละศิริ เลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ร่วมสัมภาษณ์ รายการ บ่ายนี้มีคำตอบ ในประเด็นการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาชุดที่ ๔ ณ สถานีโทรทัศน์โมเดิร์นไนน์

วันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๗

สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จัดการประชุมคณะกรรมการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ชุดที่ ๔ ครั้งที่ ๑๓ ณ ห้องประชุม ชั้น ๒ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๗

คณะผู้บริหารสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ให้การต้อนรับ ศาสตราจารย์-กิตติคุณ ดร.วิษณุ เครืองาม รองนายกรัฐมนตรี ตรวจเยี่ยมในฐานะผู้กำกับกับการบริหารราชการสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ณ ห้องรับรอง สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา ถนนแจ้งวัฒนะ เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ

คณะผู้จัดทำ

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์

นายโอกาส เตพละกุล

นายสมควร รวีรัช

นางภรณ์ สินุตพงษ์

ประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

รองประธานสภาที่ปรึกษาฯ คนที่ ๑

รองประธานสภาที่ปรึกษาฯ คนที่ ๒

รายชื่อคณะทำงานจัดทำรายงานประจำปี ๒๕๕๗

เลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	ประธานคณะทำงาน
รองเลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (นางพรทิพย์ โรจนธำรงค์)	รองประธานคณะทำงาน
รองเลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (นางสาวหิรัญญา บุญจำรูญ)	รองประธานคณะทำงาน
ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง (นายสรวัล สินุชก)	คณะทำงาน
ผู้อำนวยการสำนักกิจการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (นายนิพนธ์ เพ็ญจันทร์)	คณะทำงาน
ผู้อำนวยการสำนักวิชาการ (นายอาจินต์ ฉัตรแก้ว รักษาราชการแทน)	คณะทำงาน
ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมและประสานการมีส่วนร่วมองค์กรเครือข่าย (นายอนันต์ เฉลิมชัย)	คณะทำงาน
ผู้อำนวยการสำนักประชาสัมพันธ์และสารสนเทศ (นายอาจินต์ ฉัตรแก้ว)	คณะทำงาน
ผู้อำนวยการศูนย์ติดตามประเมินผลและประสานงานภาครัฐ (นายสรวัล สินุชก ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการศูนย์ฯ)	คณะทำงาน
หัวหน้าหน่วยตรวจสอบภายใน (นางวารีย์ แหทอง)	คณะทำงาน
นายเสถียร จิรรังสิมันต์	คณะทำงานและเลขานุการ
นางสาวศิริพร แสงสัจจา	คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ
นางสาวสุนันทา แยมฉวก	คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ
นายคมสันต์ ทองแมน	ฝ่ายเลขานุการ
นางสาวพัชรินทร์ กุณศิลา	ฝ่ายเลขานุการ

นางสาววรภาพร โภคา	ฝ่ายเลขานุการ
ชญาการุณรัฐ จินตามณี	ฝ่ายเลขานุการ
นายชยุตม์ มงคล	ฝ่ายเลขานุการ
นายอคนาท ศรีสุข	ฝ่ายเลขานุการ
นายธีระวัฒน์ ชีรานนท์	ฝ่ายเลขานุการ

ติดต่อข้อมูล

กลุ่มงานประชาสัมพันธ์ สำนักประชาสัมพันธ์และสารสนเทศ
สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐
เลขที่ ๑๒๐ หมู่ที่ ๓ อาคารรัฐประศาสนภักดี ชั้น ๒-๓
ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐
โทร. ๐-๒๑๔๑-๓๓๓๓ โทรสาร ๐-๒๑๔๓-๙๗๐๗-๘
www.nesac.go.th E-mail : nesac@nesac.mail.go.th

พิมพ์ที่

สำนักกิจการโรงพิมพ์ องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกในพระบรมราชูปถัมภ์
๒-/๙ ซอยกรุงเทพฯ - นนทบุรี ๓๑ เขตบางซื่อ กรุงเทพฯ ๑๐๘๐๐
โทร. ๐ ๒๙๑๐ ๗๐๐๑-๒ โทรสาร ๐ ๒๕๘๕-๖๔๖๖

สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
OFFICE OF THE NATIONAL ECONOMIC AND SOCIAL ADVISORY COUNCIL
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐
เลขที่ ๑๒๐ หมู่ที่ ๓ อาคารรัฐประศาสนภักดี ชั้น ๒ - ๓
ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐
โทร. ๐ ๒๑๔๔ ๓๓๓๓ โทรสาร ๐ ๒๑๔๓ ๙๗๐๗-๘
www.nesac.go.th E-mail : nesac@nesac.mail.go.th

NESAC

**เรื่อง รายงานผลการพิจารณา/ผลการดำเนินการของคณะรัฐมนตรี
กรณีสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติให้คำปรึกษา/ข้อเสนอแนะ/ความเห็นต่อคณะรัฐมนตรี
เรื่อง “แนวทางการรักษาเสถียรภาพอัตราแลกเปลี่ยนภายใต้ความผันผวนของค่าเงินบาท
ซึ่งมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจและภาคการผลิต”**

ด้วยสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้ให้คำปรึกษา/ข้อเสนอแนะ/ความเห็นต่อคณะรัฐมนตรี เรื่อง “แนวทางการรักษาเสถียรภาพอัตราแลกเปลี่ยนภายใต้ความผันผวนของค่าเงินบาทซึ่งมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจและภาคการผลิต” ซึ่งกระทรวงการคลัง (กค.) ได้แจ้งผลการดำเนินงานและผลการพิจารณาร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งประกอบด้วย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กษ.) กระทรวงอุตสาหกรรม (อก.) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) และสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเกี่ยวกับความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เรื่อง “แนวทางการรักษาเสถียรภาพอัตราแลกเปลี่ยนภายใต้ความผันผวนของค่าเงินบาทซึ่งมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจและภาคการผลิต” มีผลการพิจารณา ดังนี้

ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ	ความเห็น/ผลการพิจารณา/ผลการดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
<p>๑. กค. และ ธปท. ควรพิจารณาดูแลรักษาเสถียรภาพอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทไม่ให้เกิดความผันผวนโดยให้สอดคล้องไปกับภูมิภาค</p>	<p>๑. การรักษาเสถียรภาพอัตราแลกเปลี่ยนเป็นแนวทางที่ ธปท. ดำเนินการมาโดยตลอดเพื่อดูแลมิให้ค่าเงินบาทผันผวนรุนแรงเกินกว่าที่ภาคธุรกิจไทยจะสามารถปรับตัวได้ รวมทั้งสอดคล้องกับปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจและค่าเงินในภูมิภาค</p> <p>ทั้งนี้ กค. สศช. ธปท. และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ตลท.) ได้ร่วมติดตามความเคลื่อนไหวของอัตราแลกเปลี่ยนและเงินทุนเคลื่อนย้ายระหว่างประเทศ พร้อมทั้งจัดทำรายงานนำเสนอในการประชุมคณะรัฐมนตรีเศรษฐกิจรายสัปดาห์อย่างต่อเนื่อง</p>
<p>๒. รัฐบาลควรเตรียมมาตรการและเครื่องมือในการรับมือความผันผวนทางเศรษฐกิจและอัตราแลกเปลี่ยน เนื่องจากเริ่มมีสัญญาณการบ่งชี้การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ ทั้งในภูมิภาคและนอกภูมิภาค ซึ่งคาดว่าจะมีความรุนแรงขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปี ๒๕๕๖</p>	<p>๒. เพื่อรับมือกับความผันผวนของเศรษฐกิจโลก ภาครัฐและ ธปท. จะดูแลรักษาเสถียรภาพและความสมดุลเชิงเศรษฐกิจมหภาค อีกทั้งสนับสนุนให้ภาคเอกชนพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันและป้องกันความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน</p>

ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษา	ความเห็น/ผลการพิจารณา/ผลการดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
<p>๓. รัฐบาลและ ธปท. ควรมีมาตรการในการควบคุมเงินทุนไหลเข้า โดยเฉพาะจากนักลงทุนต่างชาติ ในลักษณะการเก็งกำไรจากอัตราแลกเปลี่ยนในช่วงปลายปี ถึงแม้ว่ารัฐบาลจะมีการออกกรอบรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจ ๒๒ มาตรการแล้ว แต่ยังคงขาดแนวปฏิบัติในการควบคุมและบังคับใช้</p>	<p>๓. การออกมาตรการในการควบคุมเงินทุนไหลเข้า เป็นเรื่องที่อ่อนไหว เพราะมีผลกระทบในวงกว้าง ทั้งต่อภาคเศรษฐกิจจริงและภาคการเงิน จึงควรใช้ มาตรการดังกล่าวด้วยความระมัดระวังอย่างยิ่ง</p> <p>ในเรื่องนี้ กค. ได้ให้อำนาจ ธปท. ในการพิจารณา ออกมาตรการดูแลเงินทุนไหลเข้า ตามประกาศ กค. เรื่องคำสั่งรัฐมนตรีให้ไว้แก่นิติบุคคลรับอนุญาต (ฉบับที่ ๙) เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๖ เพื่อเตรียมความพร้อม และเป็นเครื่องมือให้กับ ธปท. ในการดูแลเงินทุนไหลเข้าอย่างเหมาะสม แต่ก่อนที่ ธปท. จะนำมาตรการใด ออกมาใช้ นั้นจะต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังอีกครั้งหนึ่งก่อน เพื่อความรอบคอบและสอดคล้องกับแนวทางการดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจของรัฐบาล</p> <p>นอกจากนี้ ธปท. ได้ผ่อนปรนหลักเกณฑ์ให้ ภาคเอกชนลงทุนในต่างประเทศโดยมีวัตถุประสงค์หลัก เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ในระยะยาว ซึ่งมีผลในการรักษาสสมดุลของเงินทุน เคลื่อนย้ายระหว่างประเทศด้วย</p> <p>อีกทั้งในช่วงที่เงินบาทแข็งค่า กค. ได้เร่งชำระคืนหนี้ต่างประเทศของรัฐวิสาหกิจ ซึ่งทำให้ประหยัดต้นทุนการกู้ยืมกว่า ๓,๘๓๒ ล้านบาท (ข้อมูล ณ เดือน สิงหาคม ๒๕๕๖) และในปี ๒๕๕๗ กค. มีแผนบริหารความเสี่ยงหนี้ต่างประเทศของรัฐวิสาหกิจให้เป็นศูนย์ อีกทั้งมีแผนที่จะชำระคืนหนี้ต่างประเทศของรัฐวิสาหกิจ ในปี ๒๕๕๗ จำนวน ๔,๓๘๔ ล้านบาท</p>
<p>๔. ธปท. ควรกำหนดอัตราดอกเบี้ยนโยบายที่เหมาะสม เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารเงินทุนไหลเข้า รวมทั้งเงินเพื่อ โดยอัตราดอกเบี้ยที่เหมาะสมจะส่งผลต่อเสถียรภาพด้านการเงิน ด้านต้นทุนการผลิต และเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน</p>	<p>๔. อัตราดอกเบี้ยนโยบายเป็นเครื่องมือในการรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจการเงินของประเทศโดยรวม เพื่อให้เศรษฐกิจเติบโตได้อย่างยั่งยืนและมีเสถียรภาพ มีเงินเพื่อต่ำและไม่ก่อให้เกิดความไม่สมดุลในระบบเศรษฐกิจ ดังนั้น คณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) จึงมิได้ใช้อัตราดอกเบี้ยนโยบายเป็นเครื่องมือหลักในการบริหารเงินทุนไหลเข้า เนื่องจากประสิทธิผล</p>

ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษา	ความเห็น/ผลการพิจารณา/ผลการดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	<p>ของการใช้อัตราดอกเบี้ยต่อการเคลื่อนย้ายเงินทุนมีจำกัด โดยจากประสบการณ์และการศึกษาทั้งในกรณีประเทศไทยและต่างประเทศ พบว่าปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อเงินทุนเคลื่อนย้ายคือความเชื่อมั่นของนักลงทุน ผลตอบแทนคาดการณ์ และปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจของประเทศ นอกจากนี้หากการปรับอัตราดอกเบี้ยเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ด้านเงินทุนเคลื่อนย้าย โดยที่ไม่สอดคล้องกับพื้นฐานทางเศรษฐกิจของประเทศ อาจส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุนต่างชาติ และจะกระทบต่อประสิทธิภาพของการดำเนินนโยบายการเงินและการดูแลเสถียรภาพเศรษฐกิจในระยะยาวได้</p> <p>ส่วนการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันและลดต้นทุนจำเป็นต้องใช้นโยบายด้านอุปทานหรือนโยบายเชิงโครงสร้างในระยะยาว เช่น การพัฒนาเทคโนโลยี การลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน เป็นต้น โดยการรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจจะช่วยสร้างเสริมบรรยากาศการลงทุนและภาวะการเงินให้อเอื้อต่อการลงทุนดังกล่าว</p>
<p>๕. รัฐบาลและ ธปท. ควรวางแนวทางในการสนับสนุนให้ผู้ประกอบการมีการป้องกันความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน (Forward/ Hedging Exchange Rate) โดยเฉพาะกลุ่มผู้ส่งออกซึ่งอยู่ในภาคเกษตร เกษตรแปรรูป และ SMEs ซึ่งมี Local Content สูง</p>	<p>๕. กค. ส่งเสริมการบริหารความเสี่ยงด้านอัตราแลกเปลี่ยนของผู้ประกอบการ โดยเฉพาะ SMEs ผ่านกลไกสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐ โดยธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ธสน.) ได้มีบริการสัญญาซื้อขายเงินตราต่างประเทศล่วงหน้า (FX Forward) ซึ่ง ณ เดือนกันยายน ๒๕๕๖ มีวงเงินอนุมัติสะสม ๑๘,๑๖๑.๘๘ ล้านบาท และในช่วงเดือนมกราคมถึงเดือนกันยายน ๒๕๕๖ มียอดอนุมัติสะสม ๓,๖๒๕.๘๐ ล้านบาท</p> <p>นอกจากนี้ ธปท. ได้ผลักดันให้มีธุรกรรม USD Futures ในตลาดสัญญาซื้อขายล่วงหน้า (Thailand Futures Exchange : TFEX) เพื่อเป็นอีกเครื่องมือหนึ่งที่ผู้ประกอบการสามารถใช้ในการบริหารความเสี่ยงด้านอัตราแลกเปลี่ยนด้วยตนเอง รวมทั้งส่งเสริมให้มีการใช้เงินสกุลท้องถิ่น (Local currency) ในการชำระสินค้าและบริการเพื่อลดผลกระทบจากความผันผวนของเงินสกุลหลักและบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (บสย.) ได้มีบริการค้ำประกันธุรกรรมบริหารความเสี่ยงอัตราแลกเปลี่ยน</p>

ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษา	ความเห็น/ผลการพิจารณา/ผลการดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
<p>๖. รัฐบาลควรมีมาตรการช่วยเหลือด้านสภาพคล่องให้กับผู้ประกอบการส่งออก และมาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการด้อยโอกาสเข้าถึงแหล่งทุน โดยเฉพาะผู้ประกอบการ SMEs และภาคเกษตร - เกษตรแปรรูป โดยอาจใช้วิธีปล่อยกู้ด้วยวิธีการผ่อนปรนหลักประกันเป็นกรณีพิเศษ (PSA)</p>	<p>๖. กค. มีมาตรการสนับสนุนให้ผู้ประกอบการส่งออก โดยเฉพาะผู้ประกอบการที่ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน จากระนาถการพาณิชย์ผ่านสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐ ทั้งในรูปแบบการปล่อยสินเชือเพื่อเสริมสภาพคล่อง โดย ณ เดือนสิงหาคม ๒๕๕๖ สถาบันการเงินเฉพาะกิจ มีสินเชือ SMEs คงค้างที่ ๑๖๙,๐๗๘ ล้านบาท เป็นการปล่อยสินเชือในช่วงเดือนมกราคมถึงเดือนสิงหาคม ๒๕๕๖ ที่ ๗๗ ล้านบาท และการค้ำประกันสินเชือ SMEs โดย บสย. ในลักษณะ Portfolio Guarantee Scheme โดยปัจจุบันมียอดค้ำประกันสินเชือคงค้างที่ ๒๒๒,๗๖๗ ล้านบาท เป็นการค้ำประกันสินเชือ SMEs ในช่วงเดือนมกราคมถึงเดือนสิงหาคม ๒๕๕๖ ที่ ๔๒,๓๑๘ ล้านบาท</p> <p>นอกจากนี้ กค. อยู่ระหว่างการนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพิ่มเติม ๒ มาตรการ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. โครงการ Portfolio Guarantee Scheme สำหรับผู้ประกอบการ OTOP และวิสาหกิจชุมชน ซึ่งมีวงเงินค้ำประกันรวม ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท ๒. โครงการ Package Guarantee Scheme สำหรับผู้ประกอบการ Micro Entrepreneurs มีวงเงินค้ำประกันรวม ๕,๐๐๐ ล้านบาท <p>โดยทั้ง ๒ มาตรการมีระยะเวลารับคำขอค้ำประกันสินเชือตั้งแต่วันที่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบจนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘</p>
<p>๗. รัฐบาลควรพิจารณาถึงคณะกรรมการร่วมภาครัฐ - เอกชน ในการบูรณาการขับเคลื่อนมาตรการกรอปรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ จะทำให้สามารถขับเคลื่อนได้จริง</p>	<p>๗. ในปัจจุบันมีกลไกคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ (กรอ.) ซึ่งเป็นช่องทางในการร่วมกันขับเคลื่อนนโยบายทางเศรษฐกิจระหว่างรัฐและเอกชน</p>
<p>๘. รัฐบาลควรมีมาตรการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืนให้กับภาคเกษตรและเกษตรแปรรูป รวมทั้ง SMEs และวิสาหกิจชุมชนประเทศไทย ภายใต้ความผันผวนทางการเงินและเศรษฐกิจโลก</p>	<p>๘. ตั้งแต่ต้นปี ๒๕๕๕ เป็นต้นมา รัฐบาลได้จัดทำยุทธศาสตร์ประเทศ โดยกำหนดประเด็นและแนวทางการดำเนินงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณประจำปี ๒๕๕๗ ภายใต้ ๔ ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เพื่อหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง (Growth and Competitiveness) ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม</p>

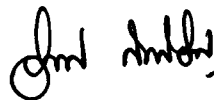
ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ	ความเห็น/ผลการพิจารณา/ผลการดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	<p>(Inclusive Growth) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green growth) และยุทธศาสตร์ที่ ๔ การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ (Internal Process) ซึ่งแนวทางการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืนฯ นั้น จะอยู่ภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ทั้งนี้ คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้มีหน่วยงานรับผิดชอบหลักในการดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์ดังกล่าวเป็นที่เรียบร้อยแล้ว</p> <p>ทั้งนี้ กค. มีมาตรการสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของ SMEs และวิสาหกิจชุมชน ดังนี้</p> <p>(๑) โครงการสินเชื่อเพื่อพัฒนาผลิตภาพการผลิต (Productivity Improvement Loan) โดย ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ มียอดอนุมัติรวม ๑๑,๒๓๒ ล้านบาท และยอดเบิกจ่าย ๑๐,๓๑๕ ล้านบาท</p> <p>(๒) การยกเว้นและปรับลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับ SMEs และผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อม โดยในส่วนของ SMEs ยกเว้นภาษีสำหรับกำไรสุทธิส่วนที่ไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท ร้อยละ ๑๕ สำหรับกำไรสุทธิส่วนที่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ ถึง ๑ ล้านบาท และร้อยละ ๒๐ สำหรับส่วนที่เกิน ๑ ล้านบาท และในส่วนของวิสาหกิจขนาดย่อม ยกเว้นภาษีเงินได้พึงประเมินที่ไม่เกิน ๑.๘ ล้านบาทต่อปี</p>

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ว่า

๑. รับทราบความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
๒. รับทราบความเห็น ผลการพิจารณา และผลการดำเนินการของกระทรวงการคลัง ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งประกอบด้วยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ธนาคารแห่งประเทศไทย และสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เกี่ยวกับความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

(นายอำพน กิตติอำพน)
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

เรื่อง รายงานผลการพิจารณา/ผลการดำเนินการของคณะรัฐมนตรี
กรณีสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติให้คำปรึกษา/ข้อเสนอแนะ/ความเห็นต่อคณะรัฐมนตรี
เรื่อง “ปัญหาและผลกระทบที่มีต่อผู้บริโภคจากการเปลี่ยนผ่านไปสู่ระบบโทรทัศน์ดิจิทัล”

ด้วยสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้ให้คำปรึกษา/ข้อเสนอแนะ/ความเห็นต่อคณะรัฐมนตรี เรื่อง “ปัญหาและผลกระทบที่มีต่อผู้บริโภคจากการเปลี่ยนผ่านไปสู่ระบบโทรทัศน์ดิจิทัล” ซึ่งกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ทก.) ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คือ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทส.) กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (วท.) กระทรวงอุตสาหกรรม (อก.) กรมประชาสัมพันธ์ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ.) สถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง ๓ สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง ๕ สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง ๗ สถานีโทรทัศน์โมเดิร์นไนน์ องค์กรกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) และสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้เสนอความเห็น ผลการพิจารณา และผลการดำเนินการต่อความเห็นของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ดังนี้

ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษา	ความเห็นและผลการพิจารณาของ ทก. ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
<p>๑. ด้านการบริหารจัดการ</p> <p>๑) สร้างความชัดเจนเกี่ยวกับความคมชัดทั้งภาพและเสียงของระบบโทรทัศน์ดิจิทัลว่ามีความแตกต่างกับระบบโทรทัศน์อนาล็อกจนมีผลจำเป็นให้ประชาชนต้องปรับเปลี่ยนระบบ</p>	<p>ทก. ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยและรับในหลักการตามข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และมีความเห็นเพิ่มเติมคือ การสร้างความชัดเจนเรื่องความคมชัดของภาพและเสียงต่อภาคประชาชนเป็นเรื่องของประสบการณ์การรับชมมากกว่าการกำหนดนโยบายของภาครัฐ ผู้บริโภคส่วนใหญ่ที่รับชมโทรทัศน์ที่มีความคมชัดสูง (ทั้ง Standard Definition และ High Definition) มักจะไม่นิยมดูโทรทัศน์ที่มีความคมชัดต่ำ เนื่องจากมีความคุ้นชินกับระบบภาพและเสียงคมชัดสูง ขณะที่ผู้ชมจากเสาข้างปลาหรือหมวดกึ่งที่ไม่สามารถรับภาพและเสียงได้ดีก็เปลี่ยนไปใช้งานตามเทียมในการรับชมภาพและเสียงอยู่แล้ว ดังนั้น ประเด็นเรื่องความคมชัดอาจไม่ได้มีน้ำหนักมากพอที่ประชาชนจะต้องปรับเปลี่ยน แต่นัยสำคัญที่แท้จริงเป็นเรื่องของการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีของโลกที่มีแนวโน้มเป็นระบบดิจิทัลที่มีความคมชัดสูงมากขึ้น ตั้งแต่กระบวนการผลิตรายการ การออกอากาศ ไปจนกระทั่งเครื่องรับสัญญาณที่เป็นสมาร์ททีวี กล่องแปลงสัญญาณ (Set Top Box)</p>

/นอกจากนี้ ...

ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ	ความเห็นและผลการพิจารณา ของ ทท. ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	<p>นอกจากนี้ ในประเด็นทางด้านประชาชนในเรื่องของความคมชัดนี้ อาจต้องแบ่งออกเป็น ๒ กลุ่ม คือ ผู้มีกำลังซื้อต่ำและผู้มีกำลังซื้อสูง กลุ่มผู้มีกำลังซื้อต่ำ เป็นกลุ่มที่ยังขาดประสบการณ์การรับชมระบบดิจิทัล ทั้ง SD และ HD ขณะที่กลุ่มผู้มีกำลังซื้อสูงมีประสบการณ์การรับชมระบบดังกล่าวอยู่แล้ว ดังนั้น ในแง่ของการบริหารจัดการจึงควรมุ่งประเด็นให้เกิดความเท่าเทียมของประชาชนทั้ง ๒ กลุ่มมากกว่า</p> <p>ทั้งนี้ สำนักงาน กสทช. แจ้งว่าได้มีประกาศ เรื่อง แผนการเปลี่ยนระบบการรับส่งสัญญาณวิทยุโทรทัศน์เป็นระบบดิจิทัล ซึ่งได้กำหนดนโยบายด้านเทคโนโลยีแล้ว รวมทั้งมีประกาศ กสทช. เรื่อง มาตรฐานทางเทคนิคสำหรับเครื่องรับสัญญาณโทรทัศน์ภาคพื้นดินในระบบดิจิทัล ซึ่งกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับความคมชัดทั้งภาพและเสียงของระบบโทรทัศน์ดิจิทัล</p>
๒) มีมาตรการให้ทุกช่องสถานีโทรทัศน์รายเดิมที่ออกอากาศในระบบอนาล็อกเข้าสู่ระบบโทรทัศน์ดิจิทัลพร้อมกัน	<p>ทท. ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาแล้ว เห็นชอบด้วยและรับในหลักการตามข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และมีความเห็นเพิ่มเติมคือ การเปลี่ยนผ่านไปสู่ระบบโทรทัศน์ดิจิทัลนั้น เป็นกระบวนการที่มีขั้นตอนการดำเนินงานที่ต้องใช้ระยะเวลา ในช่วงต้นจะเป็นการออกอากาศระบบดิจิทัลควบคู่ไปกับระบบอนาล็อกเดิม (simulcast) ทำให้ผู้บริโภคอาจจะยังไม่ได้ตระหนักถึงผลกระทบทันที แต่เมื่อถึงกำหนดเวลาของการยุติการออกอากาศในระบบอนาล็อก หากผู้บริโภคยังไม่เปลี่ยนอุปกรณ์การรับชมก็จะประสบปัญหาไม่สามารถรับชมรายการที่ออกอากาศในระบบดิจิทัลได้ ดังนั้น นโยบายของรัฐที่สำคัญคือการประชาสัมพันธ์ สร้างความรู้ความเข้าใจให้กับประชาชนรับทราบถึงข้อดีและต้นทุนของการเปลี่ยนไปสู่ระบบดิจิทัล และสร้างการยอมรับ (adoption) เพื่อให้ประชาชนเลือกที่จะรับชมการออกอากาศในระบบดิจิทัล ก่อนกระบวนการยุติการออกอากาศระบบอนาล็อกจะเริ่มขึ้น</p>

/อย่างไรก็ตาม ...

ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ	ความเห็นและผลการพิจารณา ของ ทท. ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	<p>อย่างไรก็ตาม การเปิดให้บริการระบบดิจิทัล ควบคู่ไปกับระบบอนาล็อกสำหรับทุกช่องสถานี ขึ้นอยู่กับความพร้อมของสถานีโทรทัศน์ ซึ่งสำนักงาน กสทช. ได้เปิดโอกาสให้ฟรีทีวีแต่ละช่องทดลองออกอากาศ โดยต้องทำเรื่องขอใบอนุญาตและนำผังรายการที่เผยแพร่ อยู่ในระบบอนาล็อกในปัจจุบันไปทดลองออกอากาศคู่ขนาน ซึ่งปัจจุบันเกือบทุกสถานีได้ทำการทดลองออกอากาศไปแล้ว เพียงแต่มีรายละเอียดที่แตกต่างกันไป</p> <p>ทั้งนี้ สำนักงาน กสทช. แจ้งว่าที่ประชุม คณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (กสท.) ครั้งที่ ๙/๒๕๕๖ ได้มีมติเห็นชอบแนวทาง การออกอากาศคู่ขนาน (Simulcast) และในการ ประชุม ครั้งที่ ๒๓/๒๕๕๖ ได้มีมติเพิ่มเติมเกี่ยวกับ Simulcast เพื่อให้สถานีโทรทัศน์รายเดิมที่ออกอากาศ ในระบบอนาล็อกสามารถออกอากาศในระบบดิจิทัล ได้อย่างต่อเนื่อง</p>
<p>๓) ให้ กสทช. เป็นผู้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ แก่ผู้ประกอบการที่ได้รับการประมูล ระบบโทรทัศน์ดิจิทัล ตลอดจนเป็นผู้สนับสนุน การเยียวยาให้กับผู้บริโภคและผู้ประกอบการ ธุรกิจที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ทท. ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาแล้ว เห็นชอบด้วยและรับในหลักการตามข้อเสนอแนะ ของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และมีความเห็นเพิ่มเติมคือ สำนักงาน กสทช. มีภารกิจโดยตรงในการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประมูล โดยได้มีการประมูลช่องบริการธุรกิจระดับชาติแล้ว แบ่งออกเป็น ช่องเด็ก เยาวชน และครอบครัว ช่องข่าวสารและสาระ และช่องทั่วไป รวมถึงยังแบ่งเป็นช่อง ความคมชัดธรรมดา และความคมชัดสูง</p> <p>ในกรณีของการสนับสนุนเยียวยาให้กับผู้บริโภค และผู้ประกอบการธุรกิจที่ได้รับผลกระทบจากการ ปรับเปลี่ยนจนไม่สามารถแข่งขันในตลาดได้นั้น ควรมีหลักเกณฑ์การอุดหนุนที่ชัดเจน และมีการนิยามระดับ ของผลกระทบที่จำเป็นต้องได้รับการเยียวยา ทั้งกับผู้บริโภคและธุรกิจ</p> <p>ทั้งนี้ สำนักงาน กสทช. แจ้งว่าได้มีประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาต การให้บริการกระจายเสียงหรือโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๕ และประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดทำ ผังรายการสำหรับการให้บริการกระจายเสียง หรือโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งจะเป็นรายละเอียด ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการประกอบกิจการ ดังกล่าวแล้ว</p>

ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ	ความเห็นและผลการพิจารณาของ ทก. ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
<p>๔) มีมาตรการเยียวยาผู้บริโภคผู้มีรายได้น้อยที่ต้องรับภาระเกี่ยวกับเครื่องแปลงสัญญาณ (set top box) และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง เช่น แผงรับสัญญาณ หนวดกุ้ง เป็นต้น</p>	<p>ทก. ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาแล้ว เห็นชอบด้วยและรับในหลักการตามข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และมีความเห็นเพิ่มเติมคือ สำนักงาน กสทช. มีมาตรการทางด้านเครื่องแปลงสัญญาณ (Set Top Box) อย่างชัดเจน โดยจะสนับสนุนไม่เพียงเฉพาะผู้มีรายได้น้อยเท่านั้น แต่จะสนับสนุนประชาชนทุกกลุ่ม (โดยมีแนวคิดจะแจกคู่มือสนับสนุนทุกครัวเรือน) ซึ่งรายได้ส่วนที่เหลืออาจนำไปจัดตั้งเป็นกองทุนเพื่อส่งเสริมการเข้าถึงโทรทัศน์ระบบดิจิทัลอย่างเท่าเทียมของประชาชน โดยเฉพาะในพื้นที่ห่างไกล เนื่องจากปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน อาทิ สถานีรับส่งสัญญาณ การวางสายเคเบิลและอินเทอร์เน็ตไร้สาย เป็นสิ่งจำเป็นในการเข้าถึงการรับชมโทรทัศน์ระบบดิจิทัล หากต่อไปจะเปิดให้มีการประมูล Mobile TV ที่เป็นช่องทางเลือกในการรับชม นอกเหนือจากภาคพื้นดิน โครงสร้างพื้นฐานมีความสำคัญมากในการลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงโทรทัศน์ระบบดิจิทัลในระบบดังกล่าว</p> <p>ทั้งนี้ สำนักงาน กสทช. แจ้งว่าที่ประชุม กสทช. ครั้งที่ ๒/๒๕๕๖ ได้เห็นชอบในหลักการ แนวทางการสนับสนุนประชาชนในการเปลี่ยนผ่านไปสู่การรับชมโทรทัศน์ภาคพื้นดินในระบบดิจิทัล โดยเป็นการจัดทำคู่มือสนับสนุนให้กับทุกครัวเรือน</p>
<p>๕) มีมาตรการในการควบคุมดูแลผู้ให้บริการเคเบิลโทรทัศน์ท้องถิ่นให้สามารถบริการแก่ผู้บริโภคอย่างมีคุณภาพและเป็นธรรม กล่าวคือ ต้องสามารถแพร่ภาพจากช่องโทรทัศน์สาธารณะหรือฟรีทีวีจากระบบดิจิทัลได้ โดยผู้บริโภคต้องไม่เสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น</p>	<p>ทก. ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาแล้ว เห็นชอบด้วยและรับในหลักการตามข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และมีความเห็นเพิ่มเติมคือ ปัจจุบันมีกฎ Must Carry ที่ผู้ให้บริการต้องออกอากาศรายการฟรีทีวีควบคู่ไปกับระบบเคเบิลและดาวเทียมอยู่แล้ว แต่การบริหารจัดการให้เกิดประสิทธิภาพในระดับท้องถิ่น อาจต้องมีการ</p>

ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ	ความเห็นและผลการพิจารณาของ ทก. ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	<p>การตรวจสอบการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่เคลื่อนที่และมิบหลงโหวงที่ชัดเจนหากมีการเรียกเก็บค่าบริการในการรับชมช่องฟรีทีวีกับผู้บริโภค นอกจากนี้เมื่อมีการประมูลช่องบริการชุมชนที่จะเกิดขึ้นในอนาคตคาดว่าจะช่วยแก้ปัญหาดังกล่าวได้</p> <p>ทั้งนี้ สำนักงาน กสทช. แจ้งว่าประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์การเผยแพร่กิจการโทรศัพท์เคลื่อนที่ให้บริการเป็นการทั่วไป ได้มีการกำหนดเรื่องดังกล่าวไว้แล้ว</p>
<p>๒. ด้านเทคนิคและเทคโนโลยี</p> <p>๑) มีมาตรการป้องกันหรือกำจัดขยะอิเล็กทรอนิกส์ที่อาจถูกทิ้งให้เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อมหากมีการเปลี่ยนผ่านเทคโนโลยีการออกอากาศโทรศัพท์จากระบบอนาล็อกไปสู่ระบบทีวีดิจิตอล</p>	<p>ทก. ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยและรับในหลักการตามข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และมีความเห็นเพิ่มเติมคือ สำนักงาน กสทช. อยู่ระหว่างดำเนินการประสานงานและหารือร่วมกับกรมควบคุมมลพิษถึงมาตรการดังกล่าว</p> <p>ทั้งนี้ ทส. แจ้งว่ากรมควบคุมมลพิษร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอยู่ระหว่างการจัดทำร่างยุทธศาสตร์การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เชิงบูรณาการ ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๔ เพื่อนำเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ รวมทั้งอยู่ระหว่างดำเนินการจัดทำร่างกฎหมายการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์และของเสียอันตรายจากชุมชนด้วย</p>
<p>๒) มีมาตรการช่วยเหลือในกรณีที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพของแผงรับสัญญาณเดิมของผู้บริโภคที่ไม่สามารถรับชมการแพร่ภาพในระบบดิจิตอลได้</p>	<p>ทก. ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยและรับในหลักการตามข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และมีความเห็นเพิ่มเติมคือ ในข้อกำหนดด้านแผนการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ดิจิตอลของผู้ให้บริการโครงข่ายหรือ Rollout Obligation Plan ได้กำหนดให้ผู้ให้บริการโครงข่ายต้องให้บริการครอบคลุมพื้นที่ไม่น้อยกว่าการให้บริการโทรศัพท์ระบบอนาล็อกในการรับแบบภายนอกอาคาร (Outdoor Reception)</p>

/นอกจากนี้ ...

ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ	ความเห็นและผลการพิจารณา ของ ทท. ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	<p>นอกจากนี้ ผู้ให้บริการโครงข่ายต้องให้บริการสัญญาณเข้าถึงในอาคาร (Indoor Reception) ในพื้นที่เขตเทศบาลเมือง โดยการออกอากาศโทรทัศน์ดิจิทัลใช้คลื่นความถี่ในย่านความถี่ UHF ความถี่ตั้งแต่ ๕๑๐ - ๗๙๐ MHz ซึ่งในระบบออกอากาศแบบโทรทัศน์อนาล็อกเดิมช่อง TPBS จะออกอากาศในย่านความถี่ UHF ส่วนช่องอื่นๆ จะออกอากาศระหว่างย่านความถี่ VHF และ UHF ซึ่งย่านความถี่ VHF และ UHF จะใช้แผงสายอากาศที่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้บริโภครที่จะใช้แผงสายอากาศเดิมมารับโทรทัศน์ดิจิทัลได้นั้นต้องเป็นแผงเดิมที่รับสัญญาณย่านความถี่ UHF หรือรับช่องรายการของ TPBS ได้ ซึ่งใช้ได้กับทั้งแผงสายอากาศแบบก้างปลาที่ใช้ในอาคาร หรือแผงสายอากาศแบบหนวดกุ้งที่ใช้ภายในอาคาร แต่ถ้าผู้บริโภคไม่มีสายอากาศเดิมข้างต้น ผู้บริโภคต้องซื้อแผงสายอากาศใหม่ ดังนั้น เพื่อลดผลกระทบของผู้บริโภคที่ต้องจ่ายเงินซื้อแผงสายอากาศใหม่ ภาครัฐต้องเสริมให้มีการวิจัยพัฒนาและผลิตสายอากาศที่มีราคาต่ำภายในประเทศ หรือให้ความรู้แก่ผู้บริโภคในการเลือกใช้สายอากาศ ซึ่งจะเป็นการลดผลกระทบจากการเข้าถึงโทรทัศน์ดิจิทัลได้</p> <p>ทั้งนี้ สำนักงาน กสทช. แจ้งว่ากองทุนวิจัยและพัฒนากิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อประโยชน์สาธารณะ ได้มีการสนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนากิจการกระจายเสียงฯ และแนวทางการดำเนินการให้ประชาชนได้รับบริการอย่างทั่วถึงซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุนวิจัยและพัฒนาฯ</p>

/๓) ให้ความรู้ ...

ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ	ความเห็นและผลการพิจารณา ของ ทก. ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
<p>๓) ให้ความรู้และความเข้าใจแก่ผู้บริโภคเกี่ยวกับเทคโนโลยีระบบดิจิทัลอย่างทั่วถึง</p>	<p>ทก. ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาแล้ว เห็นชอบด้วยและรับในหลักการตามข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และมีความเห็นเพิ่มเติมคือ รัฐต้องมีบทบาทในการให้ความรู้ความเข้าใจแก่ผู้บริโภคเกี่ยวกับโทรทัศน์ดิจิทัล โดยมีหัวข้อในการสร้างความรู้ความเข้าใจ อาทิ</p> <p>๑) อะไรคือโทรทัศน์ดิจิทัล และแตกต่างจากโทรทัศน์อนาล็อกเดิมอย่างไร</p> <p>๒) ประโยชน์ที่ได้รับจากโทรทัศน์ระบบดิจิทัล อาทิ จำนวนช่องรายการฟรีทีวีที่เพิ่มมากขึ้น การออกอากาศแบบ SD และ HD (คุณภาพและความคมชัด) และบริการเสริมอื่นๆ เป็นต้น</p> <p>๓) ให้ผู้บริโภคเข้าใจถึงระบบที่มีอยู่เดิมอะไรบ้างที่สามารถใช้ได้ อะไรบ้างที่ไม่สามารถใช้ได้และจำเป็นต้องจัดซื้อหาเพิ่มเติม อาทิ แผงสายอากาศ กล้องแปลงสัญญาณ (Set Top Box) โทรทัศน์ที่มีเครื่องรับดิจิทัล (Integrated Digital Television: IDTV) เป็นต้น</p> <p>๔) วิธีการรับสัญญาณโทรทัศน์ดิจิทัล อาทิ การรับสัญญาณแบบภายนอกอาคาร ต้องปรับสายอากาศในทิศทางใด หรือการรับสัญญาณแบบภายในอาคาร ผู้บริโภคควรทราบว่าพื้นที่ไหนที่สามารถรับแบบภายในอาคารได้ เป็นต้น</p> <p>๕) ผู้บริโภคควรต้องทราบถึงพื้นที่การให้บริการ และช่วงเวลาตามแผน Rollout Obligation Plan ว่าพื้นที่ไหนจะรับสัญญาณได้และเริ่มต้นช่วงเวลาใด การปรับทิศทางของแผงสายอากาศไปที่สถานีส่งสัญญาณในทิศทางไหน ซึ่งอาจจะสรุปอยู่ในรูปของแผนที่ (Coverage Area) เผยแพร่ในแต่ละพื้นที่หรือบนเว็บไซต์ ซึ่งผู้บริโภคสามารถตรวจสอบเองได้</p>

ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ	ความเห็นและผลการพิจารณาของ ทก. ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
<p>๓. ด้านกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับ</p> <p>๑) เร่งรัดให้ กสทช. ออกกฎ ระเบียบ และข้อบังคับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องระบบสัญญาณโทรศัพท์มือถือให้มีความรวดเร็วขึ้น</p>	<p>ทก. ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาแล้ว เห็นชอบด้วยและรับในหลักการตามข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และมีความเห็นเพิ่มเติมคือ หากสำนักงาน กสทช. เร่งรัดออกกฎ ระเบียบ และข้อบังคับต่าง ๆ เร็วเกินไป อาจส่งผลให้เกิดกระบวนการไม่โปร่งใสเท่าที่ควรจะเป็น โดยอาจขาดความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน และภาคธุรกิจ ดังนั้นจึงต้องมีการพิจารณาอย่างรอบคอบ</p> <p>ทั้งนี้ สำนักงาน กสทช. แจ้งว่าได้ออกประกาศที่เกี่ยวข้องกับการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่และประกอบกิจการโทรศัพท์ในระบบดิจิทัลครบถ้วนแล้ว ดังนี้</p> <p>๑) ประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับการให้บริการโทรศัพท์ในระบบดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๕๖</p> <p>๒) ประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกให้ใช้คลื่นความถี่ในกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรศัพท์ เพื่อประกอบกิจการทางธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๕๖</p> <p>๓) ประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการและเงื่อนไขการประมูลคลื่นความถี่เพื่อให้บริการโทรศัพท์ในระบบดิจิทัล ประเภทบริการทางธุรกิจระดับชาติ พ.ศ. ๒๕๕๖</p>
<p>๒) ให้นโยบายกับองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ การควบคุม และการอนุญาตคลื่นความถี่วิทยุและโทรศัพท์ให้ออกกฎ ระเบียบ และข้อบังคับ ตลอดจนการบังคับใช้กฎ ระเบียบ และข้อบังคับดังกล่าวอย่างเข้มงวด โดยเฉพาะเรื่องดังนี้</p>	<p>ทก. ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาแล้ว เห็นชอบด้วยและรับในหลักการตามข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และมีความเห็นเพิ่มเติมคือ ควรกำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้องให้ชัดเจน เนื่องจากมีหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>

ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ	ความเห็นและผลการพิจารณา ของ ทก. ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
<p>๒.๑) ในส่วนของเนื้อหาที่ไม่เหมาะสม เช่น การโฆษณาชวนเชื่อเกินจริง, การหลอกลวงขายสินค้าที่ไม่ได้รับมาตรฐานอาหารและยา (อย.), การมอมเมาผู้บริโภคด้วยสิ่งศักดิ์สิทธิ์หรือปาฏิหาริย์ ตลอดจนเนื้อหาสาระที่สื่อไปในทางลามกอนาจาร เป็นต้น</p>	<p>ซึ่งสำนักงาน กสทช. ได้ออกประกาศ เรื่อง การกระทำที่เป็นการเอาเปรียบผู้บริโภคในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ดังนั้น เพื่อให้เกิดความชัดเจนเป็นรูปธรรมในการดำเนินการ สำนักงาน กสทช. ควรจะจัดโครงสร้างองค์กรภายในขึ้นมา เพื่อทำหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภค รวมทั้งประสานงานร่วมกับหน่วยงานอื่นที่มีหน้าที่อยู่แต่เดิม อาทิ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค คณะกรรมการพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์แห่งชาติ และสำนักเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม เป็นต้น ซึ่งองค์กรเหล่านี้จะต้องทบทวนบทบาทหน้าที่ร่วมกัน เพื่อหาแนวทางการดำเนินงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากปัจจุบันยังมีความไม่ชัดเจนเรื่องขอบเขตและการทำงานร่วมกันอยู่</p> <p>ทั้งนี้ สำนักงาน กสทช. แจ้งว่าได้มีประกาศ กสทช. เรื่อง การกระทำที่เป็นการเอาเปรียบผู้บริโภคในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๕ และประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดทำผังรายการสำหรับการให้บริการกระจายเสียงหรือโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งได้วางกรอบการกำกับดูแลไว้แล้ว</p>
<p>๒.๒) ส่งเสริมเนื้อหาสาระที่สร้างสรรค์ให้ครบถ้วนทุกด้าน เช่น ด้านการศึกษา กีฬา สุขภาพอนามัย ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม เป็นต้น</p>	<p>ทก. ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาแล้ว เห็นชอบด้วยและรับในหลักการตามข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และมีความเห็นเพิ่มเติมคือ ควรให้หน่วยงานราชการเป็นเจ้าภาพในการส่งเสริมเนื้อหาสาระดังกล่าว โดยการจัดทำเป็นช่องรายการของภาครัฐ ๑ ช่องที่มีรายการที่เป็นประโยชน์ของกระทรวงต่างๆ หมุนเวียนกันออกอากาศ ทั้งด้านกีฬา การส่งเสริมสุขภาพ การศึกษา และอื่นๆ</p> <p>อย่างไรก็ตาม สำนักงาน กสทช. แจ้งว่าได้มีประกาศ กสทช. เรื่อง ลักษณะและประเภทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ได้กำหนดให้มีการจัดประเภทบริการสาธารณะไว้ ซึ่งเป็นไปตาม พ.ร.บ. การประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑</p>

ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ	ความเห็นและผลการพิจารณาของ ทก. ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
<p>๔. ด้านการประชาสัมพันธ์</p> <p>๑) เร่งรัดให้ กสทช. จัดทำแผนและดำเนินการประชาสัมพันธ์และทำความเข้าใจกับผู้บริโภคให้รับทราบถึงความจำเป็นและผลกระทบจากการเปลี่ยนผ่านไปสู่ระบบโทรทัศน์ดิจิทัล</p>	<p>ทก. ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยและรับในหลักการตามข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและมีความเห็นเพิ่มเติมคือ หน่วยงานภาครัฐอื่นๆ อาจมีบทบาทส่งเสริมการดำเนินงานของ สำนักงาน กสทช. ในเรื่องนี้ได้มากขึ้น อาทิ การประกาศทำให้เป็นวาระแห่งชาติ เมื่อการเปลี่ยนผ่านเริ่มต้นอย่างเป็นทางการและควรประสานงานขอความร่วมมือให้สถานีโทรทัศน์ต่างๆ ประชาสัมพันธ์การเปลี่ยนผ่าน รวมทั้งแจ้งช่องทางการให้ความช่วยเหลือ (สายด่วน หรือเว็บไซต์) แก่ประชาชน และเพิ่มความถี่ของการออกอากาศดังกล่าวเมื่อใกล้ระยะเวลายุติระบบอนาล็อก</p> <p>ทั้งนี้ สำนักงาน กสทช. แจ้งว่าได้เริ่มดำเนินการประชาสัมพันธ์ และให้ความรู้แก่ประชาชนให้ตระหนักถึงความสำคัญของการปรับเปลี่ยนไปสู่โทรทัศน์ในระบบดิจิทัล และเข้าใจถึงวิธีการ ทางเลือกในการรับชมโทรทัศน์ระบบดิจิทัล โดยได้มีการจัดแสดงนิทรรศการและจัดทำสื่อในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งขอความร่วมมือไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการเผยแพร่เพื่อสร้างการรับรู้และเข้าถึงประชาชนกลุ่มในสังคม</p>
<p>๒) ให้ความรู้และทำความเข้าใจทั้งในแง่ของประโยชน์และผลกระทบจากการเปลี่ยนผ่านจากโทรทัศน์ระบบอนาล็อกไปสู่โทรทัศน์ระบบดิจิทัลแก่ผู้บริโภค</p>	<p>ทก. ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยและรับในหลักการตามข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและมีความเห็นเพิ่มเติมคือ เนื่องจากเป็นภารกิจหลักของสำนักงาน กสทช. อย่างไรก็ตาม รัฐบาลสามารถช่วยให้การเปลี่ยนผ่านเป็นไปอย่างราบรื่นขึ้นโดยประสานงานกับสำนักงาน กสทช. เพื่อช่วยประชาสัมพันธ์กระบวนการเปลี่ยนผ่านที่ชัดเจน อาทิ ระยะเวลาในการเปลี่ยนผ่านตั้งแต่เริ่มต้นจนสิ้นสุด พื้นที่ที่สามารถรับสัญญาณโทรทัศน์ดิจิทัลได้ การให้ความช่วยเหลือที่ชัดเจนแก่กลุ่มประชาชนที่อาจจะมี การตอบรับในเรื่องเทคโนโลยีใหม่ช้ากว่ากลุ่มอื่น (ผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาส) เป็นต้น นอกจากนี้ องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นสามารถมีบทบาทสูงในการช่วยเหลือให้การเปลี่ยนผ่านในต่างจังหวัดเป็นไปได้อย่างรวดเร็วและราบรื่น</p>
<p>๓) เร่งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้ตระหนักถึงความสำคัญในการเปลี่ยนผ่านระบบโทรทัศน์อนาล็อกไปสู่โทรทัศน์ดิจิทัล</p>	

/คณะรัฐมนตรี

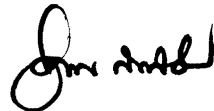
คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๗ ว่า

๑. รับทราบความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๒. รับทราบความเห็น ผลการพิจารณา และผลการดำเนินการ ของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารร่วมกับกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงอุตสาหกรรม กรมประชาสัมพันธ์ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สถาบันวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง ๓ สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง ๕ สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง ๗ สถานีโทรทัศน์โมเดิร์นไนน์ องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ และสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

(นายอำพน กิตติอำพน)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

เลขรับ..... 3165
วันที่..... 4 ส.ค. 58
เวลา..... 9.47 น.

ที่ สศ ๐๐๐๑/๑๑๕

สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐
อาคารรัฐประศาสนภักดี ชั้น ๒ และ ๓ กทม. ๑๐๒๑๐

๒๖ มีนาคม ๒๕๕๘

เรื่อง รายงานประจำปี ๒๕๕๗ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

เรียน เลขาธิการวุฒิสภาปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานประจำปี ๒๕๕๗ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พร้อม ซี ดี จำนวน ๗๕๐ เล่ม

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
รับที่ 85 / 38
วัน 27 มี.ค. 2558
เวลา 11.10
สำนักกำกับและตรวจสอบ

ด้วยพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๓ มาตรา ๒๗ (๓) กำหนดให้สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับผลงานและอุปสรรคในการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาฯ เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา นั้น

ในการนี้ สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ไคร่ขอส่งรายงานประจำปี ๒๕๕๗ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พร้อมแผ่นบันทึกข้อมูล (ซี ดี) เพื่อเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติทราบ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไปด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นางพรทิพย์ โรจนธำรงค์)

รองเลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

รักษาราชการแทนเลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สำนักประชาสัมพันธ์และสารสนเทศ

โทร. ๐-๒๑๔๑-๓๒๔๗

โทรสาร ๐-๒๑๔๓-๙๗๐๗-๘

e-mail : nesac@nesac.mail.go.th

งานติดตามผลการดำเนินงาน
ที่ 10 / 58
วันที่ 27 / มี.ค. / 58
เวลา 11.42 น.
สำนักกำกับและตรวจสอบ